ॐ

રચયિતા–

જૈનાચાર્ય જૈનધર્મદિવાકર

પૂજ્યશ્રી ઘાસીલાલજી મહારાજ

卐

શ્રી અદ્ભુત નિત્યસ્મરણ

卐

સં. ૨૦૨૮ મૂલ્ય રૂ. ૩-૦૦ વીર સં. ૨૪૯૮

વરસીતપ પ્રસંગે

—: સપ્રેમ ભેટ :—

ભુપતલાલ ટપુભાઈના જયજીનેંદ્ર

ॐ

રચયિતા–
જૈનાચાર્ય જૈનધર્મદિવાકર
પૂજ્યશ્રી ઘાસીલાલજી મહારાજ

卐

શ્રી અદ્ભુત નિત્યસ્મરણ

卐

શેઠશ્રી રમણલાલ જીવરાજભાઈ શાહ તથા
શેઠશ્રી ચુનિલાલજી ભગવાનજી સોલંકીના
દ્રવ્ય સહાયતાથી

આવૃત્તિ ૧૫ મી

સં. ૨૦૨૮ મૂલ્ય રૂ. ૩-૦૦ વીર સં. ૨૪૯૮

શ્રી અ. ભા. શ્વે. સ્થા. જૈન
શાસ્ત્રોદ્ધાર સમિતિ,
ગરેડીયા કૂવા રોડ,
રાજકોટ (સૌરાષ્ટ્ર)

આવૃત્તિ ૧૫ મી
પ્રત : ૨૦૦૦

: મુદ્રક :
મણિલાલ છગનલાલ શાહ
ધી નવપ્રભાત પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ
ઘીકાંટા રોડ : અમદાવાદ.

વરસીતપ પ્રસંગે
—: સપ્રેમ ભેટ :—
ભુપતલાલ ... જીનેંદ્ર

બે બોલ

આપ સર્વ સજ્જનોને જણાવતાં અત્યંત હર્ષ થાય છે કે, આ "અદ્ભુત નિત્યસ્મરણ" જે પરમ મંગલમય સુખનું ધામ છે. તે સમાજની સેવામાં તેની આ ૧૫ મી આવૃત્તિ અર્પણ કરવામાં આવે છે. આ પુસ્તકની જ્યારે જ્યારે નવી આવૃત્તિ બહાર પડી ત્યારે ત્યારે નવીન અદ્ભૂત વિષય સાથે પ્રાર્થનાઓ સ્તોત્રોનો સંગ્રહ કરવામાં આવે છે.

જ્યારે આ પુસ્તકની પ્રથમ આવૃત્તિ છપાણી ત્યારે માત્ર ૪૪ પૃષ્ઠ હતા અત્યારે ૧૫ મી આવૃતિમાં લગભગ ૪૫૦ પૃષ્ઠ થાય છે તે ઉપરથી સજ્જનોને ખ્યાલ આવી જશે કે કેટલો નવીન આદર્શ સંગ્રહ થયેલ છે આ પુસ્તકનું સર્વથી વધારે મહત્વ આ છે કે આમાં ઈશ્વર પ્રાર્થના જ છે આમાં કોઈ સંપ્રદાય કે ગચ્છનો ભેદ નથી. જ્યાં ભેદ છે ત્યાં દ્વેશ છે જ અને તેથી ત્યાં આત્મ ઉત્થાનનો સર્વથા આભાવ જ હોય છે.

જેમ ગંગાનો પ્રવાહ અસ્ખલ્લીત વ્હે છે તેમ પ્રાર્થના ઘોષ સર્વજન કલ્યાણના હેતુ માટે અનાદિકાલથી આ સ્વરૂપને ખીલવતોજ વહ્યા કરે છે આ અપૂર્વ પ્રસાદને ગ્રહ કરનાર ભવ્ય આત્માઓ સદા ઉન્નત દશાને પામે છે સ વિઘ્નોનો નાશ કરી પરમ મંગલ સુખ સામગ્રીને પ્રાપ્ત કરે છે તેમાં જરાય શંકા નથીજ, આ મંગલ સ્વરૂ પ્રાર્થનાઓનો સંપ્રદાયક દ્વેષથી દૂર રહી અભેદ દષ્ટીથી દરે ભવ્ય આત્માઓ લાભ ઉઠાવશે એજ આશા છે. આજ સુધિમ ૧૮૦૦૦ નકલો વેચાઈ ગઈ છે આની માગણી ઘણે દૂર દૂરથી આવે છે. રૂ. ૧૦ની કીમત હોયતો પણ મોકલોજ. એ પ્રમાણે ઘણાનો આગ્રહ રહે છે.

આ પ્રસંગ ઉપર એક ઉદાહરણથી સમજી શકશો. કે– ૧૩ વર્ષ પહેલાં એક મુમુક્ષુ મુસલમાનભાઈ અત્રે આવેલ અને અદ્દભુત નિત્ય સ્મરણ પ્રાર્થનાના પુસ્તકની માગણી કરી શેઠ શ્રી ભોગીલાલભાઈએ પૂછ્યું કે તમો મુસલમાન છો. આ પુસ્તકની તમને શું. જરૂર ? ભાઈએ જવાબ આપ્યો

કે આ પુસ્તકના મર્મને આપ ન જાણી શકો કારણુ આપ તો અમિર સંપત્તિ પુત્ર છો. આના મર્મને તો તે જ જાણી શકે જે મર્મજ્ઞ હોય. શેઠશ્રીએ પૂચ્છયું કે આમાં શું મહત્વ છે? ત્યારે તે ભાઈએ જવાબ આપ્યો કે. આ પુસ્તકની એક નકલ મને ૧૨ વર્ષ પહેલા મળી હતી તે અત્યારે સાવ ફાટી ગઈ છે એનાથી મેં અનેક જણોને સાપના ઝહેર ઉતાર્યા છે. ભૂત પ્રેતને ભગાડયા છે. મેં આમાંથી સ્વર્ણ સિદ્ધિના પ્રયોગો પણ કર્યા છે. માટે જે કીમત લાગે તે લઈને પણ મને એક ચોપડિ આપો. એજ વિનંતિ છે. સેઠ શ્રી ભોગીલાલભાઈ જાતે ઉદાર મર્મજ્ઞ છે. આ વાતને ધ્યાનમાં લઈ એક પુસ્તક જાતે ભેટ આપી–એ ઉપરથી આપને લક્ષમાં આવશે. એવી જનતાની ઘણી માગણી અને રુચી જોઈને. પરમ વિચારક શુદ્ધતત્વ ચિંતક પરમ ઉદાર શેઠશ્રી રમણુલાલભાઈ જીવરાજભાઈ શાહ તેમજ તેઓશ્રી ના સુપુત્રો તથા સેવા ભાવી પરમ ભકત શેઠશ્રી રતિલાલજી ચુનિલાલજી સોલંકી જેઓ હાલમાં અમદાવાદમાં રહે છે

અને એક મોટા વ્યાપારીઓમાં પંકાતા વ્યાપારી છે તેઓ શ્રીની ભાવના થઇ કે–આટલી રૂચી રૂપ શુદ્ધ શ્રદ્ધામય તત્વના માખણ સરખું આ પ્રાર્થનાનું પુસ્તક છે તે અમારે છપાવવું છે તેઓ શ્રીની પરમ ઉદારતાથી દ્રવ્ય સહાયતાને લઈ ને આ પુસ્તક પ્રકાશીત કરવામાં આવે છે તે બદલ બન્ને મહાનુભાવો કોટીશ ધન્યવાદને પાત્ર છે તેમનો સમાજ સદા રૂણી રહેશે.

આ પુસ્તક આમતો અણમોલ રત્ન છે તેની કીમત થઈ શકે નહી છતાં પુસ્તકનો સદ્દ્વ્યય થાય. એ હેતુથી અને એનાથી શાસ્ત્રોદ્ધારના કાર્યને સહયોગમળે એ કારણે એની સામાન્ય કીમત રાખવામાં આવી છે આની જે કીમત આવે તે શાસ્ત્રોદ્ધાર સમિતિને સમર્પણ થશે એજ સુજ્ઞેષુ કિં બહુના.

રમણલાલ ભોગીલાલ ભાવસાર–સરસપુર

પીઠ બજાર, અમદાવાદ નં. ૧૮

આમુખ

જગતમાં સુખની વ્યાખ્યા અને તેની પ્રાપ્તિ સંબંધમાં ભિન્નભિન્ન ખ્યાલો અને કલ્પનાઓ પ્રવર્તતાં હોવા છતાં મનુષ્ય માત્ર આ લોક અને પરલોકમાં તેની જ ઉત્કટ અપેક્ષા રાખી રહ્યાં હોય છે, અને એ હસ્તગત કરવા માટે આકાશ પાતાલ એક કરી ગમે તેવા ભોગો આપવા તત્પર રહે છે.

આ પરમ અલૌકીક સુખ આંતરિક શાંતિ દ્વારા અને પ્રભુના હાર્દિક નિદિધ્યાસનથી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે, એમ મુમુક્ષુ મહાત્માઓનું કથન છે

સંસારના અનેકવિધ કષાયોથી અલિપ્ત બનીને પરમાત્મા સાથે યોગ સાધવામાં સ્તોત્રો અને ભજનોએ દરેક ધર્મમાં અતિ મહત્વનો ભાગ ભજવ્યો છે. દેશ અને સમાજની ઉન્નતિ કે અવનતિની કસોટી તેના લોકપ્રિય ગીતો પરથી થાય છે, એવી એક અંગ્રેજી કહેવત છે જે પાર્થિવ સંગીત જંગલી-હિંસક પ્રાણીઓના હૃદયને મુલાયમ બનાવવાની

અને તેમના સ્વાભાવિક વૈરને નાબુદ કરવાની અનુપમ શકિત ધરાવે છે. તે ભગવદ્ગુણ ગુંફિત હોય તો મનુષ્યોનાં હૃદયનાં તારને ઝણઝણાવીને તેમને અનંત દિવ્યતા અને પરમ શાંતિનું ભાન કરાવે એમાં શંકાને જરાય સ્થાન નથી.

અધર્મ, અનીતિ, અનાચરણ અને સ્વાર્થપરાયણતાનું જ્યાં સામ્રાજ્ય પ્રવર્તી રહેલું છે, ધર્મપરાયણતા અને માનવતાનો ધ્વંસ થઈ રહ્યો છે અને જીવનમાં ઠેરઠેર ઉદાસીનતા અને સંક્ષુબ્ધતા દ્રષ્ટિગોચર થઈ રહ્યાં છે એવા આ આધુનિક અંધકારમય જગતમાં ચિત્તની શાંતિ અને એકાગ્રતાની પ્રાપ્તિ કરાવે, પરમાત્મા પ્રત્યે સ્વાભાવિક આકર્ષણ પેદા કરે અને પાર્થિવતામાંથી આત્માને આધ્યાત્મિકતાની ઉચ્ચ કક્ષા પર દોરી જાય. એટલું જ નહિં પણ આ લોક અને પરલોકમાં સુખ શાંતિ, ધર્મભાવનાની વૃદ્ધિ અને મોક્ષ પ્રાપ્તિનો ધોરી માર્ગ બતાવે એવાં ગેય કાવ્યોની સમાજને અતિ આવશ્યકતા છે.

ત્યાગ, સંયમ. સંસ્કાર અને સૌજન્ય પ્રતિકૃતિસમા સ્થવીર શ્રી જૈનધર્મદિવાકર પૂજ્ય આચાર્ય સમરાટ શ્રી

૧૦૦૮ શ્રીઘાસીલાલજી મહારાજ જૈન આગમોના ઉદ્ધારમાં અહર્નિશ વ્યાપૃત હોવા છતાં સમાજના આધ્યાત્મિક અભ્યુદય અર્થે અમૂલ્ય સમય બચાવી આ મંગળમય 'અદ્ભુત નિત્યસ્મરણ' તૈયાર કરી જનતા ઉપર તેમણે અપાર ઉપકાર કર્યો છે, અને નવ સ્મરણ સ્તોત્રો, સ્તવનાવલી, અષ્ટકો જિન સ્તુતિઓ, જવાહર ગુણ કિરણાવલી. શાંતિ સ્ત્રોત્ર, સામાયિક, અનુપૂર્વી, ભકતામર સ્તોત્ર વગેરે અનેક રત્નોનો તેમાં સમાવેશ કરી અખૂટ જ્ઞાનામૃતનું પાન સમાજને આપ્યુ છે. આ શાસ્ત્રના રહસ્યથી ભરપૂર અને આબાલવૃદ્ધ સર્વને રૂચિકર સ્તોત્રોનું શ્રદ્ધાપૂર્વક પઠન અને મનન જનતામાં શાંતિ, ઉલ્લાસ, કલ્યાણ અને ધર્મશકિત પ્રેરો અને પાઠકને આ લોકમાં સુખ સિદ્ધિ અને પરલોકમાં મોક્ષ સુખદાયક બનો એવી પરમાત્મા પ્રત્યે નમ્ર પ્રાર્થના છે.

હરિલાલ શિવલાલ શાહ.
બી. એ. (ઓનર્સ) ટી. સી.
પ્રિન્સિપાલ, ધોરાજી,
(સૌરાષ્ટ્ર)

આદિ વચન

કાલચક્રના પરિવર્તનની સાથે સાથે ધર્મની ઉન્નતિ અને અવનતિ થતી રહે છે. જ્યારે ધર્મની વૃદ્ધિ થાય છે ત્યારે સર્વ મનુષ્યો સામાન્ય રીતે સ્વભાવથી જ ધર્મપરાયણ બને છે. સર્વ કોઈ ધર્મ કાર્યને માટે ઉત્સુક રહે છે અને સર્વ મનુષ્યોનાં માનસ ધર્મમાં આસક્ત રહે છે. આવા સમયમાં ધર્માચાર્યોના અલ્પ પ્રયત્ન વડે પણ ધર્મનું સામ્રાજ્ય સુવ્યવસ્થિત રહ્યાં કરે છે. પરંતુ જ્યારે ધર્મનું અવનતિ તરફ પ્રયાણ થાય છે ત્યારે મનુષ્યની માનસિક સ્થિતિમાં પરિવર્તન થાય છે ધર્મ ઉપરથી તેમનું મન ઊઠી જાય છે, તેઓ ધર્મને અવ્યવહારિક માનવા લાગે છે અને ધર્મથી ઉન્મુખ થવા લાગે છે આવી પરિસ્થિતિમાં ધર્માચાર્યોનું એ કર્તવ્ય હોય છે કે કોઈપણ પ્રકારે લોક માનસ ઉપર તેઓ ધર્મને આરૂઢ કરે, અને ધર્મ લોકોના હૃદયમાં માન સાથે બિરાજે કારણ કે તેઓ જાણે છે કે–'અધાર્મિક હૃદય વડે સંચાલિત માનવનું કાર્યસમૂહ અવ્યવસ્થિત બની જાય છે.

સ્વાર્થની અહદંશે માત્રા રહેવાને કારણે એવા લોકોના કાર્યોથી બીજાઓને હાનિ થાય છે, ત્યારે બીજા લોકો પણ વેર વાળવાને માટે તૈયાર થાય છે. તેથી વેર અને વેરની વસુલાતની પરમ્પરા શરૂ થાય છે. ગામ, શહેર મંડળ, પ્રાન્ત અને દેશ, પરદેશમાં સર્વત્ર તેની લહેરો ફેલાતી રહે છે. શાન્ત લોક–માનસ ક્ષુભિત બની જાય છે પ્રસન્નતાને બદલે ઉંડી ઉદાસીનતા પ્રસરી જાય છે અમૂલ્ય જીવનને વિષે મનુષ્યો પ્રમાદી બની જાય છે. જે જીવનથી તેઓ શાન્ત સ્થિતિમાં રહીને આ લોક અને પરલોક બન્નેનાં સુખો સહેલાઈથી મેળવી શકતા હતા તે જીવનને નજીવા સ્વાર્થ ખાતર હોમી દે છે છેવટે પોતાનો આલોક અને પરલોક બન્ને તેઓ કલુષિત કરે છે. આ હેતુથી ધર્માચાર્યો ધર્મના અવનતિ કાળમાં સતત જાગૃત રહે છે, અને તેઓ ગામડાં શહેરો વગેરે સર્વ સ્થળોમાં વિચરીને માનવ–હૃદયને પોતાની ઉપદેશ–વાણીથી પવિત્ર કરવામાં તત્પર રહે છે. આવા ધર્માચાર્યો જ્યાં જ્યાં વિચરે છે ત્યાં ત્યાં ધર્મની

લહેરો ઉછળવા લાગે છે. એ લહેરોનાં મોજાંથી પાપના વૃક્ષોના મૂળ ઉખડી જઈને જમીનદોસ્ત બની જાય છે.

આધુનિક દુઃષમ આરામાં જ્યારે ધર્મ અવનતિના પન્થે પડી ચુકયો છે, પાપ નિરંતર પુષ્પિત અને ફલાન્વિત થઇ રહ્યાં છે, અને લોક-માનસ ક્ષુદ્ર સ્વાર્થોથી દૂષિત થઈ રહ્યું છે, તેવા આ જમાનામાં ધર્માચાર્યોનો ઉદ્દેશ ધર્મને પ્રત્યેક વ્યકિતના હૃદયમાં સ્થાપિત કરવાનો રહે છે તેઓ આ હેતુથી વ્યાખ્યાન આદિ દ્વારા ઉપદેશ આપીને અને સ્તુતિ, સ્તોત્ર, ભજન આદિ રચીને જન સમુદાયની આગળ રજુ કરે છે. આ સ્તુતિ, સ્તોત્ર, ભજન વગેરે અલંકારિક ભાષામાં હોવાના કારણે તથા ગાઇ શકાય એવી રીતે ગ્રથિત થયેલાં હોવાને લીધે જનતા તેમને અપનાવી લે છે. તે સ્તુતિ, સ્તોત્ર, ભજન વગેરેમાં ભગવાનની ગુણાવલિ હોય છે ભગવાનના નામ તથા ગુણોથી ગુંથાયલા હોવાને કારણે તેમનામાં અપાર શકિત હોય છે તેનું શ્રદ્ધાપૂર્વક નિત્ય પઠન-મનન કરવાવાળા મનુષ્યો આ લોક અને પરલોકની સુખ-સંપત્તિના ભાગીદાર બને છે. ભગવાનના નામ તથા ચારિત્રની

સ્તુતિનો પ્રભાવજ એવો છે. આવા ધ્યેયથી જૈનાચાર્ય જૈનધર્મ-દિવાકર પૂજ્યશ્રી ૧૦૦૮ શ્રી ઘાસીલાલજી મહારાજ સાહેબ વખતો વખત સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત ભાષામાં તથા લોકભાષામાં સ્તુતિ, સ્તોત્ર, ભજન વગેરેનું નિર્માણ કરતા રહે છે, તેમાં આ રચનામાં તો આચાર્યશ્રીએ શાસ્ત્રોનું રહસ્ય ભરી દીધું છે તેનું પ્રત્યેકપદ ભગવાનના નામ અને ગુણોનું વાચક છે આચાર્ય શ્રી દ્વારા રચાયલાં આ સ્તુતિ, સ્તોત્ર ભજન વગેરે પ્રાસાદિક ગુણોથી યુક્ત હોવાના કારણે અત્યંત :મનોહર છે, પાઠકના મનને ભગવાનની તરફ આકર્ષિત કરવાવાળાં છે, વાચક ભગવાનના અપરિમિત ગુણોના ચિંતવનથી ચિત્તની સમાધી મેળવશે આવી રીતે વાચકોનાં હૃદય શાંત-નિર્મળ બની જશે. એ દ્વારા સર્વ સમયમાં સામાન્યતઃ ધર્મને અનુકૂળ જ કાર્યો થશે તેઓ ક્ષુદ્ર-સ્વાર્થવૃત્તિઓથી-કે જેના કારણે મનુષ્ય રાક્ષસરૂપ બની રહ્યો છે-તેનાથી સર્વથા દૂર રહેશે. વેર અને પ્રતિવેરની માત્રા નિરંતર ઘટતી રહેશે. અધર્મની અવનતિ થવાની શરૂ થશે અને ધર્મ વૃદ્ધિ પામવા માંડશે.

આવી રીતે ધર્મની લહેરો એકવાર ફરીથી જગતમાં પ્રસરો, મનુષ્યની મનુષ્ય પ્રત્યે ભ્રાતૃભાવના થાઓ, પ્રત્યેક જીવ પ્રત્યે દયા રહો, અહિંસા અને સત્યનું સ્થાન પ્રત્યેક માનવના હૃદયમાં રહો. સારાંશ કે આખા વિશ્વમાં સર્વત્ર શાંતિ થાઓ. આજ ભાવના આચાર્યશ્રીની છે.

આચાર્યશ્રી આગમોની સંસ્કૃત ટીકા રચવામાં વ્યાપૃત રહે છે, છતાં પણ આ અનુપમ કાર્યમાંથી સમય બચાવીને સમસ્ત પ્રાણીઓની ભલાઈને માટે આચાર્યશ્રીએ વખતો વખત મંગલ સ્તુતિ, ચમત્કારિક સ્તોત્ર, ભાવવાહી ભજન વગેરે રચ્યાં છે. આચાર્યશ્રીના સુશિષ્ય, સંસ્કૃત-પ્રાકૃતના જાણકાર, આખ્યાન વિશારદ, ધર્માષ્ટક અનેક સ્તોત્ર અને ભજનોના રચયિતા ગ્રામોદ્ધારક શાંત સ્વભાવી બાલ બ્રહ્મચારી પં. રત્ન મુનિશ્રી કનૈયાલાલજી મહારાજ સાહેબે આચાર્ય શ્રી રચિત પુષ્પરૂપ આ સ્તુતિ, સ્તોત્ર, ભજન વગેરેને ચૂંટીચૂંટીને માળા રૂપ આ 'અદ્ભુત નિત્ય સ્મરણ' નું સંપાદન કરેલું છે. તેમજ સ્વકૃત નૂતન

અષ્ટકો–પ્રાર્થનાઓનો પણ સાથે સાથે આમાં સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. આ 'અદ્‌ભુત નિત્ય સ્મરણ' છપાઇને વાચકો સમક્ષ રજુ થાય છે. આમાં પ્રથમ વિભાગ –અદ્‌ભુત નવસ્મરણ કલ્યાણ મંગલ સ્તોત્ર છે, આ સ્તોત્ર સંસ્કૃત પ્રાકૃત ભાષામાં છે. તેનું પ્રત્યેક સ્મરણ અદ્‌ભુત રીતે ચમત્કારિક છે. તેના પ્રત્યેક પદમાં શાસ્ત્રોનું રહસ્ય ભરી દીધેલ છે. આ કારણથી સર્વ મનુષ્યોને માટે એ આવશ્યક છે કે તેઓ યન્ત્ર, મન્ત્ર, તંત્ર, ટાણા–ટુણા, ટોટકાં, દોરા–ધાગા વગેરે સમસ્ત મિથ્યાપ્રપંચ જે દુર્ગતીનો દેનાર તેને ત્યાગીને શ્રદ્ધાપૂર્વક તેનાં પાઠ કરે. તેનાથી તેમને આત્મશાન્તિ પ્રાપ્ત થશે. બીજો વિભાગ ધર્માષ્ટકાદિ છે તે દેવ, ધર્મ, ગુરૂ, સત્ય, દયા, આદિ પ્રત્યે અપૂર્વ ભાવથી રચેલા છે. તેમાં આત્મશ્રદ્ધાનું અવલંબન છે. ત્રીજો વિભાગ પ્રાતઃસ્મરણીય સ્તવનાવલી છે, તેમાં આચાર્ય શ્રી દ્વારા લોકભાષામાં રચેલાં ભજનોનો સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. આ ભજનો અતિશય સુંદર છે. દૃષ્ટાન્તરરૂપે–'ઉઠો, મન જાગો જાગો અવસર આછો આયો રે' આ ભજન જુઓ. એ પરમ સુંદર આધ્યાત્મિક ભજન

છે, તેમાં આધ્યાત્મિક ભાવના ઉભરાઇ રહેલી છે બીજું ભજન જેમાં પ્રભુ પ્રત્યે આત્મસમર્પણ છે તે કેટલું સુંદર છે ! જુઓ !–મહાવીરનો શરણો અમારે ભવસાગર તરણો રે ! એવી જ રીતે બીજાં ભજનો પણ આધ્યાત્મિક ભાવનાથી પરિપૂર્ણ છે. ત્યારબાદ પદ્યાનુવાદ સહિત (૧) શ્રી મહાવીર મંગલાષ્ટક (૨) જિનાષ્ટક (૩) ધન્ય અણગારનું અષ્ટક (૪) પૂજ્યશ્રી જવાહર ગુણ કિરણાવલી એ પાંચ સ્તોત્રો છે ત્યાર પછી ગૃહશાંતિ સ્તોત્ર, નવગ્રહસ્તોત્ર વ્યાખ્યાન સ્તુતિ જૈન શાળોપયોગી સામાયિક આનુપૂર્વી, ચોવીશ તીર્થંકરોના અઠયાવીસ બોલોના લેખા વગેરે સમસ્ત ધર્મોપયોગી બાબતોનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. આ 'અદ્ભુત નિત્યસ્મરણ, આબાલવૃદ્ધ સમસ્ત જનતાને ઉપયોગી છે, તેથી પ્રત્યેક વ્યકિતએ તેનું પઠન–મનન કરી પોતાની ધાર્મિક ભાવનાની વૃદ્ધિ કરી મોક્ષમાર્ગ તરફ પ્રગતિ કરવી જોઇએ એ પ્રત્યેક વ્યકિતએ સ્મરણમાં રાખવું જોઈએ. કે મનુષ્ય જીવનનુ મુખ્ય ધ્યેય મોક્ષ પ્રાપ્તિ જ છે.

પં. મુનીન્દ્ર મિશ્ર શાસ્ત્રી–અમદાવાદ.

૧–૫–૭૨

અગાઉથી ગ્રહાક થનાર ભાઈઓના નામ

ગામ મંગાના રહીશ પેથરાજજી મ. ના સંસારી પુત્રશ્રી

૧૩૩	શેઠ દેવરાજજી પેથરાજજી	મોંબાસા
૩૫	શેઠ શાંતિલાલભાઇ કચરા ભાઈ છીપાપોલ	અમદાવાદ
૨૧	શેઠ મૂલચંદજી સા૦ બરડિયા	મણીનગર ,,
૧૧	,, પુનમચંદજી સા૦ બરડિયા	,, ,,
૧૧	,, કાન્તીલાલ વાડીલાલભાઈ છીપાપોલ	,,
૧૧	,, જયેન્દ્રભાઈ હરજીવનભાઈ	ગોંડલ
૧૧	શ્રીમતિ કેશરબ્હેન અમૃતલાલ	મુંબઈ
૭	વીરચંદભાઇ પન્નાલાલ કરણાવટ	લીમડી
૭	મિશ્રીમલજી સા. બરડિયા	મણીનગર ,,
૫	પુરીબ્હેન મંગલદાસ ભાવસાર	સરસપુર ,,
૫	શેઠ પ્રેમચંદભાઇ માણેકચંદભાઇ	સાબરમતી ,,
૫	,, જયંતિલાલ વલભજીભાઈ હીરાણી	,, ,,
૫	,, બાપુલાલજી અંબાલાલજી શાહ.	મુંબઇ
૫	જસવંતલાલ એલ. કોઠારી	પાલીતાણા

૫	,,	આર. બી. મહેતા	મુંબઈ
૫	,,	ચાંદમલજી ભાગચંદજી કોઠારી	લીમડી
૫	,,	જયંતિલાલ મોહનલાલ ભાવસાર	સરસપુર ,,
૫	,,	છોટલાલભાઇ દલસુખરામ	:સરસપુર અમદાવાદ
૧૧	,,	રણજીતલાલજી મોતીલાલજી મહેતા	ઉદયપુર ,,
૫	,,	ચુનીલાલ ભગવાનજી ખારા	સાબરમતિ
૫	,,	ભાઇલાલ ઊજમસી શાહ.	પાલડી અમદાવાદ
૫	,,	ચંપકલાલ ચંદુલાલ શાહ.	નવરંગપુરા ,,
૫	,,	વિજયાબ્હેન વાડીલાલ ભાવસાર	અમદાવાદ
૫	,,	લક્ષ્મીલાલજી ધનરાજજી. રખીયાલા	મુંબઈ

શ્રીઃ

અથ અદ્ભુત—નવસ્મરણમ્

। મઙ્ગલાચરણમ્ ।

વર્ધમાનં જિનં નત્વા, નત્વા ગૌતમનાયકમ્ ।
ઘાસીલાલેન મુનિના, નવસ્મરણમુચ્યતે ॥૧॥

ગીતિવૃત્તમ્ ।

નવ-નવ-મંગલ-જનકં, નવ-નવ-સંમોદ-સન્દોહમ્ ।
નવનિધિ-વિધાન-નિપુણં, ક્રિયતે શુભદં નવસ્મરણમ્ઃ
નમો ભક્તં સુખં સંપદ્, ઋદ્ધિઃ સિદ્ધિર્જયસ્તથા ।
વિજયશ્ચાપિ શાન્તિશ્ચ, નવસ્મરણમીરિતમ્ ॥૩॥

નવસ્મરણમાહાત્મ્યમ્ ।

સર્વમૈત્રીકરં સ્તોત્રં, સર્વથા શાન્તિકારકમ્ ।
સર્વદુઃખહરં ચૈવ, સર્વકલ્યાણકારકમ્ ॥૪॥
કાસઃ શ્વાસો જ્વરો દાહઃ, કુક્ષિશૂલં, ભગન્દરમ્ ।
અર્શોઽજીર્ણં દૃષ્ટિશૂલં, મૂર્ધશૂલમરોચકઃ ॥૫॥
અક્ષિશૂલં, કર્ણશૂલં, કંઠરોગો જલોદરમ્ ।
કુષ્ઠં ચ વ્યાધયઃ સર્વે, વિનશ્યન્તિ ન સંશયઃ ॥૬॥
એતત્પ્રભાવાત્ સિંહાદ્યા, દસ્યવો વૈરિણસ્તથા ।
દૂરાદેવ પલાયન્તે, નવસ્મરણધારિણામ્ ॥૭॥
ઘોરાસુ સર્વબાધાસુ, વેદનાસુ તથૈવ ચ ।
એતસ્ય પઠનાદેવ, સદ્યો મુચ્યેત સંકટાત્ ॥૮॥
પિશાચાદ્યુપસર્ગાશ્ચ, ગ્રહપીડાશ્ચ દારુણાઃ ।
પાઠશ્રવણમાત્રેણ, વિનશ્યન્તિ નૃણાં ધ્રુવમ્ ॥૯॥
કાયિકં વાચિકં પાપં, માનસં ચાપિ દુષ્કૃતમ્ ।
દુષ્કૃતોત્થા આપદશ્ચ, ક્ષયં યાન્તિ ન સંશયઃ ॥૧૦॥

યુદ્ધેષુ વિજયપ્રાપ્તિઃ, કાનનં નન્દનં વનમ્ ।
દુઃસ્વપ્નશ્ચાપિ સુસ્વપ્નો, ભવત્યસ્ય પ્રભાવતઃ ॥૧૧॥

રાજદ્વારે તથા યુદ્ધે, સભાયાં શત્રુસંકટે ।
ઉત્પાતે ચ વિવાદે ચ, વિજયં લભતે ધ્રુવમ્ ॥૧૨॥

કાન્તારે ચ મહારણ્યે, પ્રાન્તરે દવસંકુલે ।
સ્થિતશ્ચ શત્રુભિશ્ચૈવ, ગૃહીતસ્તસ્કરૈસ્તથા ॥૧૩॥

વૃશ્ચિકૈર્ભુજગૈશ્ચૈવ, સૂકરૈઃ ક્રોષ્ટુભિસ્તથા ।
સિંહવ્યાઘ્રૈરનુગતો, વને વાઽરણ્યહસ્તિભિઃ ॥૧૪॥

આઘૂર્ણિતો મહાવાતૈઃ, સ્થિતઃ પોતે મહાર્ણવે ।
રાજ્ઞાજ્ઞપ્તો વધસ્થાનં, નીતઃ કારાગૃહેઽપિ વા ॥૧૫॥

પતત્સુ ચાપિ શસ્ત્રેષુ, સંગ્રામે દારુણે તથા ।
અસ્ય સ્મરણમાત્રેણ, સંકટાન્મુચ્યતે નરઃ ॥૧૬॥

અશેષાનુપસર્ગાંશ્ચ, મહામારીકૃતાનપિ ।
રોગાતંકભયં ચૈવ, સમસ્તં શમયેદ્ દ્રુતમ્ ॥૧૭॥

ઉન્માદશ્ચિત્તવિક્ષેપો, મૂર્ચ્છાપસ્માર એવ ચ ।
સદ્યશ્ચૈતે નિવર્તન્તે, સર્વે સ્મરણમાત્રતઃ ॥૧૮॥
સર્વપાપપ્રશમનં, સર્વસિદ્ધિવિધાયકમ્ ।
ય ઇદં કીર્તયેત્ સ્તોત્રં, સ સુખી સર્વદા ભવેત્ ॥૧૯॥
અભીષ્ટં પ્રાપ્નુયાત્ સર્વં, ધનાર્થી ધનસંપદમ્ ।
અસ્ય પ્રભાવાત્ પ્રાપ્નોતિ, સુખં ચાત્ર પરત્ર ચ ॥૨૦॥
યદ્ગૃહે લિખિતં સ્તોત્રં ભયં તસ્ય ન જાયતે ।
તત્રૈવ સકલા સંપત્, સ્થિરા ભવતિ સર્વદા ॥૨૧॥
મોક્ષપ્રદં મુમુક્ષૂણાં, દરિદ્રાણાં નિધિપ્રદમ્ ।
સ્તોત્રમેતદ્ વ્યાધિહરં, ગ્રહાણાં શાન્તિકારકમ્ ॥૨૨॥
ભેદે રાજ્ઞઃ પ્રજાનાં ચ, દમ્પત્યોઃ પ્રીતિભેદને ।
ગુરૌ શિષ્યે ચ સંઘેષુ, મૈત્રીકરણમુત્તમમ્ ॥૨૩॥
માનોન્નતિર્ભવેલ્લોકે, યશસા પરિવર્ધતે ।
આધિપત્યં ચ લભતે, સર્વદા સ્તોત્રપાઠકઃ ॥૨૪॥

એતત્પ્રભાવાદ્ ભવ્યાનાં, સર્વસૌખ્યપરમ્પરા ।
તથા તિષ્ઠતિ મેદિન્યાં, પુત્રપૌત્રાદિસંતતિઃ ॥૨૫॥
ઇહલોકે સુખં સિદ્ધિં, મંગલં સર્વસંપદઃ ।
પ્રાપ્ય જીવઃ પરભવે, મોક્ષં વા સ્વર્ગમાપ્નુયાત્ ॥૨૬॥

અથ નમસ્કારરૂપં મંગલસ્મરણમ્

॥ ૧ ॥

(૧) નમો અરિહંતાણં
(૨) નમો સિદ્ધાણં
(૩) નમો આયરિયાણં
(૪) નમો ઉવજ્ઝાયાણં
(૫) નમો લોએ સવ્વસાહૂણં
એસો પંચનમુક્કારો,
સવ્વપાવપ્પણાસણો ।
મંગલાણં ચ સવ્વેસિં,
પઢમં હવઈ મંગલં ॥૧॥

ચારિત્રેષુ યથાખ્યાતં, જયેષુ કર્મણાં જયઃ ।
પરમેષ્ઠિનમસ્કારસ્તથા મંત્રેષુ વિદ્યતે ॥૧॥
ગોત્રેષુ તીર્થકૃદ્દગોત્રં, યથા ગન્ધેષુ ચન્દનમ્ ।
પરમેષ્ઠિનમસ્કારસ્તથા મંત્રેષુ વિદ્યતે ॥૨॥
એષ પંચ નમસ્કારઃ સર્વપાપપ્રણાશનઃ ।
મંગલાનાં ચ સર્વેષાં, પ્રથમં ભવતિ મંગલમ્ ॥૩॥
યશઃ કીર્તિં બલં લક્ષ્મીં, વિવિધં ચ મહોત્સવમ્ ।
નવં નવં પ્રમોદં ચ, લભતે નાત્ર સંશયઃ ॥૪॥
નવલક્ષજપાદસ્ય, ષટ્ષષ્ટિલક્ષયોનિકાઃ ।
ક્ષપયેન્માનવઃ શુદ્ધ,-સ્તતો યાતિ પરાં ગતિમ્ ॥૫॥
અષ્ટકોટયષ્ટલક્ષાણિ, સહસ્રાષ્ટકમેવ ચ ।
અષ્ટોત્તરં ચાષ્ટશતં, જપિત્વા તીર્થકૃદ્ ભવેત્ ॥૬॥
એતત્ સંસ્મૃત્ય ભાવેન, યત્ર યત્રૈવ ગચ્છતિ ।
તત્ર તત્ર ભવેત્ સિદ્ધિઃ, સર્વાભીષ્ટપ્રદાયિની. ॥૭॥

ઇતિ પ્રથમં પરમેષ્ઠિનમસ્કારરૂપં મંગલસ્મરણં સંપૂર્ણમ્ ॥

શ્રી વર્દ્ધમાન ભક્તામરસ્તોત્ર રૂપં.

द्वितीयमानन्दस्मरणम् ।

(વસન્તતિલકાવૃત્તમ્)

(૧)

ભક્તામર-પ્રવર-મૌલિ-મણિ-વ્રજેષુ,
જ્યોતિઃ-પ્રભૂત-સલિલેષુ સરોવરેષુ ।
ચેતોલિ-મંજુ-વિકસત્કમલાયમાનં,
શ્રી-વર્દ્ધમાન-ચરણં શરણં વ્રજામિ ॥

જે ભક્તિવશ નત સુરશિરોમણિવૃન્દ્ર સર[1] મનરમ્ય છે,
તેમાં વિવિધમણિ જ્યોતિરૂપી જલ સદા સુખગમ્ય છે.
તે સરવિરાજિત ચરણ-પંકજ મન ભ્રમરનું હરણ છે,
શ્રી વર્દ્ધમાન જિનેશના તે ચરણ પંકજ શરણ છે.

(૧)

ભક્તિના ઉત્કર્ષ ભાવથી નમસ્કાર કરવા લચી પડેલા દેવોના મસ્તકોના મુગટમણિઓ, તેજ જાણે સરોવરો છે, તેમાં

જ્યોતિરૂપ જલ ભરેલું છે. તેમાં પ્રભુનાં ચરણ પંચવર્ણી કમળવન સમાન શોભે છે અને ભવ્ય જીવોના મનરૂપી ભ્રમરોને આકર્ષે છે. તેવા શ્રી મહાવીર સ્વામીના ચરણોનું શરણ હું ગ્રહું છું.

(૨)

આનન્દ-નન્દન-વનં સવનં-સુખાનાં,
સદ્ભાવનં શિવ-પદસ્ય પરં નિદાનમ્ ।
સંસાર-પાર-કરણં કરણં ગુણાનાં,
નાથ ! ત્વદીય-ચરણં શરણં પ્રપદ્યે ॥

આનંદ નંદનવન મનોહર સુખજનક છે હે વિભો !
જે મુક્તિદાયક ચરણયુગ સદ્ભાવ – કારણ છે, પ્રભો !
સંસારસાગરતરણિ સમ્યગ્-જ્ઞાન ગુણની ખાણ છે,
હે નાથ ! સુંદર ચરણ તારા શરણ શુદ્ધ નિદાન છે.

(૨)

હે નાથ ! આપના ચરણો આનંદનું નંદન-વન છે.

સદ્ભાવ ઊત્પન્ન કરનાર અને મોક્ષ પદ આપનાર છે, સંસારસાગર તારનાર સમ્યક્ જ્ઞાનાદિ અનેક ગુણોનો ભંડાર છે એવા હે નાથ! આપના ચરણનું હું શરણ લઉં છું.

(૩)

સિદ્ધૌષધં સકલ-સિદ્ધિ-પદં સમૃદ્ધં,
શુદ્ધં વિશુદ્ધ-સુખદં ચ ગુણૈઃ સમિદ્ધમ્ ।
જ્ઞાનપ્રદં શરણદં વિગતા-ઘ-વૃન્દં,
ધ્યાનાસ્પદં શિવપદં શિવદં પ્રણૌમિ ॥

જે કર્મરૂપી રોગ માટે ઔષધી સુલલામ છે,
જે પૂર્ણ વિકસિત આત્મગુણથી સર્વથા અભરામ છે.
જે જ્ઞાનપ્રેરક અભયદાયક શાન્તિના વરધામ છે,
તે વીરભૂષણ ચરણયુગને વાર-વાર પ્રણામ છે.

(૩)

હે પ્રભુ! આપના ચરણો, કર્મરૂપી રોગ માટે સિદ્ધ ઔષધ છે. શુદ્ધ, અવ્યાબાધ સુખના આપનાર છે. મૃદુલાદિ

શુભ લક્ષણોથી યુક્ત છે. જ્ઞાનનો પ્રકાશ કરનાર, અભયના દેનાર શાંતિના ધામ છે. એવા ધ્યાનના આધારભૂત આપના ચરણને હું વારંવાર પ્રણામ કરૂં છું.

(૪)

બાલો વિવેક-વિકલો નિજ-બાલ-ભાવા
દાકાશ-માન-મપિ કર્તુમિવ પ્રવૃત્તઃ ।
જ્ઞાના-દ્યનન્ત-ગુણ-વર્ણન કર્તુ-કામઃ,
કામં ભવામિ કરૂણાકર ! તે પુરસ્તાત્ ॥

બાલક વિવેકહીન જયમ, નિજ બાલ ભાવે રાચતું,
આકાશને માપી લઉં ઈમ વિકલ થઈ એ ભાવતું;
એમજ પ્રભો ! તવ જ્ઞાન આદિ અનંત ગુણના ગાનમાં,
ઉદ્યત થયો છું ધૃષ્ટતાવશ તો મને કરજે ક્ષમા.

(૪)

જેમ બાળક બાલભાવે કૂદતું વિવેક વિના આકાશને માપી લેવા તૈયાર થાય છે, તેમ આપની આગળ આપના

જ્ઞાનાદિ અનંત ગુણોનું ગાન કરવા હું તત્પર થયો છું. તો મને ક્ષમા કરજો, પ્રભુ !

(૫)

સ્પર્શો મણિર્નયતિ ચેન્નિજ-સંનિધાનાત્,
લોહં હિરણ્ય-પદવી-મિતિ નાત્ર ચિત્રમ્ ।
કિન્તુ ત્વદીય-મનુચિન્તન-મેવ દૂરાત્,
સામ્યં તનોતિ તવ સિદ્ધિપદે સ્થિતસ્ય ॥

પારસમણીના સ્પર્શથી જડ લોહ પણ કંચન બને,
આ વાતનું આશ્ચર્ય શું? આવું સદા નિશ્ચે બને.
આશ્ચર્ય તો છે આપનું આ ધ્યાન ગુણની ખાણ છે,
નર દૂરથી પણ ધ્યાન ધરતા થાય આપ સમાન છે.

(૫)

પારસમણિના સ્પર્શથી લોખંડ સોનું બને છે તેમાં આશ્ચર્ય નથી. પણ આપ ઘણે દૂર છો છતાં આપનું ધ્યાન

ધરવા માત્રથી જીવ આપસમાન બને છે તે ખરેખર આશ્ચર્ય છે.

(૬)

કુન્દેન્દુ-હાર-રમણીય-ગુણાન્ જિનેન્દ્ર !,
વક્તું ન પારયતિ કોપિ કદાપિ લોકે ।
કઃસ્યાત્ સમસ્ત-ભુવનસ્થિત-જીવ-રાશે-
રેકૈક-જીવ-ગણના-કરણે સમર્થઃ ? ॥

કુન્દેન્દુ-મુક્તાહારસમ તુજ ધવલ ગુણગણની કથા,
હે નાથ ! કોણ સમર્થ જગમાં કહી શકે જે સર્વથા !
છે કોણ એવો જગતમાં જે જીવરાશિ ગણી શકે ?
છદ્મસ્થ જનની શી દશા ? ભગવાન્ પણ ન કહી શકે.

(૬)

હે પ્રભુ ! જેમ સમસ્ત લોકના અનંત જીવ રાશિની એક એક જીવ કરીને સંખ્યાની ગણત્રી કરવા કોઈ શક્તિમાન નથી,

તેમ આપના કુન્દ પુષ્પ, ચન્દ્ર અને મોતી સમાન નિર્મળ ગુણોનું વર્ણન કરવા કોઈ સમર્થ નથી.

(૭)

શક્ત્યા વિનાપિ મુનિનાથ! ભવદ્ગુણાનાં,
ગાને સમુદ્યત-મતિર્નહિ લજ્જિતોસ્મિ ॥
માર્ગેણ યેન ગરુડસ્ય ગતિ પ્રસિદ્ધા,
તેનૈવ કિં ન વિહગસ્ય શિશુઃ પ્રયાતિ? ॥

મુનિનાથ! છું અસમર્થ તો પણ તુજ ગુણોના ગાનમાં,
જેવો થશે તેવો કરીશ હું યત્ન મારી જાણમાં.
શેની શરમ તેમાં મને? આ વાત તો જગમાંય છે,
જે પંથ ખગપતિ જાય છે ત્યાં શું ન ખગશિશુ જાય છે?

(૭)

હે મુનીશ્વર! આપના ગુણોનું વર્ણન કરવા હું શક્તિહીન છું, છતાં ઉદ્યમવંત થાઉં છું તેની શરમ મને નથી. કારણ જે માર્ગે પક્ષીરાજ ગરૂડ ઉડે છે તે માર્ગે પક્ષીનું બચ્ચું

શું નથી જતું ? અર્થાત્ તે પણ એજ માર્ગે ઊડવાનો પ્રયાસ કરે છે.

(૮)

ત્વદ્વાક્-સુધા સુરુચિરેવ વિભો ! બલાન્માં,
વક્તું પ્રવર્ત્તયતિ નાથ ! ભવદ્ગુણાનામ્ ।
યદ્ વર્દ્ધતે જલનિધિ-સ્તરલૈ-સ્તરંગૈ-,
સ્તત્રાસ્તિ ચન્દ્ર-કિરણોદય એવ હેતુઃ ॥

પીયૂષસમ તારી પ્રભો ! વાણી મને ખેંચી રહી,
જ્ઞાનાદિ તવ નિર્મળ ગુણોના ગાનમાં પ્રેરી રહી.
ચંચલ તરંગો ઉદધિના વધતા રહે દિન પૂર્ણિમા,
છે હેતુ ચંદ્રોદય સદા, હે નાથ ! તેના ગર્ભમાં

(૮)

જેમ પૂર્ણિમાને દિવસે ઉગતા ચંદ્રના કિરણોના પ્રભાવથી સમુદ્રના ચંચલ તરંગો ઉછળે છે તેમ, હે પ્રભુ ! આપની અમૃતમયી વાણી પ્રત્યેની સુરૂચીજ મને આપના જ્ઞાનાદિ નિર્મળ ગુણોનું વર્ણન કરવા બળથી પ્રેરે છે.

(૯)

અજ્ઞાન-મોહ-નિકરં ભગવન્! હૃદિસ્થં,
હર્તું પ્રભુ પ્રવચનં ભવદીયમેવ।
ગાઢં સ્થિરં ચિરતરં તિમિરં દરીસ્થં,
હર્તું પ્રભુઃ સુરુચિરા રુચિરેવ નાન્યત્॥

અજ્ઞાન મોહ સમૂહ જિનવર! હૃદયમાં જે છે સદા,
તે દૂર કરવા શક્ત[1] છે વાણી તમારી સર્વદા.
ચિર કાલથી ગહ્વર મહીં ઘેરું તિમિર જે વ્યાપ્ત છે,
તે દૂર કરવામાં જિનેશ્વર! જ્યોતિ આણું પર્યાપ્ત છે!

(૯)

જેમ લાંબા વખતથી ગુફામાં જામેલ અંધકારને દૂર કરવા પ્રકાશ સિવાય બીજો ઉપાય નથી, તેમ હે ભગવાન! અનાદિ કાળથી હૃદયમાં રહેલ અજ્ઞાન મોહ-સમૂહના આવરણ

૧. શક્ત-સમર્થ.

વરસીતપ પ્રસંગે
—: સપ્રેમ ભેટ :—
ભુપતલાલ ટપુભાઈના જયજીનેંદ્ર

રૂપી અંધકારને દૂર કરવા માત્ર આપનો પ્રવચનરૂપી પ્રકાશ એ એક જ સમર્થ છે.

(૧૦)

વાક્યં પ્રમાણ-નય-રીતિ-ગુણૈ-ર્વિહીનં,
નિર્ભૂષણં યદપિ બોધિદ! મામકીનમ્ ।
સ્યાદેવ દેવ-નર-લોક-હિતાય યુષ્મત્-
સંગાદ્ યથા ભવતિ શુક્તિ-ગતો-દબિન્દુઃ ॥

હે તરણતારણ નાથ! મારું વચન જે ગુણહીન છે,
જે નય-પ્રમાણ-સુરીતિ-ભૂષણ-હીન તેમ મલીન છે.
તે પણ જગતમાં તવ કથાથી રમ્ય કહેવાશે તથા,
જલબિંદુ મોતી છીપયોગે થાય મનહરતું યથા!

(૧૦)

હે તરણતારણ નાથ! મારૂં કથન ગુણના પ્રભાવ આદિથી શૂન્ય છે, છતાં તે કથન દ્વારા આપના અનુપમ નિર્મળ ગુણો ગવાતા હોવાથી જેમ સ્વાતિ નક્ષત્રમાં પાણીનું

બિન્દુ છીપમાં પડવાથી મોતી બને છે, તેમ મારૂં કથન આપના પ્રભાવશાળી નામ અને ગુણોના સુયોગે આ લોક અને પરલોકમાં દેવ અને મનુષ્યને કલ્યાણનું સાધન થશે.

(૧૧)

આસ્તાં તવ સ્તુતિ-કથા મનસો-પ્યગમ્યા,
નામાપિ તે ત્વયિ પરં કુરુતેડનુરાગમ્ ।
જમ્બીર-મસ્તુ ખલુ દૂરતરેડપિ દેવ !
નામાપિ તસ્ય કુરુતે રસનાં રસાલામ્ ॥

હે નાથ! મનથી પણ અગમ્યા ગુણકથા તવ દૂર છે,
શુભ નામ પણ તારું જગાવે ભક્તિ દિલમાં પૂર છે,
આ વાત જગવિખ્યાત છે લિંબુ પડયું અતિ દૂર છે,
પણ નામ તેનું દ્રવિત કરતું જીભને, મશહૂર છે.

(૧૧)

હે પ્રભુ! જેમ દૂર પડેલ લિંબુ, માત્ર યાદ કરવાથી મોઢામાં પાણી લાવે છે, અને તેના રસનો સ્વાદ કરાવે

, તેમ આપના કલ્યાણકારી નામનો જાપ કરનારના હૃદ-
યમાં આપના નામનું ઉચ્ચારણ, આપના અપૂર્વ. મહિમા-
વંત ગુણોની ભક્તિનો ભાવરસ ઉત્પન્ન કરે છે.

(૧૨)

નાના-મણિ-પ્રચુર-કાંચન-રત્ન-રમ્યં,
સ્વીયં પ્રયચ્છતિ પદં જનકઃ સુતાય ।
ત્વદ્-ધ્યાન-મેવ જિનદેવ! પદં ત્વદીયં,
ભવ્યાય નિત્ય-સુખદં પ્રકટી-કરોતિ ॥

મણિ—રત્નરાશિ અનેકવિધ ધન કનક સંપદ સૌખ્યદા,
આપે પિતા નિજ પુત્રને, પણ તે વિનશ્વર સર્વદા.
હે નાથ! તારું ધ્યાન એક જ ભવ્યજન માટે તથા,
નિજ નિત્ય અનુપમ સુખદપદને પ્રગટ કરતું સર્વથા.

(૧૨)

પિતા પોતાના પુત્રને મણિ, રત્ન, સુવર્ણ વગેરે મૂલ્ય-
વાન્ ધન-સંપત્તિનો વારસો આપે છે, તે નાશવંત છે.

પણ હે જીનેન્દ્ર ભગવાન્! તેના કરતાં તો ભવ્ય જીવોને આપનું ધ્યાન, નિત્ય સુખદાયી, મોક્ષ પદ આપે છે જે એક માત્ર શાશ્વત છે.

(૧૩)

જ્ઞાના-દ્યનન્ત-ગુણ-ગૌરવપૂર્ણ-સિન્ધું,
બન્ધું ભવન્ત-મપહાય પરં કઇચ્છેત્ ? ।
પ્રાજ્યં પ્રલભ્ય ભુવન-ત્રિતયસ્ય રાજ્યં,
કઃ કામયેત કિલ કિંકરતા-મબુદ્ધિઃ ॥

જ્ઞાનાદિ સંખ્યાતીત ગુણગણ-રત્નગૌરવ સિન્ધુ છો,
અશરણ્યના છો શરણ બાંધવહીનના પણ બંધુ છો,
છોડી દયાના સિંધુ તમને કોણ બીજાને ગ્રહે !;
છે મૂર્ખ એવો કોણ ? જે તજિ રાજ્ય કિંકરતા ચહે.

(૧૩)

હે પ્રભુ ! આપ જ્ઞાનાદિ અનંત ગુણોના સમુદ્ર છો, સંસારના અશરણ જીવોને શરણરૂપ છો, દયાના સાગર

છો, બાન્ધવહીનના બંધુ છો. એવા આપનું શરણ છોડી કોણ બીજાને ઈચ્છે ? કારણ કોણ એવો મૂર્ખ હોય કે જે ત્રિભુવનનું રાજય પ્રાપ્ત કર્યા છતાંયે તે ત્યજી દાસત્વની ઈચ્છા કરે ? અર્થાત્ કોઈ ન કરે.

(૧૩)

त्वद्ग-गात्रता-परिणताः परमाणवोऽपि,
सर्वोत्तमा निरुपमाः सुषमा भवन्ति ।
लब्ध्वा शरण्य ! शरणं चरणं जनास्ते
सिद्धा भवेयु-रिति नाथ ! किमत्र चित्रम् ॥

હે નાથ ! જ્યાં જડપુદ્ગલો તવ ગાત્રતા ધારણ કરે,
કલ્યાણકારી અતિમનોહર શ્રેષ્ઠતા જગમાં ધરે.
તો શી નવાઈ માનવી તવ ચરણનું શરણ ધરે,
ભગવંત ! જે તારી કૃપાથી મુક્તિપદને છે વરે.

(૧૪)

હે જીનેન્દ્ર ! આપના શરીરપણે પરિણમેલા જડ પર-

માણુઓ પણ સુંદર સર્વોત્તમ થઈ સુખશાંતિદાયક ઠર્યા છે, તો પછી હે પ્રભુ! કોઈ પુરૂષ આપના ચરણનું શરણ મેળવી સિદ્ધપદને પ્રાપ્ત કરે તેમાં શું આશ્ચર્ય છે!

(૧૫)

કશ્ચંડકૌશિક-સમં ભવ-સિન્ધુ-પારં,
નેતા સુદર્શનસમં ચ જગત્ત્રયેઽપિ।
હે નાથ! તત્ કથય તે ચરણાંબુજસ્ય,
યેનોપમા ગુણલવેન ઘટેત લોકે ॥

ચંડકૌશિક ને સુદર્શન-તુલ્યને સમભાવથી,
કોણ તવ વિણ હે પ્રભો! તારી શકે સંસારથી?,
એવી જગતમાં વસ્તુ કોઈ હોય દરશાવો ખરી,
જેથી તમારા ચરણની પ્રભુ! થાય તુલના જે ખરી.

(૧૫)

ચંડકૌશિક જેવા પરમ ઝેરી, દ્રષ્ટિ વિષ સર્પ જેવા અધમને. અને શીલવંતા સુદર્શન શેઠ જેવા ઉત્તમને, સમ-

ભાવથી ભવસિંધુ પાર કરાવનાર આપ સિવાય અન્ય કોઈ નથી. તો પછી હે નાથ! દયા કરી આપ જ કહો કે કઈ વસ્તુથી આપના ચરણકમલની ઉપમા આપી શકાય?

(૧૬)

લોકોત્તરં સકલમંગલ-મોદ-કન્દં,
સ્યન્દં વચો-મૃતરસસ્ય જગત્યમન્દમ્ ।
સ્વર્ગા-પવર્ગ-સુખદં ભવદાસ્ય-[1]ચન્દં,
દૃષ્ટ્વા મુદં ભજતિ ભવ્ય-ચકોર-વૃન્દમ્ ॥

આ લોકમાં સૌથી સરસ આનંદ મંગલ-કંદ છે,
જે દેશનારૂપી સુધારસનો અનોખો સ્યંદ[2] છે,
પ્રભુ! સ્વર્ગ-મોક્ષ-પ્રદાનકારક આપનું મુખચંદ છે,
જોઈ નિરંતર હર્ષ પામે ભાવિ-ચકોરક-વૃંદ છે,

---

૧ 'ચંદ' આ ચંદ્રમાનું નામ છે.

૨ સ્યંદ-ઝરણું.

(૧૬)

હે પ્રભુ! સર્વ લોકમાં ઉત્તમ તથા સર્વ રીતે મંગલકારી એવું આપનું મુખરૂપી ચંદ્ર-મંડળ, આનંદ મંગળના ધામ સમોસરણમાં દેશનારૂપી અમૃતરસનો જેમાંથી ઝરો વહે છે તેવું મુક્તિધામ આપનારૂં મુખચંદ્ર જોઈ ચકોર પક્ષી જેવા ભવ્ય જીવસમૂહો સદા હર્ષ પામે છે.

(૧૭)

ભ્રાન્ત્યાપિ ભદ્ર-મુદિતં ભવદીય-નામ,
સિદ્ધેર્વિધાયિ ભગવન્! સુકૃતાનિ સૂતે ।
અજ્ઞાનતોપિ પતિતં સિતખંડ-ખંડમ્,
ધત્તે મુખે મધુરિમાણ-મખંડ-મેવ ॥

કલ્યાણકારી નામ તારું ભૂલથી પણ જે ગ્રહે.
હે નાથ! સંપદ્-સિદ્ધિ-સુખ ને પુણ્ય સાચું તે લહે,
અજ્ઞાનથી સાકર તણો પણ ખંડ મુખમાં જાય છે,
મીઠાશ તેની જીભ ઉપર સર્વથા રહિ જાય છે.

જેમ અજાણપણે પણ મોઢામાં પડેલા સાકરના ગાંગડાની મીઠાશ જીભ ઉપર કાયમ રહી જાય છે. તેમ હે પ્રભુ ! આપનું કલ્યાણકારી નામ ભૂલથી પણ કોઈ લ્યે તો તે સુખ, સંપત્તિ અને સાચું પુણ્ય મેળવે છે.

(૧૭)

યો મસ્તકં નમયતે જિન ! તેં ધ્રિપદ્મે,
સર્વર્દ્ધિ–સિધ્ધ–નિચયઃ શ્રયતે તમેવ ।
તીર્થંકરઃ શુભકરઃ પ્રવિભૂય સોઽયં,
સ્થાનં પ્રયાતિ પરમં ધ્રુવ–નિત્ય–શુદ્ધમ્ ॥

(૧૮)

હે નાથ ! તારા ચરણ–પંકજમાં નમે જે સર્વદા.
અતિ રિદ્ધિ–સિદ્ધિ પૂર્ણ થાયે વિશ્વમાં જન તે સદા,
જે તિર્થંકર થઇને વળી કલ્યાણકારી થાય છે,
શુભ–નિત્ય સુખદાયી સુનિર્મલ સિદ્ધિપદમાં જાય છે.

(૧૮)

હે પ્રભુ! આપના ચરણ કમલમાં જે જીવ પોતાનું મસ્તક નમાવી આપને સર્વદા નમસ્કાર કરે છે તેને આ જગતમાં સર્વ પ્રકારની રિદ્ધિ-સિદ્ધિ મળે છે. એટલું જ નહિ પણ નમસ્કાર કરનાર આત્મા તેના ફળરૂપે પુણ્યના ઉદય વડે ક્રમશઃ તિર્થંકર થઈ કલ્યાણ કરનાર બને છે અને શાશ્વત મોક્ષપદ પ્રાપ્ત કરે છે.

(૧૯)

પૃચ્છામિ નાવ-મધુના મુનિનાથ! નિત્યં,
પ્રાપ્તા ત્વયા તરણ-તારણતા હિ કસ્માત્ ?।
સા નોત્તરં વિતનુતે ત્વમપિ પ્રયાત—,
સ્તદ્બ્રૂહિ કોઽસ્તિ પરિતોષકર-સ્તૃતીયઃ ।।

હું નાવને પૂછું પ્રભો! આ તરણ-તારણની કલા,
શિખી ક્યાં? આ પ્રશ્નનો ઉત્તર ન દેતી કાં ભલા?

જિનવર! તમે ચાલ્યા ગયા મારે હવે જાવું કહીં,
છે કોણ એવો? પ્રશ્નનો ઉત્તર મને આપે અહીં.

(૧૯)

હે મુનિઓના નાથ! હું આ નૌકાને નિત્ય પૂછું છું કે આ તરવા તારવાની કળા તું કયાંથી શીખી? પરંતુ નૌકા મને કાંઈ ઉત્તર આપતી નથી, આપ પણ નિર્વાણ પામ્યા છો અને સિદ્ધ ગતિમાં બિરાજ્યા છો, માટે પ્રભુ! આપ જ મને કહો કે આ પ્રશ્નનો સંતોષકારક ઉત્તર આપે એવો ત્રીજો કોણ છે? (સદ્‌ગુરૂ સીવાય કોઈ ઉત્તર આપી શકશે નહિ.)

(૨૦)

પીયૂષ-મત્ર નિજ-જીવન-સાર-હેતું,
પીત્વાऽऽપ્નુવન્તિ મનુજાસ્તનુમાત્રરક્ષામ્ ।
સ્વાદ્વાદ-સુન્દર-રુચ્યં ભવતસ્તુ વાચં,
પીત્વા પ્રયાન્તિ સુતરા-મજરા-મરત્વમ્ ॥

પીયૂષને પીધા છતાં જે અમર માનવ ના બને,
આરોગ્યમય જીવન ભલે બહુ કાળ તે ધારણ કરે,
પણ આપની વાણી અલૌકિક અમર રસનું પાન છે,
પીતાં અમરપદ પ્રાપ્ત થાયે (જે) સિદ્ધસુખની ખાણ છે.

(૨૦)

હે નાથ! આ લોકમાં મનુષ્ય અમૃતરસ પીધા થકાં લાંબો કાળ તંદુરસ્ત જીવન ગાળે છે પણ તેથી કાંઈ અમર બનતા નથી, પણ આપની અમૃતમય સ્યાદ્વાદ વાણીનું જે ભવ્ય જીવ પાન કરી તેના અલૌકિક રસનો આસ્વાદ કરે છે તે અજર અમર મોક્ષપદને પ્રાપ્ત કરે છે.

(૨૧)

ચક્રી યથા વિપુલ-ચક્ર-બલાદખંડં,
ભૂમંડલં પ્રભુતયા સમલંકરોતિ ।
રત્ન-ત્રયેણ મુનિનાથ ! તથા પૃથિવ્યાં,
જૈનેન્દ્ર-શાસન-પરાન્ ભવિનો વિધત્સે ॥

'ષટ્‌ખંડમંડિત ભુવન-મંડલને પ્રભુ! ચક્રી યથા,
કરીને વિજય નિજ ચક્રથી તે વશ્ય કરતા સર્વથા,
જિન! તેં હર્યું આ વિશ્વમાં મિથ્યાત્વને ત્રણરત્નથી,
જૈનેન્દ્રશાસનરત કર્યા ભવિ જીવને નિજ યત્નથી.

(૨૧)

હે પ્રભુ! જેમ ચક્રવર્તી પોતાના ચક્રથી વિજય કરીને પોતાનું આધિપત્ય છ ખંડમાં જમાવે છે, તેમ આપ પણ આપના સમ્યક્‌જ્ઞાન. સમ્યક્‌દર્શન, સમ્યક્‌ચારિત્ર રૂપી ત્રણ રત્નચક્રના બળ-પ્રભાવથી મિથ્યાત્વને હરી, શાસન પ્રણેતા બની આપ ભવ્યજીવને જૈનશાસનના પથ પર ચઢાવો છો.

(૨૨)

કાલસ્ય માન-મખિલં શશિ-ભાસ્કરાભ્યાં.
પક્ષ-દ્વયેન ગગને ગમનં ખગાનામ્ ।
તદ્વદ્ ભવાનપિ ભવાદ્ ભગવન્! જનાનાં;
જ્ઞાન-ક્રિયા-ભય-વશા-દિહ મુક્તિમાહ ।।

જેમ જાણ થાયે સમયની રવિ–ચન્દ્રથી જગમાં સદા,
બે પાંખથી પંખી તણું ઉડવું ગગનમાં સર્વદા,
તેમજ ક્રિયા ને જ્ઞાનથી સંસારના ઉત્કર્ષનું,
કારણ બતાવ્યું નાથ! તેં હિતકર સદા જીવો તણું.

(૨૨)

જેમ સમયની એટલે દિવસ–રાત્રીની જાણ જગતમાં સૂર્યચંદ્રના ઉદય અને અસ્તથી થાય છે, અને જેમ પક્ષીઓ આકાશમાં બે પાંખ વડે ઉડી શકે છે તેમ, હે ભગવન્! ભવ્ય જીવોને સંસારથી ભિન્ન, અવિનાશી મોક્ષપદ પામવાને માટે જ્ઞાન અને ક્રિયા–દ્વારા આપે મોક્ષમાર્ગ બતાવ્યો છે.

(૨૩)

આનાદિકં હૃદિગતં વિષમં વિષાક્તમ્,
સંસાર–કાનન–પરિભ્રમણૈક–હેતુમ્ ।

મિથ્યાત્વ-દોષ મખિલં મલિનસ્વરૂપં,
ક્ષિપ્રં પ્રણાશયતિ તે વિમલઃ પ્રભાવઃ ।।
ચિર–કાળથી આગત વિષમતર હૃદયમાં બેઠેલ જે,
વિષયુક્ત ભવવન–ભ્રમણકારક મિલન થઈ બેઠેલ જે,
મિથ્યાત્વરૂપી દોષ જે દિન–રાત સંતાપી રહ્યા,
પૂનીત તવ પુન્યે પ્રભો ? તે નષ્ટ થાતા છે રહ્યા.

(૨૩)

હે પરમાત્મા ! અનાદિ કાળથી સંસારી જીવ મિથ્યાત્વરૂપી અંધકારને કારણે ભવભ્રમણ કરે છે, અને મિથ્યાત્વરૂપી ઝેરના કેફથી જન્મ મરણના દુઃખો ભોગવે છે. આવા મલિનસ્વરૂપી મિથ્યાત્વના દોષને આપનો નિર્મળ પ્રભાવ સત્વર નાશ કરે છે.

(૨૪)

પ્રામાદિકા વિષય-મોહ-વશં ગતા યે,
કર્ત્તવ્ય-માર્ગ વિમુખાઃ કુમતિ-પ્રસક્તા ।।

અજ્ઞાનિનો વિષય-ઘૂર્ણિત-માનસાશ્ચ,
સન્માર્ગ-માનયતિ તાન્ ભવતઃ પ્રભાવઃ ॥

જે જન પ્રમાદી વિષય-મોહ અધીન ધર્મવિહીન છે.
ઉન્માર્ગગામી પ્રાણિઓના સંગમાં જે લીન છે,
અજ્ઞાનવશ જે વિષય-મદિરાસક્ત અતિ દુર્ભાવ છે.
સન્માર્ગમાં તેને પ્રભો! તુજ લાવનાર પ્રભાવ છે.

(૨૪)

હે નાથ! આ સંસારમાં જે જીવો પ્રમાદી, વિષયી, મોહવશે કરીને કર્તવ્યવિમુખ જીવન ગુજારે છે, પાપીઓની સોબતમાં ઉન્માર્ગ જીવન જીવી રહ્યા છે, અજ્ઞાનને આધીન જેઓનું મન ઇંદ્રિયોના વિષયોનું ઉત્પત્તિસ્થાન બની રહ્યું છે એવાઓને આપનો પ્રભાવ સન્માર્ગમાં લાવે છે.

(૨૫)

કલ્પ-દ્રુમા-નિવ ગુણાંસ્તવ ચન્દ્ર-શુભ્રાન્
ચિન્તા-મણી-નિવ સમીહિત-કામ-પૂર્ણાન્

જ્ઞાનાદિકાન્ જન-મનઃ-પરિતોષ-હેતૂન્,
સંસ્મૃત્ય કો ન પરિતોષ-મુપૈતિ ભવ્યઃ ॥
જે ચંદ્રરશ્મિસમાન નિર્મળ આપના ગુણ સર્વદા,
સરવૃક્ષ ચિંતામણિ સમા શુભ કામનાપૂરક સદા,
શુભ જ્ઞાન આદિ અનંત-હિતકર સર્વ સૌખ્યનિધાન જે,
છે કોણ તેનું સ્મરણ કરતાં સુખ ન પામે પ્રાણ જે ?

(૨૫)

હે પ્રભુ! ચંદ્રસમાન નિર્મળ શીતળ, કલ્પવૃક્ષ અને ચિંતામણિસમાન મનવાંછિત કામના પૂર્ણ કરનાર આપના ગુણોની સ્તુતિ કરીને કોણ ભવ્ય જીવ સંતોષ મેળવતા નથી ? અર્થાત્ સર્વ જીવો શાંતિ અનુભવે છે.

(૨૬)

ચિન્તામણિઃ સુરતરુ-ર્નિધિય-સ્તથૈવ,
તેભ્યઃ સુખં ક્ષણિક-નશ્વર-માપ્નુવન્તિ ।

ત્વત્સેવિનો ભવિ-જનાધ્રુવ-નિત્ય-સૌખ્યં,
તસ્માદ્દિતોઽપ્યધિકતાં સમુપૈષિ નાથ ! ॥

હે નાથ ! ચિંતામણિ તથા સુરવૃક્ષ નવનિધિ સર્વ જે,
તે છે વિનશ્વર ક્ષણિક લૌકિક આપતા સુખ સર્વ જે;
પણ આપની આરાધના ધ્રુવ નિત્ય સુખ દેતી સદા
જેથી જિનેશ્વર ! સર્વથી છો શ્રેષ્ઠ આ જગમાં સદા.

(૨૬)

સંસારી જીવ ચિન્તામણિ, કલ્પવૃક્ષ અને નવનિધા-નના યોગ વડે ક્ષણિક અને નાશવંત સુખ મેળવે છે, પણ આપની આરાધના કરનાર ભવ્ય જીવો નિત્ય અને અવ્યાબાધ સુખને પ્રાપ્ત કરે છે તેથી આપ તે સર્વથી અધિક છો,

(૨૭)

ધ્વાન્તં ન યાતિ નિકટે રવિ-મંડલસ્ય,
ચિન્તામણેશ્ચ સવિધે ખલુ દુઃખલેશઃ ।

રાગાદિ-દોષ-નિચયા ભગવં-સ્તથૈવ,
નો યાંતિ કિંચિદપિ! દેવ ભવત્સમીપે ॥
રવિકિરણમંડલ પાસમાં જયમ તિમિર ક્ષણ ટકતું નથી,
જયમ દુઃખ ચિંતામણિ નિકટ ક્ષણમાત્ર પણ ટકતું નથી;
ત્યમ રાગ આદિક દુર્ગુણો તવ પાસ ટકિ શકતા નથી,
આ દોષ છે, તું દોષહર, વિદિત એ કોને નથી.

(૨૭)

જેમ સૂર્ય મંડળ પાસે અંધકાર આવી શકતો નથી. ચિન્તામણિ રત્ન પાસે દુઃખ માત્ર આવી શકતું નથી. તેમ હે દોષહર દેવ ! આપની અનુપમ પ્રભા આગળ રાગ આદિ અઢાર દોષોમાંથી કોઈ દોષ જરા પણ નજીક ફરકી શકતો નશી.

(૨૮)

શીતાંશુ-મંડલ-જલા-મૃત-ફેનપુંજં,
પ્રોત્ફુલ્લિતેપ્સિત-સુપુષ્પ-વિશાલ-કુંજમ્

ધર્મં નિરૂપ્ય પરમં ખલુ દુઃખભંજં,
નિત્યં વિકાસયસિ ભવ્યદ! ભવ્ય-કંજમ્ ॥

જે ચન્દ્રમંડલ સમ[૧] સલિલ સમ અમૃત ફીણ સુપુંજ સમ,
વિકસિત મનોરથ-પુષ્પનું જે એક વિસ્તૃતકુંજ સમ.
હે નાથ! એવા દુઃખનાશક ધર્મના દાતા તમે,
જેના શ્રવણથી ભવિ કમલ વિકસિત સદા કરતા તમે.

(૨૮)

હે પ્રભુ! આપે જે ધર્મનો ઉપદેશ કરેલ છે તે ખરે-ખર દુઃખનો નાશ કરનાર છે. તે ચંદ્રમંડલ, જલ, અમૃત અને ફીણના પુંજ સમાન નિર્મળ અને શાંતિપ્રદ છે. મનોરથરૂપ, મનોહર ફૂલોનો વિશાળ લતામંડપ છે. અને આપ ભવ્યરૂપી કમલોનો વિકાસ કરો છો.

---

૧ સલિલ પાણી!

(૨૯)

દૂરસ્થિતોઽપિ શિતરશ્મિ–રલં સ્વકીયૈઃ,
શુભ્રૈ–ર્વિકાસિ–કિરણૈઃ સુવિકાસભાવમ્ ।
અન્તર્ગતં વિતનુતે કિલ કૈરવાણાં,
તદ્વ–વદ્જિનેન્દ્ર ! ગુણ–રાશિરયં જનાનામ્ ।

અતિ દૂરથી પણ ચંદ્રમા નિજ કિરણના ઉત્કર્ષથી,
વિકસિત કરે છે કૈરવોના અંતરોને હર્ષથી;
ત્યમ નાથ ! તારા આત્મદર્શક સૌમ્ય શુભ ગુણ વૃન્દ છે.
તેથી જગતમાં ભવ્ય-જનને સર્વથા આનંદ છે.

(૨૯)

જેમ ચંદ્રમા પોતાના કિરણોના પ્રભાવથી સરોવરમાં ઉગેલા કમળોના અંતરનો વિકાસ કરે છે. તેમ હે જીનેન્દ્ર ! આપના ઉજ્જવળ ગુણોનો સમૂહ ભવ્ય જનોના હૃદય પર પડવાથી સર્વથા આનંદ આપી ખિલવે છે.

(૩૦)

શીતાંશુ-રશ્મિ-નિકર-પ્રસરા-નુષંગાદ્,
યચ્ચન્દ્રકાન્ત-મણયઃ પરિતો દ્રવન્તિ ।
તદ્-વતૃત્વદીય-મહિમ-શ્રવણેન ભવ્યાઃ,
શાન્તાઃ પ્રવૃદ્ધ-કરુણા દ્રવિતા ભવન્તિ ॥

જિનવર! સુધાકર-કિરણનો સંયોગ પામી સર્વથા,
મણિવર પિગલતા ચંદ્રકાંતક આ ધરાતલમાં યથા,
તેમ જ તમારો પરમ મહિમા શ્રવણ કરતાં સર્વદા,
ભવિજીવનના હૈયા થકી ઝરણા ઝરે છે જે સદા.

(૩૦)

હે પ્રભુ! જેવી રીતે ચંદ્રનાં શીતળ કિરણોની નિર્મળ પ્રભા, પૃથ્વી ઉપરના શ્રેષ્ઠ ચંદ્રકાન્ત મણિને પીગળાવે છે. તેવી રીતે આપના અનુપમ મહિમાનું શ્રવણ કરતાં, ભવ્ય જીવોના હૈયામાંથી દયા અને અહિંસાનાં ઝરણાં ઝરે છે.

(૩૧)

દુઃખ-પ્રધાન-શિવ-વર્જિત-હીયમાને,
કાલે સદા વિષય-જાલ-મહા-કરાલે ।
ભવ્યા ભવત્પ્રવચનં શિવદં જિનેન્દ્ર!
પીત્વાઽઽત્મશાન્તિમુપયાન્તિ નિતાન્ત-
શુદ્ધામ્ ॥

જ્યાં મોક્ષપદથી રહિત ભવિજન દુઃખજાલ વિશાલ છે,
જ્યાં આયુબલ ઘટતા રહે આ વિષમ પંચમ કાલ છે,
એમા પ્રભો! તવ વચનરૂપી અમૃત-રસના પાનથી,
પામે ભવિક-જન આત્મશુદ્ધી શુદ્ધ તારા ધ્યાનથી.

(૩૧)

હે પ્રભુ! ઉતરતા આ વિષમ પંચમકાળમાં સંસારી જીવો મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી. દુઃખનો ભાર વૃદ્ધિ પામે છે, આયુષ્ય આદિ બળ ઘટતું રહે છે. એવા આ

પાંચમા આરામાં ભવ્ય જનો આપના અમૃત રસથી ભરપૂર વચનનું પાન કરી આપનું ધ્યાન ધરવા થકી આત્મશાંતિ પ્રાપ્તિ કરે છે.

(૩૨)

ષટ્કાયનાથ ! મુનિનાથ ! ગુણાધિનાથ !
દેવાધિનાથ ! ભવિનાથ ! શુભૈકનાથ ! ।
અસ્માન્ પ્રબોધય જિનાધિપ ! દૂરતોપિ,
કિં નો સ્મિતાનિ કુરુતે કુમુદાનિ ચન્દ્રઃ ? ॥

ષટ્કાયનાયક ! શુભવિધાયક ! ગુણનિકાયનિધાન હે !
હે દેવનાયક ! ભવિસહાયક ! નાથ ! જિનભગવાન હે !
કરિને કૃપા અમને જગાડો જ્ઞાન–રસના–પૂરથી,
જીન ! શું ન કરતો કુમુદવનને ચન્દ્ર વિકસિત દૂરથી ?

(૩૨)

હે જીન ભગવાન ! છ કાયના નાથ ! મુનિઓના

સ્વામી ! જ્ઞાન દર્શન આદિ અનંત ગુણોના ધારક ! દેવોના નાયક ! કલ્યાણકારક ! ભવિજીવના સહાયક ! આપ ઘણે દૂર બિરાજો છો તો પણ કૃપા કરી અમને જ્ઞાનરસના પૂરથી વિકસિત કરો, કારણ ચંદ્રમા આકાશમાં ઘણે દૂર છે છતાં શું કુમુદોને પ્રફુલ્લિત નથી કરતો ? અર્થાત્ કરે છે.

(૩૩)

વૃક્ષોપિ શોકરહિતો ભવદાશ્રયેણ,
જાતસ્તતઃ સ યદશોક ઇતિ પ્રસિદ્ધઃ ।
ભવ્યાઃ પુનર્જિન ! ભવચ્ચરણાશ્રયેણ,
કિં નામ કર્મરહિતા ન ભવન્ત્યશોકાઃ ! ॥

કંકેલિ તરુ નિઃશોક થઈ પામી મદદ પ્રભુ ! આપની
વિખ્યાત નામ અશોક પામ્યું એ જ અતિશય આપની,

તો શું નહી પ્રભુવર! તમારા ચરણના અવલંબથી,
નિઃશોક થઈ નિષ્કર્મ થાયે ભવ્યજન અવિલંબથી.

(૩૩)

હે પ્રભુ! કંકેલી નામનું વૃક્ષ આપના સંસર્ગથી શોકરહિત બની જગતમાં અશોક નામથી પ્રસિદ્ધિ પામ્યું. તો પછી હે નાથ! ભવ્ય જીવ આપના ચરણોનો આશ્રય લઈ કર્મરહિત થઈ અશોક (શોકરહિત) અવસ્થા પ્રાપ્ત કરે જ. તેમાં આશ્ચર્ય નથી.

(૩૪)

સિંહાસને મણિમયે પરિભાસમાનં,
નાથં નિરીક્ષ્ય કિલ સંદિહતે વિધિજ્ઞાઃ ॥
ઇન્દુઃ કિમેષ? નહિ યત્ સકલંકરંકુઃ
કિં વા રવિર્ન સ તુ ચંડતરપ્રકાશઃ ॥

મણિજડિત સિંહાસન–વિરાજિત આપને પ્રભુ! દેખતા,
તત્ત્વજ્ઞ બુદ્ધ જનો વિવિધ સંદેહથી શંકિત થતા;

આ ચંદ્ર છે કે નહિ—નહીં તે તો કલંકિત જ્ઞાત છે,
આ સૂર્ય પણ હોયે નહી કયમ તાપ તેનો ખ્યાત છે.

(૩૪)

સમોસરણમાં મણિરત્નો જડિત સિંહાસને બિરાજમાન, તેમજ તેજના પુંજરૂપ આપને જોઈ હે નાથ! તત્ત્વજિજ્ઞાસુ બુદ્ધિમાન જનો આપના સ્વરૂપ વિષે શંકાશીલ બને છે અને વિચાર કરે છે કે શું આ ચંદ્રમા હશે? પણ ના, કારણ કે તે કલંક યુક્ત છે, તો શું સૂર્ય હશે તે પણ હોય નહિ. કારણ કે તેનો તાપ તો પ્રચંડ હોય છે.

(૩૫)

પુંજ—સ્ત્વિષા—મિતિ પુરા નિરણાયિ પશ્ચાદ્
વ્યક્તાકૃતિ—સ્તનુધરોડ્ય—મિતિ પ્રબુદ્ધૈઃ ।
ભવ્યૈઃ પુમાનિતિ પુનઃ પ્રશમ—સ્વભાવઃ,
કારુણ્ય—રાશિ—રિતિ વીરજિનઃ ક્રમેણ ॥

છે તેજનો આ પુંજ એવો પૂર્વતો નિર્ણય કર્યો,
આકાર જોઈ દેહધારી છે જ એવું મન ધર્યો,
આ પુરુષ છે એવી બધાની ધારણા ક્રમથી રહી,
[1]અહ ! શાન્ત કરુણાસિન્ધુ છે એ વીરજિન જાણ્યું સહી.

(૩૫)

હે પ્રભુ ! ઉપર પ્રમાણે વિચાર કરવા છતાં બુદ્ધિમાન ભવ્ય જનોએ આપના સ્વરૂપ વિષે પહેલાં તે તેજનો પુંજ છે એમ નિર્ણય કર્યો. આકાર જોઈ દેહધારી પુરુષ છે એમ અનુમાન કર્યું, વિશેષ નજીક જતાં જાણ્યું કે આ શાન્તસ્વભાવવાળી કોક મહાન્ વ્યક્તિ છે. વળી વધુ નજીક જતાં નિર્ણય કર્યો કે આ તો બીજું કોઈ નહિ પણ કરુણાના સાગર વીર જીનેશ્વર ભગવાન છે.

---

૧ અહ—અહો.

(૩૬)

દેવૈ-રચિત્ત-કુસુમ-પ્રકરસ્ય વૃષ્ટયા,
દિઙ્મંડલં સુરભિતં ભવતોઽતિશેષાત્ ।
સ્યાદ્વાદ-ચારુ-રચના-વચના-વલીનાં,
વૃષ્ટયા ભવન્તિ ભવિનઃ પ્રશમે નિમગ્નાઃ ॥

સુરવૃન્દ જે હે નાથ! વર્ષા અચિત્ત પુષ્પોની કરી,
સુરભિત કરી ચારે દિશા, એ આપની અતિશય ખરી,
સ્યાદ્વાદ નયની ચારુરચનાયુક્ત વાણી સાંભળી,
સહુ ભવ્યલોકો પ્રશમધારા—મગ્ન થાયે છે વળી.

(૩૬)

સમોસરણમાં હે પ્રભુ! આપના અતિશય મહિમાથી પ્રેરાઈ દેવો અચિત્ત પુષ્પોની વૃષ્ટિ કરે છે તેથી દશે દિશાઓ (દિગ્મંડળ) સુગંધિત થઈ શુદ્ધવાતાવરણમય થઈ જાય છે, અને આપની અનેકાન્તવાદની સુંદર દિવ્ય-

વાણી વરસે છે, તેનાથી ભવ્યજીવો શાંતિના સાગરમાં નિમગ્ન થઈ અપૂર્વ આનંદ અનુભવે છે.

(૩૭)

લોકોત્તરા સકલ-જીવ-વચો-વિલાસા,
પીયૂષવત્ પરિણતા ભવદીય-ભાષા ।
સર્વર્દ્ધિ-સિદ્ધિ-ગુણવૃદ્ધિ-વિધાન-દક્ષા,
સાક્ષાત્તનોતિ કુશલં સકલં સુલક્ષા ॥

સહુ જીવની ભાષાપણે પરિણત તમારી દેશના,
[1]પીયૂષસમ અતિમધુર જીનવર! મોહહર તવ દેશના,
આ દેશના શિવપદ-વિધાયક ઋદ્ધિ-સિદ્ધિ-વિધાયિની,
છે શાન્તિ આદિ અનંત નિજગુણરત્ન અનુપમ દાયિની.

(૩૭)

હે ભગવાન! આપની દેશના [ધર્મોપદેશ] સર્વ

---

૧. પીયૂષ-અમૃત

વરસીતપ પ્રસંગે
—: સપ્રેમ ભેટ :—
ભુપતલાલ ટપુભાઈના જયજીનેંદ્ર

જીવોની ભાષામાં સમજી શકાય તેવી છે. અમૃત સમાન, મધુર અને આકર્ષક છે. કલ્યાણકારી, સિદ્ધિ આપનાર, તેમજ શાંતિ આદિ અનુપમ ગુણરત્ન દેનાર છે.

(૩૮)

ગોક્ષીર–નીર–શશિ–કુન્દ–તુષાર–હાર—,
શુકલૈ–ર્વિયદ્ગ–વિલસિતૈઃ શુભ–ચામરૌઘૈઃ,
ધ્યાનં સિતં તવ વિભો! વિનિવેદ્યતે યત્,
સર્વજ્ઞતા તદનુ કર્મ–સમૂલ–નાશઃ ॥

દુગ્ધ-જલ–શશિ–કુન્દ–હિમ–મણિહાર સમ ઉજ્જવલ સહી,
ચામર ગગનતલ લલિત જાણયે પ્રગટ કરતી છે સહી.
છે તમારું ધ્યાન જિનવર! શુકલ પણ તેથી કહી,
સર્વજ્ઞતા નિશ્શેષ–કર્મ–સમૂલનાશક છે સહી.

(૩૮)

હે પ્રભુ! ગાયનું દૂધ, નિર્મળ પાણી, ચંદ્ર, કુન્દ-

પુષ્પ, ઝાકળ અને મોતીના હાર સમાન ઉજ્જવળ જે સફેદ અને ચમકતાં ચામરો આપના ઉપર ઢોળાઈ રહ્યાં છે તે આપનું શુકલધ્યાન, સર્વજ્ઞતાને આપનાર અને સર્વ કર્મનો નાશકર્તા આપ જ છો તેમ સૂચવે છે.

(૩૯)

આખંડલૈ–રવનિ–મંડલ–માગતૈ–સ્તૈ–,
ર્ભામંડલં તવ નુતં મુનિમંડલૈશ્ચ ।
મોહા–ન્ધકાર–પરિહાર–કરં જિનેન્દ્ર !
તુલ્યં કથં ભવતિ તદ્દ રવિમંડલેન ॥

સપ્રેમ ભૂમી–તલ સમાગત ઈન્દ્રગણ મુનિઓ તથા,
તવ નાથ ! ભામંડલતણું વર્ણન કરે છે સર્વથા;
જે મોહ–તવ સંહારકારક સર્વસુખ અર્પી શકે,
તેની બરોબરિ સૂર્યમંડલ નાથ ! કેમ કરી શકે.

(૩૯)

હે નાથ ! પૃથ્વી પર ઉતરી આવેલા ઈન્દ્રો તથા પૃથ્વી

પર રહેનારા મુનિઓ આપના ભામંડળની સ્તુતિ કરે છે, અને કહે છે-આપનું ભામંડળ મોહરૂપી અંધકારનો નાશ કરે છે તો તેને સૂર્યમંડળની ઉપમા (તુલના) કેમ આપી શકાય? અર્થાત્ ન આપી શકાય. કારણ ભામંડળ તો દ્રવ્ય અને ભાવ બન્ને અંધકારનો નાશ કરે છે.

(૪૦)

યત્કર્મ-વૃન્દ-સુભટં વિકટં વિજેતા,
લોકત્રય-પ્રભુ-રસા-વતિશેષ-ધારી ।
તસ્મા-જ્જિનેન્દ્ર-સરણિં શરણીકુરુધ્વં,
ભવ્યા ઇતિ ધ્વનતિ ખે કિલ દુન્દુભિસ્તે ॥

આ વિકટ કર્મસમૂહ-વેરી-ના વિજેતા એક છે,
અતિશયબલી ત્રણ ભુવનના જે નાથ પણ આ એક છે,
આવો જગતના ભવ્યજન! આ નાથનું શરણું ગ્રહો,
એવું કહી વાગી રહી આ દુંદુભી ગગને અહો!

(૪૦)

હે નાથ! આપના પ્રભાવથી આકાશમાં દુદુંભિનાદ થાય છે અને તે ચોક્કસ કહે છે:- હે ભવ્ય જીવો! આ વિકટ કર્મસમૂહ રૂપી વેરીના જીતનાર, ત્રણ લોકના નાથ, ચોત્રિસ અતિશયોના ધારક, જિનેન્દ્ર ભગવાન જે મોક્ષ માર્ગ બતાવે છે તેનું શરણ ગ્રહણ કરો."

(૪૧)

અત્યુજ્જવલં વિજિત-શારદ-ચન્દ્રબિમ્બં
સંમોદકં સકલ-મંગલ-મંજુ-કન્દમ્ ।
છત્રત્રયં તવ નિવેદયતે જિનેન્દ્ર !,
રત્નત્રયં પ્રભુપદં શિવદં દદાતિ ॥

અત્યંત ઉજ્જવલને વિજેતા શારદીય શશાંકના,
સંમોદદાયક કન્દ મંજુલ છે સકલ કલ્યાણના.
ત્રણ છત્ર છે પ્રભુ! જે તમારા આ નિવેદિત છે કરે,
તે રત્નત્રય છે શિવવિધાયક ભવ્યજન માટે અરે!

(૪૧)

હે જીનેન્દ્ર! સમવસરણમાં આપના ઉપર જે ત્રણ ઉજ્જવળ છત્રો ધરાય છે તેની પ્રભા શરદ ઋતુના ચન્દ્રની પ્રભાથી અત્યંત ઉજ્જવળ છે. વળી તે આપના સમ્યક્ જ્ઞાન, સમ્યક્ દર્શન, સમ્યક્ ચારિત્ર રૂપ રત્નત્રયના તથા પ્રભુપદ અને મોક્ષપદના પણ આપ જ દાતા છો તેનાં સૂચક છે.

(૪૨)

યત્ર ત્વદીય-પદ-પંકજ-સન્નિધાનં,
સન્ધાનભૂમિ-રસમાપિ સમા સમન્તાત્ ।
સર્વર્ત્તવશ્ચ સુખદા વિલસન્તિ લોકા,
મન્યે નુ કલ્પનરુરેવ ભવત્-પદાબ્જમ્ ॥

હે નાથ! તારા ચરણ-પંકજ સન્નિહિત થાતા જ જ્યાં,
વિષમ ભૂમીભાગ પણ અતિ ત્વરિત સમ થાતા જ ત્યાં;
ફૂલે ફળે ઋતુ સાથ સર્વે મનુજ સર્વ સુખી બને,
આથી તમારા ચરણ-પંકજ કલ્પતરુ લાગે મને.

(૪૨)

હે પ્રભુ ! આપના ચરણકમળો પૃથ્વી પર જ્યાં પગલાં ભરે છે તે ભૂમિ વિષમ હોય તો પણ સમ થઈ શાતાકારક થાય છે. સર્વ ઋતુઓ એકીસાથે આનંદદાયક નિવડે છે. તેથી આપના ચરણકમળ એજ કલ્પતરૂ છે.

(૪૩)

દિવ્યો ધ્વનિર્ગુણગણશ્ચ યશોપિ દિવ્યં,
દિવ્યાપિ ભાવસમતા પ્રભુતાપિ દિવ્યા ।
તસ્માદ્ વિભો ! કૂવ તુલના ભુવનત્રયેપિ,
જ્યોતિર્ગણાઃ કિમિહ ભાનુસમા વિભાન્તિ ?

છે દિવ્ય તારૂં વચન જિનવર ! વળી ગુણગણ દિવ્ય છે,
જે દિવ્ય છે યશ દિવ્ય સમતા વળી પ્રભુતા દિવ્ય છે.
તેથી પ્રભો ! તવ સમ જગતમાં કોઈ બીજું છે નહીં,
તારા ભલે ચમકે કદી પણ સૂર્યસમ થાયે નહી.

(૪૩)

હે પરમાત્મા ! આપની વાણી દિવ્ય છે, આપના ગુણો દિવ્ય છે, આપનો યશ દિવ્ય છેઃ આપની ભાવસમતા દિવ્ય છે, અને પ્રભુતા પણ અનુપમ અને દિવ્ય છે. તેથી હે વિભુ ! મને તો એમ જ લાગે છે કે આપના તુલ્ય જગતમાં બીજું કોઈ છે નહિ. કારણ તારાનો સમૂહ ચમકે છે, પણ તે કદી સૂર્ય જેવો પ્રકાશ આપી શકતા નથી.

(૪૪)

દિવ્યં પ્રભાવ-મવલોકય સુરાદયસ્તે,
પીયૂષ-સાર-વચનાનિ નિશમ્ય સમ્યક્ ।
આનન્દ-વારિધિ-તરંગ-નિમગ્ન-ચિત્તા-,
સ્ત્વદ્વર્ણના-ક્ષમતયા પ્રણમન્તિ ભાવાત્ ॥

તવ દિવ્ય મહિમા જોઈ સુરનર અસુર કિન્નર જયમ બધા,
પીયૂષસમ વાણી તમારી ભાગ્યવશ સુણતા કદા.

આનન્દસિન્ધુ તરંગમાં થઈ મગ્ન અતિ અનુરાગથી,
ગુણકીર્તને અસમર્થ થઈને નમ્ર બનતા ભાવથી.

(૪૪)

હે પ્રભુ! આપનો દિવ્ય પ્રભાવ જોઈ ભવનપતિ, વ્યન્તર, જ્યોતિષી અને વૈમાનિક દેવો વગેરે આપની અમૃતમય વાણી સાંભળતાં આનંદસાગરના તરંગમાં પ્રેમથી નિમગ્ન થઈ ભક્તિભાવથી આશ્ચર્યના આવેશમાં આપને નમસ્કાર કરે છે.

(૪૫)

તુભ્યં નમઃ સકલ–મંગલ–કારકાય,
તુભ્યં નમઃ સકલ–નિર્વૃતિ–દાયકાય।
તુભ્યં નમઃ સકલ–કર્મ–વિનાશકાય,
તુભ્યં નમઃ સકલ-તત્ત્વ-નિરૂપકાય॥

તું છે સકલમંગલવિધાયક, નાથ! હું તુજને નમું,
તું છે સકલસુખશાન્તિદાયક, નાથ! હું તુજને નમું.

તું છે સકલનિજકર્મનાશક, નાથ ! હું તુજને નમું,
તું છે સકલતત્ત્વપ્રરૂપક, નાથ ! હું તુજને નમું.

(૪૫)

હે પ્રભુ ! સર્વ મંગળ કરનાર આપને હું નમસ્કાર કરૂં છું, સર્વપ્રકારે સુખશાંતિ દેનાર આપને હું નમસ્કાર કરૂં છું. જ્ઞાનાવરણીય આદિ આઠે કર્મોનો ક્ષય કરનાર આપને હું નમસ્કાર કરૂં છું. સકલ તત્ત્વના પ્રરૂપક હે નાથ ! આપને હું નમસ્કાર કરૂં છું.

(૪૬)

તુભ્યં નમઃ સકલ-જીવ-દયા-પરાય,
તુભ્યં નમઃ શિવદ-શાસન-ભાસ્કરાય,
તુભ્યં નમઃ સકલ-લોક-શુભંકરાય,
તુભ્યં નમઃ સતતમસ્તુ જિનેશ્વરાય ॥

તું છે સકલજગજીવરક્ષક, નાથ ! હું તુજને નમું,
તું છે શિવદ–શાસન–પ્રભાવક, નાથ ! હું તુજને નમું.

તું છે સકલજગહિતવિધાયક, નાથ! હું તુજને નમું;
તું છે દયાનિધિ શરણ, જીનવર! સર્વદા તુજને નમું.

(૪૬)

હે પ્રભો! સમગ્ર લોકના જીવોને અભયદાન દેનાર આપને હું નમસ્કાર કરૂં છું. મોક્ષપદ પ્રાપ્ત કરનાર, શાસનના સૂર્યસમાન આપને હું નમસ્કાર કરૂં છું. હે દયાનિધિ જીનેશ્વર! આપને હું સર્વદા નમસ્કાર કરૂં છું.

રક્ષઃ-પિશાચ-નિકરૈ-રદયો-પસૃષ્ટં,
દુર્વૃત્ત-દુષ્ટ-ખલ-સૃષ્ટ-વિસૃષ્ટ-મુષ્ટમ્ ।
દારિદ્રય-દુઃખ-ગદ-જાલ-વિશાલ-કષ્ટં,
નષ્ટં ભવ-ત્યખિલ-માશુ ભવત્પ્રભાવાત્ ॥

રાક્ષસ-પિશાચ-સમૂહથી ભીષણ થતા ઉપસર્ગ જે;
દુર્વૃત્ત-ખલ-અતિદુષ્ટથી સર્જિત વિસર્જિત મુષ્ઠ જે.

દારિદ્રય દુખથી જનિત સર્વે કષ્ટકર અતિકષ્ટ જે,
હે નાથ! તારા તેજથી અતિ શીઘ્ર થાતા નષ્ટ તે.

રાક્ષસ-પિશાચના ઉપસર્ગો, દુષ્ટ જનોની મૂઠ, દારિદ્રયના દુઃખમાંથી ઉત્પન્ન થતાં મહાન કષ્ટો તથા બધી જાતના રોગો વિગેરે હે નાથ! આપના તેજથી સઘળાં નાશ પામે છે.

ચૌરારિ-સિંહ-ગજ-પન્નગ-દુષ્ટ-દાવ—
હિંસ્રપ્રચાર-ખલબન્ધન-દુર્ગ-ભૂમૌ ।
સર્વં ભયં ભયકરં પ્રણિહન્તિ નાથ!
ત્વદ્ધ્યાનમાત્ર-મખિલં-ભુવનત્રયેઽસ્મિન્ ।

અરિ ચોર સિંહ ગજેન્દ્ર પન્નગ દુષ્ટ દાવાનલ તથા
જે હિંસ્ર છે તેના ભ્રમણથી દુષ્ટ બન્ધનથી તથા
જે કષ્ટકર છે ભૂમિ તેમાં શુદ્ધભાવે છે ધરે,
જે આપનું શુભ ધ્યાન તેના ભય ભયંકરને હરે.

હે નાથ ! ચોર, દુશ્મન, સિંહ હાથી, સર્પ દાવાનળ આદિ સંહારક તત્ત્વોથી, તેમજ દુષ્ટ બંધનથી ઉત્પન્ન થતો ભય, એવા સર્વ પ્રકારના ભયંકર ભયના કારણોને દૂર કરવા આપનું ધ્યાનમાત્ર ભવ્ય જીવોને ત્રણ ભુવનમાં એકમાત્ર ઉપાય છે.

(૪૯)

સિંહો–રગ–પ્રખર–સૂકર-હિંસ્રજાલૈ-,
વ્યાપ્તા-ટવી-વિકટ-લુંટક-કંટનાલૈઃ ।
સર્વર્તુ-પુષ્પ-ફલ-પલ્લવ-શોભમાના,
સાનન્દનં ભવતિ તે સ્મરણાજ્જિનેંદ્ર ! ॥

મૃગરાજ, પન્નગ પ્રખર–સૂકર આદિ હિસંક જાલથી
ભરપૂર અટવી જે વિકટ લુંટક કંટક–નાલથી;
તે સર્વ ઋતુના પુષ્પ–ફલથી ઋદ્ધ થઈ અતિ શોભતી,
હે નાથ ! તારી યાદથી નંદનસદૃશ મનમોહતી.

હે જીનેન્દ્ર! સિંહ, સર્પ, સુવર, આદિ હિંસક પ્રાણીના વાસથી વિકરાળ, ચોર લુંટારાના ત્રાસથી ભયાનક, તીક્ષ્ણ કાંટાની જાળથી દુર્ગમ, એવી જે ઘોર અટવી છે તે આપનાં સ્મરણમાત્રથી સર્વ ઋતુના પત્ર, પુષ્પ, ફલથી શોભાયમાન થઈ નંદનવનસમાન આનંદદાયક બને છે.

(૫૦)

ઘોરા-તિઘોર-વિકટે સુભટેડતિકષ્ટે,
ભ્રષ્ટે બલે વિવિધ–દુઃખ–શતૈ ર્વિશિષ્ટે ।
શસ્ત્રા-હતિ-પ્રવિચલ દ્રુધિર-પ્રવૃદ્ધે ।
યુદ્ધે તનોતિ તવ નામ વિશુદ્ધશાન્તિમ્ ॥

વિકટ [૧]પ્રતિભટ પ્રકટ સંકટ ઘોરથી પણ ઘોર હો;
વળી વિવિધ દુઃખસહસ્રથી બલ પ્રબલ ઓસરતું રહો.
જ્યાં વિવિધ શસ્ત્રાઘાતથી ધારારુધિર વહતી સહી,
ત્યાં શાન્તિદાયક નામ તારું શાન્તિ આપે છે સહી.

હે પ્રભુ! બન્ને પક્ષને મહાકષ્ટકારી દારૂણ યુદ્ધ જ્યાં ચાલતું હોય, શત્રુના અનેક ત્રાસથી ભૂખ, તૃષા આદિથી વ્યાકુળ સેનાબળ ઓસરતું હોય, રણમેદાને શસ્ત્રથી ઘવાયેલ યોદ્ધાના શરીરમાંથી રૂધિરપ્રવાહ જોસભેર વહેતો હોય એવા ઘોર સંગ્રામમાં પણ આપનું નામસ્મરણ ભવ્ય જીવોને શાંતિ આપે છે.

(૫૧)

સર્વર્દ્ધિ-સિદ્ધિદ-મિદં પરમં પવિત્રં,
સ્તોત્રં ચ યઃ પઠતિ વીર-જિનેશ્વરસ્ય ।
ચિન્તામણિઃ સુરતરુઃ સકલાર્થ-સિદ્ધિઃ,
સંસેવિતું તમનુકૂલયિતું સમેતિ ॥

જે સ્તોત્રવર આ ઋદ્ધિદાયક સિદ્ધિદાયક સર્વદા;
શ્રીવર્દ્ધમાન જિનેન્દ્રનું જે ભાવથી રટતા સદા;
સહુ ઋદ્ધિઓ સહુ સિદ્ધિઓ સુરવૃક્ષ ચિન્તામણિ તથા.
આવી મળે અનુકૂલ થઈને તેહને સહુ સર્વથા.

શ્રી વીર જીનેશ્વર ભગવાનનું પરમ પવિત્ર, સર્વદા રિદ્ધિસિદ્ધિ આપનાર આ સ્તોત્રને જે જીવ સદા ભાવથી ભણશે, તેને ચિન્તામણિ રત્ન, કલ્પવૃક્ષ અને અનેક પ્રકારની સિદ્ધિઓ અનુકૂળ બની આવી મળશે.

(૫૨)

શ્રી વર્દ્ધમાન–શુભનામ–ગુણા–નુબદ્ધાં,
શુદ્ધાં વિશુદ્ધ–ગુણ–પુષ્પ–સુકીર્ત્તિ–ગન્ધામ્ ।
યો ઘાસિલાલ–રચિતાં સ્તુતિ–મંજુ–માલાં,
કંઠે બિભર્તિ ખલુ તં સમુપૈતિ લક્ષ્મીઃ ॥

શ્રી વર્દ્ધમાન જિનેન્દ્રના શુભનામરૂપી દોર છે
તેમાં ગ્રંથિત ગુણપુષ્પ નિર્મલ કીર્તિરૂપ સુગંધ છે;
જે ઘાસિલાલ–મુનીશકૃત, સ્તુતિમંજુમાલા કંઠમાં,
ધારણ કરે તે વરે ત્રણ–લોક લક્ષ્મી લોકમાં.

શ્રી વર્ધમાન પ્રભુના શુભ-નામ-રૂપી દોરામાં તેના શુદ્ધ, નિર્મળ ગુણરૂપી ફૂલોને ગુંથી, કીર્તિરૂપ સુગંધથી ભરપૂર, પૂજ્ય ઘાસીલાલજી મહારાજ સાહેબે બનાવેલ આ સ્તુતિરૂપ સુંદર મંગળ માળાને જે ભવી જીવ કંઠમાં ધારણ કરશે તેને ત્રણ લોકની દ્રવ્ય અને ભાવલક્ષ્મી આપમેળે આવીને વરશે.

॥ ઇતિશ્રી જૈનાચાર્ય જૈનધર્મદિવાકર—

પૂજ્યશ્રીઘાસીલાલવ્રતિવિરચિતં

શ્રીવર્દ્ધમાનભક્તામરસ્તોત્રં

સમ્પૂર્ણમ્

અથ સુખસ્મરણમ્ ॥૩॥

સુખમૂલં ગણધરં, વર્ધમાનાનુયાયિનમ્ ।
દ્વાદશાંગધરં નિત્યં, વન્દે તં ગૌતમં પ્રભુમ્ ॥૧॥

યસ્ય સ્મરણમાત્રેણ, સર્વલબ્ધિ: પ્રજાયતે ।
ઋદ્ધિ: સિદ્ધિ: સમૃદ્ધિશ્ચ, વન્દે તં ગૌતમં પ્રભુમ્ ॥૨॥

નેતારં સર્વસંઘસ્ય, જેતારં કર્મવૈરિણામ્ ।
ત્રાતારં સર્વજીવાનાં, વન્દે તં ગૌતમં પ્રભુમ્ ॥૩॥

તનયં વસુભૂતેશ્ચ. પૃથિવ્યા અંગજાતકમ્ ।
દિવ્યજ્યોતિર્ધરં દિવ્ય, રુપલાવણ્યસંયુતમ્ ॥૪॥

દિવ્યસંહનનં ચૈવ દિવ્યસંસ્થાનશોભિતમ્
દિવ્યર્દ્ધિં દિવ્યલેશ્યં ચ, વન્દે તં ગૌતમં પ્રભુમ્ ॥૫॥

દિવ્યપ્રભાવસંપન્નં, દિવ્યતેજ:સમર્ચિતમ્ ।
દિવ્યલબ્ધિધરં દિવ્યં, વન્દે તં ગૌતમં પ્રભુમ્ ॥૬॥

ચતુર્જ્ઞાનધરં શુદ્ધં, વિદ્યાચરણપારગમ્ ।
ધારકં સર્વપૂર્વસ્ય, વન્દે તં ગૌતમં પ્રભુમ્ ॥૭॥

ગોશબ્દાત્ કામધેનુત્વં, તકારાત્ તરુતુલ્યતા ।
મકારાન્મણિસામ્યં ચ, જ્ઞાયતે ગૌતમપ્રભોઃ ॥૮॥

કામધેનુસમો લોકે, સર્વસિદ્ધિપ્રદસ્તથા ।
કલ્પવૃક્ષસમો વાગ્છા, પૂરણે ચિન્તિતે મણિઃ ॥૯॥

અંગુષ્ઠે ચામૃતં યસ્ય, યશ્ચ સર્વગુણોદધિઃ ।
ભંડારઃ સર્વલબ્ધીનાં, વન્દે તં ગૌતમં પ્રભુમ્ ॥૧૦॥

આમર્ષૌષધિલબ્ધિશ્ચ, વિપ્રુડોષધિરેવ ચ ।
શ્લેષ્મ-જલ્લૌષધી ચૈવ, વિપુલર્જુમતી તથા ॥૧૧॥

સંભિન્નશ્રોત્રલબ્ધિશ્ચા, વધિલબ્ધિસ્તથૈવ ચ ।
મનઃપર્યવલબ્ધિશ્ચ, લબ્ધિઃ કેવલિનસ્તથા ॥૧૨॥
લબ્ધિર્ગણધરસ્યાપિ, લબ્ધિઃપૂર્વધરસ્ય ચ ।
પદાનુસારિલબ્ધિશ્ચ, લબ્ધિઃ ક્ષીરાસ્રવસ્ય ચ ॥૧૩॥

ઘૃતાસ્રવસ્ય લબ્ધિશ્ચ, લબ્ધિર્મધ્વાસ્રવસ્ય ચ ।
વૈક્રિયાહારલબ્ધી ચ, લેશ્યાલબ્ધિસ્તથૈવ ચ ॥૧૪॥
અક્ષીણમહાનસસ્ય, લબ્ધિર્જંઘાચરાદિકા ।
લબ્ધયઃ સકલાસ્તસ્ય, વશે તિષ્ઠન્તિ સર્વદા ॥૧૫॥
ઋદ્ધિઃ સિદ્ધિઃ સુખં સંપદ્ યશઃ કીર્તિર્જયસ્તથા ।
વિજયશ્ચાસ્ય પાઠેન, લભ્યતે નાત્ર સંશયઃ ॥૧૬॥
દિવ્યં સુખં પરભવે, યથાનન્તં ચ શાશ્વતમ્ ।
અવ્યાબાધં ધ્રુવં સૌખ્યં, લભ્યતે પરમં પદમ્ ॥૧૭॥

ઈતિ સુખસ્મરણં સંપૂર્ણમ્ ॥

અથ શ્રી સંપત્સ્મરણમ્ ॥૪॥

ૐ હ્રીં શ્રીં ઋષભાદિ ચતુર્વિંશતિ જિનેન્દ્રેભ્યો નમઃ

॥ શ્રી ગૌતમસ્વામિલબ્ધિર્ભવતુ ॥

। મંગલાચરણમ્ ।

ચિન્તામણિમહાવિદ્યે, શ્રીધારે સર્વસૌખ્યદે ।
અચિન્ત્યશુભદે શુદ્ધે, સંપત્સિદ્ધિપ્રદે નમઃ ॥૧॥

આનન્દકન્દસંભૂતે, મહાલક્ષ્મી મહોત્સવે ।
સદા જિનેન્દ્રભક્તાનાં સંપત્સિદ્ધિપ્રદે નમઃ ॥૨॥

નાનાશાસ્ત્રં સમાદાય શ્રીધારા સુખદા સદા ।
લોકોત્તરા લૌકિકી ચ ઘાસીલાલેન તન્યતે ।૩॥

સા મહાવિદ્યા ચેયમ્—

ૐ હ્રીં શ્રીં ક્લીં સંપત્પ્રદે શ્રીધારે સુધારે સુધા-
ધારે સુખરૂપે સુખદે રુચિરે રુચિરપ્રભે રુચિરકાન્તે

રુચિરવર્ણે રુચિરલેશ્યે રુચિરધ્વજે સિદ્ધે સિદ્ધિરૂપે, સિદ્ધિધરે સિદ્ધિદે, પૂર્ણે પૂર્ણરૂપે પૂર્ણપ્રભે, સૂર્યે સૂર્યપ્રભે, સૂર્યકાન્તે સૂર્યવર્ણે સૂર્યલેશ્યે, પદ્મે પદ્મરૂપે પદ્મવર્ણે પદ્મલેશ્યે, શુક્લે શુક્લરૂપે શુક્લવર્ણે શુક્લલેશ્યે, ઇષ્ટે, ઇષ્ટરૂપે ઇષ્ટદે, કાન્તે કાન્તરૂપે કાન્તદે, પ્રિયે પ્રિયરૂપે પ્રિયદે, મનોજ્ઞે મનોજ્ઞરૂપે મનોજ્ઞદે, સૌમ્યે, સૌમ્યરૂપે સૌમ્યદે, શુભે શુભરૂપે શુભદે, સુભગે, સુભગરૂપે સુભગદે, તતમે તિતિમે થથમે થિથિમે, દદમે દિદિમે દુદુમે, ધધમે ધિધિમે ધુધુમે, કકમે કિકિમે કુકુમે, ખખમે ખિખિમે ખુખુમે। ઇઁ ઐઁ ઐઁ ઐઁ રક્ષ રક્ષ માં સર્વં મમાધીનં ચ સર્વવિઘ્નતઃ।

ચંદ્રે ચંદ્રરૂપે ચંદ્રવર્ણે ચંદ્રલેશ્યે ચંદ્રોત્તમે ચંદ્રશેખરે, યથા શશિ શિશિરકિરણૈઃ સંતાપં

હરતિ, તથૈવ મમ મત્પરિવારસ્ય ચ દુઃખદારિદ્રયં-સંતાપં હર હર સ્વાહા । યંત્રે યંત્રરૂપે મંત્રે મંત્ર-રૂપે તંત્રે તંત્રરૂપે સર્વં મમ વશ્યં કુરૂ કુરૂ । કર્ષે કર્ષવતિ હર્ષે હર્ષવતિ મમ શરીરે મમ ગૃહે મમ કુટુમ્બે અચિંન્ત્યં હર્ષં કુરૂ કુરૂ । ચિન્તિતં સર્વં સુખં શીઘ્રં-મઘં દેહિ દેહિ । ઐઁ હ્રીં શ્રીં ક્લીં ઐં હ્રીં શ્રીં રત્નવર્ષિણિ અંકરત્ન-સ્ફટિકરત્ન-હીરક-વૈડૂર્યરત્ન લોહિતાક્ષરત્ન-હંસગર્ભ-પુલાક-જ્યોતિઃ- સૌગન્ધ-કાદિવિવિધરત્નાનિ વર્ષય વર્ષય । મમ ગૃહે સમ્પત્તિ વૃદ્ધિં કુરૂ કુરૂ હિરણ્યસુવર્ણવર્ષિણિ,રજતસુવર્ણાનિ મમ ગૃહે વર્ષય વર્ષય । બહુધનધાન્યૈર્મમ કોશકોષ્ઠાગારં પૂર્ણં કુરૂ કુરૂ । અમૃતે, અમૃતોપમે, અમૃતદ્રવે અમૃતા-સ્રવે અમૃતવદને અમૃતસેચને અમૃતપૂર્ણે માં મમા-ધીનાન્ અમૃતમયાન્ કુરુ કુરુ । ઐઁ કામરાજ ક્લીઁ

શુદ્ધે બુદ્ધે બુદ્ધરૂપે બુદ્ધિદે, સિદ્ધે સિદ્ધિરૂપે સિદ્ધિદે મમ સર્વ કાર્યાણિ સાધય સાધય। ૐ અર્હં વશિનિ-મોહિનિ સર્વાન્ મમ વશ્યાન્ કુરૂ કુરૂ સર્વાન્ મોહય મોહય। ૐ હ્રીં શ્રીં સુખસુધાહિરણ્યસુવર્ણવર્ષિણિ મમ સુખં વર્ષય ૨, સુધાં વર્ષય ૨, હિરણ્યં વર્ષય ૨, સુવર્ણં વર્ષય ૨, આભંકરે પ્રભંકરે ચંદ્રે ચંદ્રકાંતે ચંદ્રાવર્તે ચંદ્રવર્ણે ચંદ્રલેશ્યે ચંદ્રશ્રેષ્ઠે ચંદ્રશેખરે સૂરે સૂરપ્રભે સૂરકાંતે સૂરલેશ્યે, સૂરશ્રેષ્ઠે સૂરશેખરે મમ લોકોત્તરં સુખદં ચમત્કારં કુરુ ૨। ૐ હ્રીં ઘૃણિઃ સૂર્ય આદિત્યઃ શ્રીં મમ સર્વાધિવ્યાધિચિન્તારોગશોકાન્ નાશય ૨, મમ તુષ્ટિં પુષ્ટિં સુખં ચ કુરૂ કુરૂ। ૐ હ્રીં શ્રીં ક્લીં નમો ભગવતિ અન્નપૂર્ણે ધનધાન્યં વર્ષય ૨। સર્વ સિદ્ધિદાયિનિ સર્વસુખદાયિનિ શ્રીસીમંધરસ્વા-

મિનં સર્વજ્ઞં સર્વદર્શિનં જિન-મનુસ્મર, ગણધરસ-
ત્યમનુસ્મર, નિર્ગ્રન્થપ્રવચનમનુસ્મર, શ્રી આદિનાથ-
જિનમનુસ્મર, શ્રીશાન્તિનાથજિનમનુસ્મર, પાર્શ્વના-
થજિનમનુસ્મર, શ્રીવર્દ્ધમાનજિનમનુસ્મર, શેષસર્વ-
જિનમનુસ્મર,શ્રીઅવધિજિનમનુસ્મર,શ્રીમનઃપર્યય-
જિનમનુસ્મર, શ્રીકેવલિજિનમનુસ્મર, આમર્શૌષધિ-
મનુસ્મર, વિપ્રુડૌષધિમનુસ્મર, બીજબુદ્ધિમનુસ્મર,
શ્રી અક્ષીણમહાનસ લબ્ધિધર મનુસ્મર, એક પૂર્વધર-
મનુસ્મર યાવત્શ્રીચતુર્દશપૂર્વધરમનુસ્મર,શ્રી વૈક્રિય-
લબ્ધિધરમનુસ્મર, શ્રી આહારકલબ્ધિધરમનુસ્મર,
શ્રી સકલજિનશાસનદેવમનુસ્મર, શ્રી સકલજિન-
શાસનદેવીમનુસ્મર, બલકૂટે બલદેવમનુસ્મર,
ગંધમાદને ગંધમાદનદેવ મનુસ્મર, શ્રી બ્રાહ્મીં
સુન્દરીમનુસ્મર, શ્રીદેવીમનુસ્મર, નન્દનકૂટવાસિનીં
શ્રી મેઘંકરાદેવીમનુસ્મર, શ્રી મન્દરકૂટવાસિનીં

શ્રી મેઘવતીદેવીમનુસ્મર, નિષધકૂટવાસિનીં શ્રી સુમેત્રાદેવીમનુસ્મર, શ્રી હેમકૂટવાસિનીં મેઘમાલિનીદેવીમનુસ્મર, શ્રીરજતકૂટવાસિનીં સુવત્સાદેવીમનુસ્મર, રુચકકૂટવાસિનીં શ્રી વત્સમિત્રા દેવીમનુસ્મર, સાગરચિત્રકૂટવાસિનીં શ્રી વૈરસેનાદેવીમનુસ્મર, વજ્રકૂટવાસિનીં શ્રી બલાહકાદેવીમનુસ્મર, શ્રી ધન્યશાલિભદ્રમનુસ્મર ॥ ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ લક્ષ્મીદેવિ આગચ્છ ૨ મમગૃહે મમ નિવાસસ્થાને ધનધારાં વર્ષય ૨, સર્વં મનોવાંછિતં પૂરય ૨, ક્ષણમીક્ષણૈઃ મમ સર્વં ક્ષણં સુખમયં કુરુ ૨। પદ્મા શ્રીઁ મન્મથ ક્લીઁ હૃદયં નમઃ। સુપ્રતિષ્ઠે શ્રેષ્ઠે વરિષ્ઠે ગરિષ્ઠે શમે શમપ્રભે મહાપ્રભે ભાસુરે ભાસુરપ્રભે મમ સર્વં મનોરથં પૂરય ૨। ધનધાન્યહિરણ્યસુવર્ણવિવિધરત્નવૃષ્ટિં કુરુ કુરુ।

ૐ હ્રીં શ્રીં રૂપે પ્રસીદ ૨। ૐ શ્રીં દિવ્યાનુ-ભાવે પ્રસીદ ૨। ૐ શ્રી ઉજ્જવલે પ્રસીદ ૨। ૐ શ્રીં શ્રી ઉજ્જવલરૂપે પ્રસીદ ૨। ૐ શ્રી જ્યોતિર્મયિ પ્રસીદ ૨। ૐ શ્રી જ્યોતિરૂપધરે પ્રસીદ ૨ મમગૃહં મમ ગૃહસ્ય અંગણં નન્દનવનં કુરુ કુરુ। ૐ અમૃત-કુંભે પ્રસીદ ૨। ૐ અમૃત કુંભરૂપે પ્રસીદ ૨ મમ વાંછિતં દેહિ ૨। ૐ ઋદ્ધિદે પ્રસીદ ૨, ૐ સમૃદ્ધિદે પ્રસીદ ૨, ૐ શ્રીં મહાલક્ષ્મિ પ્રસીદ ૨, ૐ શ્રી લોકમાતઃ પ્રસીદ ૨, ૐ શ્રી લોકજનનિ પ્રસીદ ૨, ૐ શ્રીં શોભાવર્દ્ધિનિ પ્રસીદ ૨, ૐ શ્રી અમૃત-સંજીવનિ પ્રસીદ ૨, ૐ શ્રીં શાન્તલહરિ પ્રસીદ ૨, ૐ શ્રીં પ્રશાંતલહરિ પ્રસીદ ૨, ૐ શ્રી ગ્લૌં ૐ શ્રીં શાંતપ્રશાંતલહરિ પ્રસીદ ૨, શ્રી નમઃ, ૐ હ્રીં

સર્વશત્રુદમનિ સર્વ શત્રૂન્ નિવારય ૨ વિઘ્નં છિન્ધિ ૨ પ્રસીદ ૨ ધરણેન્દ્ર પદ્માવતિ મમ સુખં કુરુ ૨ પ્રસીદ ૨

મૂલમંત્ર—ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ ક્લીઁ અસિઆઉસાણું નમઃ ।

ૐ મંગલકરિ પ્રસીદ ૨, ૐ સુખકરિ પ્રસીદ ૨, ૐ શાંતિકરિ પ્રસીદ ૨. ૐ ઋદ્ધિસિદ્ધિકરિ પ્રસીદ ૨ સુખં દેહિ, શાંતિં દેહિ, ઋદ્ધિસિદ્ધિં દેહિ, ૐ કિલિ-કિલિ એહિ એહિ આગચ્છ આગચ્છ સર્વસિદ્ધિ-દાયિનિ મમ મનોવાંછિતં શીઘ્રં પૂરય પૂરય । સાધ્ય મંત્ર - ૐ શ્રીધારે પ્રસીદ પ્રસીદ । ઉપહૃદયમ્ - ૐ ત્રિલોકવાસિન્યૈ કેવલ લક્ષ્મ્યૈ નમઃ, ધનધાન્યહિરણ્ય સુવર્ણધારાં મમ નિવાસે પાતય ૨ । ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ રત્ન-સિંહાસને પ્રસીદ ૨, ૐ શ્રી કમલાસને પ્રસીદ ૨ । ૐ રત્નકુંડલે પ્રસીદ ૨ । ૐ રત્નમુકુટે પ્રસીદ ૨ । ૐ રત્નભૂષણે પ્રસીદ ૨ । ૐ ચારુચ્છત્રચામરે પ્રસીદ ૨,

ૐ સહસ્રકિરણપ્રદ્યોતકરિ સર્વરાજવશકરિ સર્વપ્રજાવશકરિ સર્વલોકવશકરિ સર્વં મમ વશ્યં કુરુ કુરુ । ૐ હ્રીં શ્રીં ક્લીં મહામાયાયૈ નમઃ । ઇંદ્ર પ્રસીદ ૨, સૂર્ય પ્રસીદ ૨, સોમ પ્રસીદ ૨, યમ પ્રસીદ ૨, વરુણ પ્રસીદ ૨, વૈશ્રવણ પ્રસીદ ૨, હરિણૈગમૈષિદેવ પ્રસીદ ૨, ત્રિજૃંભક દેવ પ્રસીદ ૨, શબ્દાપાતિસ્વામિસ્વાતિદેવ પ્રસીદ ૨ । વિકટાપાતિસ્વામિપ્રભાસદેવ પ્રસીદ ૨ । ગંધાપાતિસ્વામ્યરુણદેવ પ્રસીદ ૨ । માલ્યવદદ્રિસ્વામિપદ્મદેવ પ્રસીદ ૨ । સર્વદિશાભ્યઃ સર્વવિદિશાભ્યઃ કલ્પલતેવ મમ વાંછિતં પૂરય ૨ । અનુમોદયન્તુ માં મંત્રાધિષ્ઠિતદેવાઃ । શમ ૨ મજ ૨ સજ ૨ ઉજ ૨ તર ૨ મિલ ૨ દિલ ૨ પુલ ૨ કુલ ૨ દયામયિ દયસ્વ ૨ માં, જાગૃષ્વ ૨ ઉત્તિષ્ઠ ૨ સુખકરં હિર-

ણ્યસુવર્ણં દેહિ ૨ દાપય ૨ મહ્યં હિતકરં શાંતિકરં કુલકરં વંશકરં વંશવૃદ્ધિકરં । મહાપદ્મહ્રદનિવાસિનિ હ્રીદેવિ મમ લજ્જાં રક્ષ ૨ । મહાપુંડરીકહ્રદનિવાસિનિ બુદ્ધિદેવિ મમ બુદ્ધિં દેહિ ૨ । તિગિચ્છહ્રદનિવાસિનિ ધૃતિદેવિ મમ ધૈર્યં કુરૂ ૨ । કેસરિહ્રદનિવાસિનિ કીર્ત્તિદેવિ મમ યશઃકીર્ત્તિં પ્રસારય ૨ ।

ૐ હ્રીઁ વિશ્વરૂપિણિ, વિભૂતિ વિભૂતિરૂપિણિ, સૃષ્ટિ સૃષ્ટિરૂપિણિ, ધૃતિ ધૃતિરૂપિણિ, કીર્ત્તિ-કીર્ત્તિરૂપિણિ, સિદ્ધિ સિદ્ધિરૂપિણિ, સર્વસુખસામ્રાજ્યદાયિનિ મમ ત્રિલોકસંપદં કુરૂ કુરૂ, હિરણ્યસુવર્ણૈઃ સુખસિદ્ધિસૌભાગ્યૈઃ શ્રેષ્ઠૈઃ સર્વોપકરણૈઃ સર્વભોગૈઃ સર્વોપભોગૈશ્ચ મમ કોષકોષ્ઠાગારાણિ ભર ભર પૂરય પૂરય ॥

મૂલવિદ્યા

ૐ નમિઊણ અસુરસુરગરુલભુયંગપરિવંદિય ગયકિલેસે। અરિહા સિદ્ધાયરિય ઉવજ્ઝાય સવ્વ-સાહુણે।।

ૐ હ્રીં નમઃ ધનદપુત્રિ જગત્સવિત્રિ અષ્ટ-સિદ્ધિપ્રધાનમહાનિધાનસુવર્ણકોટિરત્નકોટિ શત-સહસ્રસંપન્ને આગચ્છ ૨ ભગવતિ મમ ગૃહે મમ પુરે પ્રવિશ પ્રવિશ મમ અક્ષીણં સર્વધનં ધારારૂ-પેણ વર્ષય વર્ષય ।।

મહાવિદ્યા—

ૐ હ્રીં શ્રીં શ્રીધારે મમ ચિંતિતસુખદાયિનિ અચિંતિતસુખદાયિનિ પ્રસીદ ૨ મમ સર્વં કાર્યં સાધય સાધય ।

સર્વસુખનિધિ યંત્રમ્—

શ્ર	શ્ર	વ	વ
બ	બ	ઝ	ઝ
દ	દ	ધ	ધ

પરમહૃદયમ્—

ॐ નમઃ શ્રીધારે ચિંતામણિમહાવિદ્યે કરુણશા-રણે દીનભરણે જગદુદ્ધરણે વિમલકમલવાસિનિ હિરણ્યસુવર્ણધનધાન્યકરિ મમ સકલાર્થસિદ્ધિં પ્રાપય પ્રાપય, સર્વચિંતાં ચૂરય ચૂરય, સર્વરિપૂન્ સ્તંભય ૨. નિવારય ૨ જૃંભય ૨, મોહય ૨, સુખદે શિવદે શાન્તિદે શુભદે પ્રમોદદે મમ સર્વસૌભાગ્યં ઋદ્ધિં સિદ્ધિં સમૃદ્ધિં વશ્યં રક્ષાં ચ કુરૂ કુરૂ મમ જયં વિજયંચ કુરુ કુરુ ।।

।। ઈતિ શ્રીધારામહાવિદ્યાખ્યં સમ્પત્સ્મરણમ્ ।।૪।।

અથ ઋદ્ધિસ્મરણમ્ ॥૫॥

ઋદ્ધિસ્મરણમાત્રેણ, જાયતે ઋદ્ધિમાન્નરઃ ।
તસ્માદ્ ઋદ્ધિં ભગવતઃ, પ્રવક્ષ્યામિ શુભાવહામ્ ॥૧॥
ઋદ્ધેર્નિરીક્ષણં કર્તું, યસ્યાહારકલબ્ધિકઃ ।
ગચ્છત્યાહારકં કૃત્વા, તસ્મૈ ભગવતે નમઃ ॥૨॥
અનન્તં કેવલં જ્ઞાનં, તથા કેવલદર્શનમ્ ।
અનન્તં સૌખ્યમપ્યેવં, સમ્યક્ત્વં ક્ષાયિકં તથા ॥૩॥
યથાખ્યાતં ચ ચારિત્ર-મવેદિત્વમતીન્દ્રિયમ્ ।
દાનાદિલબ્ધયઃ પંચ, દ્વાદશોક્તા ગુણા ઇમે ॥૪॥
દિવ્યં લોકોત્તરં રૂપં, દિવ્યલાવણ્યસંભૃતમ્ ।
દિવ્યં જ્ઞાનાદિકં યસ્ય, તસ્મૈ ભગવતે નમઃ ॥૫॥
ઊર્ધ્વાગ્રાઃ કંટકાઃ સર્વે યત્પ્રભાવાદધોમુખાઃ ।
વિષમાપિ સમા ભૂમિ.-સ્તસ્મૈ ભગવતે નમઃ ॥૬॥
ઈતિર્ભીતિશ્ચ મારી ચ, દુર્ભિક્ષં વૈરભાવના ।
આધિર્વ્યાધિરુપાધિશ્ચ, તથોત્પાતાઃ પ્રશામ્યતિ ॥૭॥

ઋતવશ્ચ વસન્તાદ્યાઃ, સર્વે પ્રાદુર્ભવન્તિ ચ ।
લોકાઃ પ્રમુદિતા યસ્માત્, તસ્મૈ ભગવતે નમઃ ॥૮॥
સંવર્તકેન વાતેન, તત્ર યોજનમંડલમ્ ।
સંશોધ્યતે ચ પરિતઃ, પ્રાસુપુષ્પમ્બુવર્ષણમ્ ॥૯॥
રૂપ્યસાલો દીપ્યમાનઃ, સ્વર્ણકંગુરશોભિતઃ ।
સ્વર્ણસાલોપિ રૂચિરો, રત્નકંગુર શોભિતઃ ॥૧૦॥
રત્નસાલ સ્તૃતીયશ્ચ, ભાસ્વરો મણિકઙ્ગુરઃ ।
ઈન્દ્રાસ્તત્ર ચતુઃષષ્ટિ, રાયાન્તિ પ્રભુસન્નિધૌ ॥૧૧॥
અશોક પાદપસ્તત્ર, સિંહાસનવરસ્તથા ।
દુન્દુભિશ્ચામરં છત્રં, પ્રાદુર્ભવતિ પુણ્યતઃ ॥૧૨॥
ભામણ્ડલં પ્રભોસ્તત્ર, નેત્રાનન્દકરં પરમ્ ।
દિવ્યધ્વનિશ્ચ સર્વેષાં, સુખદં જાયતે તતઃ ॥૧૩॥
સ્વર્ગશોભા ચ યા સ્વર્ગે યાવતી સ્યાત્તતોધિકા ।
અનન્તગુણિતા શોભા, રાજતે તત્ર મંડલે ॥૧૪॥

ન્યૂનાન્ન્યૂનં કોટિસંખ્યાઃ સ્તં સુરાઃ સમુપાસતે ।
દ્વાદશાનાં પરિષદિ, દેશનાં દિશતિ પ્રભુઃ ॥૧૫॥

દેવા મનુષ્યાસ્તિર્યંચઃ, સર્વે શૃણ્વન્તિ દેશનામ્ ।
તત્તદ્વાક્પરિણામિન્યા, ભાષયા સ ચ ભાષતે ॥૧૬॥

યદિ ખંડમયં ક્ષેત્રં, મધુવારિપ્રવર્ષણમ્ ।
ક્ષીરસારસ્ય પિંડેન, પૂરણં તત્ર કર્ષતિ ॥૧૭॥

તત્રાપિ યદિ બીજં સ્યાત્, પુંડ્રકસ્ય નિરામયમ્ ।
સેચનં તત્ર સદ્દ્રાક્ષા-રસેન યદિ તત્ફલમ્ ॥૧૮॥

તદ્રસાદધિકાનન્તગુણા મિષ્ટા પ્રભોર્ગિરઃ ।
યસ્ય ચોચ્છ્વાસનિઃશ્વાસાઃ,પદ્મોત્પલસુગન્ધિકાઃ ॥૧૯॥

જિનેન્દ્રચરણોપાન્તે, યે સમાયાન્તિ વાદિનઃ ।
સંશયાપગમાત્ સર્વે સુપ્રસન્ના ભવન્તિ તે ॥૨૦॥

એવં સમવસરણં, જિનેન્દ્રસ્યાતિશાયિનઃ ।
ઉત્કૃષ્ટશોભાસંપન્નં, દ્યોતમાનં ચ સર્વતઃ ॥૨૧॥

તત્ર રત્નમયી ભૂમી, રત્નપ્રાકાર ગોપુરમ્ ।
રત્નપત્રૈ રત્નપુષ્પૈ, વૃક્ષૈ રત્નફલયુંતમ્ ॥૨૨॥
ક્વચિદ્ વર્ડૂર્ય સંકાશં, ક્વચિન્નીલમણિપ્રભમ્ ।
સ્ફટિકાભં ક્વચિજ્જ્યોતિઃ પદ્મરાગસમં કવચિત્ ૨૩
ક્વચિત્ કાંચનસંકાશં, બાલસૂર્યસમં ક્વચિત્ ।
ક્વચિન્મધ્યાહ્નસૂર્યાભં, વિદ્યુત્કોટિસમં ક્વચિત્ ॥૨૪॥
ન સૂર્યચન્દ્રૌ નો વિદ્યુત્કોટયો મણયોપિ ન ।
જિનપ્રભાયાઃ કોટયંશ-કોટયંશેનાપિ તે સમાઃ ॥૨૫॥
લોકોત્તરાર્હતી ઋદ્ધિર્દ્રવ્યતો ભાવતસ્તથા ।
મંડલાન્તઃસ્થવસ્તૂનાં, દિવ્યદીપ્તિવિધાયિની ॥૨૬॥
તસ્યા વિશુદ્ધભાવેન, પાઠેન વિધિના જનઃ ।
ભવેત્ સ્વલ્પેન કાલેન, દ્રવ્યભાવર્દ્ધિસંયુતઃ ॥૨૭॥

॥ ઇતિ ઋદ્ધિસ્મરણં સંપૂર્ણમ્ ॥ ૫ ॥

અથ સિદ્ધિસ્મરણમ્ ॥ ૬ ॥

સિદ્ધીસરણમેત્તેણં, સવ્વસિદ્ધી પજાયએ ।
તમ્હં સંપવોચ્છિસ્સં, ભવ્વાણં સિદ્ધિહેયવે ॥૧॥
વિમલસયલમણોહરં, નમિઊણં ચરણં જિણવરાણં
વઇસ્સિં તણુતણુત્તં, સુહસિદ્ધિયં ભવિહિયટ્ઠાએ ॥૨॥
ૐ હ્રીં શ્રીં ઉસભો સિરમવઉ ૐ ઐં ક્રાં
વિઅજિઓ ભાલં ।
ૐ શ્રીં સંભવો નેત્તં, પાઉ સયા સવ્વસમ્મદો ય ॥૩॥
ઘાણિંદિયં સવ્વયા, ૐ હ્રૂં શ્રીં કલીં સિરિ અભિનંદણો
વચ્છઅં પાઉ સુમઈ ૐ,
કણ્ણં ૐ બ્લૌં ચ પઉમપ્પહો ॥૪॥
કંઠસંધિં તુ રક્ખઉ,
ૐ હ્રૂં શ્રીં કલોં સુપાસજિણવં

ખંધં પુણ પાઉ મજ્ઝક્,

ૐ હ્રીઁ શ્રી જિણચંદપ્પહો ॥૫॥

ૐ ક્રોઁ સુવિધી બુદ્ધિં,

અવઉ સિજ્જંસ વાસુપુજ્જો કરજં ।

વિમલજિણો ઉયરં મે, ૐ હ્રીઁ શ્રી વણુસંકલિઓ ॥૬॥

ૐ હ્રીઁ ધમ્મો જંઘં, પિટ્ઠં મલ્લિ મલ્લિકુસુમકોમલો ।

સદ્દયમુણિસુવ્વયો હિયં, કુન્થૂ કરે ગીવં અરો શ્રી ॥૭॥

ૐ શ્રાઁ શ્રીઁ નમી કક્ખં, નાસારોગં હરઉ હ્રીઁ શ્રી નેમી ।

અણંતપાસો ગુજ્ઝરોગં ૐ હ્રીઁ શ્રી કલીઁ સુકલિયો ॥૮॥

ૐ શ્રીઁ તિલ્લોકવસં કુરુ :કુરુ વદ્ધમાણો મહાવીરો ।

સવ્વમંગલસુહકરો, ચિંતામણિસુરતરુવ્વ ફલઓ ॥૯॥

જિણગણહરા, અંગરોમાઈ મજ્ઝક રક્ખંતુ ।

શ્રી સિયલપહુ, સવ્વસત્તુચયં સિઢિલં કુરુ ૧૦

ૐ હ્રૌં શ્રૌં કલીઁ હ્રૌં, સંતી સુહસંપયં મજ્ઝક કુણઉ
સમિદ્ધિં ।

ૐ હ્રૌં ઐં સીમંધરપમુહા હોંતુ કામધેણુવ્વ ॥૧૧॥

એવં સિદ્ધીસરણં, જણ હિયકરણં સુહાવહં સયયં ।

તમ્હા અબ્ભસણિજ્જં, સવ્વાણં સવ્વસુહચંદં ॥૧૨॥

॥ ઇતિ સિદ્ધિસ્મરણં સંપૂર્ણમ ॥૬॥

卐

અથ જયસ્મરણમ્ ॥૭॥

જયસ્મરણમાત્રેણ જયઃ સર્વત્ર જાયતે ।
તદહં સંપ્રવક્ષ્યામિ ભવ્યાનાં જયહેતવે ॥૧॥
ૐ ઘણ્ટાકર્ણો મહાવીરઃ સર્વવ્યાધિવિનાશકઃ ।
સર્વવિઘ્નાપહર્તા ચ, સર્વત્ર જયકારકઃ ॥૨॥
યત્ર ત્વં વર્તસે દેવ !, લિખિતોક્ષર પંક્તિભિઃ ।
તત્રાધયો વ્યાધયશ્ચ, નૈવ તિષ્ઠન્તિ સર્વદા ॥૩॥
ઉપાધયશ્ચ સર્વેપિ, શોકશ્ચિન્તા દરિદ્રતા ।
ઉપસર્ગા ગ્રહાશ્ચૈવ, પ્રશામ્યન્તિ ન સંશયઃ ॥૪॥
ડાકિની શાકિની ચૈવ, રોગિની રાક્ષસા અપિ ।
ભૂતાઃ પ્રેતાશ્ચ વેતાલાઃ, પલાયન્તે ન સંશયઃ ॥૫॥
ઘણ્ટાકર્ણપ્રભાવેણ, કામધેનુઃ સુરદ્રુમઃ ।
ચિન્તામણિર્નિધિશ્ચૈતે, ભવન્તિ વશવર્તિનઃ ॥૬॥
નાકાલે મરણં તસ્ય ન ચ સર્પેણ દશ્યતે ।
અગ્નિચૌરભયં નાસ્તિ, હ્રીઁ ઘણ્ટાકર્ણ નમોસ્તુતે,.
॥ ઇતિ જયસ્મરણં સંપૂર્ણમ ॥૭॥

અથ વિજયસ્મરણમ્ ॥૮॥

વિજયસ્સરણા નિચ્ચં, સવ્વત્થ વિજયો ભવે ।
તમહં સંપવોચ્છિસ્સં, સવ્વલોગોવકારગં ॥૧॥
ઉપસગ્ગહરં પાસં, કમ્મઘણયવિમુક્કં પાસં ।
ધરણિંદપોમાવઇં, વંદે સયલકલ્લાણઆવાસં ॥૨॥
ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ તં નમામિ પાસનાહં ॥૩॥
ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ ધરણિંદનમંસિયં દુહવિણાસં ॥૪॥
ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ જસ્સપ્પભાવેણં સેયા ॥૫॥
ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ નાસંતિ ઉવદ્દવા સવ્વે ॥૬॥
ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ પઇસુમરામિ તં મણે ॥૭॥
ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ ન હોઇ વાહી ન કિંપિ દુહં ॥૮॥
ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ ન હોઇ જલજલણભયં
તહસપ્પસિંહભયં ॥૯॥
ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ ન હોઇ ચોરારિસંભવં ભયં ॥૧૦॥
ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ પયડં ન ઇત્થ સંદેહો ॥૧૧॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ નામંવિ જસ્સ હુ મંતસમં ॥૧૨॥
ॐ ह्रीँ श्रीँ જો સુમરઈ પાસનાહપહું ॥૧૩॥
ॐ ह्रीँ श्रीँ ક્લીં પહવઈ ન કયાવિ કોવિ તસ્સ ॥૧૪॥
ॐ ह्रीँ श्रीँ ક્લીં શ્રાઁ શ્રીઁ સવ્વસુહં પાવઈ
ઇહલોગટ્ઠી પરલોગટ્ઠી ॥૧૫॥
ॐ ह्रीँ श्रीँ જો સરઈ પાસનાહં
સો મુચ્ચઈ સવ્વદુખ્ખાઓ ॥૧૬॥
ॐ ह्रीँ श्रीँ હ્રૂઁ હ્રૌઁ ગાઁ ગીઁ ગઃ તહ સિજ્ઝકઈ ખિપ્પં ॥૧૭॥
ॐ ह्रीँ श्रीँ ઇય નાઉ સરેઈ ભગવંતં ॥૧૮॥
ॐ ह्रीँ श्रीँ સવ્વસત્તિસંપન્નધરણિંદ પોમાવઇ દેવિ
સવ્વત્થવિજયં કુરુ કુરુ સવ્વકિત્તિજસોબલં દેહિ
દેહિ સવ્વસૌભગ્ગં કુરુ કુરુ સવ્વમંગલં સાધય
સાધય સવ્વ મનોરથં પૂરય પૂરય ॐ ह्रीँ श्रीँ નમઃ
સિદ્ધં ॥૧૯॥

॥ ઈતિ વિજયસ્મરણં સંપૂર્ણમ્ ॥

અથ નવમં શાન્તિસ્મરણમ્ ॥૯॥

શાન્તિસ્મરણમાત્રેણ, શાન્તિઃ સર્વત્ર જાયતે ।
તદહં સંપ્રવક્ષ્યામિ, સર્વકલ્યાણકારકમ્ ॥૧॥
શાન્તિનાથં પ્રભું વન્દે, માતૃગર્ભગતોપિ યઃ ।
મારીભયે સમુત્પન્ને, લોકાનાં શાન્તિકારકઃ ॥૨॥
યસ્મિન્ જાતે ચ લોકેષુ, પ્રકાશઃ સમજાયત ।
શાન્તિઃ સર્વત્ર લોકાનાં, મંગલં ચ ગૃહે ગૃહે ॥૩॥
વિશ્વસેનો નૃપશ્ચાસીત્, સુન્દરે હસ્તિનાપુરે ।
અચિરાખ્યા મહાદેવી, સુવ્રતા શીલશાલિની ॥૪॥
તસ્યા ગર્ભે સમાયાતઃ, શાન્તિનાથજિનઃ પ્રભુઃ ।
ત્રિલોકવન્દ્યઃ સર્વેષાં, શોકસન્તાપહારકઃ ॥૫॥
તદા કૂટસંનિવેશે, હસ્તિનાપુરસંનિધૌ ।
શાન્તિપ્રાપ્તા જનાઃ, સર્વે સંકટે સમુપસ્થિતે ॥૬॥

કશ્ચિદ્દેવસ્તદા તત્ર, પૂર્વવૈરમનુસ્મરન્ ।
સ્વકીયશક્ત્યા પાષાણ-વર્ષણં કૃતવાન્ પરમ્ ॥૭॥
પ્રચંડપવનસ્તત્ર, પ્રાદુર્ભૂતો ભયંકરઃ ।
દાવાનલસમશ્ચાગ્નિરુદ્ભૂતાઃ સર્પવૃશ્ચિકાઃ ॥૮॥
વજ્રપાતસમો નાદઃ, સર્વજન્તુભયાનકઃ ।
નદ્યાઃ પૂરઃ પ્રાદુરાસીદ્, વિષધૂમસ્તથૈવ ચ ॥૯॥
વિદ્યુત્પાતસ્તથા વ્યાધિરુપાધિશ્ચ સહસ્રશઃ ।
ભૂકમ્પસ્તમસાચ્છન્નં, નભઃ પક્ષિરુતૈર્યુતમ્ ॥૧૦॥
શિલાવૃષ્ટયાહતાઃ કેચિત્, કેચિદ્ વાયુરયાહતાઃ ।
પતન્તિ વ્યાકુલાઃ કેચિત્, શુષ્કકંઠાઃ પિપાસવઃ ॥૧૧॥
સમન્તાજ્જ્વલતિગ્રામે, હાહાકારયુતા નરાઃ ।
શબ્દાઘાતેન બધિરાઃ, દષ્ટાઃ સર્પાદિભિસ્તથા ॥૧૨॥
નદ્યાઃ પૂરં સમાયાન્તં દૃષ્ટ્વા ધાવન્તિ સર્વતઃ ।
વિષધૂમાદ્દષ્ટિહીના, વિદ્યુત્પાતહતા અપિ ॥૧૩॥

પતન્તિ યત્રતત્રાપિ, ઝંઝાવાતહતા ગૃહાઃ ।
ભૂકમ્પચલિશ્ચૈવ, જના ઉદ્વિગ્નમાનસા ॥૧૪॥
તમઃ પ્રચ્છન્નદેહાશ્ચ, ન પશ્યન્તિ પરસ્પરમ્ ।
સંજાતા ભયભીતાશ્ચ, જનાઃ કલ્પાન્તશંકયા ॥૧૫॥
કશ્ચિદેકો જનસ્તત્ર, ભીત્યાયાતો નૃપાન્તિકે ।
ઉવાચ કરુણાસિન્ધો!' ત્રાયસ્વ શરણાગતમ્ ॥૧૬॥
દેશવાર્તાહરાસ્તત્ર, તદૈવ સમુપાગતાઃ ।
ઊચૂર્નૃપાન્તિકે સર્વે, દેશવિપ્લવદુર્દશામ્ ॥૧૮॥
સર્વત્ર ચ મહામારી, મહાદુષ્ટા પિશાચિની ।
નિપાત્ય દુઃખગર્તે ચ, જનાન્ ભક્ષતિ સર્વતઃ ॥૧૮॥
એતન્નિશમ્ય વચનં ભૂપતિર્જનવત્સલઃ ।
વિશ્વસેનઃ કૃપાસિન્ધુઃ, પ્રતિજ્ઞામકરોત્તદા ॥૧૯॥
સર્વથા નવ શાન્તિઃ સ્યાદ્ યાવત્કાલે પ્રજાસુ ચ ।
ચતુર્વિધાશનં ત્યાજ્યં. તાવત્કાલે મયા ધ્રુવમ્ ॥૨૦॥

આગતસ્તત્ર દેવેન્દ્ર,–સ્તદૈવ ચલિતાસનઃ ।
ઉવાચ નૃપતિં રાજન્! કષ્ટં કિં તવ વિદ્યતે ॥૨૧॥
વિશ્વસેનનૃપઃ સર્વં, દેવેન્દ્રં વૃત્તમબ્રવીત્ ।
દુઃખવાર્તાં સમાકર્ણ્ય, સુરેન્દ્રઃ પ્રાહ ભૂપતિમ્ ॥૨૨॥
વૃથા કિં ખિદ્યસે રાજન્!, સન્નિધિર્યસ્ય સંનિધૌ ।
ચિન્તામણિઃ સુરતરુઃ, કામધેનુશ્ચ વર્તતે ॥૨૩॥
સર્વશક્તિયુતો દેવઃ, સર્વશાન્તિકરઃ પ્રભુ ।
જનન્યા ઉદરે રાજન્!, વર્તતે ભવને તવ ॥૨૪॥
ઇત્યુક્ત્વા તત્ર દેવેન્દ્રો, માતૃગર્ભગતં જિનમ્ ।
ભાવેન સ્તોતુમારેભે, સર્વશાન્તિપ્રકામ્યયા ॥૨૫॥
કર્પૂરં શીતલં લોકે તસ્માદપિચ ચન્દનમ્
તતશ્ચાપ્યધિકશ્ચન્દ્રસ્તસ્માદપ્યધિકો ભવાન્ ॥૨૬॥
લોકોત્તમો લોકનાથો, લોકપ્રદ્યોતકારકઃ ।
ચક્ષુર્દો માર્ગદશ્ચાપિ, ધર્મદઃ શુદ્ધબોધિદઃ ॥૨૭॥

અવધિજ્ઞાનસંપન્નો, ભવ્યબોધાબ્જભાસ્કરઃ ।
જનાનન્દકરઃ સર્વ–શુદ્ધધર્મ પ્રકાશકઃ ॥૨૮॥
ચન્દ્રમાશ્રયતે હર્તુમાકાશઃ સ્વગતં તમઃ ।
તથા દુઃખતમો હર્તું, પ્રભો ! ત્વામાશ્રયે ધ્રુવમ્ ॥૨૯॥
સર્વસિદ્ધિપ્રદઃ સર્વ--સિદ્ધૌષધિસમઃ પ્રભુ ।
સ્મૃતમાત્રો ભવાનત્ર, સર્વથા શાન્તિકારકઃ ॥૩૦॥
અજ્ઞાનતિમિરધ્વંસ-ભાનુમન્! કરુણાર્ણવ! ।
આહ્લાદને શરચ્ચન્દ્ર !, સાન્દ્રશાન્તિકરો ભવ ॥૩૧॥
એવં સ્તુત્વા જિનં શક્રે, સ્તન્માતરમવોચત ।
સ્મરણાખ્યમિદં સ્તોત્રં, બ્રૂહિ માતઃ! સ્વયં શુભમ્॥૩૨
ઇન્દ્રસ્ય વચનાદ્દેવી, પ્રાસાદમભિરુહ્ય સા ।
સ્તોત્રં પઠતિ ભાવેન, વિલોકય પરિતસ્તદા ॥૩૩॥
સકૃત્પઠનમાત્રેણ, શાન્તિર્જાતા ચ સર્વથા ।
સર્વત્ર સર્વલોકેષુ, ઋદ્ધિઃ સિદ્ધિશ્ચ સંપદઃ ॥૩૪॥

યદા પુનર્જિનેન્દ્રસ્ય, જન્મકાલઃ સમાગતઃ ।
તદા સમસ્તલોકે ચ, સ્વયં શાંતિરુપાગતા ॥૩૫॥
પ્રસન્નાશ્ચ જનાઃ સર્વે, મંગલં ચ ગૃહેગૃહે ।
જાતઃ શાન્તિકરઃ શાન્તિ,-નામકઃ ષોડશો જિનઃ ॥૩૬॥
શાન્તિસ્મરણપાઠેન, સર્વત્ર શુભભાવતઃ ।
ઋદ્ધિઃ સિદ્ધિઃ સુખં સંપજ્જાયતે સર્વમંગલમ્ ॥૩૭॥

॥ ઇતિ શ્રી શાન્તિસ્મરણનામકં નવમં
સ્મરણં સંપૂર્ણમ્ ॥ ૯ ॥

卐

શ્રી કલ્યાણ મંદિર સ્તોત્ર

કલ્યાણ-મંદિર-મુદ્દારમ્-અવદ્ય-ભેદિ
ભીતાભય-પ્રદમ્-અનિન્દિતમ્-અંઘ્રિ-પદ્મમ્ ।

કલ્યાણ-મંદિર-મુદ્દીરિત-સૌખ્ય-માલં
સ્વાલંબનં ભવતિતીર્ષુ-તનૂધરાણામ્ ।
આનંદ-કન્દલ-મમન્દ-મખંડ-બોધં
સૌધં શિવસ્ય સુખદં કિલ પાદ-પદ્મમ્ ॥૧॥

રે આત્મન્! તારો એ શુભ કર્મનો ઉદય છે કે તને આજે કલ્યાણના મંગલ સ્વરૂપ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનાં ગુણગાનનો આ શુભ અવસર મળ્યો છે. આ રહ્યાં શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનાં ચરણ કમળ! કે-જે અત્યંત લલિત અને સુંદર છે. ભવ્ય જીવોને માટે કલ્યાણનું અદ્વિતીય એવું પરમધામ છે. અસ્ખલિત સુખોની પરંપરાનાં દાતા છે. સંસાર સમુદ્રને પાર ઉતરવાની કામના ધરાવનારા જીવોને માટે મહાન નૌકાની સમાન આલંબન રૂપ છે, આનંદ કન્દલ રૂપ છે અખંડ બોધનાં દાતાર છે.

કર્માદ્રિભેદકુલિશં લલિતં નિતાન્તં
લોકોત્તરં હૃદયમોહ તમોર્ક-બિમ્બમ્ ।
સમ્યક્ પ્રણમ્ય ખલુ પાર્શ્વ-જીનેશ્વરસ્ય
સ્તોષ્યે હિતાય હિત નન્દન-કાનનં તમ્ ॥૨॥

—મોક્ષ મહેલ સ્વરૂપ છે. નિશ્ચયથી સકળ સુખોના દાતા છે, વળી જે કર્મરૂપી ગિરિમાળાઓને ભેદી નાખનાર વજ્ર સમાન છે, અલૌકિક છે, તેમજ પ્રાણી માત્રના હૃદયમાં વ્યાપી રહેલા અજ્ઞાનરૂપી અંધકારને હટાવવા પ્રખર સૂર્ય સમાન છે- એવાં શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના ચરણ કમળોને મન, વચન અને કાયાની એકાગ્રતાપૂર્વક નમસ્કાર કરીને સ્વ તેમજ પરના કલ્યાણ અર્થે હું નંદનવન તુલ્ય એવા શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની સ્તુતિ કરૂં છું ॥ ૧-૨ ॥

ભૂમંડલં કનકસૂત્ર-સુગુંફિતં સ્યાત્
દૈવાદશેષ-ગિરયો મણિ-રત્નરૂપાઃ ।

અંભોધયો યદિ સુધો-દધયો ભવેયુ
સ્તારા જિનેન્દ્ર! સકલાઃ શશિનો યદિ સ્યુઃ ॥૩॥

હે પ્રભુ! આપના ગુણોનું શું વર્ણન કરૂં? દૈવયોગે કદાચ આખા ભૂમંડળને સોનાના તારથી ગુંથી લેવામાં આવે, અરે! કદાચ સમસ્ત જગત ભરમાં પથરાએલા હિમાચલ જેવા પર્વતો અને ગિરિવરો સાક્ષાત્ મણી અને રત્નના બની જાય, અરે! સારાએ નભમંડળમાં ટમટમી રહેલા આકાશી દીવડા સમા તારકવૃંદો સાક્ષાત્ ચંદ્રમાનું રૂપ ધારણ કરે.

સર્વે દ્રુમા યદિ સુરદ્રુમતા—મુપેયુ
ગાવો ભવેયુ-રખિલા યદિ કામગવ્યઃ।
હે નાથ! તે તદપિ નૈવ ગુણાઃ પ્રવક્તું
શક્યા ઇહિ ત્રિભુવને કિલ ચંદ્રશુભ્રાઃ ॥૪॥

—સારાએ વિશ્વ ઉપર પથરાએલા સઘળાં વૃક્ષો સાક્ષાત્ કલ્પવૃક્ષમાં પરિણમે, અરે! જગતભરની સર્વ ગાયો સાક્ષાત્

કામધેનુ બની જાય, આ સઘળું બનવું અસંભવ છે છતાં પણ માનીલ્યો કે દૈવયોગે એ પ્રમાણે સંભવિત બને, પરંતુ હે નાથ ! ચંદ્રમા સમાન નિર્મળ એવા આપના ગુણોનું યથાર્થ રૂપથી વર્ણન કરવાને આ ત્રણેલોકને વિશે કોઈ શક્તિશાળી નથી ॥ ૩-૪ ॥

પ્રત્યેક–દેહિ–તનુરોમ–સમૂહમત્ર,
કશ્ચિત્ કવચિદ્–ગણયિતું પ્રભવેદ્ વપુષ્માન્ ।
કિન્તુ ત્વદીય–ગુણરત્ન–ગણં કદાપિ,
સંખ્યાતુ–મર્હતિ ન કોપિ મહાગુણાબ્ધે ! ॥૫॥

માની લઇએ કે આ સંસારમાં જન્મ ધારણ કરેલ સર્વ પ્રાણીઓના શરીર ઉપરનાં સમસ્ત રોમે રોમની સંખ્યા ગણી કાઢવા માટે કોઈ અપૂર્વ શક્તિશાળી વિરલો શક્તિમાન બને, પરંતુ હે નાથ ! આપનાં ગુણરત્નો એટલા તો અનંતાં છે કે તેની ગણત્રી કરી શકે તેવો વિરલો મળી આવવો મુશ્કેલ છે. ॥૫॥

વાચસ્પતિ-પ્રભૃતયો-પિ ગુણાંસ્ત્વદીયાન્,
વક્તું કદાપિ નહિ યદ્યપિ શક્નુવન્તિ ।
ત્વદ્ભક્તિતસ્તદપિ મે જીન! ગીરૂદેતિ,
વદૂર્ય-મુદ્ભવતિ નો સ્તનિતો-દયાત્કિમ્ ॥૬॥

હે જીનેશ્વર ! આપના અનંત ગુણોનું યથાર્થ રૂપથી વર્ણન કરી શકવા જ્યાં બૃહસ્પતિ આદિ મહાન દેવગણો પણ સમર્થ નથી તો મારા જેવા ક્ષુદ્રનું તો શું ગજું ? છતાં પણ આપના પ્રત્યેની મારી ભક્તિને કારણે જ મારી વાણી આપના ગુણગાન કરવાને ઉદ્યત થઈ રહી છે. મેઘની ગર્જનાથી રોહણાચલ ઉપર શું વૈડૂર્યમણી પેદા નથી થતાં !-થાય છે જ તે જ પ્રમાણે આપ પ્રત્યેની મારી ભક્તિ જ વાણીદ્વારા મારી પાસે આપનાં ગુણગાન કરાવી રહી છે. ॥૬॥

ચંદ્રશ્ચકોર—મભિનંદયતે નિતાન્તં,
પીયૂષ નિર્ઝર—મયૂખ—ચયેન ચંચન્ ।
એવં ચ કૈરવકુલં જગતા-મશેષં,
તાપં નિહન્તિ તિમિરં ચ દિગન્તચારિ ॥૭॥

અમૃતની ચાંદની રેલાવતો સોળે કળાએ ખીલી રહેલ ચંદ્રમા જેમ ચકોર પક્ષીના હૈયાને તૃપ્ત કરે છે—આહ્લાદિત કરે છે, વળી રાત્રિએ ખીલતાં કુમુદ વૃંદોને પ્રફુલ્લિત કરે છે, તેમજ રાત્રિના વિશે વ્યાપી રહેલા ગાઢ અંધકારનો નાશ કરી સારાએ જગતના સંતાપને હરી લઈ ચાંદનીની શીતળતાનું રસપાન કરાવે છે. એ જ પ્રમાણે—

આનંદયત્યખિલ ભવ્યચકોર ચિત્તં
ત્વન્નામશીતકિરણો મુનિકૈરવાણિ ।
જન્તો-ર્નિહન્તિ ભવકારણકર્મતાપં,
મિથ્યાત્વ-મન્ધતમસં ચ ભૃશં હૃદિસ્થમ્ ॥૮॥

—હે નાથ! આપનું નામ ચાંદની રેલાવતા ચંદ્રમા સરખું છે, જે સમસ્ત ભવ્ય જીવો રૂપી ચકોર વૃંદોના હૈયાને ટાઢક આપે છે—આહ્લાદિત કરે છે, મુનિજનરૂપી કુમુદો—કૈરવકુળોને—પ્રફુલ્લિત કરે છે. પ્રાણીઓના સંસાર પરિભ્રમણના કારણભૂત કર્મજન્ય સંતાપનો નાશ કરે છે. તેમજ તેમના હૈયામાં અનાદિ કાળથી પથરાએલા મિથ્યાત્વરૂપી ગાઢ અંધકારને સર્વથા દૂર કરે છે ॥૭–૮॥

આરાધનં જીનપતે!–સ્તુ તવાતિ દૂરે,
નામાપ્ય–શેષ કલુષં પ્રસભં નિહન્તિ ।
દૂરેઽસ્તુ કલ્પતરૂ–રીહિત–વસ્તુદાયી,
તસ્યાંઙકુરો–પિ કુરુતે કમનીયસિદ્ધિમ્ ॥૯॥

કલ્પવૃક્ષથી મનવાંછિત વસ્તુઓ પ્રાપ્ત થાય છે એ તો જગજાહેર બિના છે. એમાં તો કોઈ મોટી વાત નથી. પરંતુ એના એક નાના અંકુરમાં પણ એવો પ્રભાવ છે કે જેનાથી

માનવીના ઇચ્છિત મનોરથ પણ પૂર્ણ થાય છે. તે જ પ્રમાણે, હે જીનેશ્વર! આપની આરાધના કરવાની વાત તો ઠીક છે. તે કારણ કે એમાં તો સર્વ પ્રકારનાં પાપો નષ્ટ કરવાની તાકાત છે, એટલે એમાં તો કોઇ નવાઈ નથી પરંતુ આપનું એક નામ માત્ર એટલું બળવાન્ છે કે જે માનવીના સમસ્ત પાપોનો નાશ કરે છે ॥૯॥

અજ્ઞાન–મોહ–તિમિરે મહિરાય–માણં,
દારિદ્રય–દુઃખ–હરણે વરરત્ન–કલ્પમ્ ।
સંસાર–સિન્ધુ–તરણે તરણીય–માનં,
હે નાથ! ને સ્તવન–મસ્તિ મહાપ્રભાવમ્ ॥૧૦॥

હે નાથ! આપના આ મહાપ્રભાવશાળી સ્તવનની તે શું વાત કરૂં ! એનામાં એવી તો પ્રચંડ શક્તિ ભરેલી છે કે અજ્ઞાનરૂપી મોહાન્ધકારનો નાશ કરવા તેનામાં સૂર્ય જેવી પ્રભા રહેલી છે. દારિદ્રયજન્ય દુઃખને ભગાડવામાં તે ચિંતામણી રત્ન સમાન છે, તેમજ સંસાર સમુદ્રને પાર કરવા માટે નૌકા સમાન છે.

આ છે આપના સ્તવનનો પ્રભાત! ॥૧૦॥

પીયૂષ-સિન્ધુ-લહરી-સુરશાખિરાજી,
યાવત્-પ્રમોદયતિ ચિત્ત-મુપાશ્રિતાનામ્।
તસ્મા-દનન્ત ગુણમીશ ! સદાધિકં તે,
ધ્યાનં કરોતિ મુદિતં હૃદયં જનાનામ્ ॥૧૧॥

સાગરના કિનારે વાતી મંદમંદ પવનની લહેર કેવી આહ્લાદક લાગે છે? ત્યારે અમૃતસિંધુમાંથી ઉઠતી મંદ મંદ પવનની શીતળ લહેર તેના કિનારે વિચરી રહેલ કોઇ માનવીના ચિત્તને કેટલું પ્રફુલ્લિત કરે? કેટલો આનંદ આપે? અરે તેના કરતાં અનંત ગણો અધિક આનંદ તો હે જીનેશ્વર! આપના ધ્યાનથી માનવીના અંતઃકરણને હંમેશાં મળે છે. ॥૧૧॥

કર્માત્મનો! સલિલ-દુગ્દ-વદેક-ભાવો,
યો-ऽનાદિકો ભવકરઃ કિલ કર્મ બન્ધ!।
સો-ऽપૈતિ હંસવર ચંચુ-પુટાયમાન,-
ધ્યાનેન તે જીનપતે! સહસૈવ જન્તો ॥૧૨॥

અનાદિ કાળથી આત્મા અને કર્મનો સંબંધ નીર ક્ષીરમય એટલે કે દૂધ અને પાણીની માફક એક બીજા સાથે ઓતપ્રોત થવાનો સ્વભાવ ચાલ્યો આવે છે. કર્મબંધ એ અનાદિ અનંત જન્મ મરણની પરંપરાનું કારણ છે. ક્ષીર નીરને જુદા પાડવા હંસની ચાંચનો એક સ્પર્શ માત્ર બસ છે. તે જ પ્રમાણે હે જીનેશ્વર! હંસની ચાંચ સમાન એવું આપનું ધ્યાન આત્માને કર્મબંધથી જુદો પાડવા સમર્થ છે. અર્થાત્ આપના ધ્યાન માત્રથી જીવાત્મા અનાદિ કર્મ વર્ગણાથી સર્વથા મુક્ત બને છે —સ્વ સ્વરૂપી બને છે. ॥૧૨॥

યદ્ વર્ગણા-ભિરિહ-દેહ-ધરા-નનન્તા-,
નન્તા-ભિરસ્ય ભવદેત્ય પ્રતિ-પ્રદેશમ્ ।

તદ્ ઘોર કર્મ જિત-વાનસિ નાથ! સત્યં
દૂરી કરોતિ નિખિલં રવિ-રન્ધકારમ્ ॥૧૩॥

ભયંકર ભ્રમર સમાન કાળા ગાઢ અંધકારને નષ્ટ કરવું એ મહાન તેજસ્વી સૂર્ય માટે જેટલી નક્કર અને સત્ય હકીક્ત છે એજ પ્રમાણે આ સંસારમાં અનંતાનંત વર્ગણાઓ દ્વારા જે કર્મ પ્રત્યેક પ્રાણીના પ્રત્યેક આત્મપ્રદેશમાં વ્યાપ્ત થઈ રહેલાં છે એવાં ઘોર કર્મોને આપે પરાજીત કર્યાં છે એ પણ એટલી જ નક્કર અને સત્ય હકીક્ત છે. ॥૧૩॥

નામ પ્રકાશયતિ તે પ્રભુતાં ત્રિકાલે,
પાપૌઘ-મન્તયતિ સમ્પ્રત્તી તીર્થનાથ ! ।
એષ્યત્યમન્દ-સુખ-પુંજ નિમિત્તભૂતં,
પ્રાપ્તં પુરાકૃત-શુભૈરિહ ભવ્યલોકૈઃ ॥૧૪॥

હે તીર્થનાથ! ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાન એ ત્રણે કાળમાં આપનું નામ સ્મરણ જીવોમાં પ્રભુતા પ્રકટ કરે છે. આપના નામ સ્મરણનો પ્રભાવ એવો તો અદ્દભુત છે કે વર્તમાનમાં તો પાપપુંજનો નાશ કરે છે જ્યારે ભાવિના વિશે ભરપૂર એવાં

સુખ સમૃદ્ધિના ઢગલાઓનું નિમિત્તભૂત બને છે. આવું આપનું અનુપમ શુભ નામ જે ભવ્ય જીવોને ભૂતકાળમાં પ્રાપ્ત થયું છે તે એના પૂર્વકૃત પુણ્યના પ્રભાવને પ્રકટ કરે છે, ટુંકમાં આપનું નામસ્મરણ પ્રાણીમાત્રને ત્રણે કાળમાં સુખનું નિમિત્ત બને છે. ॥૧૪॥

શક્તઃ સહસ્રકિરણો-ऽपि ન યન્નિહન્તું
મિથ્યાત્વગાઢતિમિરં ચિરતો હૃદિસ્થમ્ ।
જન્તો-રનુત્તમ-મનાદ્યપિ દોષમૂલં
તદ્ ધ્યાન-મન્તયતિ તે ભગવન્ ! ક્ષણેન ॥૧૫॥

ગમે તેવા ગાઢ અંધકારને હટાવવાની તાકાત ધરાવનાર સૂર્ય ફક્ત બાહ્ય અંધકારને જ ભેદી શકશે, પરંતુ અનાદિ કાળથી જીવાત્માઓના હૃદયમાં સ્થિર-વાસ કરી રહેલા દારૂણ મિથ્યાત્વરૂપી ગાઢ અંધકારને દૂર કરવાને તે સમર્થ નથી. એને હટાવવા માટે હે દયાળુ પ્રભુ ! એક માત્ર આપનું ધ્યાન જ બસ છે-સમર્થ છે. ॥૧૫॥

સર્વાર્થ-સિદ્ધિ-કરણે ખલુ સિદ્ધમન્ત્રઃ
મિથ્યાત્વગાઢતમસો હરણે પ્રદીપઃ ।
ચિંતામણિ સકલ વાંછિત-વસ્તુ દાને,
કિં કિં ન સાધયતિ નાથ ! તવ પ્રભાવઃ ॥૧૬॥

હે નાથ ! આપના પ્રભાવની તો શું તારીફ કરૂં ! આપનો પ્રભાવ એ સર્વ જીવોની આકાંક્ષાઓને પરિપૂર્ણ કરવામાં સિદ્ધ મંત્ર સમાન છે. મિથ્યાત્વરૂપી ગાઢ અંધકારને હરવા માં દીપક સમાન છે. સકળ ઈચ્છિત વસ્તુઓ આપવામાં ચિતામણી રત્ન-સમાન એવો આપનો પ્રભાવ આ ત્રણે લોકમાં શું સિદ્ધ નથી કરી શકતો ! અર્થાત્ આપનો પ્રભાવ સર્વ સિદ્ધિઓનો દાતા છે. ॥૧૬॥

હે નાથ ! વીત-તમસ-સ્તવ સંસ્તવેન,
કર્માણિ નાશ-મુપયાન્તિ કિમત્ર ચિત્રમ્ ।
માર્ત્તંડ-મંડલ-મરીચિ-ચયેન લોકે,
કિંનો વિનશ્યતિ-તરાં સકલં તમિસ્રમ્ ॥૧૭॥

સૂર્ય ખુદ અંધકારથી રહીત છે માટે જ તેનાં કિરણો ગમે તેવા ગાઢ અંધકારનો નાશ કરી શકે છે. તે જ પ્રમાણે હે નાથ ! આપતો અજ્ઞાન રૂપી અંધકારથી રહિત છો તો પછી આપના સ્તવનથી ભવ્ય જીવોનાં સમસ્ત કર્મો નાશ પામે તેમાં જરાએ આશ્ચર્ય પામવા જેવું નથી ॥૧૭॥

નદ્યો મહાજલ નિધાવિવ નાથ ! સર્વા,
સ્ત્વ-ય્યાવિશન્તિ ભગવન્ ! જિન દૃષ્ટયોઽભૂઃ
નો તાસુ દૃગ્વિષયતાં ભજસે કદાપિ,
પાર્થક્ય-માગત-વતીષુ નદીષ્વિવાઽબ્ધિઃ ॥૧૮॥

જેવી રીતે નદીઓ પોતાના ભિન્ન ભિન્ન સ્વરૂપ છોડીને મહાસાગરમાં વિલીન થાય છે-સાગર મય બની જાય છે, પરંતુ એ પૃથક્ રહેતી નદીઓમાં સાગર કદી પણ દૃષ્ટિ ગોચર થતો નથી. તેવી જ રીતે હે નાથ ! આપે ઉપદેશેલા સ્યાદ્‌વાદમાં સર્વ મતમતાંતરો સમાઈ જાય છે. પરંતુ એ સર્વ મતમતાંતરોમાં આપ દૃષ્ટિ ગોચર થતા નથી ॥૧૮॥

સ્યાલ્લાંછિતા-સ્તવનયા રસરાજ-વિદ્ધા,-
લોહા ઈવાભિ-લષિતાર્થ ગુણા ભવન્તિ ।
તસ્માદ્ ભવન્ત-મખિલા હિતકામ્યયાઽઽર્યા;
બદ્ધાદરા જીનવર ! પ્રણુમન્તિ ભાવાત્ ॥૧૯॥

જેવી રીતે સિદ્ધ કરેલા રસરાજ (પારા)ના સંસ્કાર પામીને સર્વ પ્રકારનું લોખંડ સુવર્ણમય બની જાય છે, એજ પ્રમાણે ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારના નયવાદ જે પ્રવર્તિ રહ્યા છે તેમાં 'સ્યાત્' પદથી ચિન્હિત એવો આપનો નયવાદ પણ અભિલષિત અર્થ ગુણવાળો બને છે. એટલા માટે હે નાથ ! સર્વ અર્યજનો પોતાના કલ્યાણની કામના ખતર ઘણા આદરપૂર્વક આપને ભક્તિ ભાવથી નમસ્કાર કરે છે ॥૧૯॥

નાથ ! ત્વદીય-પદ-પંકજ સન્નિધાને,
સિદ્ધયાદિ ભૂતિ સહિતઃ પ્રભવન્તિ લોકાઃ ।
સર્વર્તવ-શ્ચ સુખદા વિલસન્તિ સર્વે,
મન્યે ત્વયા સહ સમે વિભવાઃ પ્રયાન્તિ ॥૨૦॥

જે જે સ્થળે પ્રભુના ચરણ કમળનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે, ત્યાંના લોકો સર્વ પ્રકારની રિદ્ધિ, સિદ્ધિ, તેમજ વિભૂતિ યુક્ત બનીને અત્યંત પ્રભાવશાળી બને છે. સર્વ ઋતુઓ એકી સાથે પ્રકટ થઈને સર્વ જીવોને સુખકારી નીવડે છે, એ જોતા મને લાગે છે કે આ સર્વ વૈભવ હે નાથ! આપનાં ચરણ કમળની સાથે પગલી પાડી રહ્યો છે, ॥૨૦॥

તુભ્યં નમઃ શમ–સુખામૃત નિર્ઝરાય,
તુભ્યં નમઃ સકલ–સૌખ્ય–નિધાયકાય ।
તુભ્યં નમઃ સકલ–વિઘ્ન વિનાશકાય,
તુભ્યં નમઃ સકલ–મોદ વિવર્દ્ધકાય ॥૨૧॥

શમ સુખામૃતના ઝરણા સમાન એવા હે નાથ ! આપને નમસ્કાર હો. સર્વ પ્રકારનું સુખ આપવાવાળા એવા હે નાથ આપને નમસ્કાર હો સર્વ પ્રકારના વિઘ્નોના વિનાશક એવા હે નાથ! આપને નમસ્કાર હો સર્વ પ્રકારના પૂર્ણ આનંદની વૃદ્ધિ કરનાર એવા હે નાથ! આપને નમસ્કાર હો. ॥૨૧॥

તુભ્યં નમઃ સકલ-રિદ્ધિ વિતારકાય,
તુભ્યં નમઃ સકલ-સિદ્ધિ વિધાયકાય ।
તુભ્યં નમઃ શિવ-પદાભિ-વિરાજકાય,
તુભ્યં નમઃ સકલ-મંગલસાધકાય ॥૨૨॥

સર્વ પ્રકારની રિદ્ધિઓને આપવા વાળા હે નાથ ! આપને નમસ્કાર હો સર્વ પ્રકારની સિદ્ધિઓના વિધાયક એવા હે નાથ ! આપને નમસ્કાર હો. મોક્ષપદે બિરાજમાન એવા હે નાથ ! આપને નમસ્કાર હો સર્વ પ્રકારના મંગળના સાધક એવા હે નાથ ! આપને નમસ્કાર હો. ॥૨૨॥

કંકેલિ નામક તરૂ-ર્ભવદા-શ્રયેણ,
શોકાકુલોऽ-પ્યય-મશોક ઈતિ પ્રસિદ્ધઃ ।
ત્વદ્ભાવ-ભાવિત હૃદસ્તવ સંનિધાનાત્
તુલ્યા ભવન્તિ ભવતો નહિ ચિત્ર-મત્ર ॥૨૩॥

શોકથી આકુળવ્યાકુળ એવું કંકેલી નામનું તરૂવર જ્યારે

આપના સાન્નિધ્યથી 'અશોક' એવા નામથી સુપ્રસિદ્ધ થયું તો પછી એકાગ્ર ચિત્તથી આપનું ધ્યાન ધરનાર આપ સરીખો—પરમાત્મા સ્વરૂપ બની જાય તેમાં :આશ્ચર્યની ક્યાં વાત છે ? ॥૨૩॥

દૈવૈઃ કૃતા યદિહ સૌરભ–યુક્ત ચિત્રા–
ઽચિત્તાઽ–ઽતિ કોમલ મનોરમ પુષ્પ વૃષ્ટિઃ ।
મન્યે તતો જીનપતૌ નનુ દોષ મુક્તાઃ
સર્વાઃ ક્રિયાઃ પ્રતિફલન્તિ ન ચાન્ય રૂપાઃ ॥૨૪॥

હે નાથ ! આપના સમોસરણમાં ઉપસ્થિત થએલા દેવ-ગણોએ તરેહ તરેહનાં અત્યંત કોમળ, સુવાસિત તેમજ મનોરમ્ય એવાં અચિત્ત પુષ્પોની વૃષ્ટિ કરી એ ઉપરથી મને માનવા ને કારણ મળે છે કે હે પ્રભુ ! આપની બાબતમાં આચરવામાં આવેલી સર્વ ક્રિયાઓ તદ્દન દોષ રહિત જ હોય છે તિર્થંકરો ની ભક્તિમાં દોષ લાગે તેવી—સાવદ્ય એટલે કે સચિત્ત વસ્તુઓનો

હમેશાં અભાવ જ હોય છે. એટલા માટેજ દેવો અચિત્ત પુષ્પોની વૃષ્ટિ કરે છે. ॥૨૪॥

ક્ષેત્રં તુ ખંડમય-મત્ર મધુ પ્રવૃષ્ટં,
પીયૂષ પિન્ડ-મતુલં શુભ પૌન્ડ્ર બીજમ્ ।
દ્રાક્ષારસેન પરિસેચનતઃ ફલં સ્યાત્
તસ્માદતીવ મધુરો ભગવન્ ! ધ્વનિસ્તે ॥૨૫॥

હે પ્રભુ ! આપની વાણીની મધુરતાની તો શી પ્રશંસા કરૂં ? ધારો કે દૈવયોગે સારાએ ખેતરની ધરતી સાકરની બની જાય, એમાં વળી પાણીની જગાએ મધની સારી એવી વૃષ્ટિ થાય, આ મીઠાશમાં વળી અમૃતના પીંડનુ ખાતર નાખવામાં આવે ત્યારબાદ તેમાં ઉત્તમમાં ઉત્તમ પ્રકારની એવી શેરડીનું બીજ વાવવામાં આવે. આ બીજ ઉપર દ્રાક્ષના મધુર રસનું સીંચન કરવામાં આવે પછી તેની જે શેરડી પાકે અને તેમાં જે મીઠાશ આવે, તેની તો કલ્પના જ કરવાની રહી. છતાં પણ

એનાં કરતાં અનંત ગણી મીઠાશ હે પ્રભુ! આપની મધુર વાણીમાં છે. ॥૨૫॥

અર્કેન્દુ કુન્દ સિત ચંચલ ચામરૌઘૈઃ,
નીલં વપુસ્તવ વિભો! નિતરાં વિભાતિ।
શીતાંશુ નિર્મલ ચલ-જ્જલ નિર્ઝરેણ,
નીલાદ્રિ શ્રૃંગમિવ નીરદ નીલકાન્તમ્ ॥૨૬॥

હે ભગવન્! આપના નીલવર્ણા શરીર ઉપર વીંઝાતા અંક રત્ન, ચંદ્ર અને કુંદ પુષ્પ સમા ધવલ ચામરો જાણે કે જળથી ભરેલા ઘનશ્યામ વાદળો જેવી કાંતિ વાળા નીલ પર્વતના શિખર ઉપર ચંદ્રની નિર્મળ અને સફેદ ઝરણાં સમી રેલાતી ચાંદની સરીખી શોભા અર્પે છે. ॥૨૬॥

હેમાદ્રિ સાન્દ્ર નવનીરદ નીર વૃષ્ટયા,
તુષ્યન્તિ ચાતકગણા ભગવન્! યથૈવ।
તદ્દ-વજ્જના અપિ વચો-મૃત વર્ષણેન,
સિંહાસનસ્થ શિતિકાન્તિ જીનેશ્વરસ્ય ॥૨૭॥

હે ભગવન્! જેવી રીતે સુમેરૂ પર્વત ઉપર વર્ષા કાળની શરૂઆતનાં શ્યામ વાદળોની વરસતી જળધારા ચાતકોના લાંબા સમયની તૃષાને તૃપ્ત કરે છે, તેવી જ રીતે સુવર્ણના સિંહાસન ઉપર બિરાજમાન એવા નીલ કાન્તિવાળા જીનેશ્વર એવા આપનાં વચનામૃતની વૃષ્ટિથી ભવ્ય જીવો પણ તૃપ્તી અનુભવે છે. ॥૨૭॥

લોકાતિ-શાયિ સુખદં શરદિન્દુ-કાન્તં,
ભૂરિ પ્રભાવ વલિતં લલિતં નિતાન્તમ્ ।
ભામન્ડલં તવ જીનેન્દ્ર! તનુધરાણા-
મન્તર્ગતં ચિરતરં તિમિરં નિહન્તિ ॥૨૮॥

-અલૌકિક સુખ અને શાતા આપનાર શરદ ઋતુના ચંદ્રમાની સમાન શીતળ અને ઉજજવળ, તેમજ પ્રભાવશાળી અને અત્યંત સુંદર એવું-હે જીનેન્દ્ર! આપનું ભામંડળ દેહધારી પ્રાણીઓના હૃદયમાં અનાદિકાળથી વ્યાપી રહેલા અજ્ઞાનરૂપી અંધકારને સર્વથા દૂર કરે છે. ॥૨૮॥

ઉચ્ચૈ-ર્નદન્ વદતિ ખે સુર-દુન્દુભિસ્તે,
ભવ્યાઃ ! જીનો-ઽત્ર વિષવૈદ્યવરો વિભાતિ ।
કર્માહિ દંશ વિષવેગ વિનાશનાય,
તસ્યૈવ ભવ્ય શરણં સપદિ વ્રજન્તુ ॥૨૯॥

–હે નાથ ! ગગનમાં જોરશોરથી ગાજી રહેલી દેવ દુંદુભી ઢંઢેરો પીટીને કહે છે કે હે ભવ્ય જીવો ! દુનીયાભરના શ્રેષ્ઠ વિષવૈદ્ય એવા શ્રી પાર્શ્વ પ્રભુ અત્રે બીરાજમાન છે, માટે કર્મ-રૂપી સર્પ દંશના વિષ વેગનું જેને નીવારણ કરવું હોય તેઓ પ્રભુના ભવ્ય શરણને તાબડતોબ ગ્રહણ કરો. ॥૨૯॥

વિષ વૈદ્ય–સર્વ પ્રકારનાં વિષનું નિવારણ કરનાર વૈદ્ય-

ઉચ્ચૈર્ગતં સ્ફુરિત મૌક્તિક-રત્નમાલં
સ્વીયં પ્રભા પરિજીતાંશુ મદંશ-જાલમ્ ।
છત્રત્રયં કિલ નિવેદયતે જીનેન્દ્ર !
રત્નત્રયાત્ તવ પદં ભવિનો લભન્તે ॥૩૦॥

સૂર્યની પ્રભાને પણ ઝાંખી પાડે તેવી પ્રભાવાળા, ઝગમગાટ મારતાં, રત્ન અને મોતીની માળાઓથી શોભાયમાન એવાં આકાશમાં ઉપસ્થિત રહી આપના મસ્તકે શોભી રહેલાં ત્રણ છત્રો એવું સૂચન કરે છે કે જે ભવ્ય જીવો સમ્યગ્ જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રરૂપી ત્રણ રત્નોની આરાધના કરશે તે આપ સમાન તિર્થંકર પદને પ્રાપ્ત કરશે. ॥૩૦॥

બાભાસ્ય-માન મણિ રત્ન મયી સ્ફુરન્તી ।
ભૂર્યોજને તિમિર સન્તતિ-માહરન્તી ।
સદ્રત્ન પુષ્પ ફલ પત્ર વિશાલ વૃક્ષા,
આનન્દિકા ભવતિ શક્રવની સદક્ષા ॥૩૧॥

હે પ્રભુ ! આપના સમોસરણનું શું વર્ણન કરું ! અત્યંત ચમકતા મણિ રત્નોથી બનેલી એ સમોસરણની ભૂમી એટલી તો સ્વયં પ્રકાશીત છે કે ચારે તરફ એક એક યોજન સુધી તે તિમીર દૃષ્ટિ ગોચર થતું નથી. વળી એ ધરતી ઉપર ખીલી

રહેલા ઉંત્તમ રત્નમય પુષ્પ, ફળ અને પત્રવાળાં વિશાળ તરુવરો તેમજ વનરાજી આપના સમોસરણમાં હાજર રહેલા સર્વ જીવોને નંદનવન સમાન આનંદ આપે છે. ।।૩૧।।

સા ભૂમિકા સ્ફટિક રત્નમયી ક્વચિચ્ચ,
જ્યોતિર્મયી ક્વચન નીલમયી ક્વચિચ્ચ ।
વૈડૂર્ય રત્ન ખચિતા-હિત પદ્મરાગા,
કુત્રાપિ કાંચન વિરાજિત શુદ્ધ ભાગા ।।૩૨।।

પ્રભુનું સમોસરણ રચાય છે તે ધરતી તો જુઓ! જોતાં નજર ધરાતી નથી. આમ જુઓ તો સ્ફટિક રત્નોની બનેલી દેખાય છે આમ નજર દોડાવો તો જાણે જ્યોતિરત્નોની બનેલી દેખાય છે ક્યાંક નીલમણીની બનેલી દેખાય તો ક્યાંક વૈડૂર્ય રત્નોથી જડેલી દેખાય છે, તો ક્યાંક સૂવર્ણની રચેલી વિશુદ્ધ ભાગ વાળી લાગે છે. ।।૩૨।।

કુત્રાપિ સા લસતિ બાલરવેઃ સમાના,
કુત્રાપિ મધ્યદ્દિન-ચંડ કરાય માણા ।
કુત્રાપિ કોટિ ચપલા અપિ લજ્જયન્તી,
સર્વાન્ પ્રમોદ જલધા વભિ-મજ્જ યન્તિ ॥૩૩॥

-વળી કોઈ સ્થળે પૂર્વ દિશામાં દશ્યમાન થતા બાલરવિ સમાન ચમકે છે તો કયાંક મધ્યાન્હે પ્રકાશતા પ્રચંડ દિવાકર સમાન ચમકે છે કોઈક સ્થળે એ ભૂમિ એવી તો ચમકે છે કે તેની આગળ લપકારા લેતી કરોડો વીજળીઓ પણ શરમીંદી બની રહે છે આવી એ સમોસરણની પૂણ્ય ભૂમી સર્વ પ્રાણીઓને આનંદના સાગરમાં તરબોળ કરે છે. ॥૩૩॥

નો કોટિ કોટિ તપ મંશ-મસુષ્ય કશ્ચિત્,
ભાસો-ડર્હ-તસ્તુલયિતું ક્ષમતે વિપશ્ચિત્ ।
લોકોત્તરસ્ય શતકોટિ સુધાંશુભિર્વા,
કોટયા તડિન્મણિ-ગણૈશ્ચ ખરાંશુ-ભિર્વા ॥૩૪॥

આ લોકમાં જોવા કે સાંભળવા પણ ન મળે એવું અનુપમ લોકોત્તર તેજ તિર્થંકર ભગવાનનું છે. એનું વર્ણન કે ઉપમા આપવાનું બીચારા વિદ્વાનોનું શું ગજું ? કદાચ કોઈ વિદ્વાન પ્રભુના દિવ્ય તેજને અબજો ચંદ્ર, કરોડો વિદ્યુત્, કરોડો મણી રત્નો કે કરોડો સૂર્ય સાથે સરખાવવાનું સાહસ કરે તો તે ખાંડ ખાય છે. આવી કરોડો કે અબજો ગણી સરખામણી પણ પ્રભુના તેજને પહોંચી વળે તેમ નથી. ॥૩૪॥

ૐ હ્રીં યુત-સ્ત્રિજગતો હિતકારકઃ શ્રી
અર્હં નમો ઈતિ શુભોઽ-સ્તિ વિષાપહશ્ચ ।
પાસસ્સ મંત્ર ઈહિ યો વસહં ક્રિયસ્સ,
શ્રેયઃ પ્રભાવજનકો જિન ! દેહભાજામ્ ॥૩૫॥

"ૐ હ્રીં શ્રી અર્હં નમો પાસસ્સ વસહં ક્રિયસ્સ" આ પ્રકારનો શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનો મંત્ર આ લોકને વીશે પ્રાણી માત્રને માટે ત્રણે જગતનું હિત કરનાર, શુભકારક, વિષનું નીવારણ કરનાર કલ્યાણકારી તેમજ પ્રભાવ જનક છે. ॥૩૫॥

હ્રીં શ્રીં નમઃ પ્રતિદિનં હૃદયા-રવિન્દે,
વિન્યસ્ય નિર્મલતરે લલિતે-ડષ્ટ પત્રે ।
ચિંતામણિં સ્મરતિ પાર્શ્વ જિનં જનો યઃ,
સ્વલ્પૈ-ર્ભવૈ સમુપયાતિ સમોક્ષ-સૌધમ્ ॥૩૬॥

અત્યંત નિર્મળ હોવાના કારણે લલિત, સુંદર એવા આઠ પાંખડીવાળા એવા હૃદયકમળમાં શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ પ્રભુને રાખીને, જે ભવ્ય જન હ્રીં શ્રીં નમઃ' આ મંત્રનું દરરોજ સ્મરણ કરે છે તે ભવ્ય જીવને મોક્ષ મહલની અલ્પ ભવોમાં જ પ્રાપ્તી થશે. લાંબા ભવભ્રમણમાંથી બચી જશે. ॥૩૬॥

પદ્મમાવતી ધરણસેવિત પાર્શ્વનાથે,
ભક્તિં પરાં વિદધતા-મિહ દેહભાજામ્ ।
નો રોગ-શોક કલહા ન ચ શત્રુ ભીતિ
રીતિ ર્ન દૈન્ય-દુરિતં ન ચ ચૌરભીતિઃ ॥૩૭॥

ધરણેન્દ્ર અને પદ્મમાવતી જેની સેવામાં હાજરા હજુર છે

એવા શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુમાં પરમ ઉત્કૃષ્ટ ભક્તિ ભાવ ધરાવનાર ભવી જીવો ને ન તો કોઈ રોગસતાવે કે ન કોઈ શોક તેની પાસે આવે વળી, કલહ-ઝઘડો તેની પાસે ફરકી પણ શકતો નથી. નથી એને ચોર કે શત્રુ તરફથી કંઈ ભય કે નથી તેને છ પ્રકારની ઈતિ-આપત્તિનો ભિતિભય. દીનતાનો પડછાયો તો તેને અડકી શકતો જ નથી, પાપાચરણ તો તેનાથી હજારો માઇલ દૂર રહે છે. ॥૩૭॥

ન વ્યાધિ-રાધિ-રપિ નૈવ મનાગુદેતિ
નોત્પાત જાતમપિ કિંચિદુપાધિ-ક્લેશઃ ।
નો ડાકિની ગ્રહ ગણાદપિ ભીતિ રેતિ,
મારી ભયં ચ ન રિપોઃ કરિણો-પિ ભીતિઃ ॥૩૮॥

શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની ઉત્કૃષ્ટ ભક્તિ કરવાવાળા જીવને આધિ વ્યાધિ કે ઉપાધિ રહેતી નથી. ન તો તેને માનસિક પીડા રહે છે કે ન તો તેને કોઇ પણ પ્રકારનો ઉપદ્રવ નડતો. ન તો તેને કોઇ પ્રકારની ઉપાધી સતાવતી કે ન તો તેને ડાકિની

શાકિની તથા નવ ગ્રહો પ્લેગ, શત્રુ હાથી કે બીજા કોઈ તરફથી ભય રહેતો અર્થાત્ સર્વ રીતે નિર્ભય જ રહે છે. ॥૩૮॥

વેતાલ કાલ વિકરાળ મહાહિ જાલ-
ભીતિ ર્ન ભૈરવ ભયં ચ ન જાતુ ચિત્ સ્યાત્।
દુર્ભિક્ષ રાક્ષસ કુલાદપિ નૈવ ભીતિ,
ર્ન ક્રુદ્ધ રાજભયમેતિ કદાપિ તેષામ્ ॥૩૯॥

હે ભગવન્! જે આપના ચિંતામણી મહામંત્રનો જપ કરે છે, તેને કદી પણ ન તો વૈતાળ, કાળ કે, વિકરાળ ફણીધર સર્પ સમૂહનો ભય રહેતો કે નતો ભૈરવ, દુષ્કાળ, રાક્ષસો કે રાજ્ય-કોપનો ભય રહેતો.

આ છે આ ચિંતામણી મહામંત્રનો પ્રભાવ! ॥૩૯॥

ન બ્રહ્મરાક્ષસ ભયં ન ચ શાકિની ભીઃ
શાર્દૂલ સાધ્વસમુપૈતિ ન વિદ્યુતો ભીઃ।

નાગ્નેન્ર્ન વારિ નિવહાદપિ વૃશ્ચિકેભ્યઃ
પાર્શ્વેઽ-નુરકત મનસાં ભવિનાં હિ પાર્શ્વે ॥૪૦॥

જે ભવ્ય જીવો શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની ભક્તિમાં તલ્લીન રહે છે તેને બ્રહ્મરાક્ષસ, શાકિની, સિંહ, વીજળી અગ્નિ, પાણી કે વીંછીનો ઉપદ્રવ નડતો નથી. ॥૪૦॥

વિસ્ફોટક શ્રવણ મૂલજ સન્નિપાતીઃ,
કંઠ-વ્રણ-જ્વર-ભગંદર-કુષ્ઠ મેહાઃ ।
અર્શો વિબન્ધ બહુમૂત્ર વમિ પ્રભેદાઃ
શ્રી પાર્શ્વ ચિન્તન-વતા-મપયાન્તિ રોગાઃ ॥૪૧॥

જે ભવી જીવ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું શુદ્ધચિતે સ્મરણ કરે છે તેને વિસ્ફોટક, કર્ણરોગ સન્નિપાત, કંઠમાળ, ભગંદર, તાવ, કોઢ, મધુપ્રમેહ, બાવાસીર, મળમૂત્ર રોગ, ઉલટી વીગેરે જીવલેણ બીમારીઓ લાગુ પડી હોય તો તે તત્કાળ નષ્ટ થાય છે. ॥૪૧॥

જ્વાપીહ કો-પિ ચ કદાપિ કથન્ચિદેતાં,
કલ્યાણ કલ્પલતિકાં સ્તુતિ-મિત્યધીતે ।
આનન્દ સિન્ધુ-રનિશં હૃદિ તસ્ય રિંગન્,
ભીમં ભવાનલ-ભયં નયતે પ્રશાન્તિમ્ ॥૪૨॥

કોઈપણ વ્યક્તિ, કોઈપણ સ્થળે કોઈપણ સમયે, કોઈપણ પ્રકારથી કલ્યાણ રૂપ ફળ આપવામાં કલ્પલતાની સમાન, એવા આ કલ્યાણ મંદિર સ્તોત્રને આ પ્રકારે ભક્તિભાવપૂર્વક જે પાઠ કરે છે તેના હૈયામાં આનંદનો મહાસાગર સર્વદા હીલોળે ચઢે છે. તેમજ તેના જન્મ મરણના ફેરારૂપ ભયંકર ભવાગ્નિ જન્ય ભયને શાંત કરી દે છે. ॥૪૨॥

એકઃ શશી પ્રતિફલ ન્નપિ વારિ વારિ,
શત્યાદિનો જનયિતું ક્ષમતે-ડસ્ત શીલઃ ।
ત્વં ત્વે-કદા પ્રતિમનો નિવસન્ન-ભિષ્ટમ્,
ભવ્યા-ત્મનાં જિન ! દદાસિ વિચિત્ર મેતત્ ॥૪૩॥

આકાશમાં પૂર્ણ કળાએ ખીલેલો ચંદ્રમા જગતભરનાં જુદા જુદાં જળાશયોમાં-નદી, :સરોવર, સાગર, મહાસાગરમાં એકજ જાતનું પ્રતિબિંબ પાડે છે છતાં પણ શીતળ ચાંદની રેલાવતાં એ પૂર્ણ ચંદ્ર સર્વ જળાશયોમાં એક સરખી શીતળતા આણવાને અસમર્થ છે, વળી આકાશનો એ ચંદ્ર અસ્તશીલ પણ છે. પરંતુ હે નાથ ! આપ તો એક એવા અપૂર્વ ચંદ્ર જેવા છો કે જે અસ્તશીલ નથી, તેમજ હર એક પ્રાણી આપનું ધ્યાન ધરતાં તેનાં મનપ્રદેશમાં આપ એવા તો પ્રતિબીંબીત થાઓ છો કે તેના કર્મ સંતાપ નીવારવાના સર્વ મનોરથ પરીપૂર્ણ કરી શીતળતાની ચાંદની રેલાવો છો. શું એ ઓછું આશ્ચર્ય-જનક છે ? ॥૪૩॥

વાચા-મગોચર ! બૃહસ્પતિ સન્નિભાદેર્,
દેવા સુરાદિ નતપાદ સરોરુહસ્ય ।
સામ્યં ભજેદ્ વિતર-તસ્તવ ભુકિત મુકિત,
કલ્પદ્રુમઃ કથય કેવલ ભુકિતદઃ કિમ્ ॥૪૪॥

ખુદ બૃહસ્પતિ જેવા વિદ્વાનો પણ આપના ગુણગાન કરવાને સમર્થ નથી. સમસ્ત દેવગણો અને અસુરો પણ આપના ચરણમાં શીશ નમાવે છે. કારણકે આપ ભુક્તિ (સ્વર્ગીય સંપત્તિ) અને મુક્તિ (મોક્ષ)ના દાતા છો. પ્રભુ! કયાં એ કલ્પવૃક્ષ અને કયાં આપ ! કલ્પવૃક્ષ તો માત્ર ભુક્તિજ અપાવી શકે છે જ્યારે આપ તો સ્વર્ગ તેમજ મોક્ષનાં સુખ પ્રાપ્ત કરાવી શકો તેમ છો. ॥૪૪॥

ત્વચ્ચિન્તનં જનયતે વિમલ પ્રબોધં
ત્વચ્ચિન્તનં જનયતે સકલ પ્રમોદમ્ ।
ત્વચ્ચિન્તનં જનયતે સકલાર્થ સિદ્ધિં,
ત્વચ્ચિન્તનં જનયતે ખલુ મોક્ષ સિદ્ધિમ્ ॥૪૫॥

હે કેવળજ્ઞાની ભગવન્ ! જે ભવી જીવ સાચા મનથી આપનું ચિંત્વન કરે છે તેને નિર્મળ જ્ઞાનની પ્રાપ્તી થાય છે. હે અનંત આવ્યાબાધ સુખના ભંડાર ! જે ભવી જીવ આપનું

ચિંતવન કરે છે તેને સર્વ વાતે :આનંદની પ્રાપ્તી થાય છે. હે સકલાર્થ સિદ્ધ સંપન્ન ભગવન્ ! જે ભવીજીવ આપનું ચિંતવન કરે છે તેના સકળ મનોરથ સિદ્ધ થાય છે. જે ભવીજીવ આપનું સ્મરણ કરે છે તે નિશ્ચયથી મોક્ષ સિદ્ધિને પ્રાપ્ત કરે છે. ॥૪૫॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ શુભનામ ગુણાનુ-બદ્ધાં,
શુદ્ધાં વિશુદ્ધ ગુણ પુષ્પ સુકીર્તિ ગંધામ્ ।
યો ઘાસિલાલ રચિતાં સ્તુતિ મંજુમાલામ્
કંઠે બિભર્તિ ખલુ તં સમુપૈતિ લક્ષ્મીઃ ॥૪૬॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના શુભ નામ રૂપી સૂત્રમાં ગુંથેલી તેમની સુકીર્તિરૂપી સુગંધયુક્ત, તેમજ તેમના ગુણરૂપી પુષ્પોની શ્રી ઘાસીલાલજી મહારાજ સાહેબે ગુંથેલી આ સ્તુતિરૂપી માળા જે ભવ્ય પ્રાણી પોતાનાં કંઠમાં ધારણ કરશે-કંઠસ્થ કરશે, તો દ્રવ્ય તેમજ ભાવલક્ષ્મી સામે પગલે ચાલી આવીને તેને વરશે. ॥૪૬॥

જૈનાચાર્ય-જૈનધર્મ-દિવાકર-પૂજ્યશ્રી-ઘાસીલાલવ્રતિસુશિષ્ય-
પ્રિયવ્યાખ્યાનિ-સંસ્કૃત-પ્રાકૃતજ્ઞ-પણ્ડિત-મુનિ-શ્રી-
કન્હૈલાલજી-મહારાજવિરચિતાનિ

શ્રીધર્માદ્યષ્ટાકાનિ

(આર્યાવૃતમ્)

ચિંતામણીવ ધમ્મો, સગ્ગાઇયસોક્ખદાયગો સુદ્ધો ।
જમ્મ-જરાભયહારી, ભવસાગરતારગો ભણિઓ ॥૧॥

છાયા—

ચિન્તામણિરિવ ધર્મઃ, સ્વર્ગાદિકસૌખ્યદાયકઃ શુદ્ધઃ ।
જન્મજરાભયહારી, ભવસાગરતારકો ભણિતઃ ॥૧॥

ભાષા—

વીતરાગ સર્વજ્ઞ એવં હિતોપદેશક પ્રભુદ્વારા પ્રતિપાદિત સમ્યગ્જ્ઞાન એવં સમ્યક્ચારિત્રરૂપ ધર્મ હી શુદ્ધ હૈ। ચિન્તામણિ કે સમાન યહ જીવોંકો અભિલષિત પદાર્થકા દેનેવાલા હૈ। જો જીવ ઇસકી આરાધનાસે અપને જીવનકો

સુશોભિત કરતા હૈ વહ સ્વર્ગ એવં અપવર્ગ-મોક્ષકે અનુપમ સુખોંકા ભોક્તા હોતા હૈ, સંસારમેં એક એસી મૃત્યુ ંજય વટી હૈ જો જન્મ જરા ઔર મરણકે ભયસે જીવોંકી રક્ષા કરતી હૈ! જીસ પ્રકાર સમુદ્રમેં જહાજદ્વારા મનુષ્ય પાર હોતે હૈં ઉસી પ્રકાર ઈસ સંસારરૂપી સમુદ્રસે ભી જીવ ઈસ ધર્મરૂપી નૌકા દ્વારા પાર હો જાતે હૈં એસા પ્રભુકા આદેશ હૈ. ॥૧॥

મૂલમ્—

દાણ-સીલ-તવ-ભાવા, એએ ધમ્મસ્સ લક્ખણા હુંતિ ।
એયસ્સારાહણઓ, પાવઇ અજરામરં ઠાણં ॥૨॥

છાયા—

દાનશીલતપોભાવા,
એતાનિ ધર્મસ્ય લક્ષણાનિ ભવન્તિ ।
એતસ્યારાધનતઃ, પ્રાપ્નોત્યજરામરં સ્થાનમ્ ॥૨॥

ભાષા—

દાન શીલ તપ ઔર ભાવ, યે ધર્મકે લક્ષણ હૈ ।

ઈન લક્ષણો દ્વારા હી સચ્ચે ધર્મકી પહિચાન હોતી હૈં। ઈસકી આરાધના કરનેવાલા જીવ અજર ઔર અમર પદકા ભોક્તા હોતા હ ॥૨॥

મૂલમ્—

મંગલનિહાણભૂઓ,વિસંપિ અમિયં કરેઇ કિર ધમ્મો ।
ભુયગં પસૂણમાલં, સુરનરવઇસેવિઓ ધમ્મો ॥૩॥

છાયા—

મંગલનિધાનભૂતો, વિષમપિ અમૃતં કરોતિ કિલ ધર્મઃ
ભુજગં પ્રસૂનમાલાં, સુરનરપતિસેવિતો ધર્મઃ ॥૩॥

ઈસ અસાર સંસારમેં મંગલકા પૂરા–ભરા ખજાનાં યદિ કોઈ હૈં તો વહ એક ધર્મ હી હૈ। ધર્મ વિષકો અમૃત ઔર સર્પકો ફૂલમાલાકે રૂપમે પરિવર્ત્તિત કર દેતા હૈ, ઈસીલિયે ઈસ મહાન ધર્મકી સુરેન્દ્ર ઔર નરેન્દ્ર લોગ સેવા કરતે હૈં ॥૩॥

મૂલમ્—

અન્નાણતિમિરભાણૂ, ચક્કીસરપયપદાયગો ધમ્મો ।
સયલપ્પાણાહારો, ભવબંધણછેયણે પરસૂ ॥૪॥

છાયા—

અજ્ઞાનતિમિરભાનુ,—શ્ચક્રીશ્વરપદપ્રદાયકો ધર્મઃ ।
સકલપ્રાણાધારો, ભવબન્ધનચ્છેદને પરશુઃ ॥૪॥

ભાષા—

જીસ પ્રકાર સૂર્ય ભયંકર અન્ધકારકા નાશ કરતા હૈ ઈસી પ્રકાર યહ ધર્મ અજ્ઞાનરૂપ અન્ધકારકા નાશ કરતા હૈ । અજ્ઞાન મોહરૂપી અન્ધેરેમેં પડે હુએ પ્રાણિયોં કો અવિરલ પ્રકાશ દેનેવાલી સબસે શ્રેષ્ઠ મેં શ્રેષ્ઠ વસ્તુ હૈ તો એક ધર્મ હી હૈ ॥૪॥ બલદેવ, વાસુદેવ, ચક્રવર્તી ઈન્દ્ર એવં ઇશ્વર જૈસે સર્વોત્તમ પદોંકા પ્રદાતા એક યહ ધર્મ હી હૈ । યહ નિરાધાર પ્રાણિયોંકા આધાર એવં સંસારરૂપી રોગસે વ્યથિત હુએ પ્રાણિયોંકા પ્રાણાધાર હૈ । જીસ પ્રકાર પરશુ (કુલ્હાડી) કઠિનસે કઠિન

કાષ્ઠકો છેદ ડાલતા હૈ ઉસી પ્રકાર યહ ધર્મ ભી, જીવકે સાથ અનાદિ કાલસે સંસક્ત ઇસ સંસારકા છેદક હોતા હૈ અર્થાત્-સંસાર બન્ધનકો કાટકર યહ ધર્મ જીવકો સ્વતન્ત્ર સુખકે ધામ-મોક્ષમેં પહુંચા દેતા હૈ ॥૪॥

મુલમ્—

મોહપિસાયપરાજય,-સુભડો મણભૂયવસકરો મંતો ।
છીહાસાઈણિતંતં, જંતં સવ્વિડ્ઢિદાણે ય ॥૫॥

છાયા—

મોહપિશાચપરાજયસુભટો મનોભૂતવશકરો મન્ત્રઃ ।
સ્પૃહાશાકિનીતન્ત્રં, યન્ત્રં સર્વર્દ્ધિદાને ચ ॥૫॥

ભાષા—

સંસારમેં અનાદિ કાલસે જીવકે પીછે પડે હુએ ઈસ મોહરૂપી પ્રબલ પિશાચકો અપની અમોઘ શક્તિસે પછાડને-વાલા યહ ધર્મ હી એક મહાસુભટ હૈ । જિસ પ્રકાર માન્ત્રિક અપને મન્ત્રદ્વારા ભૂતપિશાચ આદિકો વશ કર લેતા હૈ ઉસી પ્રકાર યહ ધર્મ મનરૂપી ભૂતકો વશમેં કર લેતા હૈ । સ્પૃહા—લાલસા—

રૂપી શાકિનીકો માર ભગાનેકે લિયે સફલ પ્રયાસવાલા યહ ધર્મ હી તંત્રવિદ્યાકે જૈસા હૈ, ઔર સભી પ્રકારકી ઋદ્ધિસિદ્ધિયોંકે દેનેમેં યહ ધર્મ સિદ્ધ યન્ત્રકે તુલ્ય હૈ ॥ ૫ ॥

મૂલમ્—

લહુમવિ ચિંતારયણં, ચિંતં હરએ જહા ય પુરિસાણં ।
લવમિત્તો જિણધમ્મો, દુહદારિદ્દં તહા હરઈ ॥૬॥

ભાષા—

લઘ્વપિ ચિન્તારત્નં,
ચિન્તાં હરતે યથા ચ પુરુષાણામ્ ।
લવમાત્રો જિનધર્મો, દુઃખદારિદ્રયં તથા હરતિ ॥૬॥

છાયા-

જિસ પ્રકાર છોટાસા ભી ચિન્તામણિ રત્ન ઈચ્છિત વસ્તુ પ્રદાન કરકે મનુષ્યોંકી ભૌતિક ચિન્તાકો દૂર કર દેતા હૈ, ઉસી પ્રકાર અલ્પ માત્રામેં ભી સેવન કિયા હુઆ યહ કરુણામય જિનધર્મ દુઃખ એવં દારિદ્રયકો અતિશીઘ્ર દૂર કર દેતા હૈ ॥૬॥

મૂલમ્—

તિત્થયરા પુરિસેસું, સેટ્ઠા ણંદણવણં ચ વણણિયરે ।
ધમ્મેસુ દયાધમ્મો, ધાઉસુ હેમં વ સિટ્ઠયરો ॥૭॥

છાયા—

તીર્થંકરાઃ પુરુષેષુ, શ્રેષ્ઠા નન્દનવનં ચ વનનિકરે ।
ધર્મેષુ દયાધર્મો, ધાતુષુ હેમ ઇવ શ્રેષ્ઠતરઃ ॥૭॥

ભાષા—

પુરુષોંમેં જિસ પ્રકાર તીર્થંકર શ્રેષ્ઠ માને જાતે હૈં, વનોં મેં જૈસે નન્દનવન ઔર ધાતુઓં મેં જૈસે સુવર્ણ શ્રેષ્ઠ માના જાતા હૈ, ઉસી પ્રકાર સબ ધર્મોં મે દયાધર્મ હિ શ્રેષ્ઠતર માના ગયા હૈં ॥૭॥

મૂલમ્—

જહ સુક્કિંધણદહણે, દહણો તહ કમ્મનાસણે ધમ્મો ।
દોસાનલ-ઉવસમણે, મેહો ખલુ પુક્ખરાવટ્ટો ॥૮॥

છાયા—

યથા શુષ્કેન્ધનદહને, દહનઃ તથા કર્મનાશને ધર્મઃ ।
દ્વેષાનલોપશમને, મેઘઃ ખલુ પુષ્કરાવર્ત્તઃ ॥૮॥

ભાષા—

જૈસે શુષ્ક ઈન્ધન કે સમૂહ કો અગ્નિ અપને ઉગ્ર તેજ સે ક્ષણમાત્રમેં ભસ્મસાત્ કર દેતી હૈ, ઉસી પ્રકાર આરાધિત જિનધર્મ કર્મોં કી પ્રબલ શક્તિ કો શીઘ્ર નષ્ટ કર દેતા હૈ । કર્મોં કે ઉત્પાદક એવં આત્મા કી નિર્મલ પ્રવૃત્તિ કો ધ્વસ્ત કરને વાલે રાગદ્વેષરૂપી અનલ (અગ્નિ) કો આમૂલચૂલ વિનષ્ટ કરને કે લિએ ધર્મ હી પુષ્કરાવર્ત્ત મેઘ જૈસા હૈ ॥૮॥

મૂલમ્—

દુસહસ્સમિએ વાસે, માહસ્સ પંચમીદિણે ।
ઈમં ધમ્મદુગં ભવ્વં, કુણીઅ કણહસંજમી ॥૯॥

છાયા—

દ્વિસહસ્રમિતે વર્ષે, માઘસ્ય પંચમીદિને ।
ઇદં ધર્માષ્ટકં ભવ્યમ્, અકાર્ષીત્ કૃષ્ણસંયમી ॥૯॥

ભાષા—

વિક્રમ સંવત (૨૦૦૦) દો હજાર કે માઘ માસ મેં પંચમી કે દિન ભવ્ય જીવોં કે હિતકારી ઈસ ધર્માષ્ટક કો કન્હૈયાલાલ બાલ મુનિ ને બનાયા હૈ ॥ ૯ ॥

॥ ઇતિશ્રી પ્રિયવ્યાખ્યાનિ સંસ્કૃત પ્રાકૃતજ્ઞ પણ્ડિતમુનિશ્રી
કન્હૈયાલાલજી મહારાજ વિરચિતં
શ્રીધર્માષ્ટકં સમ્પૂર્ણમ્ ॥

॥ ૧ ॥

વરસીતપ પ્રસંગે
—: સપ્રેમ ભેટ :—
ભુપતલાલ ટપુભાઈના જયજીનેંદ્ર

અથ સત્યાષ્ટકમ્ ॥

(આર્યાવૃત્તમ્)

મૂલમ્—

ભવસાયરં ચ ભીમં, કસાયપાયાલકલસસંજુત્તં ।
પયડિમગરસંખુદ્ધં, તણ્હાબહુવીઇસંકિણ્ણં ॥ ૧ ॥
તરઈય સો જો સચ્ચં, પ્પવહણમારુહઈ નિચ્છયં
કિચ્ચા ।
જઈ તં ચયઈ કયાઈ, બુડઈય મજ્ઝમ્મિ સો મૂઢો ॥૨॥

છાયા—

ભવસાગરં ચ ભીમં, કષાયપાતાલકલશસંયુક્તમ્ ।
પ્રકૃતિમકરસંક્ષુબ્ધં, તૃષ્ણાબહુવીચિસંકીર્ણમ્ ॥૧॥
તરતિ ચ સ યઃ સત્યં—પ્રવહણમારોહતિ નિશ્ચયં કૃત્વા ।
યદિ તત્ ત્યજતિ કદાચિત્, બ્રુડતિ ચ મધ્યે સ મૂઢઃ

ભાષા—

યહ અપાર સંસારરૂપ સમુદ્ર મહાભયંકર—વિકરાલ હૈ । કષાયરૂપ ચાર પાતાલકલશોંસે યહ યુક્ત હૈ । ઇસમેં પ્રકૃ-

તિરૂપ મગર સદા ઉલટતે-પલટતે રહતે હૈં। તૃષ્ણારૂપ તરંગે અહર્નિશ ઈસમેં ઉઠતી રહતી હૈં। ઈસકો વહી વીર પાર કર સકતા હૈ જો સત્યરૂપી પ્રવહણ-નૌકા-પર આરૂઢ હોતા હૈ। જો અજ્ઞાની ઈસ સત્યકો છોડ દેતા હૈ અર્થાત્ ઈસ નૌકા કા સહારા નહીં લેતા હૈ વહ ઈસ ભયંકર સમુદ્ર મેં પુનઃ પુનઃ ગોતા ખાતા રહતા હૈ ॥ ૧। ૨॥

મૂલમ્—

મહુરત્તં ચ સિયાએ, નિમ્મલયા જહ સસંકબિંબમ્મિ
જહ જોઈય મણિમ્મિ, કુસુમકયંબે ય જહ ગંધો।
તહ ધમ્મંમિ ય જાણહ, સચ્ચં સુહકારણં મણુસ્સાણં
એવં જાણિય ભવિહિં, કયાવિ સચ્ચં ન જહિયવ્વં

છાયા—

મધુરત્વં ચ સિતાયાં, નિર્મલતા યથા શશાંકબિમ્બે।
યથા જ્યોતિશ્ચ મણૌ, કુસુમકદમ્બે ચ યથા ગંધઃ ॥૩॥

તથા ધર્મે ચ જાનીત, સત્યં સુખકારણં મનુષ્યાણામ્
એવં જ્ઞાત્વા ભવિભિઃ, કદાપિ સત્યં ન હાતવ્યમ્ ॥૪॥

ભાષા—

મિશ્રી મેં જેસે મધુરતા કા વાસ હૈ, ચન્દ્રબિમ્બ મેં જૈસે શીતલતા કા એકછત્ર રાજય હૈ, મણિ મેં જૈસે જ્યોતિ (ચમક) કા નિવાસ હૈ, પુષ્પોં મેં જૈસે સુગન્ધિ કા સદા સહવાસ હૈં, ઉસી પ્રકાર ધર્મ મેં ભી ઇસ મહાન્ સત્ય કા નિરન્તર નિવાસ રહતા હૈ, જો મનુષ્યોં કે પરમ સુખ કા કારણ હૈ, ઐસા મન કે અન્દર દઢ વિશ્વાસ કર ભવ્ય પ્રાણી કો ચાહિયે કિ ઈસ સત્ય કો કદાપિ નહીં છોડે ॥૩।૪॥

મૂલમ્—

ચંદ્રવિહૂણા રયણી, નિજ્જલસરસી ય નીરસો ઉચ્છૂ
જહ ણો સોહઈ લોએ, સચ્ચવિહૂણો તહા મણુઓ ॥

છાયા—

ચન્દ્રવિહીના રજની, નિર્જલસરસી ચ નીરસ ઇક્ષુઃ ।
યથા નો શોભતે લોકે, સત્યવિહીનસ્તથા મનુજઃ ॥૫॥

ભાષા—

ચન્દ્રમા રાત્રિ કી શોભા હૈ, વિના ચન્દ્રમા કે રાત્રિ સુહાવની નહીં લગતી। નિર્મલ સલિલ સરોવર કી શોભા હૈ, ઉસકે અભાવ મેં સરોવર સુહાતા નહીં હૈ। મધુરરસ ઇક્ષુકી શોભા હૈ. ઈસકે વિના ઈક્ષુ શોભિત નહીં હોતા। ઈસી પ્રકાર મનુષ્ય કી શોભા ભી સત્ય હૈ, ઇસસે વિહીન મનુષ્ય શોભા કો કભી નહીં પાતા હૈ ॥ ૫ ॥

મૂલમ્--

સચ્ચુજ્જાણે ભાવા, વચ્છા ધિજ્જં ચ મૂલમિહ જાણ।
સમદમરુવા સાહા, દલા ય ણિયમા મુણેયવ્વા ॥૬॥
અણુકંપા પુપ્ફાઈં, ફલં ચખંતી રસો ય મોક્ખસુહં।
એયારિસમ્મિ રમ્મે, ઉજ્જાણે જીવ! રમહ સયા ॥૭॥

છાયા--

સત્યોદ્યાને ભાવા, વૃક્ષા ધૈર્યં ચ મૂલમિહ જાનીહિ।
શમ-દમરૂપાઃ શાખાઃ, દલાનિ ચ નિયમા જ્ઞાતવ્યાઃ ૬
અનુકંપાઃ પુષ્પાણિ, ફલં ક્ષાન્તિઃ રસશ્ચ મોક્ષસુખમ્
એતાદૃશે રમ્યે, ઉદ્યાને જીવ! રમસ્વ સદા ॥૭॥

યહ સત્ય એક વિસ્તૃત સુરમ્ય ઉદ્યાન હૈ। ઈસમેં સદ્‌ભાવ હી ઉન્નત વૃક્ષકે સ્થાનાપન્ન હોકર લહલહા રહે હૈં। ધૈર્ય ઈન વૃક્ષોં કી મજબૂત જડ, શમ, દમ આદિ ઈન કી વિશાલ શાખાએં; વ્રત નિયમ ઈન કે વિકસિત પુષ્પ ઔર શાન્તિ હી ઈન કે સુસ્વાદુ સુંદર ફલ હૈં। મોક્ષસુખ ઈન ફલોં કા પ્રધાન રસ હૈ અતઃ હે જીવ! ઈસ સુરમ્ય ઉદ્યાન મેં તૂં સદા રમણ કર ॥ ૬।૭॥

મૂલમ્—

જહ ચેયણલક્‌ખણઓ, જીવો જાણિજ્જએ ઇહિં લોએ।
તહ સચ્ચેણં ધમ્મો, તં સચ્ચં હં ણમંસામિ ॥૮॥

છાયા—

યથા ચેતનલક્ષણકો, જીવો જ્ઞાયતે ઇહિ લોકે।
તથા સત્યેન ધર્મઃ, તત્ સત્યમહં નમસ્યામિ ॥૮॥

ભાષા—

જિસ પ્રકાર અપને ચેતના લક્ષણ સે જગતમેં જીવકા

અસ્તિત્વ જ્ઞાત હોતા હ, ઉસી પ્રકાર ઈસ સત્યરૂપી અપને અવિનાભૂત લક્ષણ સે ધર્મ કા અસ્તિત્વ જ્ઞાત હોતા હૈ, ઈસ (સત્ય) કે અભાવમેં નહીં । અતઃ મં ઐસે સર્વોદયરૂપ ઇસ સત્યકો નમસ્કાર કરતા હૂં ॥ ૮ ॥

મૂલમ્—

દુગઅહિયસહસ્સદુગે, કત્તિયમાસે ખુ કિણ્હપક્ખે ય ।
લહુમુણિણા કિણ્હેણ ય, રઈયં સચ્ચટ્ઠગં સુહયં ॥૯॥

છાયા—

દ્વિકાધિકસહસ્રદ્વિકે, કાર્ત્તિકમાસે ખલુ કૃષ્ણપક્ષે ચ ।
લઘુમુનિના કૃષ્ણેન ચ, રચિતં સત્યાષ્ટકં સુખદમ્ ।૯।

ભાષા—

વિક્રમ સંવત્ ૨૦૦૨ કા કાર્ત્તિક માસકે કૃષ્ણ પક્ષમેં ઈસ આત્મસુખદાયી સત્યાષ્ટક, કન્હૈયાલાલ નામક લઘુમુનિને રચા હૈ ॥ ૯ ॥

॥ ઇતિ શ્રી સત્યાષ્ટકં સમ્પૂર્ણમ્ ॥

॥ ૨ ॥

અથ ગુર્વષ્ટકમ્

(આર્યાવૃત્તમ)

મૂલમ્—

સુરતરુરૂવો ય ગુરુ, બોહીબીયસ્સ દાયગો જો વા
ગુણરયણસાયરં તં, મણસા સિરસા ય વંદામિ ॥૧॥

છાયા—

સુરતરુરૂપશ્ચ ગુરુ,-ર્બોધિબીજસ્ય દાયકો યો વા ।
ગુણરત્નસાગરં તં, મનસા શિરસા ચ વન્દે ॥૧॥

ભાષા—

ઈસ સંસારમેં ઈચ્છિત ફલોંકે પ્રદાતા સદ્‌ગુરુદેવ હી હોતે હૈં, ઈસલિયે વે કલ્પવૃક્ષ કે સમાન માને ગયે હૈં। જીવોં કો મુક્તિરૂપી ફલ કે જનક બોધબીજ કી પ્રાપ્તિ શ્રી ગુરુદેવ સે હી હોતી હૈ, અતઃ ગુણ કે અદ્વિતીય સાગર ઉન સદ્‌ગુરુદેવ કો મૈં સચ્ચે મનસે મસ્તક ઝુકાકર નમસ્કાર કરતા હૂં ॥૧॥

અરિહંતાઇસરુવપ્પયાસગો, મોક્ખદાયગો ભણિઓ ।
તિણ્ણો ય તારગો તં, મણસા સિરસા ય વંદામિ ॥૨॥

છાયા—

અર્હદાદિસ્વરૂપપ્રકાશકો, મોક્ષદાયકો ભણિતઃ ।
તીર્ણશ્ચ તારકસ્તં, મનસા શિરસા ચ વન્દે ॥૨॥

ભાષા—

નિર્ગ્રંથ ત્યાગી ગુરુ કી સદ્દેશના દ્વારા હી અરિહન્તાદિ દેવોં કે સ્વરૂપ કા સમ્યક્ જ્ઞાન ભવ્ય જીવોં કો હોતા હૈ, ઈસીલિએ ગુરુ કો મોક્ષ કા દાતા માના ગયા હૈ। ગુરુદેવ સ્વયં સંસાર સમુદ્ર સે પાર હોકર અન્ય સંસારી જીવોં કો ભી ઉસસે પાર લગા દેતે હૈં, ઈસલિયે મૈં ઐસે પરમોપકારી ગુરુરાજ કો સચ્ચે મનસે મસ્તક ઝુકાકર નમસ્કાર કરતા હૂં ॥૨॥

મૂલમ્—

દોરગસહિયં મુહુવરિં, મુહપત્તિં વાઉકાયજયણટ્ઠં ।
જો બંધઈ સયયં તં, મણસા સિરસા ય વંદામિ ॥૩॥

છાયા—

દોરકસહિતાં મુખોપરિ, મુખવસ્ત્રીં વાયુકાયયતનાર્થમ્ ।
યો બધ્નાતિ સતતં તં, મનસા શિરસા ચ વન્દે ॥૩॥

ભાષા—

વાયુકાય કે જીવોંકી રક્ષા કે નિમિત્ત જો સદા અપને મુખ પર દોરાસહિત મુખવસ્ત્રિકા બાંધે રહતે હૈં, ઉન અત્યન્ત કરુણાશીલ ગુરુ મહારાજ કો મૈં હાર્દિક ભાવ સે મસ્તક ઝુકાકર નમસ્કાર કરતા હૂં ॥ ૩ ॥

મૂલમ્—

હિયમિયવયણાણુરત્તો, ઉગ્ગવિહારી વિસુદ્ધજોગો ય ।
ખંતં દંતં સંતં, મણસા સિરસા ય તં વંદે ॥૪॥

છાયા—

હિતમિતવચનાનુરક્તઃ ઉગ્રવિહારી વિશુદ્ધયોગશ્ચ ।
ક્ષાન્તં દાન્તં શાન્તં, મનસા શિરસા ચ તં વંદે ॥૪॥

જો ગુરુદેવ સદા ભાષાસમિતિ કી રક્ષા કે ખ્યાલ સે હિત ઔર પરિમિત વચનોં કો બોલતે હૈ । ઉગ્ર વિહારી

અર્થાત્ અપ્રતિબન્ધ વિહારી હોતે હૈં। મન વચન એવં કાય કી પરિણતિ કો જો સદા એકસી રખતે હ, તથા ક્ષમાશીલ શાન્ત દાન્ત-અર્થાત્ ઈન્દ્રિયોં કો દમન કરને વાલે ઐસે સર્વોત્તમ ગુણકે ધારક ગુરુદેવ કો મૈં સદા સરલ મનોવૃત્તિ સે શિર ઝુકાકર નમસ્કાર કરતા હૂં ॥ ૪ ॥

મૂલમ્—

ચણગાઈ સીયમન્નં, તક્કુમ્મીસં ખુ મોયગં વાવિ।
સેવઈ સમભાવા જો, મણસા સિરસા ય તં વંદે ॥૫॥

છાયા--

ચણકાદિ શીતમન્નં, તક્રોન્મિશ્રં ખલુ મોદકં વાપિ
સેવતે સમભાવાઢ્યો, મનસા શિરસા ચ તં વન્દે ॥૫॥

ભાષા--

જો ગુરુદેવ ચના આદિ જૈસે રૂક્ષ ભોજન મેં એવં મોદક આદિ જૈસે સ્નિગ્ધ ભોજન મેં સર્વથા ભેદદૃષ્ટિ નહીં રખતે હૈં, ઈસી લિયે તક્ર (છાસ) સે યુક્ત ચનેકા આટા ઔર પર્યુષિત કલકા ઠંડા ભોજન રૂક્ષ વ નિરસ આહાર કો,

એવં મોદક જૈસે સ્નિગ્ધ આહાર કો જો બિના કિસી ભેદભાવ કે સમતાપૂર્વક ગ્રહણ કરતે હૈ, ઐસે ઉસ રસના કી લોલુપતા કો ત્યાગ દેનેવાલે જિતેન્દ્રિય ગુરુદેવ કો મૈ માનસિક ભક્તિપૂર્વક મસ્તક ઝુકાકર વન્દના એવં નમસ્કાર કરતા હૂં ॥ ૫ ॥

મૂલમ્—

દુવ્વયણતજ્જિઓવિ હુ,
ણો કુજ્ઝઇ ખંતિભાવભયઓ જો ।
ધમ્મજ્ઝાણરઓ તં, મણસા સિરસા ય વંદામિ ॥૬॥

છાયા—

દુર્વચનતર્જિતોપિ હુ, નો ક્રુધ્યતિ ક્ષાન્તિભાવભજકો યઃ
ધર્મધ્યાનરતસ્તં, મનસા શિરસા ચ વન્દે ॥૬॥

ભાષા—

અપને ક્ષમાભાવ કી રક્ષા કે અભિપ્રાય સે જો ગુરુદેવ કભી કિસી કે દ્વારા કર્કશ એવં કઠોર દુર્વચનોં સે અપમા-

નિત હોનેપર ભી ક્રોધયુક્ત નહીં હોતે, પ્રત્યુત સમતા ભાવ-રૂપ ધર્મધ્યાનમેં હી તલ્લીન રહતે હૈં ઐસે ઉન નિર્મલ આચારમગ્ન ગુરુરાજ કો મૈં સદા શુદ્ધ મન સે ભક્તિપૂર્વક મસ્તક ઝુકાકર નમસ્કાર કરતા હૂં ॥ ૬ ॥

મૂલમ્—

અણંતગુણરયણનિહી, કેવલવરનાણદંસણધરો જો ।
મોક્ખપહે નયએ તં, મણસા સિરસા ય વંદામિ ॥૭॥

છાયા—

અનન્તગુણરત્નનિધિઃ, કેવલવરજ્ઞાનદર્શનધરો યઃ ।
મોક્ષપથે નયતિ તં, મનસા શિરસા ચ વન્દે ॥૭॥

ભાષા—

જો અક્ષય અનન્ત ગુણરત્નોં કે ભણ્ડાર હૈં । જ્ઞાના-વરણીય એવં દર્શનાવરણીય આદિ કર્મોં કે સર્વથા વિનાશસે ઉદ્ભૂત કેવલજ્ઞાન એવં કેવલ દર્શન કે દ્વારા સમસ્ત લોકવર્ત્તી ચરાચર પદાર્થોં કો યુગપત્ હસ્તામલકવત્

જાનને વાલે હૈં ઐસે ગુરુ મહારાજ કો—જો અપને દિવ્ય ઉપદેશ દ્વારા સંસારી જીવોં કો મુક્તિપુરી કા પથિક બના દેતે હ એસે નિર્ગ્રંથ મહાન ગુરૂદેવ કો મૈં ભક્તિપૂર્વક મસ્તક ઝુકાકર નમસ્કાર કરતા હૂં ॥ ૭ ॥

મૂલમ્—

જસ્સ પસાયા જીવો, દુહરહિઓ હોઈ સાસઓ સિદ્ધો ।
મહમહિમં પરમં તં, મણુસા સિરસા ય વંદામિ ॥૮॥

છાયા—

યસ્ય પ્રસાદાજ્જીવો, દુઃખરહિતો ભવતિ શાશ્વતઃ સિદ્ધઃ
મહામહિમાનં પરમં તં, મનસા શિરસા ચ વન્દે ॥૮॥

ભાષા—

જિસ કી શુદ્ધભાવપૂર્વક નિર્મલ ભક્તિ કરને સે આગત શુભ પુન્ય કે પ્રતાપ સે જીવ સંસારિક દુઃખોં સે સર્વથા છૂટ જાતા હૈ, એવં પરમ્પરા સે જિસ કી અપૂર્વ ભક્તિ જીવોં કો શાશ્વત સિદ્ધ ગતિ કી દાતા બનતી હૈ, ઐસે પરમ મહિમા કે પુઞ્જ-

સ્વરૂપ ઉન મહાન ત્યાગી ગુરુદેવ કો મૈં ચિત્તકી એકાગ્રતા સે મસ્તક ઝુકાકર નમસ્કાર કરતા હૂં ॥ ૮ ॥

મૂલમ્—

દુસહસ્સવાસે માહે, આયડે કણ્હસંજમી ।
ગુરુસ્સ અટ્ઠગં ભવ્વં, રઇઅ સિવસોક્ખયં ॥૯॥

છાયા—

દ્વિસહસ્રવર્ષે માઘે, આયડે કૃષ્ણસંયમી ।
ગુરોરષ્ટકં ભવ્યમ્, અરચત્ શિવસૌખ્યદમ્ ॥૯॥

ભાષા—

વિક્રમ સંવત્ ૨૦૦૦ કે માઘ માસ કે કૃષ્ણ પક્ષ મેં આયડ ગામ મેં–જો ઉદયપુર મેવાડ કે પાસ હૈ વહાં–કન્હૈયાલાલ મુનિ ને ઈસ મુક્તિ સુખ પ્રદાયક ગુરુ–અષ્ટક કી રચના કી હૈ ॥ ॥

॥ ઇતિ શ્રી ગુર્વષ્ટકં સમ્પૂર્ણમ્ ॥

॥ ૨ ॥

અથ જિનાષ્ટકમ્

(આર્યાવૃત્તમ્)

મૂલમ્--

જિણવરવાણી અમિયં, દેઇય અયરામરં પયં નિચ્ચં ।
જિણચલણંબુજણાવા, તારઈ ભવસાગરા જીવં ॥૧॥

છાયા—

જિનવરવાણ્યમૃતં,દદાતિ ચ અજરામરં પદં નિત્યમ્ ।
જિનચરણામ્બુજનૌકા,તારયતિ ભવસાગરાજ્જીવમ્॥૧

ભાષા—

શ્રી જિનેન્દ્ર દેવ કી વાણીરૂપ અમૃત નિત્ય—શાશ્વત અજર અમરપદ કો દેતા હૈ, ઔર ઉનકે ચરણકમલરૂપ નૌકા જીવ કો સંસારરૂપ સાગર સે પાર કર દેતી હૈ ॥ ૧ ॥

મૂલમ્—

ચિચ્ચા સયલં ભવ્વા, ભજંતુ સુરવંદિયં જિણં દેવં
કમ્મનિગડરહિયા જં, હોઉં ગચ્છંતુ મુત્તિપયં ॥૨॥

છાયા—

ત્યક્ત્વા સકલં ભવ્યાઃ ! ભજન્તુ સુરવન્દિતં જિનં દેવમ્
કર્મનિગડરહિતા યદ્ ભૂત્વા ગચ્છન્તુ મુક્તિપદમ્ ॥૨॥

ભાષા—

હે ભવ્યજનોં ! તુમ ઈસ અસાર સંસાર કે સબ જંજાલ કો છોડ કર ઈન્દ્રાદિક દેવોં સે વન્દિત એવં સારભૂત એક શ્રી જિનેન્દ્રદેવ કી આરાધના કરો, ક્યોંકિ ઐસા કરને સે હી તુમ કર્મ-બન્ધન સે રહિત હોકર નિયમતઃ મુક્તિમાર્ગ કે પથિક બન સકતે હો ઔર મુક્તિ કા લાભ ભી પ્રાપ્ત કર સકતે હો ॥ ૨ ॥

મૂલમ્—

જિણરાયા જઈ લોએ,
અપુવ્વવાણિં ન વાગરેજ્જ તયા ।
જીવાજીવસરૂવં, મોખ્ખસરૂવં કહ મુણેજ્જા ॥૩॥

છાયા—

જિનરાજો યદિ લોકે, અપૂર્વવાણીં ન વ્યાકુર્યાત્ તદા ।
જીવાજીવસ્વરૂપં મોક્ષસ્વરૂપં કથં જ્ઞાયેત ॥૩॥

ભાષા—

હે ભવ્યોં! તુમ સબ શ્રી જિનેન્દ્ર દેવ કા અનન્ત ઉપકાર માનો, ક્યોંકિ યદિ વે ઇસ સંસાર મેં જો અપની અપૂર્વ વાણી કા પ્રકાશ નહીં કરતે તો કહો—યહ સંસાર જીવ ઔર અજીવ કે એવં મોક્ષ કે વાસ્તવિક સ્વરૂપ કો કૈસે સમઝ સકતા? અર્થાત્ કભી નહીં સમઝ સકતા ॥ ૩ ॥

મૂલમ્—

જિણવયણદ્દપ્પણે જં, અપ્પસરૂવં મુણંતિ જે જીવા।
ઝાણાનલેણ કમ્મં, ખવિત્તુ ગચ્છંતિ સિદ્ધિં તે ॥૪॥

છાયા—

જિનવચનદર્પણે યત્, આત્મસ્વરૂપં જાનન્તિ યે જીવાઃ
ધ્યાનાનલેન કર્મ ક્ષપયિત્વા ગચ્છન્તિ સિદ્ધિં તે ॥૪॥

ભાષા—

જો ભવ્યજીવ પ્રભુ કે નિર્મલ વચનરૂપ દર્પણ મેં અપને આત્મસ્વરૂપકા નિરીક્ષણ સમ્યક્ પ્રકારસે કર લેતે હૈં વે નિયમતઃ

ધ્યાનરૂપ અગ્નિ સે કર્મોં કો જલા કર સિદ્ધિપદ કે ભોક્તા બનતે હૈં ॥ ૪ ॥

મૂલમ્—

ણયપ્પમાણણભિણ્ણા,બિતિએ ણિક્ખેવએ જિણં ણેયા
ણિયવિવરીયમઇત્તો, ભમંતિ જહજાયગા લોએ ॥૫॥

છાયા—

નયપ્રમાણાનભિજ્ઞાઃ, દ્વિતીયે નિક્ષેપકે જિનં નેતારઃ ।
નિજવિપરીતમતિતો, ભ્રમન્તિ યથા જાતકા લોકે ॥૫॥

ભાષા—

જો પ્રાણી નય ઔર પ્રમાણ કે સ્વરૂપ સે અનભિજ્ઞ હૈં વે હી સ્થાપનાનિક્ષેપ મેં જિનેન્દ્ર કી સ્થાપના કરતે હૈં, ઉનકા ઐસા કરના બાલકોં—અજ્ઞાનીયોંકી તરહ અપની મતિ કે વિપરીતાભિનિવેશ કી એક સૂઝ હૈ, ઈસી સે ઉન્હેં યથાર્થ માર્ગ કી પ્રાપ્તિ ન હોકર સંસાર ચક્ર મેં અવિશ્રાન્ત ઘૂમનેકા હી માર્ગ હાથ રહ જાતા હૈ ॥ ૫ ॥

મૂલમ્—

બારસગુણોહધારં, અઇસયવાણી અણંતચઉજુત્તં ।
સુરનરવંદિયચલણં,ભુજ્જો ભુજ્જો જિણં ણોમિ ॥૬॥

છાયા—

દ્વાદશગુણૌઘધારકમ્ અતિશયવાણ્યનન્તચતુર્યુક્તમ્ ।
સુરનરવન્દિતચરણં, ભૂયો ભૂયો જિનં નૌમિ ॥૬॥

ભાષા—

બારહ પ્રકાર કે ગુણોં કે ધારક, વાણી કે પૈંતીસ ગુણ ઔર ચોતીસ અતિશયોં સે યુક્ત, અન્નતચતુષ્ટય (જ્ઞાન, દર્શન સુખ, વીર્ય,) સે શોભિત, એવં દેવ ઔર મનુષ્યોં સે વન્દિતચરણકમલ-વાલે, શ્રી જિનેન્દ્ર દેવ કો મૈં પુનઃ પુનઃ નમસ્કાર કરતા હૂં ॥ ૬ ॥

મૂલમ્—

તિક્કાલિગ-ઇંદાણં, જત્તિયમેત્તં બલં હવઈ લોગે ।
તત્તોવિ અણંતગુણં,હવઈ બલં જેણ અપ્પમ્મિ ॥૭॥

છાયા—

ત્રૈકાલિકેન્દ્રાણાં, યાવન્માત્રં બલં ભવતિ લોકે ।
તતોઽપ્યનન્તગુણં, ભવતિ બલં જૈને આત્મનિ ॥૭॥

ભાષા—

ભૂત ભવિષ્યત્ ઔર વર્ત્તમાન, ઈન તીનોં કાલ કે ઈન્દ્રોં કા જિતના સામૂહિક બલ હોતા હૈ ઉસસે ભી અનન્ત ગુણિત બલ એક જિનેન્દ્ર ભગવાન કી આત્મા મેં હોતા હૈ ॥ ૭ ॥

મૂલમ્—

જહ દેઈ રયણવણિઓ, રયણં રાયાઇઇબ્ભપુરિસાણં ।
જિણરાય ! વયણરયણં, તુમં પિ વિયરેસિ ભવ્વાણં ॥૮

છાયા—

યથા દદાતિ રત્નવણિક્, રત્નં રાજાદીભ્યપુરુષેભ્યઃ ॥
જિનરાજ ! વચનરત્નં, ત્વમપિ વિતરસિ ભવ્યેભ્યઃ ૮

ભાષા—

જિસ પ્રકાર જૌહરી; નૃપતિ એવં શ્રેષ્ઠી આદિ પુરુષોં કે લિયે ઉત્તમોત્તમ રત્નપ્રદાન કરતા હૈ ઉસી પ્રકાર હે જિનેન્દ્ર ભગવાન્! આપ ભી ભવ્યજનોં કે લિયે વાણીરૂપ શ્રેષ્ઠ રત્ન પ્રદાન કરતેં હૈં ॥ ૮ ॥

મૂલમ્—

દુસહસ્સે વાસે પોસે, આયડે કણ્હસંજમી ।
જિણસ્સ અટ્ઠગં ભવ્વં, રઇઅ સિવસોક્ખદં ॥૯॥

છાયા—

દ્વિસહસ્રે વર્ષે પૌષે, આયડે કૃષ્ણસંયમી
જિનસ્યાષ્ટકં ભવ્યમ્, અરચત્ શિવસૌખ્યમ્ ॥૯॥

ભાષા—

વિક્રમસંવત્ ૨૦૦૨ કે પૌષ માસમેં આયડ ગામ જો કિ ઉદયપુર મેવાડ કે પાસ હૈ વહાં રહે હુએ કન્હૈયાલાલ મુનિને મુક્તિસુખદાયક ઔર ઉત્તમ ઈસ જિનાષ્ટક કી રચના કી હૈ॥૯॥

॥ ઇતિ શ્રી જીનાષ્ટકં સંપૂર્ણમ્ ॥ ૩ ॥

અથ દયાષ્ટકમ્

(ઉપેન્દ્રવજ્ર વૃત્તમ્)

મૂલમ્—

દયેવ સોક્ખાણ નિહાણમેત્થ; દયેવ તિત્થેસુ ય સેટ્ઠતિત્થં
દયેવ નાણેસુ અતુલ્લનાણં, દયેવ ઝાણેસુ વિસુજ્ઝઝાણં ૧

છાયા—

દયૈવ સૌખ્યાનાં નિધાનમત્ર, દયૈવ તીર્થેષુ ચ શ્રેષ્ઠતીર્થમ્
દયૈવ જ્ઞાનેષુ અતુલ્યજ્ઞાનં, દયૈવ ધ્યાનેષુ વિશુદ્ધધ્યાનમ્

ભાષા—

ઈસ લોકમેં સમસ્ત સુખોંકા ભણ્ડાર એક દયા હી હૈ, તીર્થોમેં સર્વશ્રેષ્ઠ તીર્થ એક દયા હી હૈ। જ્ઞાનોમેં અનુપમ જ્ઞાન, એવં ધ્યાનોમેં વિશુદ્ધ ધ્યાન એક દયા હી હૈ ॥ ૧ ॥

મૂલમ્—

દયેવ નેત્તેસુ ય મંજુનેત્તં, દયેવ મગ્ગેસુ સુચારુમગ્ગં।
દયેવ તત્તેસુ વિસુદ્ધતત્તં, દયેવ દારેસુ પહાણદારં ॥૨॥

મેં ચન્દ્ર ઔર સમસ્ત ધાતુઓં મેં સુવર્ણ જૈસે પ્રધાન હૈ, ઉસી પ્રકાર સમસ્ત ધર્મોં મેં એક દયાધર્મ હી પ્રધાન હૈ ॥૩॥

મૂલમ્—

જહા ય પુપ્ફેસુ સહસ્સપત્તં, વણેસુ દેવાણ વણં સુસેટ્ઠં ।
રસેસુ જં ઇક્ખુરસોપસત્થો, ભવસ્સ મજ્ઝે ય દયા પસત્થા ।

છાયા—

યથા ચ પુષ્પેષુ સહસ્રપત્રં, વનેષુ દેવાનાં વનં સુશ્રેષ્ઠમ્ ।
રસેષુ યદ્ઇક્ષુરસઃપ્રશસ્તો, ભવસ્ય મધ્યે ચ દયા પ્રશસ્તા ।

ભાષા--

પુષ્પોં મેં જૈસે કમલ, વનોં મેં જૈસે નન્દન વન ઔર રસોં મેં જૈસે ઈક્ષુરસ પ્રશસ્ત માના જાતા હૈ, ઉસી પ્રકાર ઈસ સંસાર મેં દયાધર્મ હી સર્વસે પ્રશસ્ત કહા ગયા હૈ ॥ ૪ ॥

મૂલમ્--

દયા સુહાણં પભવોત્થિ લોએ,
દયા સુહાણં સયલાણ ખાણી ।
દયાપહાવેણ અણંતજીવા,
ખવિત્તુ કમ્માણિ હવીઅ સિદ્ધા ॥૫॥

છાયા—

દયૈવ નેત્રેષુ ચ મંજુનેત્રં, દયૈવ માર્ગેષુ સુચારુમાર્ગઃ।
દયૈવ તત્ત્વેષુ વિશુદ્ધતત્ત્વં દયૈવ દ્વારેષુ પ્રધાનદ્વારમ્ ૨

ભાષા—

દયા હી નેત્રોં મેં સુન્દર નેત્ર હૈ, દયા હી માર્ગો મેં એક નિષ્કંટક માર્ગ હૈ। દયા હી તત્ત્વો મેં એક વિશુદ્ધ તત્ત્વ હૈ ઔર દયા હી સબ દ્વારોં મેં એક પ્રધાન દ્વાર હૈ ॥ ૨॥

મૂલમ્—

મણીસુ ચિંતારયણં તરુંસુ, સુરદ્દુમો વા ઉડુંસુ ચ ચંદો
અસેસધાઊસુ ચ જાયરૂવં, તહેવ ધમ્મેસુ દયાપહાણં ૩

છાયા—

મણિષુ ચિન્તારત્નં તરુષુ સુરદ્રુમો વા ઉડુષુ ચ ચન્દ્રઃ।
અશેષધાતૂષુ ચ જાતરૂપં. તથૈવ ધર્મેષુ દયાપ્રધાનમ્ ૩

ભાષા—

મણિયોં મેં ચિન્તામણિ, વૃક્ષોં મેં કલ્પવૃક્ષ, નક્ષત્રોં

છાયા—

દયા સુખાનાં પ્રભવોસ્તિ લોકે,
દયા સુખાનાં સકલાનાં ખાનિઃ ।
દયાપ્રભાવેણ–અનન્તજીવાઃ,
ક્ષપયિત્વા કર્માણિ અભૂવન્ સિદ્ધાઃ ॥૫॥

ભાષા—

સંસાર મેં સમસ્ત સુખોં કી પ્રાપ્તિ હોતી હૈ, તો એક દયાસે હી હોતી હૈ. ક્યોંકિ દયા હી સર્વ સુખોં કી એક માત્ર ખાન હૈ। ઇસ દયાકે પ્રભાવસે હી અનન્ત જીવ કર્મોં કો ખપાકર સિદ્ધ હુએ હૈં ॥૫॥

મૂલમ્—

જહા સરીરં ખલુ પાણહીણં, તહેવ ધમ્મો વિ દયાવિહૂણો
અઓત્થ જીવાણણુકંપણટ્ઠં, કુણેહ ભવ્વા નિયસુદ્ધભાવં

છાયા—

યથા શરીરં ખલુ પ્રાણહીનં,
તથૈવ ધર્મોપિ દયાવિહીનઃ ।
અતોત્ર જીવાનામનુકમ્પનાર્થં,
કુરુત ભવ્યાઃ ! નિજશુદ્ધભાવમ્ ॥૬॥

ભાષા—

જિસ પ્રકાર પ્રાણરહિત શરીર ત્યાજ્ય હોતા હૈ, ઉસી પ્રકાર દયાવિહીન ધર્મ ભી ત્યાજ્ય હૈ. ઈસલિયે હે ભવ્યોં ! સભી પ્રાણિયોં પર દયાભાવ રખનેકે લિયે અપને પરિ-ણામોં કો નિર્મલ બનાઓ ॥ ૬ ॥

મૂલમ્—

દયાગુણો સવ્વગુણપ્પહાણં,
દયાધણં સવ્વધણપ્પહાણં ।
દયાજુઓ પૂયમુવેઈ લોએ, દયાવિહૂણો નરયં સમેઈ ૭

છાયા—

દયાગુણઃ સર્વગુણપ્રધાનં, દયાધનં સર્વધનપ્રધાનમ્ ।
દયાયુતઃ પૂજામુપૈતિ લોકે, દયાવિહીનો નરકં સમેતિ ૭

ભાષા—

સમસ્ત ગુણો મેં દયાગુણ હી પ્રધાનગુણ માના ગયા હૈ। સમસ્ત ધનોં મેં યહ દયાધન હી સર્વ શ્રેષ્ઠધન કહા ગયા હૈ।

દયાયુક્ત મનુષ્ય કી હી સબ જગહ પ્રતિષ્ઠા હોતી હૈ। દયાહીન (નિર્દયી) મનુષ્યોં કો નરક મેં બડી દુર્દશા કા પાત્ર બનના પડતા હૈ ॥ ૭ ॥

મૂલમ્—

દયાણઈએ કુણિઉં સિણાણં,
અણંતજમ્મજ્જિયપાવપુંજં।
અવાકુણંતા ખલુ ભવ્વજીવા,
નિયસ્સ રૂવં પગડેંતિ સચ્ચં ॥૮॥

છાયા—

દયાનદ્યાં કૃત્વા સ્નાનમ્,અનન્તજન્માર્જિતપાપપુંજમ્
અપાકુર્વન્તઃ ખલુ ભવ્યજીવા, નિજસ્વરૂપં પ્રકટયન્તિ સત્યમ્ ॥ ૮ ॥

ભાષા—

દયારૂપી નિર્મલ નદીમેં સ્નાન કરકે ભવ્યજન અનન્ત જન્મોં કે ચક્કર સે ઉપાર્જિત પાપકર્મોં કે પુંજકો નષ્ટ

કરતે હુએ અપને શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપ કો પ્રકટ કરલિયા કરતે હૈં ॥ ૮॥

મૂલમ્—

એગાહિય-દુસહસ્સે, વાસે માસમ્મિ કત્તિએ સુક્કે ।
કણ્હેણ દામણયરે, દયટ્ઠગં રઇયમિહ મુણિણા ॥૯॥

છાયા—

એકાધિકદ્વિસહસ્ત્રે, વર્ષે માસે કાર્તિકે શુક્લે ।
કૃષ્ણેન દામનગરે દયાષ્ટકં રચિતમિહ મુનિના ॥૯॥

ભાષા—

વિક્રમ સવંત્ ૨૦૦૧ કે કાર્તિક માસ શુક્લપક્ષ મેં દામનગર શહર (સૌરાષ્ટ્ર) ચાતુર્માસસ્થિત મુનિ કન્હૈયાલાલને ઈસ દયાષ્ટક કી રચના કી હૈ ॥ ૯ ॥

॥ ઇતિ શ્રી દયાષ્ટકં સમ્પૂર્ણમ્ ॥ ॥ ૫ ॥

અથ સેવાષ્ટકમ્

(ઇન્દ્રવજ્ર વૃત્તમ્)

મૂલમ્-

સેવા જિણિંદસ્સ સુહં જણાણું,
લોગુત્તરં ઉત્તમરૂવરાસિં ।
આરોગ્ગમાઉં બલવીરિયં ચ,
ધમ્મં જસં દેઉ વિસુદ્ધઠાણું ॥૧॥

છાયા—

સેવા જિનેન્દ્રસ્ય સુખં જનેભ્યઃ,
લોકોત્તરં ઉત્તમરૂપરાશિમ્ ।
આરોગ્યમાયુર્બલવીર્યં ચ,
ધર્મં યશો દદાતિ વિશુદ્ધસ્થાનમ્ ॥૧॥

ભાષા-

સમસ્ત સેવાઓં મેં શ્રી જીનેન્દ્ર ભગવાન કી સેવા—આરાધના લોકોત્તર સુખ કો દેનેવાલી હૈ । જબ તક જીવ અનન્ત અવ્યાબાધ લોકોત્તર સુખકે ભોક્તા નહીં હોતે હૈં તબ તક

યહ સેવા ઉત્તમ શારીરિક સૌન્દર્ય, આરોગ્ય, દીર્ઘ આયુ, બલ, વીર્ય, ધર્મ, યશ ઔર ઉત્તમ સ્થાન કો પ્રાપ્ત કરતી રહતી હૈ ॥ ૧ ॥

મૂલમ્—

ધારાધરો જં હરિયં વિહેઈ,
સવ્વં લહુજ્જાણમલં જહા ય ।
સેવા તહા અત્તગુણે જણાણં,
વિસુદ્ધભાવે વિકસેઈ સિગ્ઘં ॥૨॥

છાયા—

ધારાધરો યત્ હરિતં વિદધાતિ,
સર્વં લઘુ ઉદ્યાનમ્ અલં યથા ચ ।
સેવા તથા આત્મગુણાન્ જનાનામ્,
વિશુદ્ધભાવાન્ વિકાસયતિ શીઘ્રમ્ ॥૨॥

ભાષા—

જીસ પ્રકાર મેઘ, જલવૃષ્ટિ દ્વારા સર્વ ઉદ્યાન-બગીચે કો શીઘ્ર હી પરિપૂર્ણ સુંદર હરા-ભરા કર દેતા હૈ ઉસી પ્રકાર

શ્રી જિનેન્દ્ર દેવકી સેવા ભી ભવ્ય આત્માઓ કે આત્મિક ગુણોં કો ઔર વિશુદ્ધ ભાવોં કો શીઘ્ર વિકસિત કર દેતી હૈ ॥ ૩ ॥

મૂલમ્—

સમ્મગ્ગસંદંસણદીવિયા જા,
કપ્પલ્લયા ઇચ્છિયપૂરણે ય ।
કમ્મટ્ઠરોગોસહમત્થિ સેવા,
ધમ્મસ્સ માયા ભવતારણી સા ॥૩॥

છાયા—

સન્માર્ગ સન્દર્શનદીપિકા યા,
કલ્પલતા ઇચ્છિતપૂરણે ચ ।
કર્માષ્ટ રોગૌષધમસ્તિ સેવા,
ધર્મસ્ય માતા ભવતારણી સા ॥૩॥

ભાષા—

શ્રી જિનેન્દ્ર ભગવાન કી સેવા–ભક્તિ, સન્માર્ગ કો દિખલાને કે લિયે દીપિકા કે સમાન હૈ । ભવ્ય જીવોં કી અભિલાષા પૂર્ણ કરને કે લિયે કલ્પલતા કે સમાન હૈ । જ્ઞાનાવરણી-

યદિ આઠ કર્મરૂપી રોગ–જો જીવોં કે સાથ અનાદિ કાલ સે લગા ચલા આ રહા હૈ ઉસકો નષ્ટ કરનેકે લિયે એક સિદ્ધ ઔષધ હૈ। ધર્મ કી જનની ઔર સંસાર સમુદ્ર સે પાર કરનેવાલી એક પ્રભુ કી સેવા હી હૈ॥ ૩॥

મૂલમ્—

ભો ભો જણા ! સવ્વવિયારજાલં,
ચિચ્ચા ભવંતો પકરેંતુ સેવં।
ખાણી સુહાણં સયલે જગમ્મિ,
સુક્કિલ્લઝાણં પગડેઈ નિચ્ચં ॥૪॥

છાયા—

ભો ભો જનાઃ ! સર્વવિચારજાલં
ત્યક્ત્વા ભવન્તઃ પ્રકુર્વન્તુ સેવામ્।
ખાનિઃ સુખાનાં સકલે જગતિ,
શુક્લં ચ ધ્યાનં પ્રકટયતિ નિત્યમ્॥૪॥

ભાષા—

"ઈસ અપાર સંસાર મેં શ્રી જિનેન્દ્ર ભગવાનકી સેવા

સુખોંકી ખાન હૈ। આરાધક જીવોં મેં શુકલ ધ્યાન કી જનની હૈ" ઐસા વિશ્વાસ કર હે ભવ્યજનો! તુમ અન્ય સર્વ વિકલ્પો-કા પરિત્યાગ કર પહિલે શ્રી જિનેન્દ્ર ભગવાન કી સેવા કરો ॥૪॥

મૂલમ્—

મૂલં દયા ખંધસમા ય ખંતી,
દાણાઈ ચત્તારિ ભવંતિ સાહા।
પત્તાણિ ભાવા કુસુમં ચ ણાણં,
જીએ મણુન્નં સુફલં ચ મુત્તી ॥૫॥

છાયા—

મૂલં દયા સ્કન્ધસમા ચ ક્ષાન્તિઃ,
દાનાદીનિ ચત્વારિ ભવન્તિ શાખાઃ।
પત્રાણિ ભાવાઃ કુસુમં ચ જ્ઞાનં,
યસ્યા મનોજ્ઞં સુફલં ચ મુક્તિઃ ॥૫॥

ભાષા--

સંસાર મેં શ્રી વીતરાગ પ્રભુ કી સેવા એક વિશાલ વૃક્ષ હૈ। દયા ઈસ કી જડ હૈ। ક્ષાન્તિ ઇસકા સ્કન્ધ-ડાલા હૈ।

દાન, શીલ, તપ ઔર ભાવ યે ચાર શાખાએં હૈ। ઔપમિક ભાવ પત્તે હૈં। જ્ઞાન ફૂલ હૈ ઔર મુક્તિ મનોહર ફલ હૈ ॥ ૫ ॥

મૂલમ્—

કમ્માણ સંતોડણએ પવી જા,
સોક્ખાણ ગેહં સયલાણ લોએ।
ભોગાહિ દુસ્સજ્ઝવિસસ્સ મંતો,
મોક્ખસ્સ મગ્ગમ્મિ પઈવરૂવા ॥૬॥

છાયા—

કર્મણાં સન્ત્રોટને પવિર્યા, સૌખ્યાનાં ગેહં સકલાનાં લોકે
ભોગાહિદુસ્સાધ્યવિષસ્ય મન્ત્રઃ,
મોક્ષસ્ય માર્ગે પ્રદીપરૂપા ॥૬॥

ભાષા—

શ્રી જિનેન્દ્ર ભગવાન કી સેવા કર્મરૂપી પર્વત કો તોડને મેં વજ્ર કે સમાન હૈ। લોક મેં સમસ્ત સૌખ્યોં કા ઘર હૈ। ભોગરૂપી ભયંકર સર્પ કે દુસ્સાધ્ય–ઉગ્ર–વિષ કે લિયે

યહ સેવા સિદ્ધ મન્ત્ર સમાન હૈ, ઔર મુક્તિ કા માર્ગ દિખલાને કે લિએ યહ એક દીપક કે સમાન હૈ॥ ૬ ॥

મૂલમ્—

દોસાનલજ્જાલ વિસાલદાહે,
જાયા મિલાણા સમયાઈભાવા।
સેવા તયટ્ઠં ખુ પઓહરો-ત્તિ,
સવ્વન્નુણા વીરજિણેણ વુત્તં ॥૭॥

છાયા—

દોષાનલજ્વાલવિશાલદાહે,
જાતા મ્લાનાઃ સમયાદિભાવા।
સેવા તદર્થં ખુ પયોધર ઇતિ,
સર્વજ્ઞેન વીરજિનેન-ઉક્તમ્॥૭॥

ભાષા—

દોષરૂપી અગ્નિ કી પ્રચણ્ડ જ્વાલા મેં જો સમયાદિ ભાવરૂપી વૃક્ષ મ્લાન હો ચુકે હૈં ઇન્હેં યહ પ્રભુસેવા પુનઃ

ઉજ્જીવિત-હરે-ભરે કરનેકે લિયે મેઘ કી ઝડી કે સમાન હૈ, ઐસા સર્વજ્ઞ ભગવાન શ્રી મહાવીર સ્વામીને ફરમાયા હૈ ॥ ૭ ॥

મૂલમ્—

સદ્દેસુ સેટ્ઠો જહ મેહસદ્દો,
પક્ખીસુ હંસો ગિરિંસુ સુમેરુ ।
રાએસુ સેટ્ઠો જહ ચક્કવટ્ટી,
ધમ્મેસુ સેટ્ઠા તહ હોઈ સેવા ॥૮॥

છાયા—

શબ્દેષુ શ્રેષ્ઠો યથા મેઘશબ્દઃ,
પક્ષિષુ હંસઃ ગિરિષુ સુમેરુઃ ।
રાજસુ શ્રેષ્ઠો યથા ચક્રવર્તી,
ધર્મેષુ શ્રેષ્ઠા તથા ભવતિ સેવા ॥૮॥

ભાષા—

જિસ પ્રકાર સબ શબ્દોં મેં મેઘ કા શબ્દ, પક્ષિયોં

મેં હંસ, પર્વતોં મેં સુમેરુ, એવં રાજાઓ મેં ચક્રવર્તી શ્રેષ્ઠ માના ગયા હૈ, ઉસી પ્રકાર સબ ધર્મો મેં પ્રધાન જિનેન્દ્ર ભગવાન કી સેવા માની ગઈ હૈ અહિં સેવાનો અર્થ આજ્ઞાની આરાધના કરવી એ છે. ॥ ૮ ॥

મૂલમ્—

એગુત્તરદુસહસ્સે, માસે વેસાહણામએ પુણ્ણે ।
સેવટ્ઠિકણ્હમુણિણા, રઇયં સેવટ્ઠગં સુદ્ધં ॥૯॥

છાયા—

એકોત્તરદ્વિસહસ્ત્રે, માસે વૈશાખનામકે પુણ્યે ।
સેવાર્થિકૃષ્ણમુનિના, રચિતં સેવાષ્ટકં શુદ્ધમ્ ॥૯॥

ભાષા—

વિક્રમ સંવત્ ૨૦૦૨ કે પવિત્ર વૈશાખ માસ મેં સેવાર્થી કન્હૈયાલાલ મુનિને ઈસ સેવાષ્ટક કી રચના કી હૈ ॥ ૯ ॥

॥ ઇતિ શ્રી સેવાષ્ટકં સમ્પૂર્ણમ્ ॥ ॥ ૬ ॥

અથ જ્ઞાનાષ્ટકમ્ ॥

(ઉપગીતિવૃત્તમ્)

મૂલમ્—

ણાણં પરમં ચક્ખૂ, જાણિજ્જઈ જેણ જીવાઈ ।
સયલં કમ્માણ રઓ, ખાલિજ્જઈ તેણ ભવ્વેહિં ॥૧॥

છાયા—

જ્ઞાનં પરમં ચક્ષુઃ, જ્ઞાયતે યેન જીવાદિ ।
સકલં કર્મણાં રજઃ, ક્ષાલ્યતે તેન ભવ્યૈઃ ॥૧॥

ભાષા—

સમ્યગ્જ્ઞાન દ્વારા હી જીવાદિક સમસ્ત પદાર્થ નિર્દોષરૂપ સે યથાર્થ જાને જાતે હૈં અતઃ વહી નિર્મલ ચક્ષુ હૈ। ભવ્યજન ઈનકે પ્રભાવસે હી સમસ્ત કર્મરૂપી મલકો અપની આત્મા સે ધો ડાલતે હૈ, ઈસલિયે યહી એક સુન્દર નિર્મલ સરોવર હૈ ॥ ૧ ॥

મૂલમ્—

જહ ય ધણેણ ધણિઓ, ણાણી ણાણેણ ય સમિદ્ધો ।
તેણ પરોવયારો, નિયકલ્લાણં ચ સાહિજ્જઇ ॥૨॥

છાયા—

યથા ચ ધનેન ધનિકઃ જ્ઞાની જ્ઞાનેન ચ સમૃદ્ધઃ ।
તેન પરોપકારો, નિજકલ્યાણં ચ સાધ્યતે ॥૨॥

ભાષા—

લોક મેં જૈસે ધની વ્યક્તિ ધન સે સમૃદ્ધ હોતે હૈં વૈસે હી જ્ઞાની જન ઇસ સમ્યગ્જ્ઞાનરૂપ અક્ષય ધન કે ભણ્ડાર હોતે હૈં । ઈસ કે દ્વારા હી સ્વકલ્યાણપૂર્વક પરકે કલ્યાણ કરને મેં શક્તિ શાલી હોતે હૈં ॥ ૨ ॥

મૂલમ્—

ણાણસ્સ પંચ ભેયા, મઈ સુયં ઓહિણાણં ચ ।
મણપજ્જવં ચ કેવલ, મિય વુત્તં સવ્વદંસીહિં ॥૩॥

છાયા—

જ્ઞાનસ્ય પંચ ભેદાઃ, મતિઃ શ્રુતમવધિજ્ઞાનં ચ ।
મનઃપર્યવશ્ચ કેવલમ્, ઇત્યુક્તં સર્વદર્શિભિઃ ॥૩॥

ભાષા—

સર્વદર્શી શ્રી જિનેન્દ્રદેવને જ્ઞાન કે મતિ, શ્રુત, અવધિ, મનઃપર્યવ ઔર કેવલ, ઈસ પ્રકાર પાંચ ભેદ કહે હું ॥ ૩ ॥

મૂલમ્—

પુણરવિ નાણં દુવિહં, પચ્ચક્ખ-પરોક્ખભે એહિં ।
આદિદુગં ચ પરોક્ખં, સેસતિગં હોઈ પચ્ચક્ખં ॥૪॥

છાયા—

પુનરપિ જ્ઞાનં દ્વિવિધં, પ્રત્યક્ષ-પરોક્ષભેદાભ્યામ્ ।
આદિદ્વિકં ચ પરોક્ષં, શેષત્રિકં ભવતિ પ્રત્યક્ષમ્ ॥૪॥

ભાષા—

મતિ, શ્રુત, અવધિ, મનઃપર્યવ ઔર કેવલ; યે પાંચોં હી જ્ઞાન પ્રત્યક્ષ ઔર પરોક્ષ કે ભેદ સે દો પ્રકાર કે હૈં। ઈન મેં આદિ કે દો-મતિજ્ઞાન ઔર શ્રુતજ્ઞાન ઈન્દ્રિય ઔર મન કી સહાયતા સે ઉત્પન્ન હોને કે કારણ પરોક્ષ હૈં। અવધિજ્ઞાન, મનઃપર્યવજ્ઞાન ઔર કેવલજ્ઞાન, યે તીન જ્ઞાન આત્માસે હી ઉત્પન્ન હોને કે કારણ પ્રત્યક્ષ હૈં ॥૪॥

મૂલમ્--

પઢમં નાણં પચ્છા, અન્નચ્ચિયવટ્ટએ લોએ ।
સયલાવિ કલા વિયલા, એગં ણાણં વિણા ણેયા ॥૫॥

છાયા—

પ્રથમં જ્ઞાનં પશ્ચાત્, અન્યચ્ચૈવ વર્ત્તતે લોકે ।
સકલાપિ કલા વિકલા, એકં જ્ઞાનં વિના જ્ઞેયા ॥૫॥

ભાષા—

ઈસ સંસાર મેં સબસે પ્રથમ એક જ્ઞાન હી હૈ, બાદ મેં સબ દૂસરી વસ્તુએં । ક્યોંકિ જ્ઞાન વિના સમસ્ત કલાએં વ્યર્થ રહતી હૈં ॥ ૫॥

મૂલમ્—

નિયયસરૂવં જીવા, દટ્ઠૂણં નાણદપ્પણે ય ।
પાવિય કેવલનાણં, જંતિ સિવં તે અવિગ્ઘેણં ॥૬॥

છાયા—

નિજકસ્વરૂપં જીવા, દૃષ્ટ્વા જ્ઞાનદર્પણે ચ ।
પ્રાપ્ય કેવલજ્ઞાનં, યાન્તિ શિવં તે અવિઘ્નેન ॥૬॥

ભાષા—

ભવ્યજીવ ઈસ જ્ઞાનરૂપ નિર્મલ દર્પણ મેં અપના

આત્મસ્વરૂપ દેખકર હી તો કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરતે હં, ઔર ઇસીસે વે નિર્વિઘ્ન શિવપદ પર પહુંચ જાતે હૈં ॥ ૬ ॥

મૂલમ્—

અક્ખય-અણંતસુહએ, ણાણે ણંદણવણે એસો ।
જીવો ઇંદો રમએ, સદ્ધિં ચ ખમાસઈએ જં ॥૭॥

છાયા—

અક્ષયાનન્તસુખદે જ્ઞાને નન્દનવને એષઃ ।
જીવ ઇન્દ્રો રમતે, સાર્ધં ચ ક્ષમાશચ્યા યત્ ॥૭॥

ભાષા—

અક્ષય એવં અનન્ત સુખદાયક ઇસ જ્ઞાનરૂપી નન્દનવન મેં યહ જીવરૂપ ઇન્દ્ર અપની ક્ષમારૂપી ઇન્દ્રાણી કે સાથ રમણ કરતા હૈ ॥ ૭ ॥

મૂલમ્—

જગજીવણં ચ ણાણં, દીવો મિચ્છત્તતમણાસે ।
પાવઈ ણાણેણ જણો, અવ્વાબાહંચ મુત્તિસુહં ॥૮॥

છાયા—

જગજ્જીવનં ચ જ્ઞાનં, દીપો મિથ્યાત્વતમોનાશે ।
પ્રાપ્નોતિ જ્ઞાનેન જનઃ, અવ્યાબાધં ચ મુક્તિસુખમ્ ૮

ભાષા—

ઇસ સમસ્ત જગત કા જીવન એક જ્ઞાન હૈ। યહ જ્ઞાન મિથ્યાત્વરૂપી અન્ધકાર કો વિનાશ કરને કે લિયે દીપકસમાન હૈ। ભવ્ય પ્રાણી ઈસ સમ્યગ્જ્ઞાન કે પ્રભાવસે હી તો અવ્યાબાધ મુક્તિસુખ કો પ્રાપ્ત હોતા હૈ ॥ ૮ ॥

મૂલમ્—

ણાણટ્ઠગં દુસહસ્સે, ફગ્ગુણે મંગલે દિણે।
ધણોવનામગામેહં, રઈઅં કણ્હસંજમી ॥૯॥

છાયા—

જ્ઞાનાષ્ટકં દ્વિસહસ્રે, ફાલ્ગુને મઙ્ગલે દિને।
ઘનોપનામગ્રામેઽહમ્, અરચયમ્ કૃષ્ણસંયમી ॥૯॥

ભાષા—

વિક્રમ સંવત્ ૨૦૦૦ કે ફાલ્ગુન માસ મેં મંગલવાર કે દિન ઘનોપનામક ગાંવમેં મૈં મુનિ કન્હૈયાલાલને ઈસ જ્ઞાનાષ્ટક કી રચના કી હૈ ॥ ૯ ॥

॥ ઇતિ શ્રી જ્ઞાનાષ્ટકં સમ્પૂર્ણમ્ ॥
॥ શુભં ભૂયાત્ ॥ ॥ ૭ ॥

શ્રી વર્દ્ધમાનજિનં વંદે

મંગલાચરણ

मंगलं भगवान् बीरो,
मंगलं गौतमः प्रभुः ।
सुधर्मा मंगलं जंबू,–
जैनधर्मश्च मंगलम् ॥

अथ मंगलाष्टक (छंद)

[ચાલ–નમો અનન્ત ચૌવીસ]

બ્રાહ્મી શુભ મુહૂર્તે, ઉઠી પ્રાતઃકાલ;
મંગલાષ્ટક જપતે, કષ્ટ ટલે તત્કાલ;
ઋષભાદિજિનવર, ચોવિસોં જિનરાજ;
મુજ મંગલ દેતે, મિલે સભી સુખ સાજ—૧

નાભિરાજાદિ, તીર્થંકર સબ તાત;
મંગલકર હોવો, રિદ્ધિસિદ્ધિ મુઝ હાથ,
મરૂદેવી ત્રિશલા, ચતુરવીશ જિન માત;
મંગલ મુઝ કરતી, ટલે મેરી દુઃખ ઘાત—૨

ઉસસેણજી ગૌતમ, આદિ ગણધરરાજ;
શ્રુત કેવલી કેવલ, હો મુઝ મંગલ કાજ,
લબ્ધિતપધારી, સતી સંત મહારાજ;
નિર્મલ મન સુમરે. પાવે મંગલરાજ—૩

બ્રાહ્મી ચંદનાદિ, સોલે સતી સિરતાજ;
શરણા મેં પાયા. ખુલે ભાગ્ય મુઝ આજ,
જિન નામ પ્રસાદે, મંગલ મુઝ ભરપૂર;
ચક્રેશ્વરી આદિ, કરતી મુઝ દુઃખ દૂર—૪
જિનધર્મ પ્રભાવે, યક્ષાદિ અનુકૂલ;
સમદૃષ્ટિ દેવ મુઝ, કરતે મંગલ મૂલ,

ધનધાન્ય સંપદા મુઝ ઘર નિધી સાર;
વિધ-વિધ સુખ દેખું, ભરા રહત ભંડાર—૫
ચિંતામણિ સમ યહ, પૂરે મંગલ આસ,
રોગ શોક દલિદ્દર, મિટે સભી મુઝ ત્રાસ,
યહ કલ્પતરુપમ, મહિના અપરંપાર;
મંગલ ફલ પ્રસવે, વરતે મુઝ જયકાર—૬
યહ કામધેનુવત્, પારસસમ સુખકાર;
મુઝ હૃદયકમલમેં, હુવા સુખ સંચાર,
યહ ચન્દ્રકિરણ સમ, ચિત્ત ચકોર સુહાય;
દેખી દુશ્મન ખલ, પડતે સબ મુઝ પાય—૭
ઈસકે શુભ તેજે, જહીં કહીં મેં જાઉં;
ઘર લક્ષ્મી લીલા, મન માને સુખ પાઉં,
મંગલાષ્ટક જપતે વરતે મંગલ માલ;
તાસગાંવ વસંતે ગાવે ઘાસીલાલ—૮

મહાવીર સ્વામીકા સ્તવન

શ્રી મહાવીર સ્વામી કી સદા જય હો–૨
પવિત્ર પાવન જિનેશ્વર કી સદા જય હો–૨

તુમ્હી હો દેવ દેવન કે, તુમ્હી તિહુ લોકમેં ઉત્તમ,
તુમ્હી હો જ્ઞાન કે ધારી, સદા જય હો—૧

તુમ્હારે જ્ઞાન ખજાનેકી, મહિમા બહુત ભારી હૈ;
લુટાનેસે બઢે હર દમ, સદા જય હો—૨

તુમ્હારી ધ્યાન મુદ્રાસે, અલૌકિક શાંતિ ઝરતી હૈ,
સિંહ ભી ગોદ પર સોતે, સદા જય હો—૩

તુમ્હારી નામ મહિમા સે, જાગતી વીરતા ભારી;
હટાતે કર્મ લશ્કર કો, સદા જય હો—૪

તુમ્હારા સંઘ સદા જય હો, ધર્મકી જયવિજય હોવે,
જગતમેં વીરશાસનકી, સદા જય હો—૫

પાર્શ્વ પ્રભુકા સ્તવન

મંગલ છાયાજી મ્હારે પાર્શ્વ પ્રભુજી. મનમેં આયાજી-ટેક.

ફટિક સિંહાસન આપ વિરાજે, દેવદુન્દુભી બાજેજી;
ઇંદ્રાણિયાં મિલ મંગલ ગાવે, યશ જિન ગાજેજી મં.–૧

ચામર છત્ર પુષ્પકી વૃષ્ટિ, ભામંડલ ચમકાવેજી;
અશોક વૃક્ષ શીતલ છાયા તલ, ભવી સુખ પાવેજી મં.–૨

સાગર ક્ષીરકા નીર મધુર અતિ, રસાયન અધિક સુહાવેજી;
અમૃત સે અતિ મધુરી વાણી, પ્રભુ બરસાવેજી મં.–૩

નમ્ર દેવતા મુકુટ હરિતમણિ, કિરણ ચરણ જિન છાવેજી;
અજિબછટા મૃગ તૃણ હિ સમઝ, જિનચરણ લુભાવેજી મં.–૪

સિંહનાદ કરે યદિ યોદ્ધા વૃંદ, સુન હસ્તી ઘબરાવેજી;
સિંહાકારનર પીઠ લિખિત, હસ્તી રોગ મિટાવેજી મં.–૫

તૈસે પ્રભુ કે નામ કો સુન મુજ, વિઘ્ન સભી ભગ જાવેજી;
રિદ્ધિસિદ્ધિ નવ નિધી સમ્પદા, મુઝ ઘર આવેજી મં.-૬

આપ નામ મેરે ઘર મેં મંગલ, બાહિર મંગલ વરતેજી;
સદા કાલ મેરા સુખ મેં બીતે, વાંછિત કરતેજી મં.-૭

કામધેનુ મુઝે અમૃત પિલાતી, સુખ સિદ્ધિ પ્રગટાવેજી;
ચિંતામણિ મુઝ હાથ ચઢા હૈ, ચિંતા જાવેજી મં.-૮

બાલસૂર્ય તમ અંકુર કલ્પતરૂ, સબ દારિદ્રય મિટ જાવેજી;
વૈસે આપકે નામ માત્ર સે, દુખ સબ ટલ જાવેજી મં.-૯

ૐ હ્રીં શ્રીં કામરાજ કલીં, જપ મેં સબ સુખ પાયાજી;
પાર્શ્વનાથ જીનવરજી મેરે, ચિત્ત સુહાયાજી મં.-૧૦

ઉગણીસે અષ્ટોત્તર સાલ મેં, તાસ ગાંવમેં આયાજી;
ઘાસીલાલ મુનિ ગુડી પડિવા દિન, મંગલ પાયાજી મં.-૧૧

ગૌતમ સ્વામીકા સ્તવન

મંગલ વરતેજી મ્હારે ગૌતમ ગણધર. મન મેં બસતેજી–ટેક.
ધન્નાશાલિભદ્ર કી ઋદ્ધિ, ઔર અષ્ટ મહાસિદ્ધિજી;
ગૌતમ નામસે પ્રગટે મ્હારે, નવ વિધ નિધિજી. મં.-૧
લબ્ધિ કે ભંડાર જ્ઞાનકે, ગૌતમ હૈ આગારેજી;
આપ નામ મ્હારે સબ સુખ વરતે, મંગલાચારેજી. મં.–૨
આપ નામ અતિ આનન્દકારી. ચિંતા દુખ ઝટ ભાજેજી;
સુખ સંપત કા મંગલ બાજા, મૂઝ ઘર બાજેજી, મં.–૩
નામ કલ્પતરૂ મ્હારે આંગન, દારિદ્રય ભગજાવેજી;
મન વાંછિત મ્હારે રિદ્ધિ સંપદા, ઘર મેં આવેજી, મં.–૪
અમૃત કુંભમેં પાયા ચિંતામણિ, દુઃખ ગયા સબ ભાગીજી;
અમૃત સમ મીઠે ગૌતમ તુમ, મનશા લાગીજી. મં.–૫
મન કમલ તુમ નામ હંસ હૈ, બૈઠા અતિ સુખ કારેજી;
હર્ષિત પ્રાણ હુવે સબ મેરે, અપરંપારેજી. મં.–૬

કિસી બાત કી કમી ન મેરે, ગૌતમ ગણધર પાયાજી;
તીનલોક કી લક્ષ્મી મુઝ ઘર, વાસ વસાયાજી. મં.-૭
સંવત ઉગણીસે સાલ સિતહત્તર, શહર સતારે આયાજી,
ઘાસીલાલ મુનિ સપ્તમી, શ્રાવણ ગુરૂ શુભ પાયાજી. મં.-૮

શાન્તિનાથજીકા સ્તવન

શાતા વરતેજી શ્રી શાંતિ નામ સે, મમ મન હર્ષેજી-શા.
શાંતિ નામ હૈ કલ્પતરૂ સમ, મન વાંચ્છિત ફલ પાવેજી;
રોગ શોક દાલિદ્દર ચિંતા, ઝટ મિટ જાવેજી. શા-૧
મેઘ પાની સે જંબુ વૃક્ષ કા, સબ ફલ જો ગલ જાવેજી;
વૈસે આપકે નામ જપન સે, દુખ ટલ જાવેજી. શા.-૨
મન કે લિયે જૈસે મેરૂ આદિક, દૂર કભી નહીં ભાસેજી;
આપ નામ સે ઋદ્ધિ સંપદા, આવે પાસેજી શા.-૩

સાગર ક્ષીર સમન્દર મીઠો, રસાયન અમૃત મીઠોજી;
ઈનસે અધિકો મીઠો શાંતિ જિન, નામ જ દીઠોજી. શા–૪
આપ નામ દિવાલી દસરો, સુખ સંપત કે દાતાજી;
આપ નામ ધનતેરશ મ્હારે, ઘરમેં શાતાજી શા.–૫
શાંતિ નાથસે મ્હારે ઘરમેં અતિ આનન્દ જો છાવેજી;
લક્ષ્મી દેવી મ્હારે ઘર મેં, દોડી આવેજી. શા–૬
આપ નામ ચિંતામણિ સબ પાવે, ચિંતા સબ ભગજાવેજી;
કામધેનું મ્હારે આંગન દૂઝે, સબ ભગજાવેજી. ષા–૭
સમંત ઉગણીસેસાલ છિયંતર, ચિંચવડ ગાંવમેં આયાજી
કાર્ત્તિક માસ ધનતેરસ દિનમેં, ઘાસિલાલને ગાયાજી. શા–૮

પાર્શ્વનાથ પ્રભુકા સ્તવન

પારસ પ્રભુ તુમ નામ પારસ પાયા.
મ્હારે ઘર મેં મંગલ છાયા. પા—૧
આપ બસે મેરે મનમાં પ્રભુજી,
ચિંતા જાલ કો દૂર ભગાયા. પા—૨
પગ ૨ પાયા નિધાન પ્રભુ મૈ,
રસ કુંભિકા મન હુલસાયા. પા—૩
ક્ષીર સમુદ્ર કા નીર પિયા જિમ,
મૈં અમૃત પી હર્ષાયા. પા—૪
નામ ચિંતામણિ કલ્પતરૂ સમ,
નિત નવ હોત બધાયા. પા—૫
ૐ હ્રીં શ્રીં ઐં નામ મિલાકર,
જપ મૈં રિદ્ધિસિદ્ધિ ઘર પાયા. પા—૬

ઘર મેં મંગલ બાહર મંગલ,
ભરા રહત ભંડાર સવાયા. પા—૭
નામ મંત્ર સે ડાકણ સાકણ,
ભાગે દુશ્મન પડે મુઝ પાયા. પા—૮
સિતહત્તર સાલ મુનિ ઘાસીલાલ,
શહર સતારે આયા. પા—૯

શાંતિનાથ પ્રભુકા સ્તવન

શાંતિ જિનેશ્વર શાતાકારી, મુઝ તન મન હિતધારી ।ટેક।
શાંતિ નામ મુઝ તન મેં, અમૃત રસ સમ હૈ સુખકારી,
તન કી વેદના ગઈ સબ મેરી, મુઝ તન હૈ અવિકારી. શાં. ૧
રોમ રોમ મેં હર્ષ ભરા મેરે, જો ચાહૂઁ ઘરદ્વારી,
ફલા કલ્પતરૂ નિજ આંગન પ્રભુ, ખુલી મુઝ સુખ ગુલ ક્યારી. ૨

આત્મ ધ્યાન પ્રગટા મુઝ તન મેં, મિટી દશા અંધિયારી,
ગગન ચંદ્રસંયોગ મિટાતા, નિજગત તમ જિમ ભારી. ૩
ૐ હ્રીં ત્રૈલોકયવશં કુરૂ કુરૂ શાંતિ સુખકારી,
ઈસ વિધ જાપ જપે જિનવર કા, કોટિ વિઘ્ન નિવારી. ૪
ડાકિની સાકિની તસ્કર આદિ, ભાગત ભય પરપારી,
પિશુન માન મર્દન મેરે પ્રભુજી, સેવક નવ નિધધારી. ૫
પ્રાત ઉઠી જીનવર કો જપતે, પાવે સુખ અતિ ભારી,
ઘાસીલાલ ગુરૂવાર મેં, પારનેર કિયા ત્યારી. ૬

શાંતિનાથ ભગવાનકા સ્તવન

સંપત પાયાજી મ્હારે શાંતિ નામ સે, સબ સુખ છાયાજી;
લક્ષ્મી પાયાજી. મ્હારે શાંતિ નામ, નવ નિધ ઘર આયાજી. ટેક
આપ પધારે ગર્ભવાસ, તિહું લોક મેં બહુ સુખ છાયાજી,
માતા મહલ ચઢી નિરખે નાથ, મરકી માર મિટાયાજી. ૧

શાંતિ કરી સબ શાંતિ નામ પ્રભુ, મહાવીરજીને ગાયાજી;
અમૃત રસ પાવે હૃદય કમલ મેં, આપ સુહાયાજી. સં. ૨
શાંતિ નામ ચિંતામણિ મુઝ ઘર, વાંછિત સબ સુખ કરતેજી,
લક્ષ્મી સે ભંડાર પ્રભુજી, મુઝ ઘર બરતેજી. સં. ૩
ગરૂડ પક્ષી સમ શાંતિ નામ, મૂઝ ઘર હૃદય મેં વસતેજી.
ભુજંગ સમ દુખ રોગ ભાગતે, મંગલ વરતેજી. સં. ૪
શાતિ નામ મૈં પાયા તભી સે, મૂઝ ઘર અમૃત વરસેજી;
મંગલ બાજા મુઝ ઘર બાજે, મુઝ મન હરષેજી. સં. ૫
ચિંતામણિ પુનિ કામધેનુ મુઝ, આંગન દૂધ પિલાવેજી,
મુઝ ઘર નવનિધ પારસ પ્રગટે. સંપત આવેજી. સં. ૬
ૐ હ્રીઁ ત્રૈલોક્ય વશં કુરૂ કુરૂ, મુઝ ઘર કમલા આવેજી,
દિન દિન મુઝ ઘર સબ સુખ વરતે, દુશ્મન જાવેજી સં. ૭
શાંતિ નામ સે જહાં જાતા મૈં, કામ સિદ્ધ કર આતાજી,
સુખ હી સુખ મૈ દેખું નિશદિન, શાતા પાતાજી. સં. ૮

શાંતિ નામ કો જો નર ગાવે, રોગ શોક મિટ જાવેજી;
રાજ લોક મેં મહિમા મંત્ર જપ, સુખ ઘર પાવેજી. સં. ૯

પાર્શ્વ પ્રભુ કા મધુર નામ જો, સબ જન કે મન ભાવેજી;
સદાકાલ દિવાલી મુઝ ઘર; સબ સુખ આવેજી સં. ૧૦

સંવત ઉગણીસે સાલ અષ્ટોત્તર, ચારોલી સુખ પાયાજી;
ઘાસિલાલ મુનિ દીવાલી દિન, મન હર્ષાયાજી. સં. ૧૧

અથ ગ્રહશાન્તિ ભાષાન્તર

(છન્દ)

ગુરૂદેવ નમી કહું, ગ્રહશાન્તિ સુખકાર,
વિધિવત્ જપને સે, પાવે સમાધિસાર. ॥ ૧ ॥

જન્મસ્થાને રાશૌ, પીડે ગ્રહોંકી રાશ,
એક ભક્ત જપાદિ, આરાધે તબ ખાસ. ॥ ૨ ॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ हूँ ઋષભાદિ; વર્ધમાન જિનરાજ,
શનિ આદિ વિઘ્ન કો, દૂર કરો મહારાજ. ॥ ૩ ॥
શનિ રાહુ કેતુ જબ, દુષ્ટ સ્થાન મેં જાવે,
મુનિસુવ્રત નેમિ જપિ, બીજવર્ણ સુખ પાવે. ॥ ૪ ॥
વિમલનાથ મંગલ મેં, ગુરૂ મેં પારસનાથ,
સુમતિજિન શુક્રે, સોમે ચંદ્ર પ્રભુ સાથ. ॥ ૫ ॥
બુધ મેં જિન સુવિધિ, રવિમેં અરજિનરાજ.
અવશેષ જિનેશા, રખો તનું મુજ સાજ. ॥ ૬ ॥
ભાલે ભુજ વામે, દક્ષિણ નાભી સાથ,
કર અષ્ટ દલ ચિત્તે, જપે બીજ જિનનાથ. ॥ ૭ ॥
ॐ ह्रीँ श्रीँ हूँ ह्राँ બીજ સાથ જિન નામ.
ત્રિકાલ એકાન્તે, અષ્ટોત્તર શત કામ. ॥ ૮ ॥
રોગ શોક દાલિદ્દર, કષ્ટ આદિક દુખ દૂર;
આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ, વિઘ્ન હુવે ચકચૂર. ॥ ૯ ॥

ડાકિની શાકિની, દુષ્ટ સર્પ ગ્રહરોગ
જિન જાપસે નાશે, પાવે વાંછિત ભોગ. ॥ ૧૦ ॥
ચક્રેશ્વરી આદિ, દેતી મમ સુખ સાજ,
કાલી મહાકાલી, સાનુકૂલ જિનરાજ. ॥ ૧૧ ॥
ધનધાન્ય સંપદા, પાવે સૌખ્ય રસાલ,
જિન ધ્યાન સે ગ્રહ સુખ, ગાવે ઘાસીલાલ. ॥ ૧૨ ॥
નવગ્રહ જિનનામે, પૂરે વાંછિત આશ,
અષ્ટોત્તર અહમદ, નગર કિયા પ્રકાશ. ॥ ૧૩ ॥

શ્રી મહાવીર સ્વામીકા સ્તવન

સુખાકર શ્રી વીર ભગવાન હૈ ।
સદા જિનકી મહિમા પ્રભાવાન હૈ ॥ ટેક ॥
સબલોં કે સહાયક સભી નાથ હૈ ।
અબલોં કે ત્રાતા જગન્નાથ હૈ ॥ ૧ ॥

બિના પાની આત્મા રૂપી મીન હૈ।
કૃપાકર જિલા દો હુઈ દીન હૈ ॥ ૨ ॥
બિના જ્ઞાન મસ્તાન હુઈ જાન હૈ।
દો જ્ઞાન મુઝકો જગત્પ્રાણ હૈ ॥ ૩ ॥
કિસ્તી કરો પાર મઝધારહૈ।
અર્જી યહી બસ જગત્તાર હૈ ॥ ૪ ॥

પ્રભાતી સ્તવન

સભી છોડ મન જિનવર ભજ લે, પ્રાત સમય સુખકારી ।રા૦ટેક॥
કામ તુઝે હૈ પ્રભુ ધ્યાન કા, ઔર કામ દે ટારી;
ધીરજ ધર, મત ડર વિષયોં સે, ખડા રહે પ્રભુદ્વારી. ॥ ૧ ॥
કુમુદ રૂપ તૂં વિકસિત હોજા, જિનેન્દ્ર ચન્દ્ર હૈ ભારી;
આત્મ સ્વરૂપ સુગંધી પ્રગટે, મહિમા અપરમ્પારી ॥ ૨ ॥
ક્રોધી ભુજંગ ચંડકોશીકભી, અતિ વિષમ વિષધારી;
પ્રભુ સંગતિ સે સુરપદ પાયા, હુવા એકા ભવતારી. ॥ ૩ ॥

મિટ્ટિ પુષ્પ કી સંગતિ પાકર, હોય સુગંધી ધારી;
યદ્યપિ દોષ તું હૈ ધ્યાનબલ, હોજા વિગતવિકારી. ।. ૪ ॥
જીવ સમુદ્ર બુદ્ધિ સીપ સમ, ભાવ સ્વાતિ હિતકારી;
ધ્યાનવૃષ્ટિ નિજ મુકતાફલ, નિપજે અનંત અપારી. ॥ ૫ ॥
ભ્રમર ધ્યાન સે કીટ કીટપન, કરતા દૂર નિવારી;
વૈસે ધ્યાન પ્રભુપદ પાકર, પહુંચે મોક્ષ મઝારી ॥ ૬ ॥
દેવ હમારે શ્રી જીનવરજી, ગુણગણ રત્ન ભંડારી;
ઘાસીલાલ અબ શરણે આયા, ભવજલ સે દો તારી. ॥ ૭ ॥

પ્રભાતી

પુણ્ય ઉદય નર ભવ મેં જિનવર! શરણા તેરા પાયા હૈ;
સોને મેં સુગંધી પ્રભુજી, આજ પ્રતક્ષ દરસાયા હૈ ॥ ટેક ॥
પારસ ફરસે લોહા પલટે, કંચન રૂપ બન જાવે હૈ;
નિર્મલ ભાવ જિન હૃદય ફરસે, કાયા કંચન હો જાવે હૈ. ॥ ૧ ॥

પાની પૂર સર્પ બિલ આતે. ભુજંગ નિકલ ભગજાવે હૈ,
ધ્યાન રૂપ જલ આત્મ સમાવે, કર્મ ભુજંગ પલાવે હૈ. ॥૨॥
સૂર્ય તેજ વહાં તિમિર ન રહતા, ચિન્તામણિ ચિન્તિત દેવે હૈં;
જિનવર તેજ દુખ તિમિર હટાવે, સુખ સિદ્ધિ મુઝ આવે હૈ॥૩॥
જિનવર શરણ કલ્પતરૂશીતલ, છાયા મુઝ મન આયા હૈ,
આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ મિટાકર, ઇચ્છિત ગુણનિધિ પાયા. હૈં ॥૪
તુમહો ચન્દ્ર ચકોર મૈં પ્રભુજી, તુમ જલ, મચ્છ મુઝ કાયા હૈ;
લોહા ચુમ્બક લગન લગી મુઝ, મન તુમ ચરણે આયા હૈ ॥૫॥
જિસકે સીસ ચરણ પ્રભુ ! તોરે, વહી અમર પદ પાવે હૈ;
ઋદ્ધિ સિદ્ધિ હૈ દાસી ઉસકી, જગ મેં નાથ કહાવે હૈ. ॥૬॥
તુમ ચરણ બિન કોઈ નહીં તિરતા, ગ્રન્થ પન્થ યતિ ગાવે હૈ;
નાવ વિના નર સિંધુ કિસવિધિ, તિરકે તટ પર જાવે હૈ. ॥૭॥
પ્રથમ ધ્યાન પુનિ મનન દૂસરે, તીજી લય લગાવે હૈ;
રેચક પૂરક સહજાવસ્થા, સિદ્ધિ જોગ જગાવે હૈ. ॥૮॥

સંવત્ ઉગણીસે સાલ તિયાંસી, નયા શહર સુખ પાયા હૈ,
ઘાસીલાલ દીવાલી દિન મેં, જિનપદ જોડ કે ગયા હૈ. ॥૯॥

રાગ પ્રભાતિ સ્તવન

સબ સુખ વર્તેજી, જિન નામ, ચિંતામણી મુઝમનવસતેજી ॥ટેક॥
કલ્પવૃક્ષ કે તલે બૈઠ જન, વાંછિત વસ્તુ પાવેજી;
નામ કલ્પતરૂ ફલા હૈ મુઝઘર, સંપત આવેજી. ॥૧॥
નામ રૂપ નંદન વનમેં મૈં, સબ હી આનન્દ પાઊંજી;
સભી મનોરથ પૂરે કરકે દુઃખ મિટાઊંજી ॥૨॥
જિહ્વા દેહલી નામ રૂપ મણિ, દીપક જોત જગાવેજી;
બાહર ભીતર દુઃખ રૂપ, અંધકાર મિટજાવેજી. ॥૩॥
નામ સમન્દર બુદ્ધિ સીપ હૈ. ભાવ સ્વાતિ કહલાવેજી;
ધ્યાનવૃષ્ટિ સુખ મંગલ 'મોતી' બહુ નિપજાવેજી, ॥૪॥
નામ રૂપ અદભુત ફુલવાડી, ગુણ કે ફૂલ ફુલાવેજી;
સ્વર્ગ મોક્ષ કે અતિ મીઠે ફલ, ચેતન પાવેજી. ॥૫॥

નામ મંત્રકો જપતે મનમેં, કર્મરિપુ ભગ જાવેજી;
ડાકિન સાકિન ભૂત પિશાચિન, નહીં સતાવેજી. ॥૬॥
સુખ સમ્પત અરૂરિદ્ધિ સિદ્ધી, નામસે મુઝ જસ ગાજેજી;
સુખ હી સુખ કા મંગલ બાજા, મુઝઘર બાજેજી. ॥૭॥
પારસમણિ કો લોહા ફરસે, સ્વર્ણ રૂપ હો જાવેજી;
વૈસે જિનવર નામ જપનસે, પ્રભુપદ પાવેજી. ॥૮॥
આપનામ સે આધિ વ્યાધિ, કોઈ દુઃખ નહીં આવેજી;
સુખ નિધાન મુઝ ઘરમેં પ્રગટા, મન હર્ષાવેજી. ॥૯॥
સંવત્ ઉન્નાસી સાલ બિયાસી, બેલાપુરમેં આયાજી.
ઘાસીલાલ મુનિ દીવાલી દિન, મંગલ પાયાજી. ॥૧૦॥

શ્રી મહાવીર સંકટમોચન અષ્ટક

(મત્તગયંદ છંદ)

ધર્મ સરૂપ વિલીન ભયો જગ, મેં અરૂ પાપ સરૂપ પસારો ।
રાજ્ય અખંડિત પાપનકો જબ, ધર્મ હિદ્દીન સુદેશ નિકારો ॥
જીવન જીવનિ કૌ જબ સંકટ, પૂર્ણ તબૈ તુમને પગધારો ।
કો નહિ જાતન હે પ્રભુ વીર ! કિ સંકટમોચન નામ તુમ્હારો ૧

પાપવિનાશન દર્શન કો જબ, સેઠ સુદર્શન આય તુમ્હારો ।
મારગ અર્જુન માલિ મિલૌ નિજ, દેહ વિષે ખલ યક્ષહિધારો ।
મારન તત્પર માલિ ભયૌ તબ, ધ્યાન સુદર્શન ને તવ ધારો ॥
કો નહિ જાનત હે પ્રભુવીર ? કિ, સંકટમોચન નામ તુમ્હારો ૨

દુર્જન અર્જુન પાપ કિયે નર, નારિ હને બન કે હતિયારો ।
મારક કો ભી દિયો તુમને શિવ, તારક હે પ્રભુ નામ તિહારો ॥
જન્મજરાદિક ચોર સતાવત, હે યહ સંકટ દૂર નિવારો ।
કો નહિ જાનત હે પ્રભુ વીર ! કિ, સંકટમોચન નામ તુમ્હારો ૩

ભીષણ કૌશિક વાસ કરે અરૂ, ત્રાસ કરે વનજીવહિં ભારો ।
ધ્યાન ધરા ઉસકે બિલ ઉપર, ડંક દિયો તુમકો અતિ ખારો ॥
આપ દિયો ઉપદેશ–સુધા સબ, કૌશિક કો દુખસંકટ ટારો ।
કો નહિ જાનત હૈ પ્રભુ વીર ! કિ સંકટમોચન નામ તુમ્હારો ૪

ગૌતમ[1] ગર્વ નિમગ્ન હુએ પ્રભુ! જીતને આયહુ પાસ તુમ્હારો ।
દેખત શાંત મનોહર સૂરત, ગર્વ ગયો સબ ભાગ બિચારો ॥
આપહિં કીન નિઃશંક ઉન્હેં, જિનશાસન ભાર[2] લિયો પ્રભુ સારો ।
કો નહિ જાનત હૈ પ્રભુ વીર ! કિ, સંકટમોચન નામ તુમ્હારો ૫

પીર હરો મુજ વીર ! કરો, ભવસાગર તીર[3] તરંડ હમારો ।
હે જગનાથ! જગત્પતિ! પાવન! મારકિ[4] ભીષણ માર નિવારો ॥
જા વિધ આપ કિયૌ વશ મૈં પ્રભુ! સોહમ ઉપર તેજ પસારો ।
કો નહિ જાનત હૈ પ્રભુ વીર ! કિ, સકંટમોચન નામ તુમ્હારો ૬

---

૧ ઇન્દ્રભૂતિ ગૌતમ. ૨. મુખ્ય ગણધર પદ. ૩. હોડી છોટી જહાજ. ૪. કામવિકાર.

સૂર્ય બસે નિજ મંડલ મેં પર ફૈલ રહે જગ મેં ઉજિયારો ।
આપહિં તાર દિયે બહુ લેકિન, નામહિં તારદિયે નહિં પારો ॥
ક્યા [1]ખગરાજકે મંત્રનસે નહિં, શિઘ્ર વિલાત ભુજંગ વિકારો ।
કો નહિ જાનત હૈ પ્રભુ વીર ! કિ, સંકટમોચન નામ તુમ્હારો ૭
તો ફિર ક્યોંકર હોય રહી અબ, દેર જબૈ મુઝ આય ઉવારો ।
પારસ કંચન લોહ કરે પર, આપહિં તો અપને સમધારો ॥
વર્ધમાન શ્રી વીરપ્રભુ ! તુમ, શરણાગતકો ક્યોં નહિ તારો ।
કો નહિ જાનત હૈ પ્રભુ વીર ! કિ, સંકટમોચન નામ તુમ્હારો ૮

જિનવર સ્તુતિ

આનન્દ વરતેજી મ્હારે જિનવર જપતે તનમન હર્ષેજી ।ટેકા।
ચિંતામણી જબ આવે પલમેં, જન્મકી ચિન્તા જાવેજી ।
જિનવર જપતે એક હિ ક્ષણમેં વાંછિત પાવેજી ।।૧।।
જૈસે રત્નકે જતન કરનસેં ચાહે સો મિલ જાવેજી ।
વૈસે જિનવર નામ રટનસે, શિવપદ પાવેજી ।।૨।।

---

૧. ગરૂડ.

આપ દરસસે અલ્પ તિરે પિણ, નામસે પાર ન પાયેજી ।
બિના પરિશ્રમ આનન્દ મંગલ, મુઝ ઘર આયેજી ॥૩॥
સિદ્ધ અંજન મુઝ નિધિ પ્રગટે, અમૃત તન હુલસાવેજી ।
જિનવર જપતે મ્હારો મનડો, ભવ ભવમેં સુખ પાવેજી ॥૪॥
મનમેરૂ જિન નામ નન્દન વન, ધ્યાન કલ્પતરૂ ગાવેજી ।
સ્વર્ગ મોક્ષ કે મીઠે મીઠે, ફલ ભવિ પાવેજી ॥૫॥
ચન્દ્રકિરણ સે ચન્દ્રકાંતમણિ, નિર્મળ નીર ઝરાવેજી ।
જિનવરનામે મુજઘર નવ નવ, આનન્દ આવેજી ॥૬॥
ભવભયભંજન નાથ નિરંજન, ભવિમનરંજન જાનોજી ।
હિતકારી સુખકારી મુજકો, ગુણનિધિ ખાનોજી ॥૭॥
પ્રભુ નામકી અમર જડી લે, જહીં કહી મૈ જાઉંજી ।
સુખ સંપત અરૂ લીલા લછમી, મંગલ પાઉંજી ॥૮॥
ક્ષીરસાગરકી મધુર ઝરણ સે, ભૂમિ સરસ શોભાવેજી ।
રિદ્ધસિદ્ધ મુઝ ઘરમેં સુખકર, સમ્પત સબ પ્રગટાવેજી ॥૯॥

મોટા ગાંવ મેં મોટી તપસ્યા, મોટા ઉપકાર કરાયાજી ।
ફિર મોટા ચમત્કાર ભૈરૂં, તપસીરાજ દિખાયાજી ॥૧૦॥
સંવત ઉગણીસે સાલ નવ્યાસી. 'મોટે ગાંવ'મેં આયાજી ।
'ઘાસીલાલ' મુનિ દિવાલી દિન, મંગલ પાયાજી ॥૧૧॥ઈતિ॥

જીનવર સ્તવન

જિનવર જિનવર જિનવર જિનવર, જિનવર ધ્યાન લગાવે ।
મન મેરા અતિ આનન્દ પાવે, અમૃત રસ બરસાવે ॥ટેક॥
કોટિ વરસકા તિમિર ગુફામેં. પ્રકાશ પરત હો જાવે ।
કોટિ જન્મકા પાપ પલક મેં, નામ જિનેશ મિટાવે ॥૧॥
જિન નામકા માનસરોવર, મહિમા જસજલ ગાવે ।
નિર્મલતા મલ કર્મ હટાકે, ઉજ્જવલ દશા બનાવે ॥૨॥
શાન્તિ શીતલતા ઈસ જલકી હૈં, તન મન તાપ હટાવે ।
જગ કલ્યાણ મધુરતા ઈસમેં, ભવી અનુભવ મેં લાવે ॥૩॥

ગુણ ગાન રૂપી ગહરાઈ, ભાવના કમલ ખિલાવે ।
પ્રભુ કૃપાકા મીઠા મકરન્દ, મન ભૌરાજી પાવે ॥૪॥
પ્રેમ પવનકા લગે ઝકોરા, સુખ સુગન્ધ ફૈલાવે ।
નવ નવ હર્ષ વધાઈ મેરા, અંતઃકરણ ઉલસાવે ॥૫॥
પ્રમોદ રૂપી ફુલ-વારીયાં, ચારો તરફ શોભાવે ।
ઈસમેં સૈર કરે મેરા મન, સ્વર્ગ મોક્ષ ફલ પાવે ॥૬॥
પ્રભાત રૂપી સ્વાતિ મનોહર, પ્રેમ મેહ વરસાવે ।
ધ્યાન સીપ કલ્યાણ મોતી, નિજ લાભ આત્મા પાવે ॥૭॥
કાલા ગોરા એરૂ નેરૂ, સુમરત વિષ ઉતરાવે ।
ચૌવીસી ફિર ગણધર વચને, દેહ કંચન હો જાવે ॥૮॥
મન મેં મોદ મુઝ તન મેં શાતા, વચન સિદ્ધિ મુઝ પાવે ।
ચમત્કાર ઈસ રચના બીચ, કોઈ જ્ઞાની મર્મ બતાવે ॥૯॥
'મચીંદ' ગઢ ઉગ્ગણીસેનેઉ, "ઘાસીલાલ" મુનિ આવે ।
ઉંચે પર્વત 'રાના ચોરે', ઉમ્બર તલે બનાવે ॥જિન૦॥૧૦॥

જીન સ્તવન

સબ સુખ આવેજી મ્હાને જિનવર જપતે હર્ષ વધાવેજી ॥ટેક॥
મેઘ બરસતે વનસ્પતીમેં, નવ નવ જીવન છાવેજી ।
પ્રભુ નામસે રોમ રોમ, મેરા હુલસાવેજી, સબ૦ ॥૧॥
શરદ સમય પાતે જિમ જલકાં, નિર્મલપન શોભાવેજી ।
શુદ્ધ દશાકો પાવે આત્મા, જિનવર ધ્યાવેજી, સબ૦ ॥૨॥
ધ્યાન સરોવર નામ અમૃતજલ, લયકે કમલ ખિલાવેજી ।
ભાવના પવન સરૂપ સુગંધી, મુજમન ભાવેજી, સબ૦ ॥૩॥
પંખી પંખ આધાર ગગન ઉડ, ઈષ્ટ સ્થાનમેં જાવેજી ।
જિનવર કે આધાર અમરપદ, ભવિજન પાવેજી, સબ૦ ॥૪॥
રિદ્ધિ સિદ્ધિ કે દાતા જિનવર, નામ હૃદય મેં લાવેજી ।
સબ મંગલકી ખાન સભી સુખ, મુજ ઘર આવેજી, ॥૫॥
જૈસે આંખેં પ્રકાશ પાકર, નિજ શક્તિ પ્રગટાવેજી ।
ઐસે મન નિજ ધ્યાન લગા, નિજ જ્યોત જગાવેજી, ॥૬॥

પારસમણિકે મિલતે ધાતુ, કંચનપદ દરસાવેજી ।
જિનવર પ્રણમી જિનવર હોકર, મોક્ષ સિધાવેજી, સબ૦ ॥૭॥
'વનાવલ' પ્રાન્તકે દેવી દેવતા, તપસે વશમેં આયેજી ।
હિંસા બંધકર તપસ્વિરાજકો. સીસ ઝુકાયેજી, સબ૦ ॥૮॥
ઉગણીસે નેઉ 'સેમલ' ચોમાસે, ઘણા ઉપકાર કરાયાજી ।
'ઘાસીલાલ' મુનિ દિવાલી દિન, મંગલ પાયાજી, સબ૦ ॥૯॥

શાન્તિજિન-સ્તવન

શાંતિ જિનજી કી જાઉં બલિહારી, મ્હારો હૃદય હર્ષે ભારી.
— ॥ ટેક ॥
શીતલ ચંદન ચંદ્ર કહાવે, અધિક અમૃત જગત સુહાવે ।
શાન્તિ પરમ શીતલ જયકારી;—શાન્તિ૦ ॥ ૧ ॥
સર્વાર્થ સિદ્ધ સે ગર્ભ પધારે, વરતે ઘર ઘર મંગલાચારે ।
મારમરકી મિટાદી સારી;—શાન્તિ૦ ॥ ૨ ॥

મંત્રયો પાણી ભી જહર ઉતારે, તો ફિર શાન્તિ કિમ નહીં તારે।
ઐસે જાન જપો નરનારી;—શાન્તિ૦ ॥ ૩ ॥

શાન્તિ નામ આનન્દ લહર આવે, મ્હારો રોમ રોમ હર્ષાવે;
મ્હારે શિવ સુખ ખુલે ગુલ કયારી;—શાન્તિ૦ ॥૪॥

ચિંતામણી કામધેનુ મહાન, મેરે પગ પગ પ્રગટે નિધાન;
મ્હારે શાન્તિ જિણન્દ સહાયકારી.–શાન્તિ૦ ॥૫॥

એકાણુ સાલ એકાણુ તપ ઠાયા. સુંદરલાલમુનિ તપસી રાયા;
તપવશ ભરૂજી હિંસા નિવારી.–શાન્તિ૦ ॥૬॥

મુની 'ઘાસીલાલ' શુભ પાયા, દીવાલી દિન જોડ સુનાયા;
કુચેરા હુઆ ધર્મ સે જારી,–શાન્તિ૦ ॥૭॥ ઈતિ. ॥

શ્રી મહાવીર સ્તવન

(તર્જ—છોટી મોટી સઇયાં રે)

ચૌવિશમાં જિનજીરે, લાગો છો આવ સુહાવના ॥ટેક॥
દશમા સ્વર્ગસે તુમ ચવે જિનજી, હા તુમ ચવે જિનજી;
તાત સિદ્ધારથરે, ત્રિસલા કે, કુંખ મેં આવના. ॥૧॥
ચોસઠ ઇન્દ્ર મિલ ચલકર આયે, હાં ચલકર આયે;
હર્ષ ભરે સબરે, ઉત્સવ જન્મ રચાવના. ॥૨॥
મેરૂ હિલાયો મહાવીર કહલાયો, હાં વીર કહલાયો;
વધે સુખ સંપતરે, વર્ધમાન નામ ધરાવના. ॥૩॥
સંજમ લિયો રાજ રમણી કો ત્યાગી, હાં રમણી કો ત્યાગી;
કરી તપસ્યા રે, શિવરમણી, આપ લુભાવના. ॥૪॥
ભવીજીવોં કો પ્રતિબોધ કર, હાં પ્રતિબોધ કર;
પાવાપુરી બિચરે, ચૌમાસે છેલે આવના. ॥૫॥

કાર્તિક માસ દિવાલી પ્રભુજી, હાં દિવાલી પ્રભુજી;
વરતે જયજય રે, શિવપુરમેં આપ સિધાવના. ॥૬॥
જિનવર ધ્યાન મુઝે સિદ્ધિ જગાવે, હાં સિદ્ધિ જગાવે;
રોમ રોમ મેરે, સબ સુખ, હર્ષ ભરાવના. ॥૭॥
ઉગણીસે બાણુ મેં "ઘાસીલાલ મુનિ," હાં ઘાસીલાલ મુનિ;
કિયા કરાંચી ચૌમાસ, દિવાલી દિન મેં ગાવના. ॥૮॥

જિનસ્તુતિ

શાતા પાવે રે મ્હારો મનડો, જિનવર ધ્યાન લગાવે રે;
સબ સુખ આવે રે જો ઉઠ. પ્રભાતે જિનવર ધ્યાવે રે. ॥ટેક॥
જિન નામ કા માનસરોવર, મન હંસા હુલસાવે રે;
જ્ઞાન સરૂપી મોતી ચુગ, શિવ મહલ સિધાવે રે ॥૧॥ શા૦
પ્રભાત ઉઠી ધ્યાન નન્દન વન, મનડો રમવા જાવે રે ।
સુખ સમ્પત અરૂ લીલા લક્ષ્મી, મુઝ ઘર આવે રે ॥૨॥ શા૦

જીનવર લય કી અમૃત ધારા, મુઝ મન મેં પ્રગટાવે રે ।
વધે હમારા તેજ સવાયા, જશ ફૈલાવે રે ॥૩॥ શા૦
જાગ જાગ મન પુણ્ય દિન ઊગો, અવસર આછો આયો રે ।
જગમગ જોત જગી મુઝ તન મેં મન હર્ષાયો રે ॥૪॥ શા૦
કલ્પતરૂ કી છાયા બૈઠે, મિલે જો જો મન ચાહવે રે ।
જીનવરજી કી શીતલ છાયા, શિવ પ્રગટાવે રે ॥૫॥ શા૦
ચન્દન શીતલ તિણસું શીતલ, ચન્દ જગત કહલાવે રે ।
સબસે શીતલ નામ જિણન્દ કો, ઘણો સુહાવે રે ॥૬॥ શા૦
પર્વત ઝરણાં બહે બગીચા, હરા ભરા હો જાવે રે ।
પ્રભુ કૃપા કી અમૃત ઝરણા, સુખ લહરાવે રે. ॥૭॥ શા૦
દુઃખ દાલિદર તાવતેજારો, મનકી(ઘરકી) ચિન્તા જાવે રે ।
ઋદ્ધિસિદ્ધિ મન વાંચ્છિત સમ્પત, મુઝ ઘર લાવે રે ॥૮॥ શા૦
જિનવર ધ્યાને જો ધારૂં મેં, કામ સિદ્ધિ હો જાવે રે ।
દિન દિન મેરી વધે સમ્પદા, હિયો ઉમાવે રે ॥૯॥ શા૦

શાન્તિ–મન્ત્ર ઈસ પદ મેં મ્હારે, શાન્તિ શાન્તિ વરતાવે રે ।
સદા કાલ મુઝે સુખ હી સુખ, જિનવર દર્શાવે રે ॥૧૦॥ શા૦
ધર્મ સુના ભૂપાલસિંહ નૃપ, ધર્મ કો ખૂબ દિપાયા રે ।
*ચૈત ભાદવે સારા દેશ, અમર પડાહ બજાયા રે ॥૧૧॥ શા૦
ફૂલી સુખ કી ગુલક્યારી, મ્હારે, હૃદય હર્ષ ન માવે રે ।
મેહતાજી (દીવાનજી) કે અક્ષયભવનમેં જોડ બનાવેરે ॥૧૨॥ શા૦
ઉગણીસે પચ્ચાણુ ઉદયપુર, 'ઘાસીલાલ' મુનિ ગાવે રે ।
અદ્‌ભુત હુઆ ઉપકાર દિવાલી, ભાગ્ય જગાવે રે ॥૧૩॥ શા૦

પ્રભાતી સ્તવન

ઉઠો ઉઠો મન જાગો જાગો, અવસર આછો આયો રે ।
જગમગ જોત જગી અપને ઘર, (કૈસૌ) અદ્‌ભુત આનન્દ છાયો રે
કાયા મેરૂ જિન નન્દન વન, ગુણ સુરતરૂ કી છાયા રે ।
સિદ્ધ સુખોં કી અનન્ત લહર જહાં, મોક્ષપુરી સિધાયારે॥૧॥

---

* ચૈત્ર સુદ ૧૨ ભાદરવા સુદિ ૧૩

આત્મસરૂપી માન સરોવર, ગુણ–કમલ વિકસાયા રે।
ચેતન હંસો કરે કિલોલા. રોમ રોમ હુલસાયા રે ॥૨॥

મીઠેપન મેં મિસરી મીઠી, તિણ શું અમૃત સુહાયા રે।
મિસરી અમૃત દોનોં સે ભી, નામ જિણન્દ સવાયા રે ॥૩॥

શુભ ઘડી શુભ વેલા શુભ પલ, જિન શુભ ધ્યાન લગાયા રે।
શુભ ભાવના શુભ શ્રેણી ચઢ, શુભ કેવલપદ પાયા રે ॥૪॥

લાખ આનન્દ મેરે નરભવ ઉત્તમ, ક્રોડ આનન્દ જિનરાયારે
અનન્ત આનન્દ મેરે જિન સરૂપ લખ, તનમન મુઝ હર્ષાયારે ॥૫॥

લાખ મંગલ મેરે જિન લક્ષ કરકે ક્રોડ મંગલ જિન ધ્યાયા રે
અનન્ત મંગલ મેરે રોમ રોમમેં, નિજગુણ સુખ પ્રકટાયારે ॥૬॥

અક્ષયસરૂપી મેરી આત્મા, અક્ષય ધર્મ મન ભાયા રે।
અક્ષય સુખ 'ઘાસીલાલ' ઉદયપુર, અક્ષય ભવનમેં ગાયારે ।૭॥

જિન સ્તુતિ

જય જિન ધ્યાવે રે મન વિજય, સમ્પદા મુઝઘર લાવે રે ॥ટેર॥
જય જય જિનવર સુરવર આકર, રચના ખૂબ રચાવે રે ॥
ત્રિગડા કી હૈ શોભા જગમગ, જોત જગાવે રે ॥જય૦ ॥૧॥
સ્ફટિક સિંહાસન જય જિન શોભે, અદ્‌ભુત છટા દિખાવે રે।
ઉદયાચલ પર ચન્દ સુરજ સમ, જીન દરસાવે રે ॥જય૦ ॥૨॥
ખીર ખાંડ સમ મીઠી વાણી, જિનવરજી બરસાવે રે।
સુરનર મુનિવર જય જય જિનવર, કહે હર્ષાવે રે ॥જય૦॥૩॥
વિજય નામ હૈ જિનવરજીકા, મન કા વિજય કરાવે રે।
કેવલજ્ઞાન કી વિજય લક્ષ્મી, મુઝકો પાવે રે ॥ જય૦ ॥૪॥
વિજય ધ્યાન હૈ જિનવરજીકા, વિજય ભાવના ભાવે રે।
વિજય શ્રેણી ચઢ અનન્ત જ્ઞાન લે, મોક્ષ સિધાવે રે ॥જય૦૫॥
પ્રભાત ઉઠી વિજય વિજયશ્રી, જિનવર જિનવર ગાવે રે।
જય વિજયકા મંગલ બાજા, મુઝે સુનાવે રે ॥ જય૦ ॥૬॥
નાભિકમલમેં વિજય નાદ ભર, હૃદય કમલ વિકસાવે રે।
આજ્ઞાચક્રમેં પહુંચે સુખોંકી, લહરેં આવે રે ॥જય૦ ॥૭॥

ધર્મ સુના હૈ 'વિજયસિંહ નૃપ, અહિંસા વિજય કરાયારે ।
સરોવર રાજ હિંસા બન્દ, અમર પડહ બજાયારે ॥જય૦॥૮॥
જિન ચન્દ્રકો મનમેં ધરતે, ચિત્તચન્દ્ર હુલસાવે રે ।
હર્ષચન્દ્રજી કે નોહરે મેં, જોડ બનાવે રે ॥ જય૦ ॥૯॥
વિજયા દશમી વિજયમુહૂર્ત, મુનિ 'ઘાસીલાલ' જય પાયારે ।
છન્નુ ચૌમાસે દેવગઢ જય, વિજય મનાયા રે ॥જય૦॥૧૦॥

(તર્જ :–ઉઠો ઉઠો મન જાગો જાગો અવસર૦)
શ્રી શ્રી શાન્તિ શાન્તિ શાન્તિ, શાન્તિ જિન મન ધ્યાવે રે ।
શાન્તિ શાન્તિ વરતે મેરે, રોમ રોમ હર્ષાવે રે ॥ ટેર ॥
શાન્તિ ધ્યાન કી સુન્દર બદલી, શાંતિ જલ વરસાવે રે ।
ફુલી સુખ કી ગુલકયારી મ્હારે, મન ભમરો લોભાવે રે ॥૧॥
ચિન્તામણિ ફિર કામધેનું સમ, કલ્પતરૂ જિન ગાવે રે ।
આનન્દકન્દ શાંતિ જિનવરજી, સુખ શાન્તિ દરસાવે રે ॥૨॥

ક્ષીર સાગરકી મીઠી ઝરના, ફુલવારિયા લહરાવે રે ।
શાંતિ નામ અમૃત ઝરણા સે, ગુણ કાનન વિકસાવે રે ॥૩॥
શાંતિ ભજન કે નન્દનવન મેં, મુઝ મન કેવલ પાવે રે ।
આત્મસુખોંકી લહરેં પ્રગટેં, મુઝ કો અમર બનાવે રે ॥૪॥
સૂરજ કિરણાં લગે મણિ પર, અધિક અધિક ચમકાવે રે ।
શાંતિ જિણંદ કી કિરણા મેરે, જગમગ જોત જગાવે રે ॥૫॥
શાંતિ કલ્પતરૂ શીતલ છાયા, મુઝ હિવડો હુલસાવે રે ।
ઠંડી લહર આનંદ કી લેકર, મોક્ષપુરી સિધાવે રે ॥૬॥
રત્નપુરી કે 'સજ્જનસિંહ' નૃપ, દયાધર્મ દિપાયા રે ।
'ધાસીલાલ' સત્તાણું દીવાલી, શાંતિજિનંદ મનાયારે ॥૭॥

(તર્જ–પ્રભાતી)

ઉઠો ઉઠો ચેતન રાજા, અવસર આછો આયો રે ।
જગમગ જોત જગી અપને ઘર, કૈસો આનંદ છાયો રે ।ાટેરા
જગમગ જ્યોત જગી અપને ઘર, અદ્ભુત આનંદ છાયો રે ।ાટેરા

જિન નામ કે કલ્પવૃક્ષ કી, શીતલ છાંય સુહાવે રે ।
જન્મ જન્મકી શાંતિ મિલી મુઝ, તન મન હર્ષ ભરાવે રે ॥૧॥
ધર્મ ધ્યાન સે નિર્મલ કાયા, શુકલ ધ્યાન શુભ ધ્યાવે રે ।
દૂજે પાયે કેવલ પાકર, અનંત શાન્તિ વરસાવે રે ॥૨॥
અગાધ સુખોં કી લહેરેં પ્રગટે, સુરનર દર્શન આવે રે ।
દેવદુન્દુભી જય સુર બોલે, સુરાંગના જશ ગાવેજી રે ॥૩॥
શરદચન્દ્રસમ નિર્મલ ચેતન, અંતર જ્યોત જગાવે રે ।
ઋદ્ધિસિદ્ધિ મનવાંછિત મેરે, સુખ મેં સુખ પ્રગટાવે રે ॥૪॥
જિન નામ મેં શાંતિ ભરી મેરે, શાંતિ શાંતિ વરતાવે રે ।
સુખ સમ્પત કી પુષ્પવાટિકા, આંગન મેં વિકસાવે રે ॥૫॥
ધ્યાન ક્ષીરસમુદ્ર બીચ મન. આનંદ લહરેં પાવે રે ।
નિત્ય નવી હર્ષ વધાઈ મેરે, ચેતન મોક્ષ સિધાવે રે ॥૬॥
અનેક 'ભૂપ' અઠાણું ચૌમાસે, અમર પડહ બજાવે રે ।
'ઘાસીલાલ' પંચમહાલ 'લીમડી દીવાલી હર્ષાવે રે ॥૭॥

(તર્જ-રૂષભ કન્હૈયા લાલા આંઘના મે)

શાંતિ જિણંદ શાંતિનાથ, શાતાકારી મ્હારે।
તન મન મુઝ હર્ષાય, વરતે જય જય કારે ॥ ટેર ॥
શાંતિ હુઈ તિહું લોક, જિનવર આપ પધારે।
સુરનર કિન્નર દેવ દેવી, હર્ષે સારે. ॥૧॥
વિશ્વસેન નૃપ માત અચલા કે બહુ પ્યારે।
ઈન્દ્ર ઈન્દ્રાણી આયે ચાલ, ઉચ્છવ કરતે દ્વારે, ॥૨॥
રાજરમણ રિદ્ધ ત્યાગ લીનો સંજમ ભારે।
અમૃતસમ જિનવર નામ, રખકર મોક્ષ સિધારે. ॥૩॥
શાંતિ શાંતિ જિનવર નામ, જપતે જો નર નારે।
શાંતિ શાંતિ વરતાય, મુઝ ઘર મંગલાચારે. ॥૪॥
રિદ્ધસિદ્ધ નવનિધિ હોય, જિનવર હિંરદે ધારે।
આનંદકારી શાંતિ નામ, મુઝ મન મોદ અપારે. ॥૫॥
ઉદયાપુર ભૂપ 'ભૂપાલ કીનો બહુ ઉપકારે।
અમર પડહા સારે દેશ, અમર્યે સાથ બજારે. ॥૬॥

અઠાણું (કોઠારી) કાલૂલાલજી કે ભવન મઝારે।
શ્રી શ્રી રંગનિકુંજ, ધાસીલાલ સુધારે. ॥૭॥

શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનકી પ્રાર્થના

શ્રી શાંતિ જિણંદ મન ધ્યાવે હૈ, મ્હારે શાંતિ શાંતિ વરતાવેહૈ
સુખકી ગુલકયારી ફુલાવે હૈ, મ્હારે રોમરોમ હરષાવે હૈ ॥ટેર॥
જબ ગર્ભમેં થે જગ સુખ પાયા, ફિર જન્મેં જનમન હુલસાયા।
હુવા તીન ભુવનમેં મન ચાહ્યા, સુરનર મહોચ્છવકો આવેહૈ ॥૧॥
તુમ કરુણા કે સાગર હો, તુમ ગુણ રત્નોં કે આગર હો।
ભવિ હૃદય કમલ કે સુધાકર હો, જિન વચન સુધા વરસાવે હૈ ॥૨॥
વિઘ્ન સભી મિટ જાતે હૈ, જો શાંન્તિ શાંન્તિ ગુણ ગાતે હૈ,
સબ પાપ કર્મ હટ જાતે હૈ, વિષભી અમૃત હોજાવે હૈ ॥૩॥
મૈં શાંન્તિ જાપ જપતા હૂઁ, સબ કામ સિદ્ધ કર આતા હૂઁ।
મન વાંછિત સુખ મેં પાતા હૂઁ આનન્દકી લહર જગાવે હૈ ॥૪॥
ષટચક્ર મેં ધ્યાન લગાતા હૈ, જો આજ્ઞાચક્ર પહુંચાતા હૈ।
વહ આત્મ સિદ્ધિ પ્રગટાતા હૈ, કેવલ લે મોક્ષ સિધાવે હૈ ॥૫॥

મેવાડનાથને હુકમ દિયા, (ભૂપાલ ભૂપને હુકમ દિયા)
સબ રાજ મેં પાલો જીવ દયા।
ફિર અન્ય ભુપોં ને લાભ લિયા, દેવીદેવભી અમર કરાવે હૈ ।।૬।।
ઉન્નીસે નન્નાણું દીવાલી ભલી, બગડુંન્દેસંઘકી આશ ફલી।
જીવદયા ચૌમાસે ખૂબ પલી, મુનિ 'ઘાસીલાલ' સુખ પાવે હૈ

તર્જ :—કમલીવાલે કી

શ્રી શાન્તિચન્દ્ર મન ભાવે હૈ, મ્હારે જગમગ જોત જગાવે હૈ।
આનન્દકી લહેરે આવે હૈ, મ્હારે નવનવ હર્ષ વધાવે હૈ ।ટેક।
જ્યોં ચન્દ્રસે અમૃત ઝરતા હૈ, સબ જગમેં આનંદ ભરતા હૈ।
ત્યોં શાન્તિનામ સુખ કરતા હૈ, મારી આશા સફલ કરાવે હૈ ૧
જો શાન્તિ ધ્યાન મન ધરતા હૈ, વહ ભવસાગર સે તિરતા હૈ।
ફિર શિવ રમણી કો વરતા હૈ શુભ જોત મેં જોત સમાવે હૈ ૨
શાન્તિ બાગ લહરાતા હૈ, મુઝે અજબ બહાર દિખલાતા હૈ।
આનન્દ કે ફૂલ ફુલાતા હૈ, સુખ સુન્દર ફલ દરસાવે હૈ,

તુમ રિદ્ધિ સિદ્ધિ કે દાતા હો, તુમ ઘટઘટ કે જિન જ્ઞાતાહો ।
તુણ સકલ જીવ કે ત્રાતા હો, તુમ શરણ જીવ સુખ પાવે હૈ ૪
શ્રી શાન્તિ ભજનકી ધુન લગી, મેરી ભાગ્યદશા જિનવર જાગી।
મેં તીન ભુવન મેં બડભાગી, મ્હારે સુખમેં સુખ પ્રગટાવે હૈ ૫
મહારાણાજી ને હુકમ દિયા, મહા દશમી પાલો જીવ દયા ।
ફિર બંદી મુક્ત ઔર અમર કિયા, સુન સબ-જનમન હર્ષાવે હૈ ૬
"ગોપાલ ભવન" મેં ગુણ ગાયે, ગલુન્ડિયોંકે ભવન મેં ગુણ ગાયે
નન્યાણું ઉદયપુર ચલ આયે।
જીવદયા કે ડંકે બજવાયે, મુનિ ઘાસીલાલ જિન ધ્યાવે હૈ ૭

તર્જ :—મ્હાસું મુંડે બોલ

શાન્તિ શાન્તિ બોલ, બોલ બોલ મન [મ્હારે],
શાંતિ શાંતિ કી લહરાં આવે રે ॥ ટેક ॥
આપ પધારે ગર્ભવાસ તિહું, લોક પ્રકાશ ફેલાયા રે ।
મરકીમાર નિવાર શાન્તિ કા, રાજ જમાયા રે ॥૧॥

જન્મ હુઆ સબ દેશ મેં શાન્તિ, ઘર ઘર હર્ષ બધાવે રે।
સખિયાં મિલકર મંગલ ગાવે, સબ મન ભાવે રે ॥૨॥

શાન્તિ નામ જપતે હી મ્હારે, મન માને સુખ આવે રે।
સદા જીત કા ડંકા બાજે, મુજ આશ પુરાવે રે ॥૩॥

શાન્તિ ધ્યાન મ્હારે જય જય વરતે, અક્ષય સુખ પ્રગટાવે રે।
કેવલજ્ઞાન કી જ્યોતિ સંગલે, શિવપુર પાવે રે ॥૪॥

શાન્તિ નામ કે સુમરણ સે મુજ, રોમ—રોમ હર્ષાવે રે।
બીજકલાજ્યોં શાન્તિ જિણન્દ મુજ, ભાગ્ય જગાવે રે ॥૫॥

સંવત બીસ સે બીશોં બિસવા, દયા ધર્મ જય પાયા રે।
જશવન્તગઢ [તરાવલી] ગોગુન્દેરાજ, ઉપકાર કરાયા રે ॥૬॥

હિંસા બન્ધ-દશહરે-ઞાબુઆ, દિલીપસિંહ મહારાયા રે।
વિજ્યા દશમી દેવી દેવ, 'ઘાસીલાલ' સુનાયા રે ॥૭॥

શાંતિનાથકી પ્રાર્થના

શાન્તિ શાન્તિ વરતાવે, મુઝ મન ધ્યાવે હો જિનવરજી ।
તીન લોક સુખ પાવે, શાન્તિ મન લાવે હો જિનવરજી ॥
હર્ષે સુરનર મુનિવરજી, વરતે હૈ મંગલ ઘર ઘરજી ॥ ટેક ॥
ચૌંસઠ ઈન્દ્ર પધારિયા, ઇન્દ્રાણ્યાં પરિવાર ।
જગમગ જ્યોતિ જગમગે, વિશ્વસેન દરબાર ॥
છપન કુમારી મિલકર મંગલ ગાવે હો જિનવરજી ॥૧॥ શા૦
તારક વિરદ હૈ આપકો, તારે જીવ અનેક ।
અબ તારો જિનવર મુઝે રખો હમારી ટેક ॥
શિવપુર નગર દિખાવો, વિરદનિભાવે હો જિનવરજી ॥૨॥ શા૦
આશ ફલી હૈ માહરી, મેરે સુખ ભરપૂર ।
રોગ શોગ મેરે મિટે, ચિન્તા ચકનાચૂર ॥
સુખ નન્દન પ્રગટાવે, મુઝ મન ભાવે હો જિનવરજી ॥૩॥ શા૦
જશવન્તગઢ (તલાવલીગઢ) દોય સહસ્ર મેં દિયા ચૌમાસા ઠાય
'ઘાસીલાલ' નીહાલ હૈ, દીવાલી જિન ધ્યાય ॥
જીવદયા કા ડંકા, મુલક બજાવે હો જિનવરજી ॥૪॥ શા૦

[ॐ શાન્તિ પ્રાર્થના મેં બોલને કી સ્તુતિ]

દેશ નગર સમાજ કી શાંતિ કરો,
ॐ શાંતિ કા સબકે દિલ ભાવ ભરો. ॥ ટેક ॥
નહિં શાંતિ શાંતિ કહને સે હો,
પર સચ્ચે હૃદય સે શાંતિ કરો. ॥૧॥
શાંતિ સમ કોઇ તપ જપ ઓર નહીં,
શાંતિ સબકો હી શાંતિ દે શાંતિ ધરો. ॥૨॥
શાંતિ સે પ્રેમ હોય સુબુદ્ધિ બઢે,
શાંતિ અમૃત રગ-રગ સબકે ભરો. ॥૩॥
શાંતિ કીર્તિ કરે બદનામી ટરે,
શાંતિમય સુખ જીવન બના કે તરો. ॥૪॥
શાંતિ દ્વેષ મિટા આનંદિત કરે,
શાંતિ સે સબ સંકટ દૂર હરો. ॥૫॥
શાંતિ ધારણ કરલો ઐં મિત્રો સભી.
શાંતિ નિર્મલ કરે, ધીરજ ધાર ધરો. ॥૬॥

(તર્જ :—બિચ્છુંડા કી)

અજિબ શાંતિ વરતાવે, શાંતિ ઊરલાવે હો જિનવરજી ।
નવ નવ હર્ષ વધાઇ મ્હારે, આવે હો જિનવરજી ॥
વિશ્વસેન કહે હમ ઘરજી, જન્મે હૈં સોલવેં જિનવરજી ॥ ટેક ॥

શાંતિ હુઈ સબ દેશ મેં ઘર ઘર મંગલાચાર ।
ઘર ઘર હર્ષ વધાવના, ઘર ઘર આનન્દતાર ॥
તીન ભવનમેં શાન્તિ શાન્તિ, ફેલાવે હો જિનવરજી ॥ ૧ ॥

સુરપતિ સબ પરિવાર લે, આયે સજ સિણગાર ।
મંગલ મહોચ્છવ હો રહા, બાજેં કે ઝણકાર ॥
જગમગ જગમગ, જગમગ જોત જગાવે હો જિનવરજી ॥ ૨ ॥

સુર નર નારી બોલતે, શાન્તિ કરી સંસાર ;
અચલ શાન્તિ દીજે હમેં, વિનતી વારંવાર ॥
શાન્તિ શાન્તિ સબ મિલકર, મુખમુખ ગાવે હો જિનવરજી ॥૩॥

કોટિ સૂરજ સમ તેજ હૈ, શીતલ ચંદ્ર સમાન ।
માત પિતા નિરખી કહે, પુત્ર ઘણો ગુણવાન ॥

યોં તીન ભુવન કો નાથ દરસ દિખલાવે હો જિનવરજી ॥ ૪ ॥
શાન્તિ શાન્તિ વરતે સદા, વિષ અમૃત બન જાય. ।
સર્વ વિઘ્ન દૂરા ટલે લક્ષ્મી ઘર મેં આય. ॥
શાન્તિ શાન્તિ કી લહરેં મુજ મન ભાવે હો જિનવરજી. ॥૫॥
રાણાજી કી બીનતી, ગઢ સે હુઆ વિહાર ।
ઉદિયાપુર ઔર આહડ મેં ઘણો હુવો ઉપકાર; ॥
'ઘાસીલાલ' દોય સહસ્ર શાન્તિ જિન ધ્યાવે હો જિનવરજી.॥૬

તર્જ :-કિશ્ન કનૈયાલાલ

શાન્તિ જીણંદ જપતે જાપ લીલાલહેર કરાવે.
સુખકર મંગલાચાર મ્હારો મન હરષાવે ॥ ટેક ॥
ઉઠી પ્રભાતે જિનવર દેવ જપતે જો મન ભાવે,
જપતે હી આનંદ હોય જયોં અમૃત રસ પાવે. ॥ ૧ ॥
માન સરોવર જીનવર નામ જીન ગુણ કમલ ફૂલાવે,
અક્ષય સુખકી મહક મુઝ મન ભ્રમર લુભાવે. ॥ ૨ ॥

શાંતિનામ મુજ આંગનેમેં આનંદ છાવે,
પગ પગ પ્રગટે નિધાન મેરી ચિંતા જાવે. ॥૩॥
શાંતિ જીણંદ ધર ધ્યાન શિવપુર નગર સિધાવે;
અનંત સુખોંકી લહર જયોતિરૂપ સુહાવે. ॥૪॥
દેશ દેશ કે ભૂપ અગતે પાખિ પલાવે,
દ્યામનગર 'ઘાસીલાલ' દિવાળી દિન ગાવે. ॥૫॥

શ્રી શાંતિનાથ કી પ્રાર્થના

શાંતિ જિનેશ્વર ધ્યાન, જગમગ જયોત જગાવે,
મુજઘર પ્રગટે નિધાન, સુખકી લહેરેં આવે (ટેર)
ચન્દ્ર ઉદયકો દેખ સાગર અતિ લહરાવે,
અજિબ શાંતિ જિનચંદ, મુજ મન હર્ષ ભરાવે. ૧
જપતે હિ જિનવર નામ, આનંદ મંગલ છાવે,
શાંતિ ચિંતામણિ પાસ મન તૂં ફિર કયા ચાહે. ૨
શાંતિ કલ્પતરૂ છાય, વાંછિત સુખ પ્રગટાવે,
જન્મ મરણ મિટ જાય, શિવપુર વેગ સિધાવે. ૩

જન્મ સમય જિનરાજ, સુરનર મંગલ ગાવે,
તીન ભુવન શાન્તિનાથ, શાન્તિ રાજ જમાવે. ૪
દોય સહસ્ત્ર એક સાલ. ત્યોંતર તપસ્યા ઠાવે,
દેશ દેશ નર નાથ, હિંસા બંધ કરાવે. ૫
સુરેન્દ્ર નૃપ દર્શન આય, પાખી રાજ પલાવે,
પ્રજા હર્ષ ન માય, ધર્મ ઉદ્યોત મનાવે. ૬
'ઘાસીલાલ' મંગલ માલ, દિવાળી જિન ધ્યાવે,
નગર જોરાવર સંઘ, હર્ષે ધર્મ દિપાવે. શા૦ ૭

શાન્તિ પ્રભુકી પ્રાર્થના

શાન્તિ જીનવરકે જાપ જય જયકાર કરાવે,
મુજ ઘર લીલ વિલાસ સુખકી લહરેં આવે. ટેક
શુદ્ધરૂપ જીનરાજ જબ મુજ મનડો ધ્યાવે,
ચિત્ત નન્દનવન માંય સુખકે ફૂલ ફુલાવે. ૧
શાંતિ નામ મુઝ આતમામેં ઘણો સુહાવે,
ચિન્તા સભી મિટ જાય પલપલ સુખ પ્રગટાવે. ૨

પુણ્યઉદય જીનરાજ તુમ શરણો મન ભાવે,
સુખમેં સભી દિનરાત મ્હારો મન હુલસાવે. ૩
દોય સહસ્ર તીન સાલ 'ઘાસીલાલ' સુનાવે,
મોરબી મંગલ માલ મંગલ પર્વ મનાવે. ૪

રાગ–વૈષ્ણુવ જન તો તેને કહીએ

મહાવીરનો શરણો અમારે, ભવસાગરથી તરણો રે;
કર્મ કાપીને જવું મોક્ષમાં અવિચલ પદમાં રહેણો રે. ટેક
પારસમણી સમ, નામ તમારૂં, નિશદિન હિયે સુમરણો રે.
પાપ મેલને દૂર હટાવી, જ્યોતિ રૂપને વરણો રે. ૧
રોગ શોક દાલીદર ચિંતા, વિઘ્ન સભી મુજ હરણો રે,
વિજય લક્ષ્મી પામી ખજાનો, આત્મ ગુણોનો ભરણો રે, ૨
કામધેનું સમ નામ તમારો, અમૃત રસનો ઝરણો રે,
નિતનવ મંગલ વરતે મ્હારે, અન્તઃકરણનો ઠરણો રે. ૩

કેવલ જ્ઞાન નિધિ પ્રગટે અમારે અક્ષય સુખનો ઉજમણો રે,
જે પદને તમે પામ્યા પ્રભુજી, તે પદ અમને લેણો રે. ૪
દોય સહસ્ત્ર ત્રણ સાલ દીવાલી, આનંદ આનંદ કરણો રે,
'ઘાસીલાલ' અને મોરબી સંઘને, સદા તમારો શરણો રે, ૫

[રાગ—ખર્ચ્યો ખુબ કર્યો હવે બસ કરો]

શાંતિ શાંતિ જીનેશ્વર શાન્તિ કરો.
અમને ભવજલથી તમે પાર કરો.

શાંતિ સુખની લ્હેર જીનવર, જ્યોતિ મનમાં છાય છે,
આતમા મ્હારી સુખી, જીન ધ્યાનથી હુલસાય છે;
મ્હારાં વિઘ્ન તમે સહુ દૂર હરો....શાંતિ૦ ૧

શાંતિ જીનવર નામ અમૃત સમ સદા સુખકાર છે,
શાંતિ પ્રભુના જાપથી, મ્હારો તો બેડો પાર છે,
પ્રભો ભવ ભવ શરણુ તમારૂં ખરો....શાંતિ૦ ૨

ધ્યાન રૂપી વાડીમાં, ગુલ ક્યારીઓ સુખની ખીલી,
આત્મસિદ્ધિ પ્રાપ્ત થઈ, મ્હારી સહુ આશા ફળી;
મ્હારે નિત નવ મંગલ આપ કરો....શાંતિ૦ ૩
રાજકોટ દોય સહસ્ર ત્રણની; સાલ જય જયકાર છે,
કાકા તણા વ્યાખ્યાન ભવને, વર્તે મંગલાચાર છે;
'ઘાસીલાલ' વસંત દિન ગાન કરો....શાંતિ૦ ૪

શાંતિનાથ પ્રભુની સ્તુતિ

(તર્જ—શાંતિ જીણંદ જપતે જાપ)

શાંતિ જીણંદ સુખકાર, લીલા લહેર અમારે,
વરતે છે જયજયકાર, મનગમતા સુખ મ્હારે. ટેક
શાંતિ જીણંદનું નામ, સુખ શાંતિ વિસ્તારે,
આપે છે શિવસુખ ધામ, અક્ષય સુખ ભંડારે. ૧
શાંતિ જીણંદનો જાપ, ઘર ઘર મંગલાચારે,
મંગલ રૂપ છો આપ, હર્ષ વધાઈ મ્હારે. ૨

શાંતિ જીણંદનું ધ્યાન, નંદનવન સમ મ્હારે.
આત્મિક આનંદ ખાણ શિવસુખ પ્રગટે મ્હારે. ૩
ઘરમાં મંગલ વરતાય, બાહિર મંગલ મ્હારે,
રિધસિધ નવનિધ થાય, મ્હારે મજા અપારે. ૪
દોય સહસ્ર છ ની સાલ, દીવાળી હર્ષાવે,
જેતપુરમાં 'ઘાસીલાલ' આનંદ રંગ વર્ષાવે. ૫

ભૈરવી ગઝલ

આદિ જિન ધ્યાન ધ્યાતા, સદા સુખ આત્મ પ્રગટાવે,
જિનંદનું નામ નિત્ય લેતાં, લહેર આનંદની આવે (૨) ટેક.
પ્રભાતે જાગતા જિનનો, જાપ જપતાં હૈયું હર્ષે,
સદા નિજ ઘેરમાં મગલ, લહેર આનંદની આવે (૨) ૧
તમારૂં નામ સુખકારી, તમારૂં ધ્યાન સુખકારી,
ચિત ચકોર ને જિનજી, લહેર આનંદની આવે (૨) ૨

રિદ્ધિ સિદ્ધિના દાતા, જગતના આપ છો ત્રાતા,
અમોને આપના ધ્યાને, લહેર આનંદની આવે (૨) ૩
જે જે ચિન્તવું મનમાં, મનોરથ પૂર્ણ સહુ થાયે,
બધા આનંદ સુખ મ્હારે, લહેર આનંદની આવે (૨) ૪
જેતપુરસંઘ અને અમને, તમારૂં શરણ સુખકારી,
વીસસો છ માં 'ઘાસીલાલ', લહેર આનંદની આવે (૨) ૫

(રાગ–છોટી મોટી સૈંયાં રે, જાલીકા મોરા કાતના)
શ્રી શાંતિનાથ ભગવાન, શાંતિ તો વરતાવના,
વિશ્વસેન રાજાજીકે નંદન અવતરે અચલાકે કૂંખ.
સર્વારથ સિદ્ધ સે આવના....શ્રી શાંતિ.
જન્મ લેતેહી મરકી નિવારી, ઘર ઘર મંગલાચાર,
સયાં ગાવે વધાવના....શ્રી શાંતિ.
ખટ ખંડકી પ્રભુ રિદ્ધિ ત્યાગી લેકર સંજમ ભાર,
કેવળ કા હુવા પાવના...શ્રી શાંતિ.

શાંતિ નામ હૈ પરમ જગતમેં સુખ સંપતદાતાર,
વિઘ્ન તો વિરલાવના....શ્રી શાંતિ.
શાંતિ જાપસે વિષ અમૃત હો નિર્ધન હો ધનવાન,
ફલેગી સારી ભાવના...શ્રી શાંતિ.
પ્રાતઃ ઉઠી ૐ શાંતિ જપતે રોગ સોગ મિટ જાય,
અક્ષય સુખ પાવના....શ્રી શાંતિ.
ગુરૂ પ્રતાપે ચોથમલ કહે મનકા મનોરથ પૂર,
દર્શન કી મેરે ચાહના....શ્રી શાંતિ.

ક્ષમાપના

(કવ્વાલી)

પ્રભુ ગુરૂ દેવની સાખે, ખમાવું સર્વને ભાવે;
રહી ચોમાસ શ્રી સંઘમાં, મુનિવર દેશમાં જાવે. ટેક
પુનિત જીવરાજભાઇના, પ્રયાસે પૂજ્યગુરૂ આવ્યા,
સકળ શ્રી સંઘની સાથે, ખમાવું સર્વને ભાવે. ૧

ભલે થોડી છતાં જોડી, સુવર્ણે ગંધ તેવી છે,
તમારા બેય સંઘોની, મધુરતા ઐકય જેવી છે;
ગોચરી ઓર પાણીમાં, કદિ ઉપદેશ વાણીમાં;
દુભાવ્યું હોય જો દિલ તો, ખમાવું સર્વને ભાવે. ૨

કહેવું હોય જે કહેજો, ધર્મ ભાતું ભરી દેજો;
સહુ આનંદમાં રહેજો, ખમાવું સર્વને ભાવે. ૩

બેઉ સંઘ છે ગુણે સાચો, ધર્મ માર્ગે નહિ કાચો;
ન મૂકે એક પગ પાછો, ખમાવું સર્વને ભાવે, ૪

તમે આબાલ વૃદ્ધો સૌ, જેતપુર સંઘના પુષ્પો,
સદા સત્ય ધર્મમાં ખીલજો, ખમાવું. ૫

શાંતિ માર્ગે જપ તપની, ચડાવી દે ધ્વજા સુંદર;
ફરકતી રાખજો એને, કનૈયા ધ્યાનની અંદર. ૬

॥ ૐ ॥

—શાન્તિનાથ પ્રભુની સ્તુતિ—

(શાન્તિ જિણુંદ સુખકાર)—એ રાગ.

શાન્તિ જિનેશ્વર નામ, લીલા લ્હેર કરાવે,
પરમ આનંદનું ધામ, સુખ અમૃત વરસાવે. (૨) ટેક.
પુણ્ય ઉદય જિનરાજ, શાંતિ જિન મન ભાવે,
અક્ષય સુખનું રાજ, અંતર જ્યોતિ જગાવે. ૧
કલ્પતરૂ જિનવર નામ, મ્હારે મંગલાચારે,
અપૂર્વ સુખનું ધામ, આનંદ લ્હેર અમારે. ૨
શાંતિ જિણંદ મ્હારે સહાય, ચિંતામણિ સુખકારે,
જે જે ચિંતવું મનમાંય, સૌ સુખ પ્રગટે મ્હારે. ૩
શાન્તિ નંદન વનમાંય, સુખની લ્હેરો આવે,
અવિચલ શિવ સુખદાય, મ્હારૂં મનડું પાવે. ૪
દોય સહસ્ર સાત સાલ, દીવાળી દિન ગાવે,
ધોરાજીમાં 'ઘાસીલાલ,' આનંદ રંગ વરતાવે. ૫

શ્રી મહાવીર મંગલાષ્ટક

(સિખરિણી)

પ્રભુઃ શુદ્ધઃ સિદ્ધો ધવલગુણસિન્ધુર્ધ્રુવમતિઃ,
પ્રબુદ્ધો નિઃક્ષુબ્ધો નિગમનિવિરુદ્ધો જિતરિપુઃ ॥
પ્રસિદ્ધઃ સિદ્ધીશોઽદ્યમલપરિષિદ્ધો નિરુપમો,
મહાવીરઃ સ્વામી નયનપથગામી ભવતુ મે ॥ ૧ ॥

(હરિગીત)

અગણિત ગુણો કે ધામ જો પ્રભુ શુદ્ધ ઔર વિશુદ્ધ હૈ,
જિતશત્રુ હૈ જો ક્ષોભહિન, પ્રશસ્ત ઔર પ્રબુદ્ધ હૈ।
જો સિદ્ધ ભૂપ અનૂપ હૈ, નિઃશેષ પાતક હાન હૈ,
મમ લોચનોં મેં સતત ભાસિત વીરવર ભગવાન હૈ ॥૧॥

(મૂલમ્)

નિરાધારાઽઽધારો વિહિતહિતસારો જિનવરો,
વિજિત્યાલં કાલં વસતિ સુવિશાલં શિવપદે ॥
મહાનન્દસ્યન્દઃ પ્રણતસુરવૃન્દઃ સુખકરો,
મહાવીરઃ સ્વામી નયનપથગામી ભવતુ મે ॥ ૨ ॥

(ભાષા)

અશરણ-શરણ દાતા તથા કલ્યાણકારી આપ્ત હૈ,
તપ નિયમ યમ સે જીત યમ, +કો વિશદ શિવપદ પ્રાપ્ત હૈ।
આનન્દ નિર્ઝર× વિનતનિર્જર* ઔર સુખ કી ખાન હૈ,
મમ લોચનો મેં સતત ભાસિત, વીરવર ભગવાન હૈ ॥૨॥

(મૂલમ્)

ભવભ્રાન્તિધ્વાન્ત-પ્રશમસવિતા સર્વજગતાં,
સતાં ધ્યાનાધારો વિગલિતવિકારો ગુણનિધિઃ ॥
પુનીતે યન્માર્ગો હરતિ સકલં કર્મનિકરં,
મહાવીર સ્વામી નયનપથગામી ભવતુ મે ॥૩॥

(ભાષા)

નિશ્શેષ સદ્‌ગુણ કોશ હૈ જો વિગત સકલ વિકાર હૈ,
અજ્ઞાન નાશક ભાનુ યોગી-ધ્યાન કે આધાર હૈ।
જો માર્ગ જિનકા દૂર કરતા, કર્મ પુંજ મહાન હૈ,
મમ લોચનોં મેં સતત ભાસિત, વીરવર ભગવાન હૈ ॥૩॥

+યમ-કાલ । ×નિર્ઝર-ઝરણાં । *નિર્જર-દેવતા

(મૂલમ્)

પરં જ્યોતિશ્ચન્દ્રં હૃતભુવનતન્દ્રં સિતતરં,
તથા શીતીભૂતં નિજમલમલં હર્તુમખિલમ્ ॥
નભસ્તદ્વદ્ભવ્યઃ શ્રયતિ યમમું સોઽમ રવિભુ-
ર્મહાવીરઃસ્વામી નયનપથગામી ભવતુ મે ॥૪॥

(ભાષા)

સંસાર સુખકારી તથા જો પરમ જયોતિ સ્વરૂપ હૈ,
તમ હરણકો આશ્રય કરે નભ નિજ વિચાર સ્વરૂપ હૈ।
ભવી જીવ ભી વૈસે પ્રભુકો હૃદય રખતે આન હૈ,
મમ લોચનોં મેં સતત ભાસિત વીરવર ભગવાન હૈ॥૪॥

(મૂલમ્)

વિપજ્જાલજ્વાલાપ્રશમનમહામેઘસદૃશો-
યદિચ્છાહીનોઽપિ શ્રમહરણદક્ષો મલયજઃ ॥
મહામિથ્યાધ્વાન્તોપચિતમનસાં તિગ્મકિરણો,
મહાવીરઃસ્વામી નયનપથગામી ભવતુ મે ॥૫॥

(ભાષા)

આપત્તિ જ્વાલા કે નિવારક મેઘ કે ઉપમાન હૈ,
નિષ્કામ હોકર ભી પરિશ્રમ-હરણ ચન્દન ખાન હૈ, ।
મિથ્યાત્વ તમ સે મૂઢ મનકો સૂર્યરશ્મિસમાન હૈ ।
મમ લોચનોં મેં સતત ભાસિત વીરવર ભગવાન હૈ ॥૫॥

(મૂલમ્)

તદેકવ્યાપારો જલધિજલમગ્નો ધૃતતલ-
સ્ત્વભાષોનિઃશ્વાસો ગલિતનિખિલાશો મૃગયતે,
મહારત્નંયોગી તદિવ ચમિનં ચતિ કિલ સ,
મહાવીરઃસ્વામી નયનપથગામી ભવતુ મે ॥ ૬ ॥

(ભાષા)

મૌનાવલમ્બી કામના સે રહિત મુનિ તલ્લીન હૈ,
વિનિરુદ્ધ શ્વાસોશ્વાસ હો સમ્પૂર્ણ ભાષા હીન હૈ ।
મણિ કી તરહ જિસકા ગવેષણ કરત યતનાવાન હૈ,
મમ લોચનોં મેં સતત ભાસિત વીરવર ભગવાન હૈ ॥૬॥

(મૂલમ્)

પયઃ પીતં સ્ફીતં સુમધુર સિતાદ્યાઃ સમશિતાઃ,
કૃતા ભોગાસક્તિસ્તદપિ નિજવાગ્છા ન વિગતા ॥
યદીયધ્યાનેનાખિલભુવનરાજ્યં શિવસુખં,
મહાવીરઃ સ્વામી નયનપથગામી ભવતુ મે ॥ ૭ ॥

(ભાષા)

પર્યાપ્ત પય કા પાન મિશ્રી મધુર કા સેવન કિયા,
ભોગ ભોગે પર ન તૃષ્ણા-હીન હોતા હૈં જિયા।
કિન્તુ કરતે ધ્યાન હી સબ સૌખ્ય કરતે દાન હૈ,
મમ લોચનોં મેં સતત ભાસિત વીરવર ભગવાન હૈ ॥ ૭ ॥

(મૂલમ્)

પ્રતીરં ગંભીરં ભવજલધિતીરં જિગમિષુ,-
ર્મુનિર્ઘાસીલાલઃ શુભમકૃતવીરાષ્ટકમિદમ્ ॥
પઠેદ્ ભવ્યં નવ્યં પરમશિવસૌખ્યં શ્રયતિ યઃ,
મહાવીરઃ સ્વામી નયનપથગામી ભવતુ મે ॥ ૮ ॥

(ભાષા)

યહ વીર અષ્ટક લલિત ઘાસીલાલકૃત સુખ કાર હૈ,
ગમ્ભીર હૈ શુભ હૈ તથા સમ્પૂર્ણ શિવ આગાર હૈ।
નવનવ કુશલ સુખ પ્રાપ્ત હો જો પ્રાત કરતા ગાન હૈ,
મમ લોચનોં મેં સતત ભાસિત વીરવર ભગવાન હૈ. ॥૮॥

જિનાષ્ટકમ્

(પંચચામરચ્છન્દઃ)

પ્રમુદ્ધધાર વાક્સુધાસુધારયા સ્યાદ્ધ દયા,-
નેધિર્ભયાભિભૂતભૂતજાતમત્ર યો ભૃશમ્।
પરોપકારતત્પરં કષાયવૃન્દસંહરં,
સુરેન્દ્રવૃન્દવન્દિતં નમામિ તં જિનેશ્વરમ્॥ ૧ ॥

ઈસ સંસાર મેં કરુણાસાગર શ્રી જિનેન્દ્ર ભગવાનને જન્મ-
જરા મરણકે ભય સે ડરે હુએ ભવ્ય જીવોં કો દેશનારૂપી

અમૃત કી ધારા સે પલક મેં ઉદ્ધાર કિયા, તથા જો કષાય કો દૂર કરનેવાલે પરોપકારી ઔર દેવેન્દ્રવૃન્દસે વંદિત હૈં, ઐસે શ્રીજિનેન્દ્ર ભગવાન કો મૈં નમસ્કાર કરતા હૂં ॥૧॥

નમન્નમન્દદેવતોલ્લસત્કિરીટ કુણ્ડલ,-
ચ્છટા વિચર્ચયન્નખેન્દુકં યદઙ્ઘ્રિપંકજમ્ ।
સ્વધીરતાઽધરીકૃતોદધિં નિધિં ગુણશ્રિયાં,
સુરેન્દ્રવૃન્દવન્દિતં નમામિ તં જિનેશ્વરમ્ ॥ ૨ ॥

જિન કે ચરણકમલ કે નખરૂપી અલૌકિક ચન્દ્રમાને ભક્તિવશ વારંવાર નમસ્કાર કરતે હુએ દેવોં કે દેદીપ્યમાન મુકુટ ઔર કુણ્ડલકી શોભા બઢાયા, જિનકી ધીરતા સમુદ્ર સે ભી અધિક ગંભીર હૈ, જો ગુણરૂપી નિધાન ઔર દેવેન્દ્રવૃન્દ સે વન્દિત હૈ, ઉન શ્રીજિનેન્દ્ર ભગવાનકો મૈ નમસ્કાર કરતા હૂં ॥૨॥

ભગવાન કે કરકમલ કા વર્ણન કરતે હૈ—

અનેકચન્દ્રમણ્ડલીચ્છટાચ્છપંચપલ્લવ,-
સ્ફુટશ્રિચિત્રમેતદેવ વાસયોગ્યમમ્બુજમ્ ।
ઇતીવ યત્કરઃ શ્રિયા નખાંશુરાજિરાશ્રિતઃ
સુરેન્દ્રવૃન્દવન્દિતં નમામિ તં જિનેશ્વરમ્ ॥ ૩ ॥

યહી કરકમલ (હસ્તકમલ) મેરે લિએ સુવાસયોગ્ય હૈ. આશ્ચર્ય હૈ કિ યહ કમલ અંગુલિરૂપી સુન્દર પાંચ પત્રો (પાંખડિયોં) સે યુક્ત ઔર નખરૂપી અનેક ચન્દ્ર સમૂહ કી છટા સે શોભાયમાન હૈ, ઈસ વિચાર સે માનો ! શ્રી (શોભા) ને નખોં કી કિરણોં સે સુશોભિત શ્રીજિન ભગવાન કે કરકમલકા આશ્રય લિયા, ઐસે દેવેન્દ્રવૃન્દસે વંદિત શ્રીજિનેન્દ્ર ભગવાન કો મૈં નમસ્કાર કરતા હૂં ॥૩॥

ભગવાન કે કરકમલ કે નખરૂપી ચન્દ્રકા વર્ણન કરતે હૈં-

સલક્ષણઃ સખઃ સદોષ એષ યત્ ત્રપાભરા-
દિવાચલન્ દિવાદિવા દિવાન્ધવન્મતો વિધુઃ ।

વિલક્ષણેન્દુતન્નખૈઃ સદા લસત્કરામ્બુજં,
સુરેન્દ્રવૃન્દવન્દિતં નમામિ તં જિનેશ્વરમ્ ॥૪॥

ચન્દ્રમા–'સલક્ષણ'–(કલંકયુક્ત) હૈ, ઔર 'સખ' આકાશ મેં દૂર રહેનેવાલા હૈ, ઔર 'સદોષ' હૈ અર્થાત્ દોષા-રાત્રિ મેં રહનેવાલા હૈ, પરન્તુ ભગવાન કા નખરૂપી ચન્દ્ર વિલક્ષણ અર્થાત્ કલંકરહિત હૈ તથા દૂર નહીં કિંતુ સમીપ મેં રહનેવાલા હૈ, ઔર સદોષ નહીં કિંતુ સદા પ્રકાશિત હૈં, માનો ! ઈસી કારણ સે શરમા કર ચન્દ્રમા દિન મેં પ્રકાશિત નહી હોતા હૈં, આકાશમેં દૂર રહકર ઉલૂક કે સમાન રાત મેં ઘૂમતા હૈ; તથા જો દેવેન્દ્રવૃન્દસે વંદિત હૈ, ઐસે શ્રીજિનેન્દ્ર દેવ કો મૈં નમસ્કાર કરતા હૂઁ ॥૪॥

ફિર ભગવાન કે કરકમલકા વર્ણન કરતે હૈં–

અખંડભૂમિમંડલપ્રચંડતાપખંડિતાઽ–
વદાતશાન્તિભીતભવ્યભાઽવભાસનવ્રતઃ ।

વિભાતિ યત્કરઃ સદા સુબોધપદ્મભાસ્કરઃ,
સુરેન્દ્રવૃન્દવન્દિતં નમામિ તં જિનેશ્વરમ્ ॥ ૫॥

જિનકા કર (હસ્ત) સકલ સંસાર કે રાગદ્વેષ સે ઉત્પન્ન હોનેવાલે નરક નિગોદ આદિ કે તીવ્રતાપ કો મિટાનેવાલી નિર્મલ શાંતિ કે દાયક હૈં, તથા મોહજાલ મેં ફસ કર દુઃખોં સે ડરે હુએ ભવ્ય પ્રાણિયોં કે અંતઃકરણ મેં સમ્યક્ત્વ કા પ્રકાશક હૈં, ઔર સમ્યગ્જ્ઞાનરૂપી કમલ કે વિકાસ કરને મેં સૂર્ય કે સમાન દિવ્ય પ્રકાશમાન હૈં, ભાવ યહ હૈ કિ ધર્મદેશના દેતે સમય હાથ કે ઈશારે સે તત્ત્વ સમઝાને કે કારણ ભવ્યોં પર અલૌકિક પ્રભાવ પડતા હૈં, ઐસે દેવેન્દ્રવૃન્દ સે વન્દિત શ્રીજિનેન્દ્ર ભગવાન કો મૈં નમસ્કાર કરતા હૂઁ ॥ ૫ ॥

ચન્દ્રકી ઉપમા સે ભગવાનકા વર્ણન કરતે હૈ-

વચઃસુધાતિમાધુરીનિધાનમાનટજ્જગદ્,-
ભ્રમાન્ધકારદુઃખજાલભઞ્જજનપ્રમોદનમ્ ।

અનન્તકેવલપ્રભાસુધાલસત્સુધાકરં,
સુરેન્દ્રવૃન્દવન્દિતં નમામિ તં જિનેશ્વરમ્ ॥ ૬ ॥

જૈસે ચન્દ્રમા અમૃત કી મહાનમધુરતા કા નિધાન હૈ, અન્ધકારમેં પડે હુએ જીવોં કે આહ્લાદ કા નિદાન હૈ, ઔર અમૃતમય કિરણોં કી ખાન હૈ, વૈસે ભગવાન વચનરૂપી અમૃત કી મધુરતા કા સ્થાન હૈ, ચતુર્ગતિક સંસારમેં ભ્રમણ કરનેવાલે પ્રાણિયોં કે મિથ્યાત્વરૂપી અન્ધકાર કે દુઃખ કો મિટાકર પ્રમોદ (સુખ) કો ઉત્પન્ન કરને મેં પ્રધાન હૈં ઔર અનન્તકેવલજ્ઞાનરૂપી અમૃત કી ખાન હૈ, ઐસે દેવેન્દ્રવૃન્દ સે વન્દિત શ્રી જિનેન્દ્ર ભગવાન કો મૈં નમસ્કાર કરતા હૂઁ ॥ ૬ ॥

ભગવાન કે ચરણકમલ કા વર્ણન કરતે હૈં–

અભાનુભાનુભાસિતં સિતં હિતં ભુવેઽપુન,–
ર્ભવાય ભૂરિભાવભવ્યભૃંગરાજિરાજિતમ્ ।

ધૃતં યદંઘ્રિપંકજં હૃદમ્બુજે નિજે સુરૈઃ,
સુરેન્દ્રવૃન્દવન્દિતં નમામિ તં જિનેશ્વરમ્ ॥ ૭ ॥

વિના સૂર્ય સે વિકસિત નિર્મલ ઔર સંસાર કે હિત કરનેવાલે જન્મ મરણ કો મિટાનેવાલે, તથા ઉત્કૃષ્ટ ભાવરૂપી ભ્રમરોં સે સુશોભિત જિન કે ચરણકમલોં કો મનુષ્ય તો ક્યા, દેવતા ભી અપને હૃદયકમલ મેં ધારણ કરતે હૈં, ઐસે દેવેન્દ્રવૃન્દ સે વન્દિત શ્રીજિનેન્દ્ર ભગવાન કો મૈં નમસ્કાર કરતા હૂઁ॥ ૭ ॥

ફિર ભગવાનકા વર્ણન કરતે હૈં-

યદંઘ્રિપુણ્ડરીકચંચરીકતા ભૂતોઽભિતો,-
વિભાતિ ભાઽતિપાતનપ્રભુર્દિનાધિનાયકઃ ।
પ્રભાભિનવ્યભવ્યભૂઃ સુભવ્યભવ્યભંજન,-
પ્રભંજનં મુનીશ્વરં નમામિ તં જિનેશ્વરમ્ ॥ ૮ ॥

જો અપને ચરણકમલોંમેં રહનેવાલે ભવ્યોં કે ઉપર સર્વથા જ્ઞાન કા પ્રકાશ ડાલને સે સૂર્ય કે સમાન હૈં, ઔર અપની કેવલજ્ઞાનરૂપી પ્રભા સે નવીન નવીન અક્ષય કલ્યાણ કે કારણ હૈં, સુભવી–(સમ્યક્ત્વધારી) કે સકલ અભવ્ય (અમંગલ) રૂપી ધૂલીપુંજ કો ભંજન (નિવારણ) કરને મેં પ્રભંજન (વાયુ) કે સમાન હૈં, ઐસે મુનિનાથ શ્રીજિનેન્દ્ર ભગવાન કો મૈં નમસ્કાર કરતા હૂં ॥ ૮॥

(માલિની છન્દ)

હૃદિનિહિતજિનેન્દ્રઃ સ્તોત્રમેતત્પવિત્રં,
પઠતિ પરમભક્ત્યા ઘાસિલાલપ્રણીતમ્ ।
સ ભવતિ જિનરૂપઃ પ્રાપ્તસિદ્ધસ્વરૂપઃ
શિવસુખમયરૂપઃ શાશ્વતઃ સિદ્ધિભૂપઃ ॥ ૯ ॥

જો ભવ્ય પ્રાણી શ્રીજિનેન્દ્ર ભગવાન કો હૃદય મેં ધારણ કર કે પરમ ભક્તિસે શ્રી 'ઘાસીલાલ' મુનિ રચિત ઈસ પવિત્ર સ્તોત્ર

કા પાઠ કરેગા, વહ સાક્ષાત્ જિનરૂપ બનકર સિદ્ધ સ્વરૂપ કો પ્રાપ્ત કરેગા, સર્વદા અજર અમર શિવસુખમય હોકર સિદ્ધિ (મુક્તિ) કા રાજા બનેગા ॥ ૯ ॥

॥ ઇતિ શ્રી જિનાષ્ટકં સમ્પૂર્ણમ્ ॥

ધન્નાષ્ટક.

(માલિની છન્દ)

તવસિ કયરઈ જો, છટ્ઠગે સવ્વકાલં ।
પડિણિયયતયા જં, પારણાડડયંબિલાઓ ॥
ઇય દઢયરભાવા, ભાવિયપ્પા વસંતો ।
જયઈ મુણિવરોડયં, ધન્નનામાણગારો ॥ ૧ ॥

છાયા

તપસિ કૃતરતિર્યઃ ષષ્ઠકે સર્વકાલં,
પ્રતિનિયતતયા યત્પારણા ચામ્લતોડપિ ।

ઇતિ દૃઢતર ભાવાદ્ ભાવિતાત્મા પ્રશાન્તો,
જયતિ મુનિવરોઽયં ધન્યનામાનગારઃ ॥ ૧ ॥

છઠ છઠ તપસ્યામેં પરાયણ શાન્ત માનસ સર્વદા।
વ્રતકે અનન્તર આમ્બિલસે પારણવિધાયક જો મુદા ॥
દૃઢભાવ સે હૈ ઉદ્યમી શુભ ભાવના મેં અટલ હો।
અનગાર મુનિવર ધન્ય નામા કી સદા જય અચલ હો ॥૧॥

અજણિ વિઉલસીસં, સુક્કતુંબીસમાણં।
વિઉલરુઇરબાહૂ, સુક્કસપ્પોવમાણા ॥
જઉયરમઇનિણ્ણં સુક્કચમ્મોવમેયં।
જયઇ મુણિવરોઽયં, ધન્નનામાણગારો ॥ ૨ ॥

છાયા—

અજનિ વિપુલશીર્ષં, શુષ્કતુમ્બીસમાનં,
મૃદુલરુચિરબાહૂ, શુષ્કસર્પોપમાનૌ।
યદુદરમતિનિમ્નં, શુષ્કદૃત્યોપમેયં,
જયતિ મુનિવરોઽયં, ધન્યનામાનગારઃ ॥ ૨ ॥

કપાલ જિનકા શુષ્ક તુમ્બી કે સરીખા હો ગયા ।
કોમલ રૂચિરભુજ શુષ્ક સર્પ સમાન હૈ તપ સે નયા ॥
જિનકા ઉદર અતિ નિમ્ન સૂખા ચર્મસા અતિશિથિલ હો ।
અનગાર મુનિવર ધન્ય નામા કી સદા જય અચલ હો ॥૨॥
રસણમવિ ય લુક્ખં સોત્તમેયસ્સ સુક્કં ।
વડદલમિવ જાયં, મંસરત્તેહિ હીણં ॥
ણયણમવિ ય વીણાછિદ્દવંતારગાવં ।
જયઇ મુણિવરોડયં, ધન્નનામાણગારો ॥ ૩ ॥

છાયા—

રસનમપિ ચ રૂક્ષં શ્રોત્રમેતસ્ય શુષ્કં,
વટદલમિવ જાતં, માંસરક્તૈર્વિહીનમ્ ।
નયનમપિ ચ વીણા,-રન્ધ્રવત્તારકાવ,-
જયતિ મુનિવરોડયં, ધન્યનામાનગારઃ ॥ ૩ ॥
સૂખી હુઇ રસના તથા સૂખા શ્રવણ અતિ છીન હૈ ।
વટવૃક્ષકે પતે સરીખા માંસશોણિત હીન હૈ ॥

આંખ વીણા છેદ તારા કલ્પ ભાસિત વિમલ હો ।
અનગાર મુનિવર ધન્ય નામા કી સદા જય અચલ હો ॥૩॥
તવસિ ણિહિયચિત્તો, સુક્કલુકૂખોવિ જાઓ ।
સિઢિલિયસયલંગો, કંપમાણુત્તમંગો ॥
તયવિ વરતવસ્સા,-તેયસા દિપ્પમાણો ।
જયઇ મુણિવરોડયં ધન્નનામાનગારઃ ॥ ૪ ॥

છાયા—

તપસિ નિહિતચિત્તઃ, શુષ્કરૂક્ષોડપિ જાતઃ
શિથિલિતસકલાંગઃ, કમ્પમાનોત્તમાંગઃ ।
તદપિ વરતપસ્યા,-તેજસા દીપ્યમાનો,
જયતિ મુનિવરોડયં, ધન્યનામાનગારઃ ॥ ૪ ॥

તપ મેં રખા હૈ ચિત્ત રૂખા રૂક્ષ વિગ્રહ ભાસતા ।
સબ અંગ ઢીલે હો ગયે શિર ભી તહા હૈ કાંપતા ॥
તૌ ભી કઠિન તપ તેજસે હૈં શોભતે અતિવિમલ હો ।
અનગાર મુનિવર ધન્ય નામા કી સદા જય અચલ હો ॥૪॥

ચિરયરતિમિરં જં કંદરંતો પગાઢં ।
સવઈ લયમુવેજ્જા, જોઇણો વાગએણં ॥
ભવભવદુરિયં જં દંસણેણેવ તંવા ।
જયઈ મુણિવરોડયં, ધન્નનામાણગારો ॥ ૫ ॥

છાયા—

ચિરતરતિમિરં યદ્ ગહ્વરાન્તઃ પ્રગાઢં,
સપદિ લયમુપૈતિ, જ્યોતિષોપાગતેન ।
ભવભવદુરિતં યદ્,–દર્શનેનૈવ તદ્વદ્–
જયતિ મુનિવરોડયં ધન્યનામાનગારઃ ॥ ૫ ॥

તપસે સમાગત તેજ સે જિનકા પ્રકાશન જાગતા ।
કન્દરા મેં ચિરનિવાસી ગાઢ તમ હૈ ભાગતા ॥
જિનકે સુ–દર્શન સે ભવોભવ પાપ નાશતા અબલ હો ।
અનગાર મુનિવર ધન્ય નામા કી સદા જય અચલ હો ॥૫॥

ન હિ ભવઇ સુહં જં, કપ્પવચ્છસ્સ મૂલે ।
ન ખલુ સુરગવીએ, ણાવિ ચિંતામણીણં ॥

તયણુવમસુહં જં,-દંસણા એવ લબ્ભં ।
જયઇ મુણિવરોડયં, ધન્નનામાણગારો ॥૬॥

છાયા—

ન હિ ભવતિ સુખં યત્, કલ્પવૃક્ષસ્ય મૂલે,
ન ચ ખલુ સુરધેનો,-ર્નાપિ ચિન્તામણીનામ્ ।
તદનુપમસુખં યદ્દર્શનાદેવ લભ્યં,
જયતિ મુનિવરોડયં ધન્યનામાનગારઃ ॥૬॥

કલ્પતરૂ કે મૂલમેં જો, સૌખ્ય અતિ દુર્લભ કહા ।
સુરધેનુ ચિંતામણિન તે, મિલના કઠિન સુખ જો મહા ॥
દેખતે હી હૈ જિન્હેં સુખ, અસલ મિલતા અટલ હો ।
અનગાર મુનિવર ધન્ય નામા કી સદા જય અચલ હો ॥૬॥

ઉજ્ઝુમિઉહિયયો જો, કમ્મુણો નિજ્જરો જો ।
ચરણકરણસત્તો ગુત્તિગુત્તોડપમત્તો ॥
સમિઇસિમિઅ ઉજ્જં,-સત્તસત્તિપ્પહાવો,
જયઈ મુણિવરોડયં ધન્નનામાણગારો ॥૭॥

છાયા—

ઋજુમૃદુહૃદયો યઃ, કર્મણાં નિર્જરો યઃ,
ચરણકરણસક્તો ગુપ્તિગુપ્તોઽપ્રમત્તઃ ।
સમિતિસમિત ઉદ્યત્સ્વાત્મવીર્યપ્રભાવો,–
જયતિ મુનિવરોઽયં ધન્યનામાનગારઃ ॥ ૭ ॥

નિશ્છલ મૃદુલ હિય જો અશેષન, કર્મ કો હૈં જારતે ।
જો ચરણકરણાસક્ત ઔર, સુગુપ્તિ કો હૈં ધારતે ॥
સમિતિધારી હૈં તથા, ઉદ્યતપ્રતાપી સબલ હો ।
અનગાર મુનિવર ધન્ય નામા કી સદા જય અચલ હો ॥૭॥

પવિદલિયકુબોધો, પત્તસમ્મંસુબોધો ।
સમગુણવિમલાસો, સિદ્ધિમગ્ગેગલાસો ।
અણુવહયવિહારો, સત્તસત્તેગસારો ।
જયઈ મુણિવરોઽયં ધન્નનામાણગારો ॥૮॥

છાયા—

પ્રવિદલિતકુબોધઃ પ્રાપ્તસામ્યક્સુબોધઃ,
શમગુણવિમલાસ્યઃ, સિદ્ધિમાર્ગૈકલાસ્યઃ ।

અનુપહતવિહારઃ, સ્વાત્મવીર્યૈકસારો,
જયતિ મુનિવરોઽયં, ધન્યનામાનગારઃ ॥ ૮ ॥
પ્રવિનષ્ટ હૈ જિનકા કુબોધ સુબોધ દિનમણિ ભાસતા ।
શમસે પ્રસન્ન મુખારવિંદ સુમુક્તિમાર્ગ પ્રકાશતા ॥
અરૂ ઉગ્રવિહરણ રાજતે જિન ધર્મ સરકે કમલ હો ।
અનગાર મુનિવર ધન્ય નામાકી સદા જય અચલ હો ॥૮॥

(અનુષ્ટુપ છંદ)

સદોરમુહપોયસ્સ, સંધજીવહિએસિણો ।
ણમો ધન્નાણગારસ્સ, તવસંજમધારિણો ॥ ૯ ॥

છાયા—

સદોરમુખપોતાય, સર્વજીવહિતૈષિણે ।
નમો ધન્યાનગારાય, તપઃસંયમધારિણે ॥ ૯ ॥
દોરે સહિત મુખવસ્ત્રિકા જો, જીવ રક્ષા કે લિયે ।
ધરતે તથા સંયમ તપસ્યા, ધીરતા ધારણ કિયે ॥
અનગાર ધન્ય પદામ્બુજોં મેં, વન્દના સન્તત વસે ।
ઉનકી લલામ પવિત્ર લીલા, હૃદય મેં મેરે વસેં ॥૯॥

જિનસ્તુતિ

(શાર્દૂલવિક્રીડિત)

(૧)

આધિવ્યાધિનિવારકો જિનવરઃ પ્રાણીપ્સિતાર્થપ્રદઃ ।
ભવ્યામ્ભોજવિકાસને દિનકરો મોક્ષશ્રિયાં દાયકઃ ॥
ભવ્યેભ્યો વ્રતરત્નદાયકતયા યઃ કલ્પવૃક્ષાયિતઃ ।
સ શ્રીમાનૃષભાભિધાદિમજિનઃ શાન્તિં તનોતુ દ્રુતમ્ ॥

(૨)

દેવૈરર્ચિતમંચિતં ગુણગણૈસ્તેજોભરૈર્ભ્રાજિતમ્ ।
ભવ્યાનાં ભવમોચકં દુરિતભિત્સત્કેવલેનોર્જિતમ્ ॥
સંસારાંકુરબીજતામુપગતૈ રાગાદિભિર્નિર્જિતમ્ ।
લોકાલોકપદાર્થદર્શિનમહં વન્દેઽજિતં દ્વિડ્જિતમ્ ।

(૩)

અર્હચ્છાસનસત્સરઃપ્રવિલસત્તત્ત્વામ્બુજસ્થાયિનીમ્ ।
જૈનીં વાગધિદેવતાં ભવિજનેષ્વશ્રાન્તમાતન્વતે ॥
ભવ્યાનાં હૃદયેશયાય વિબુધજ્ઞાનૈકગમ્યાય ચ ।
શ્રીતીર્થેશ્વરસંભવાય વિગતદ્વેષાય ભૂયો નમઃ ॥

(હરિ ગીત)

(૧)

સબ આધિવ્યાધિવિનાશકર્ત્તા ઈષ્ટફલદાતા પ્રભો,
જય ભવ્યકમલ–વિકાસ–દિનકર મોક્ષશ્રીદાતા વિભો ।
વ્રત–રત્નદાતા ભવિક જન કો, કલ્પતરુ ઉપમાન હૈં ।
વે શ્રીઋષભ પ્રભુ શાન્તિ દેં જો આદિ જિન શ્રીમાન હૈં ॥

(૨)

સુરપૂજ્ય ગુણયુત તેજરાજિ, પાપ–પુંજ–નિવારકં,
સંસાર–તરુ કે બીજસમ, રાગાદિ–દોષ–પ્રહારકં ।
ભવબંધ–ભંજક ભવ્ય કે, શિવસૌખ્ય કે દાતાર હૈં,
ઉન શ્રી અજિત સર્વજ્ઞ પ્રભુકો, વંદના શત વાર હૈ ॥

(૩)

અરિહન્ત શ્રી ભગવન્ત કા, શાસન–સરોવર કાન્ત હૈ,
સત્તત્વરૂપી કમલ ઉસમેં, ખિલ રહે અશ્રાન્ત હૈં;
ઉસ કમલવાસિનિ દિવ્યધ્વનિસે ભવ્યજન હિતકાર હૈં,
ભગવાન સંભવનાથ જિન કો વન્દના શતવાર હૈં ॥

(શાર્દૂલવિક્રીડિત)

(૪)

જન્તૂનાં જનિમૃત્યુદુઃખદહનજ્વાલાશમે ચન્દનમ્ ।
ભૂમૌ સંવરનામવિશ્રુતમહાપૃથ્વીપતેર્નન્દનમ્ ॥
કર્મારાતિનિકન્દનં પદનમત્સામર્થ્યસંક્રન્દનમ્ ।
વન્દેઽહંત્વઽભિનન્દનં જિનપતિં લોકત્રયાનન્દનમ્ ॥

(શિખરિણી)

(૫)

તવાંઘ્રિધ્યાનેનાઽખિલજનિમતાં નાસ્તિ કુગતિઃ ।
તવાંઘ્રિધ્યાનેન પ્રભવતિ જનાનાં ચ સુગતિઃ ॥
તવાંઘ્રિધ્યાનેનોદ્ભવતિ ભવિનાં ભૂરિ સુમતિઃ ।
તતો ગેયો નૃણાં ત્વમસિ જિન ! નાથાન્તસુમતિઃ ॥

(૬)

યથાઽયઃ સંસ્પર્શાદ્ભવતિ કનકં સ્પર્શનમણેઃ ।
તથા ધ્યાનાદ્યસ્યોદ્ભવતિ સુવિશુદ્ધં પ્રભુપદમ્ ॥
ધ્રુવં શીતીભૂતં વિધુતભવબીજાંકુરલવમ્ ।
તમીશાનં પદ્મપ્રભજિનપતિં નૌમિ સતતમ્ ॥

(હરી ગીત)

(૪)

પ્રભુ જન્મ કે અરુ મૃત્યુ કે સંતાપ નાશક ચંદ હૈં,
સંસાર મેં વિખ્યાત સંવર ભૂમિપતિ કે નંદ હૈં ।
સબ કર્મ–રિપુઓં કે નિકન્દક, દેવપૂજિત સાર હૈં,
ભગવાન્ અભિનંદન જિનેશ્વર ! વંદના શતવાર હૈં ॥

(૫)

જિનકે ચરણયુગ–ધ્યાન સે દુર્ગતિ ન પાતે જીવ હૈં,
જિનકે ચરણયુગ–ધ્યાન સે શુભ યોનિ પાતે જીવ હૈં ।
જિનકે ચરણયુગ–ધ્યાન સે હી સુમતિ કા ભંડાર હૈં,
ઉન શ્રી સુમતિ પ્રભુ કે પદોં મેં વંદના શતવાર હૈં ॥

(૬)

લોહ બનતા સ્વર્ણ પારસ કે યથા સંયોગ સે,
ત્યોં ઈશપદ કી પ્રાપ્તિ જિસકે ધ્યાન કે શુભ યોગ સે ।
સંસાર–કારણ કે નિવારણ શાન્ત અરૂ અવિકાર હૈં,
ઉન પદ્મપ્રભ જિનરાજ કો મમ વન્દના શતવાર હૈં ॥

(શાર્દૂલવિક્રીડિત)

(૭)

સૂર્યસ્યાઽભિમુખો યથા રવિમણિર્દેદીપ્યતે તેજસા ।
તદ્વદ્ યસ્ય ચ સમ્મુખો મનનતો હ્યાત્માઽયમુદ્દીપ્યતે ॥
યદ્ધ્યાનાત્સમકર્મપાશયમનં મુંચંતિ જન્મિવ્રજાઃ ।
તં ધ્યાયામિ હૃદિ શ્રિયાં નિવસતિં દેવં સુપાર્શ્વં પ્રભુમ્ ॥

(આખ્યાનકી)

(૮)

ચન્દ્રપ્રભં ચન્દ્રનિભં જિનેન્દ્રં,
ત્રિલોકવન્દ્યં પ્રણમન્નરેન્દ્રમ્ ।
મુનીન્દ્રસેવ્યં ગુણવૃન્દકેન્દ્રં,
પ્રણૌમિ ભક્ત્યા પ્રણવન્મહેન્દ્રમ્ ॥

(શિખરિણી)

(૯)

ભવદ્ભક્ત્યા ભવ્યો ભવતિ ભુવને સદ્ગુણનિધિઃ ।
ભવદ્ધ્યાનાત્કામં પ્રભવતિ નૃમધ્યે શુભવિધિઃ ॥
ભવત્પાદામ્ભોજાશ્રયણવશતો ભાતિ સુવિધિઃ ।
અતો ગેયો નૃણાં ત્વમસિ જિન ! નાથાન્તસુવિધિઃ ॥

(૭)

રવિકાન્ત સૂર્ય સમક્ષ જ્યોં હોતા પ્રદીપ્ત વિશેષ હૈ,
જિસકે મનન સે આત્મા ત્યોં તેજયુત સવિશેષ હૈ ।
ધ્યાન સે હી કર્મરૂપી પાશ કા સંહાર હૈ,
ઊન શ્રી સુપાર્શ્વ જિનેન્દ્ર કો મમ વંદના શતવાર હૈ ॥

(૮)

જો ચન્દ્રમા કી સી પ્રભા-યુત દેવ-દેવ જિનેશ હૈં,
પદ-પંકજોં મેં ભક્તિ-યુત નમતે સુરેશ નરેશ હૈં ।
મુનિનાથ-સેવિત જો સુગુણ-ગણ કે સદા આધાર હૈં,
ઈન શક્રપૂજિત દેવ કો મમ વન્દના શતવાર હૈં ॥

(૯)

ભક્તિ સે જિનકી સુગુણનિધિ શીઘ્ર બનતા જીવ હૈ,
શુભ ધ્યાન હી જિનકા બનાતા ભાગ્યવાન અતીવ હૈ ।
હોતા પ્રશંસિત ભક્ત જિનકી ભક્તિ કે આધાર સે,
ઉન સુવિધિનાથ જિનેશ કો મમ વન્દના સત્કાર સે ॥

(શાર્દૂલવિક્રીડિત)

(૧૦)

અન્તઃ શત્રુ-કષાયવહ્નિ-નિચય-જ્વાલાવલીસંકુલા।
ભાસ્વદ્બોધનિતાન્તશુદ્ધમનસોભવ્યાબ્ધિપારેપ્સવઃ॥
સ્વાત્માનં પરિશીતયન્તિ સતતં યસ્ય પ્રભોર્ધ્યાનતઃ।
તં શ્રીશીતલનાથનામકજિનં નિત્યં નુમઃ સિદ્ધયે॥

(૧૧)

દેવાનાં નિવહે યથા સુરપતી, રત્નેષુ ચિન્તામણિઃ।
વૃક્ષાણાં સુરપાદપઃ સુમનસાં શ્રેષ્ઠં યથાઽમ્ભોરુહમ્॥
ઉદ્યાનેષુ વિશેષિ નન્દનવનં ધ્યાનેષુ શુક્લં વરમ્।
શ્રીશ્રેયાંસજિનસ્તથૈવ મુનિભિઃ શ્રેયાન્ ગુણૈર્ગીયતે॥

(૧૨)

સમ્પ્રાપ્નોતિ સરૂપતાં પરિચયાદ્ ભૃંગસ્ય કીટો યથા।
સૌગન્ધ્યં દધતે હિ ચન્દનતરુપ્રાન્તસ્થવૃક્ષા યથા॥
આત્માઽયં પરમાત્મતાં વ્રજતિ યદ્ધ્યાનપ્રભાવાત્તથા।
તં વન્દે જિનપુંગવં ગુણનિધિં શ્રીવાસુપૂજ્યં પ્રભુમ્॥

(હરિગીત)

(૧૦)

અન્તઃકરણ જિનકા દહકતા હૈ કષાય–નિદાન સે,
વે શાન્ત કરતે નિજ હૃદય હૈ જિસ પ્રભુકે ધ્યાન સે ।
હો શુદ્ધહૃદ જ્ઞાની સુજન સંસાર કરતે પાર હૈં,
ઉન દેવ શીતલનાથકો મમ વન્દના શતવાર હૈં ॥

(૧૧)

દેવગણ મેં ઈન્દ્ર, ચિંતારત્ન રત્ન વરિષ્ઠ હૈ,
જ્યોં કમલ ફૂલોમેં તથા સુરવૃક્ષ વૃક્ષ વિશિષ્ટ હૈ ।
હૈ વનોં મેં શ્રેષ્ઠ નન્દન ધ્યાન મેં સિત ધ્યાન હૈ,
મુનિ મંડલીમેં શ્રેષ્ઠ ત્યોં શ્રેયાંસ જિન ભગવાન હૈ ॥

(૧૧)

જ્યોં કીટ બન જાતા ભ્રમર હૈ ભ્રમર કે સંયોગ સે,
હોતે સુગંધિત વૃક્ષ ચંદન–વૃક્ષ કે સંયોગ સે ।
પરમાત્મપદ પાતા તથા યહ જીવ જિનકે ધ્યાન સે,
ઉન વાસુપૂજ્ય જિનેશ કો હો વન્દના સન્માન સે ॥

(માલિની)

(૧૩)

વિમલ ! વિમલનાથ ! ક્ષાલયૈનઃસમૂહં ।
તનુ તનુ ગુણરાશિં જ્ઞાનરત્નં ચ દેહિ ॥
અમરપદ–ગુણાબ્ધિ,–ર્યેન માર્ગેણ લબ્ધો ।
વિતર મમ હિતં યલ્લબ્ધસિદ્ધિર્ભવેયમ્ ॥

(શિખરિણી)

(૧૪)

અનન્તં યજ્જ્ઞાનં વિદિતસકલાર્થં ત્રિજગતાં ।
અનન્તા યદ્દૃષ્ટિર્વિષયકૃતનિઃશેષવિષયા ॥
અનન્તં યદ્વીર્યં પ્રવિલસતિ સૌખ્યં ચ નિખિલં ।
અનન્તેત્યાખ્યાં તદ્ ભજસિ જિનનાથ ! શ્રિતગુણ ! ॥

(૧૫)

ગુડાત્ખણ્ડસ્તસ્માદપિ સુમધુરા ભાતિ ચ સિતા ।
તતઃ ક્ષીરામ્ભોધેઃ પય ઇતિ તતોઽપીહ ચ સુધા ॥
તતોઽપિ સ્યાદ્વાદાંચિતસુમધુરા તાવકગિરા ।
તતો ધર્મ ! શ્રોતું તવ વચનમિચ્છન્તિ વિબુધાઃ ॥

હરિગીત

(૧૩)

હે વિમલ ! મેરે હૃદય કા સબ પાપ–મલ ધો દીજિયે,
સદ્‌ગુણ બઢાકર દેવ સમ્યક્ જ્ઞાન હમ કો દીજિયે ।
હે અમર–પદ ગુણ–સિન્ધુ કા પથ કૌન–સા બતલાઇયે,
વહ દીજિએ સન્માર્ગ ભગવન્ ! મમ હૃદય મેં આઈયે ॥

(૧૪)

તવ જ્ઞાન મેં ભાસિત ન હો વહ કૌન હૈ ઈસ લોક મેં ?
પ્રતિભા સતી સબ વસ્તુએં હૈં તવ અનન્તાऽऽલોક મેં ।
સમ્પન્ન વીર્ય અનન્ત સે પરિપૂર્ણ સુખ કે ધામ હો,
જિનનાથ ! દેવ ! અનન્ત ! તુમકો બારબાર પ્રણામ હો ॥

(૧૫)

ગુડ ખાંડ મિસરી મેં પ્રભો ! ક્રમવાર અધિક મિઠાસ હૈ,
ફિર ક્ષીર-સાગર નીર અરુ પીયૂષ મેં સુવિકાસ હૈ ।
સ્યાદ્વાદમય વાણી તુમ્હારી અમિત અદ્‌ભુત મિષ્ટ હૈ,
ઈસ હેતુ તેરે ચરણ–પંકજમેં શિરોનત શિષ્ટ હૈં ।

(સ્રગ્ધરા)

(૧૬)

અસ્મિન્ ગર્ભસ્થમાત્રેઽભવદવનિતલે

મારિરોગાદિશાન્તિઃ ।

સંજાતે તુ ત્રિલોકયાં સમજનિસકલૈર્મંગલૈઃકાન્તશાન્તિઃ॥

શાસ્ત્યા ષટ્ખંડમધ્યેસુવિહિતભરતક્ષેત્રવર્તીતિશાન્તિઃ।

વન્દ્યોઽસૌ શાન્તિનાથો વિહિતભવિજનાશેષકર્મપ્રશાન્તિઃ

(૧૭)

ષટ્કાયપ્રાણિરક્ષાવતરતહૃદયત્વાન્મતો લોકનાથ઼ઃ।

ભાસ્વદ્ભાભાવતીર્થસ્યજિનમતધૃતઃસ્થાપનાત્તીર્થનાથઃ

મિથ્યાજ્ઞાનાન્ધકારોદ્દલનપટુલસદ્દેશનૌજઃસનાથઃ ॥

ધ્યેયસ્તીર્થંકરોઽસૌ સુરનરનિકરૈઃ શ્રેયસે કુન્થુનાથઃ॥

(શાર્દૂલવિક્રીડિત)

(૧૮)

દેવં મોક્ષમહીરુહસ્ય વિલસત્સદ્બોધબીજપ્રદમ્ ।

કર્મગ્રાવભિદાપવિં સુરનતં રાગાદિસંવર્જિતમ્ ॥

મોહધ્વાન્તભિદારવિં ભવિજનાન્મોક્ષં નયન્તં વિભુમ્ ।

ભૂયો નૌમ્યઽરનાથસંજ્ઞકજિનં વિભ્રાજમાનં ગુણૈઃ ॥

હરિગીત

(૧૬)

ગર્ભસ્થ હોતે હી પ્રભો ! મારી મહામારી મહા,
લે જન્મ તૂ ને શાન્તિ ફૈલાઇ જગત મેં થી અહા ।
ઉપદેશ દે જગ કો બનાયા શાન્તિ કા આગાર હૈ,
હે શાન્તિનાથ ! જિનેશ ! તુઝકો વન્દના શતવાર હૈ ।

(૧૭)

ષટ્કાયરક્ષકપરક–વ્રતરત લોક કા તૂં નાથ હૈ,
સંસ્થાપના :કર તીર્થ કી તૂં તીર્થ કા ભી નાથ હૈ,
મિથ્યાત્વદલિની દેશના મેં તૂં સમર્થ વિશેષ હૈ,
હે કુન્થુ ! તેરે ચરણ–યુગ મેં નત સુરેશ નરેશ હૈં ॥

(૧૮)

તુમ મોક્ષરૂપી વૃક્ષ કે સદ્ બીજ કે દાતાર હો,
હો કર્મ–પર્વત–વજ્ર સુરનત વીતરાગવિકાર હો ।
રવિ મોહતિમિરવિનાશકારી, ભવ્યજનહિતકાર હો,
અરનાથ જિનવર કે ચરણ મેં વન્દના શતવાર હો ॥

(શાર્દૂલવિક્રીડિત)

(૧૯)

જ્ઞાનાદિત્રિવિભૂષણૈર્ભવિજનાનર્હત્પરાન્ મંડયન્ ।
રાગદ્વેષઘનાન્ધકારનિકરં જ્ઞાનૌજસા ખંડયન્ ॥
ભૂયો ભોગભુજંગદષ્ટમનસાં શાન્તિં પરાં લંભયન્ ।
મલ્લીનાથજિનઃસુરાસુરનરૈર્નમ્યઃસુભકત્યાઽનિશમ્ ॥

(૨૦)

નિત્યાનિત્યપદાર્થસાર્થવિલસત્પ્રેક્ષાઽસદક્ષપ્રભમ્ ।
નિત્યાનન્તસુખાશ્રયં ત્રિજગતાં નાથં સનાથં શ્રિયામ્ ॥
શ્રીપદ્માતનયં હરિદ્દ્યુતિલસદ્દેહપ્રભાભાસુરમ્ ॥
વન્દે શ્રીમુનિસુવ્રતં વ્રતવતાં મધ્યે વરેણ્યં પ્રભુમ્ ॥

(શિખરિણી)

(૨૧)

પ્રફુલ્લક્રૌંચાંકં પદયુગનમન્નાકિનિકરમ્ ।
લસત્સંવિદ્ભાસં ગુણકૃતનિવાસં સુખકરમ્ ॥
શ્રિતં ભવ્યૈર્ભક્ત્યા વિધુતભવશક્ત્યા નિરૂપમમ્ ।
નમીશં વન્દેઽહં પરમપદભાજં જિનવરમ્ ॥

હરિગીત

(૧૯)

જ્ઞાનાદિ–ભૂષણ સે વિભૂષિત ભક્ત જન જિસને કિયે,
શુભ જ્ઞાન–અસિ સે રાગ રિપુ કે ખંડ ખંડિત કર કિયે।
જો ભોગ ભુજગોં સે ડસો કે શાન્તિ કે આગાર હૈં,
ઉન સુર–અસુરનત મલ્લિ જિનકો વન્દના શતવાર હૈ ॥

(૨૦)

જિન ! નિત્ય ઔર અનિત્ય જગકે સત્ય જ્ઞાતા આપ હૈં,
અક્ષય અસીમ અનંત સુખ કે ધામ અરૂ નિસ્તાપ હૈં।
સુન્દર હરિત દ્યુતિયુત તથા જિન માત પદ્મા નન્દ હૈં,
ભગવાન મુનિસુવ્રત જિનેશ્વર દેવ ! આનન્દ–કંદ હૈ. ॥

(૨૧)

જિનકે ચરણ મેં દેવગણ કરતે વિનમ્ર પ્રણામ હૈં,
જો જ્ઞાનશાલી સદ્‌ગુણાકર ઔર સુખ કે ધામ હૈં।
સંસાર વિમુખ સુભવ્ય જન કે એક હી આધાર હૈં,
હૈં પરમ પદ કો પ્રાપ્ત નમિ જિન ! વન્દના શતવાર હૈ ॥

(શાર્દૂલવિક્રીડિત)

(૨૨)

યઃ સાડમ્બરવારયાત્રિકજનૈઃ સાર્દ્ધં વિવાહાય યન્ ।
જીવાન્ જાન્યકૃતેડત્રવાટનિહિતાન્ સંપ્રેક્ષ્ય રુદ્ધાન્બહૂન્
કારુણ્યાર્દ્રમના નિવૃત્ય રુચિરાદ્વૈવાહિકાત્તોરણાત્ ।
ચારિત્રવ્રતમાસ્થિતઃસ ભગવાન્ નેમિશ્ચિરં ચિન્ત્યતામ્

(૨૩)

યો જન્માન્તરબદ્ધવૈરકમઠમત્તોપસર્ગોદ્‌ભવાન્ ।
ઘોરાન્ ભૂરિપરીષહાનસહત ધ્યાનૈકતાનઃ પ્રભુઃ ।।
ત્રૈલોક્યે ભવિગીયમાનમહિમા રાજત્તપોદ્રાધિમા ।
ભૂયાદ્‌ભૂરિવિભૂતયે સ ભવિનાં શ્રીપાર્શ્વનાથો જિનઃ ।।

(૨૪)

યો વીરો જનનોત્સવં રચાયતું નીતઃ સુમેરું ગિરિમ્ ।
પ્રારબ્ધે મુદિતાત્મભિઃ સુરગણૈર્જન્માભિષેકે તદા ।।
ઐંદ્રીં વારયતિ સ્મ વીરશિશુતાદોર્બલ્યશંકાં વિભુઃ ।
અંગુષ્ઠાક્રમચાલિતામરગિરિઃ કુર્યાત્સદા મંગલમ્ ।।

(હરિગીત)

(૨૨)

જો ઠાટસે નિજ વ્યાહ કો બહુજન સહિત પ્રસ્થિત હુએ,
પર માંસભક્ષણ હેતુ પશુગણ રૂદ્ધ જાન વ્યથિત હુએ।
તત્કાલ તજ તોરણ ચલે કરુણા ભરે શુભ ભાવ સે,
વે નેમિનાથ જિનેશ યુગ યુગ વંદ્ય હૈં અતિ ચાવ સે ॥

(૨૩)

જન્માન્તરોં કે અરિ કમઠ ને જો દિયે ઉપસર્ગ થે,
શુભ ધ્યાન બલ સે સહ લિયે પ્રભુ ને પરીષહ વર્ગ થે।
થકતે નહીં હૈ ભવ્ય જન જિનકે પરમ ગુણ–ગાન સે,
ઈન ઇષ્ટ–દાતા પાર્શ્વ જિન કો વન્દના સન્માન સે ॥

(૨૪)

લે ગયે દેવ સુમેરૂ પર ઉત્સવ મનાને કે લિયે,
શુભ જન્મ કી શંકા હુઈ તબ ઈન્દ્ર કે પ્રમુદિત હિયે।
'અભિષેક કૈસે શિશુ સહેંગે ?' મેરૂ કમ્પાયા તદા,
અંગુષ્ઠ સે, વે વીર જિન કલ્યાણકારી હો સદા ॥

(૨૫)

સ્તુતેશ્ચતુર્વિંશતિકાં જિનાનાં
યો ઘાસિલાલેન કૃતાં પઠેચ્ચ ॥
તસ્યેહ સંપદ્ વિવિધા સમૃદ્ધા,
લબ્ધિશ્ચ સિદ્ધિશ્ચ સમીપમેતિ ॥

(૨૫)

મુનિવર ઘાસીલાલ કૃત, ચૌવીસી જિનરાજ ।
પઢે-સુને પાવે વહી, અક્ષય સુખ કે સાજ ॥

અથ ગૃહ (ઘર)-શાન્તિ-સ્તોત્રમ્

સંતિં સુધાવરિકરં, ગુણરયણરોહણાચલં ।
સવ્વન્નું મણોહરં સોક્ખધરં, નમંસામો સાર-આલયં ॥૧॥
ૐ શ્રીઁ ક્લીઁ નેમી મજ્ઝ, ગેહં સુહસિદ્ધિએ પરિઆલઉ ।
ક્લૈઁ આગચ્છઉ સંનિહિં સંભવો ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ સુહદો ॥૨॥
પુત્તકલત્તગિહમુહં પાઉં ૐ ક્લૌઁ બ્લૌઁ હ્રાઁ સુવિહિણાહે ॥
ધણમણિ કુડુંબબાહૂ, અલઉ સવ્વવિગ્ઘસંહતીઉ ॥૩॥
ૐ ૐ શ્રીઁ ધમ્મપ્પહૂ, હિયયકુચ્છિં રક્ખઉ નિગેતણસ્સ ।
દયઉ દાસાઈચલણે ૐ ક્રાઁ શ્રીઁ સંતિકિવાલવો ॥૪॥
પિટ્ઠત્તો અણંતજિણો હ્રાઁ હૂઁ ૐ શ્રીઁ વણ્ણાવલિગુત્તો ।
ૐ શ્રીઁ ક્લીં મુણિસુવ્વઓ, પુરઓ રક્ખ રક્ખ કેવલવિઉલે ॥૫
ૐ હ્રીઁ ક્રાઁ ક્રીઁ બ્લૂઁ બ્લાઁ નમિઉણ કકુહત્તો પાઉ ગિહં ।
રક્ખ રક્ખ હૂઁ અજિઓ, પાયાલેહિ સુહણિહિં કુણઉ ॥૬॥
ચંદત્તો નિમ્મલયરૂ, ૐ હ્રીઁ ચંદપ્પહૂપયાસં કરઉ ।
ૐ ઐઁ શ્રીઁ ક્લૌઁ ક્લીઁબ્લૌઁ, ઉસભો રક્ખઉ વિદિસત્તો મે ॥૭॥
હ્રીઁ સુપાસ-જિણો, સાસકાસસૂલસ્સ સવ્વયાઈ,
ગુજ્ઝરોગ-કંડુઅત્તો પાઉ ૐ શ્રીઁ શ્રીઁ વિમલજિણો ॥૮॥

ॐ ह्रीँ श्रीँ મલ્લિપ્પહૂ સુહમલ્લિકુસુમાઈં વિઆસઉ મે ।
દુહદરિદ્દં પણાસઉ, પણવીસયધણુમિત્તદેહો ॥૯॥
સચક્કપરચક્કભયં, છિંદઉ ॐ ક્રાં ક્રીં અરો સુહદો ય ।
વદ્ધમાણો સવ્વન્નૂ, ॐ હ્રૂીં શ્રીં સિવલચ્છિંદેઉ ॥૧૦॥
સુગઈ પઉમપ્પહો મમ, હ્રૂીં શ્રીં ક્લીં વણ્ણસેણિ સંલિઓ ।
વિસ વિસહર-સલિલાણં, ભયં લૂરંતુ અમરમહિઓ ॥૧૧॥
કપ્પતરુપરિવાડિયં, નંદણવણસમં મમ ગિહં કુણંતુ ।
વસુપુજ્જ-સીયલજિણા ॐ અઁ શ્રીં હ્રૂીં બ્લૂઁ સવ્વયા ॥૧૨॥
સિજ્જંસો ॐ અઁ શ્રીં હ્રૂીં, સપ્પ-મિયારિ-સાવયગણે વારઉ ।
ॐ કુંથૂ રિઉં દલઉ, દેઉઆરુગ્ગં દીહાઉસં મે ॥૧૩॥
ડાઈણી-સાઈણીઓ, રિંકિણી દુહાઉ કીલિયા હોંતુ ।
ॐ હૂઁ ફુડ ફુડ સાહા હ્રૂીં હૂઁ પાસ અભિનંદણો ય ॥૧૪॥
વિહરમાણજિણા મુણી જક્ખા લોગપાલા ગહા દેવી ।
સવ્વે ઇમે પસન્ના કપ્પતરુવ્વ ઈચ્છિયં દલંતુ ॥૧૫॥

નવગ્રહ શાંતિ

ગુરૂદેવં નમસ્કૃત્ય, ગ્રહશાંતિં વદામ્યહમ્ ।
વિધિતજ્જપમાત્રેણ, સમાધિં લભતે નરઃ ॥ ૧ ॥
જન્મસ્થાનેઽથવા રાશૌ, ગ્રસંતિ ગ્રહરાશયઃ ।
તદેકભક્તજપતઃ સમારાધ્યતુ ખેચરાન્ ॥ ૨ ॥
હ્રૂાં હ્રૂીં શ્રીં હ્રૂં ઋષભાદિ,–વર્દ્ધમાન–જિનેશ્વરાઃ ।
રક્ષંતુ માં સદા દેવા, મન્દાદિગ્રહવિઘ્નતઃ ॥ ૩ ॥
શની રાહુશ્ચ, કેતુશ્ચ, કુસ્થાનં ભજતે યદા ।
મુનિસુવ્રતનેમીનાં સુખં બીજાક્ષરૈર્જપાત્ ॥ ૪ ॥
મંગલે વિમલં ધ્યાયેત્, ગુરૌ ધ્યાયેચ્ચ પાર્શ્વકમ્ ।
શુક્રે સુમતિદેવં ચ, ચન્દ્રે ચન્દ્રપ્રભં મુદા ॥ ૫ ॥
બુધે સુવિધિનાથં ચ, સૂર્યેઽરં મનસા જપેત્ ।
શેષા જિનવરાઃ સર્વે રક્ષન્તુ મમ ગાત્રકમ્ ॥ ૬ ॥
ભાલે વામભુજે, નાભૌ, દક્ષિણે કરયોઃ પુનઃ ।
પશ્ચાદષ્ટરલે ચિત્તે, ધ્યાયેદ્ બીજૈર્જિનેશ્વરમ્ ॥ ૭ ॥

રોગશોકૌ ચ દારિદ્રયં, ચિત્તવિક્ષેપકારકમ્ ।
આધિવ્યાધી ઉપાધિશ્ચ ક્ષયં યાન્તિ ન સંશયઃ ॥ ૮ ॥
ૐ હ્રીં શ્રીં હ્રૂઁ હ્રૌં ચૈતાનિ, સંયોજ્ય પ્રભુનામતઃ ।
જપેત્ ત્રિસંધ્યં સંગોપ્ય. ચાષ્ટોત્તરશતં મુદા ॥ ૯ ॥
ડાકિનીશાકિનીત્યાદિ, દુષ્ટ–સર્પાશ્ચ સર્વથા ।
અર્હૈઃ કૃતાનિ વિઘ્નાનિ, નશ્યન્તિ ધ્યાનતો જિને ॥ ૧૦ ॥
ચક્રેશ્વર્યાદિદેવ્યશ્ચ, દિવ્યન્તુ મેડનિશમ્ ।
દેવી કાલી મહાકાલી સાનુકૂલા જિનાખ્યા ॥ ૧૧ ॥
ગ્રહશ્રેણી પ્રભુધ્યાનાદનુગૃહ્ણાતિ સર્વથા ।
નિઃસંશયં બ્રવીતીદં ઘાસીલાલો મુનિવ્રતી ॥ ૧૨ ॥
શનિરવિશશિભૌમાઃ, સૌમ્યજીવૌ ચ શુક્રઃ
ગગનચરણોડયં, સિદ્ધિસૌખ્યં દદાતુ ।
જિનપતિજપનાન્મે, તુષ્ટિપુષ્ટી દદાતુ,
મમ જય–વિજયં સ્વાહાન્તમોંહ્રીં પુનઃ શ્રીં ॥ ૧૩ ॥

ॐ

॥ પૂજ્ય શ્રી જવાહિર ગુણ કિરણાવલિ ॥

(માલિનીવૃત્તમ્)

શુભતરગુણાધારં પ્રાપ્તસંસારપારં,
ભવિજનહિતકારં જ્ઞાનવિત્તૈકસારમ્ ।
દલિતદુરિતવૃન્દં જૈનપાદારવિન્દં,
ગુરુગુણકિરણાલિં વન્દમાનો વદામિ ॥ ૧ ॥

ભાષા-કવિતા

જો શુભ ગુણોંસે યુક્ત હો પહુંચે ભવોદધિ પાર હૈં,
જો ભવિકજનહિતકાર હૈં જો જ્ઞાન પારાવાર હૈં ।
ઉન પાપહર જિનપદકમલ કો નમન કરકે નેમસે,
ગુરુવર્યગુણકિરણાવલી મેં કર રહા હૂઁ પ્રેમસે ॥૧॥

(માલિનીવૃત્તમ્)

અતિશુભગુણમાલં, સૌમ્યદીપ્તાન્તરાલં,
વિમલવિરતિપાલં તેજસા દીપ્તભાલમ્ ।
રુચિરગુણવિશાલં, સ્તૌમ્યહં સર્વકાલં,
તમિહ જગતિ પૂજ્યં, શ્રીજવાહીરલાલમ્ ॥ ૨ ॥

મણિ–સુરતરુ–ધેનૂ–ધાન–પીયૂષજાતં,
તદનુપમગુણાનાં, વર્ણને કઃ સમર્થઃ ।
ગુરુગુણગણનાયાં, કોऽપિ નૈકોऽપિ દક્ષઃ,
તદપિ ચ મમ યત્નો, ધૃષ્ટતામાત્રહેતુઃ ॥ ૩ ॥

(સમ્યક્ત્વવર્ણનમ્)

શિવસુખતરુપાલં, ગુપ્તિસત્તાલવાલં,
સમિતિમૃદુલમાલં, સારશાલં વિશાલમ્ ।
ક્ષમશમદમજાલં, દ્યોતમાનાન્તરાલં,
વિમલફલરસાલં, સૌમ્યસમ્યક્ત્વમસ્તિ ॥ ૪ ॥

ગુણમંજુમાલાસે હૃદય શોભાયમાન વિશાલ થા,
જિનકા સુનિર્મલ ચરિત પાલનસે ચમકતા ભાલ થા।

ગુણરુચિર ગુરુવર કો સદા નિજ હૃદય પટ પર મેં ધરૂં,
ગણિવર જવાહિરલાલજી ગુરુદેવકી મૈં સ્તુતિ કરૂં ॥૨॥

મણિ દેવતરુ અરુ કામધેનુ સુરમ્ય દેવોદ્યાન હૈં,
અનુપમ સુધા કે ગુણ કભી કોઈ કહ સકે ન મહાન હૈ।

એસે અતુલ ગુરુગુણગણન મેં કૌન જન પટુ નીતિ સે,
તો ભી હમારા યત્ન ઉસ મેં ધૃષ્ટતા કી રીતે સે ॥ ૩ ॥

શિવસૌખ્યતરુપાલક તથા તિહુ ગુપ્તિ આલવાલ હૈ,
ફિર સમિતિ કા મૃદુમાલ હૈ અરુ સાર શાલ વિશાલ હૈ,

ક્ષમ શમ દમોં કા જાલ જિનકા અન્તરાલ ઉજાલ હૈં,
અતિવિમલ ફલરસપાન અરુ સમ્યક્ત્વ શુભગુણશાલ હ ॥૪

સકલકુશલધારં, કલ્મષધ્વાન્તહારં,
વિમલવિપુલસારં, ભવ્યજીવાવધારમ્ ।

નિહતમતિવિકારં, નાશિતાન્તર્વિકારં,
કુમતિવનકુઠારં, નિત્યચિ-તૈકહારમ્ ॥ ૫ ॥

રવિકર ઇવ સર્વં, શાર્વરં ધ્વાન્તવૃન્દં,
કુગુરુ–કુમત–દેવં, માનસસ્થં ત્વનાદિમ્ ।

તદપનયતિ નિત્યં, સર્વથાઽતથ્યભાવં.
સુરવરમુનિવન્દ્યં, બોધિબીજં પ્રશસ્તમ્ ॥ ૬ ॥

વિલસિતસુરવૃન્દં, નન્દનં મોદકન્દં.
પરિમલપરિવાહૈ, રંજિતં ગન્ધવાહૈઃ ।

વિતરતિ વિદધાનં, જ્ઞાનદીપં પ્રધાનં,
પરમસુખનિધાનં, મોક્ષધામાઽસમાનમ્ ॥ ૭ ॥

ભાષા-કવિતા

સબ કુશલ કા આધાર કલ્મષરૂપ તમ અપહાર હૈ,
મલરહિત અતિશય સાર ફિર યહ ભવ્યજીવાધાર હૈ।
મતિવિકૃતિહારી હૃદયગત-કાલુષ્ય ટાલનહાર હૈ,
કુમતિસ્વરૂપવનીકુઠાર પ્રધાન નિત હિતકાર હૈ ॥૫॥

રવિકિરણ જૈસે રાત્રિકા અંધકાર સબ હૈ નાશતા,
વૈસે કુગુરુમત આદિ માનસ દાવ જો હૈ ભાસતા।
યહ સર્વથા મિથ્યાત્વરૂપ ઉસે મિટાતા હૈ સદા,
સુર-નર-મુનીશ્વર-વંદ્ય ફિર સબ ભાવમેં યહ હૈ જુદા ॥૬॥

સુરદેવપતિસમુદાય નન્દનવન જહાં આનન્દ હૈ,
અરુ મેરુગિરિ પૈ સુરભિમલયજ વિમલતર નિરમન્દ હૈ।
સમકિત ગુણોં કે યોગમેં અરુ જ્ઞાનકે ઉપભોગમેં,
અતિવિશદ ઔર અનન્ત સાદિ આનન્દ પાતા યોગમેં ॥૭॥

સરસિજજલબિન્દુઃ, કુન્દપુષ્પં યથેન્દુઃ,
સુરગજઘનસારઃ, ક્ષીરધારસ્તુષારઃ ।

જિનવચસિ મરાલઃ, સૂક્તિમુક્તૈકમાલઃ,
વિલસતિ ઘનસારઃ, શુભ્રસમ્યક્ત્વસારઃ ॥ ૮ ॥

જનનમરણહર્ત્રીં, દુઃખપુંજાપહર્ત્રીં,
શુભગુણચયભર્ત્રીં, સિદ્ધસૌખ્યસ્ય કર્ત્રીમ્ ।

અમરપદવિધાત્રીં, ભૂતધાત્રીં પવિત્રીં,
ભજત ભજત શ્રદ્ધાં, મેધયા શુદ્ધરૂપામ્ ॥ ૯ ॥

ભવજલનિધિસેતુ-ર્ધર્મહર્મ્યૈકકેતુ,-
ર્દમશમગુણસિન્ધુર્ભવ્યજીવૈકબન્ધુઃ ।

હૃતસકલવિકારઃ, પ્રાપ્તકૈવલ્યસારઃ,
વિતથતિમિરભાનુઃ, સૌખ્યશૈલૈકભાનુઃ ॥ ૧૦ ॥

ભાષા-કવિતા

ધવલ જૈસા નલિનદલગત ભાસતા જલબિન્દુ હૈ,
ફિર કુંદસુમ અરુ ગગન તલ મેં ચમચમાતા ઈન્દુ હૈ ।
સુરગજ તથા ઘનસાર ક્ષીર તુષાર મુક્તામાલ હૈ,
જિનવચન સર કે હંસ તસ સમ્યક્ત્વસાર વિશાલ હૈ ॥૮॥

જનિ-મૃત્યુ-હન્ત્રી દુઃખચયહન્ત્રી તથા જો ભાસતી,
શુભગુણનિચયભર્ત્રી તથા સબ સિદ્ધસુખકર્ત્રી સતી ।
અમરપદદાત્રી તથા સબભૂતધાત્રી નેમસે,
ભવિજન ! ભજો પાવન પરમ શ્રદ્ધા અચલતર પ્રેમસે ॥૯॥

ભવસિન્ધુતરલતરંગ તરને કે લિએ યહ સેતુ હૈ,
શમ દમ ગુણોં કા રત્નનિધિ ફિર ધર્મસૌધસુકેતુ હૈ ।
સબવિકૃતિનાશક હૈ તથા કૈવલ્ય સાર ગહા મહા,
મિથ્યાત્વ-તમ કે ભાનુ શિવગિરિકા પ્રભાકર હૈ કહા ॥૧૦॥

નિખિલદુરિતનાશસ્ત્રાસનાશો હિ યસ્માદ્,
ભવતિ જગતિ યસ્માત્ સર્વતોઽસર્વતો વા ।
સકૃદપિ કલિતોઽર્દ્ધાત્પુદ્ગલાદ્ યાતિ મોક્ષં,
સકલશુભપદાર્થાદુત્તમાદુત્તમશ્ચ ॥ ૧૧ ॥

ઇતિ સમકિતબોધો મોક્ષસૌધો વ્યબોધિ,
તરુણકરણભાવૈર્યેન મહ્યં સુભાવૈઃ ।
સ મમ સુગુરુરાજઃ શુદ્ધગચ્છાધિરાજઃ,
સુગુરુગુણવિશાલઃ શ્રી જવાહીરલાલઃ ॥ ૧૨ ॥

॥ અથ જ્ઞાનાષ્ટકમ્ ॥

પરમસુખનિદાનં ધ્યાનવૃત્ત્યૈકતાનં
હૃતકલુષવિતાનં શુદ્ધરૂપૈકભાનમ્ ।
ફલતિ સુખનિધાનં તત્ત્વદાનપ્રધાનં,
પિબત પિબત ભવ્યાઃ ! જ્ઞાનપીયૂષપાનમ્ ॥ ૧૩ ॥

ભાષા-કવિતા

ભવિ હૃદયવાસી ત્રાસ કો જો નાશ કરતા હૈં તહાઁ,
ઈસ ભવ્ય જગમેં કીર્તિકીર્તન સજ્જનોંકા હૈ જહાઁ ।
સબસે બડા યહ અર્દ્ધપુદ્ગલ સે છુડાતા હૈ જભી,
સબસે મહોત્તમ મોક્ષપથ કહલા રહા હૈ યહ તભી ॥૧૧॥

ચારિત્ર દર્શન ઔર જ્ઞાન પ્રધાન મોક્ષ સુસોધ હૈ,
અસમાન કરુણાયુત દિયા મુઝ ભાવસે શુભ બોધ હૈ ।
મેરે મહા સમ્માન્ય સદ્ગુણજ્ઞાનદીપ દયાલ હૈ,
ગુરુવર્ય સમકિતકે પ્રદાયક શ્રી જવાહીરલાલ હૈ ॥૧૨॥

વરસૌખ્ય કા યહ હેતુ ફિર નિજધ્યાન મેં ઈકતાન હૈ,
હત પાપરૂપ વિતાન નિર્મલરૂપ કા ઇક ભાન હૈ ।
સુખરૂપ ફલ દાતા તથા તત્વાર્થદાન પ્રધાન હૈ,
હે ભવ્ય ! પીઓ જ્ઞાનકા પીયૂષપાન મહાન હૈ ॥૧૩॥

(જ્ઞાનલક્ષણમ્)

અમિતસકલભાવા ધ્રૌવ્યધર્માદિયુક્તા,-
સ્તદિહ ગુણવિશેષૈઃ સર્વપર્યાયપૂરૈઃ ।
સ્ફુટવિશદતયાઽલં સર્વકાલં સ્ફુરન્તિ,
નિખિલભુવનસારં જ્ઞાનમાલમ્બનીયમ્ ॥ ૧૪ ॥

હરતિ વિષયતન્દ્રાં મોહનિદ્રાં લુનીતે.
વિતરતિ શિવસિદ્ધિં ધર્મવૃદ્ધિં તનોતિ ।
સપદિ નયતિ તાપં પાપસન્તાપકં ચ,
વિપુલસુખનિધાનં જ્ઞાનમારાધયત્વમ્ ॥ ૧૫ ॥

મદનહરણદક્ષં જ્ઞાનવિજ્ઞાનપક્ષં,
દુરિતચયવિપક્ષં ધર્મરક્ષં સુલક્ષમ્ ।
સમરસશુભકન્દસ્ત્યક્તકર્મૈકબન્ધઃ,
સુમતિકુમુદવૃન્તાત્સ્યન્દમાનો મરન્દઃ ॥ ૧૬ ॥

જ્ઞાનકા લક્ષણ

અનુપમ તથા નિત્યત્વધર્મા જો સમસ્ત પદાર્થ હૈ,
ઉસ સર્વ પર્યાયાભિરાજિત ગુણ્ય સે વિહિતાર્થ હૈ।
હરવક્ત જિસમેં ચારુતા સે ફુરરહા ગુણરાજ હૈ,
ભવસાર એસા જ્ઞાન યહ અશ્રેય જગમેં આજ હૈ ॥૧૪॥

હરતા વિષય તન્દ્રા તથા યહ મોહનિદ્રા નાશતા,
શિવ સિદ્ધિદાતા ધર્મવૈભવ ખૂબ નિત્ય વિકાશતા।
અતિશીઘ્ર હિયસન્તાપનાશક વિપુલ સુખ । ખાન હૈ,
અતિપાપહાર પ્રવીણ જ્ઞાન ગહો ભવી ! યહ પ્રાન હ ॥૧૫॥

યહ મદનનાશનદક્ષ ફિર વિજ્ઞાનજ્ઞાન સુપક્ષ હૈ,
અધચયવિપક્ષ તથા પુરાતન–ધર્મ રક્ષસુલક્ષ હૈ।
કર્મબન્ધન કા નિકન્દન સર્વરસતરુ કન્દ હૈ,
શુભમતિ કુમુદ કે વૃન્દસે ઝરતા હુઆ મકરન્દ હૈ ॥૧૬॥

અવિચલમવતંસો જ્ઞાનહંસો જગત્સુ,
યમનિયમસુચંચુઃ કર્મનીરં વિવેક્તિ ।
વિશદગુણસમિદ્ધં શુદ્ધસિદ્ધસ્વરૂપં,
પ્રખરરિપુપ્રતીપઃ સત્તમિસ્ત્રૈકદીપઃ ॥ ૧૭ ॥

હરતિ દુરિતરાજ્યં યેન કેનાપ્યભાજ્યં,
નયતિ જલધિપારં જન્મરોગૈરપારમ્ ।
અપનયતિ કષાયં દોષજાલૈરપાયં.
નિખિલગુણગરિષ્ટં તીર્થનાથપ્રતિષ્ઠમ્ ॥ ૧૮ ॥

શરદિ ખલુ જલં યન્નિર્મલં સર્વકાલં,
ભવતિ યદભિસંગાત્ સર્વથાઽન્તર્વિશુદ્ધમ્ ।
નિરુપમસુખમૂલં નાશયન્મોહશૂલં,
હૃદયકુમુદચન્દ્રં હીનતન્દ્રં ભજધ્વમ્ ॥ ૧૯ ॥

ભાષા-કવિતા

હરએક જગમેં નિયમ યમ શુભચંચુવાલા હંસ હૈ,
સબકર્મ નીરવિવેકશાલી નિત્ય વર અવતંસ હૈં ।
નિર્મલ ગુણોંસે યુક્ત ફિર કર્મારિપક્ષપ્રતીપ હૈ,
ફિર શુદ્ધ સિદ્ધ સ્વરૂપ હિય અંધિયારનાશન દીપ હૈ ॥૧૭॥

હરતા દુરિતનિકુરમ્બ યહ અવિભાજ્ય સબસે હૈં મહા,
જનિમૃત્યુદુસ્તર જલધિકે ફિર પરિનેતા હૈ કહા ।
હિય કે કષાય વિનાશકારી તીર્થનાથ પ્રતિષ્ઠ હૈ,
સબ દોષસે ન્યારા નિરાલા જ્ઞાનગુણ સુગરિષ્ઠ હૈ ॥૧૮॥

રહતા શરદઋતુમેં વિમલ જલ સર્વદા જિસ ભાંતિ હૈ,
હિયકા વિશોધનસે કહાતા સ્વચ્છ યહ ઈસ ભાંતિ હૈ ।
નિરુપમ સુખોંકા મૂલ મોહસ્વરૂપ શૂલ વિનાશતા,
હિયકુમુદચન્દિર જ્ઞાન સેવો ટાલકર અલમલસતા ॥૧૯॥

પ્રસરદમૃતધારં સારસારં સુસારં,
યદિહ કુમુદબન્ધું રશ્મિસિન્ધું નિપીય ।
સમુપનયતિ પુષ્ટિં તુષ્ટિશાલી ચકોર,-
સ્તદિવ સુખદપાનૈર્જ્ઞાન પાનૈશ્ચ જીવઃ ॥ ૨૦ ॥

ઇતિ હિતકરશિક્ષાऽદદાયિ જ્ઞાનસ્વરૂપા,
પરકૃતિપરચા યા શુદ્ધયા ચિત્તવૃત્ત્યા ।
જલધરજલધારા જ્ઞાનિનાં સદ્વિચારા,-
જગતિ ચ સુખકારાઃસન્તિ સન્માર્ગસારાઃ ॥ ૨૧ ॥

ચારિત્રવર્ણનમ્

સકલવનચયે યન્નન્દનં નન્દનત્વાત્,
સકલરસચયે યત્ સુષ્ઠુ પીયૂષમેવ ।
સકલતરુચયે યત્ કલ્પવૃક્ષો વરેણ્ય,-
સ્તદિવ ગુણચયે યત્સ્વસ્ય ચારિત્રમેવ ॥ ૨૨ ॥

ભાષા-કવિતા

ઝરતી હુઈ પીયૂષસરિતા ચન્દ્રસે ચકવા યથા,
પીકર મનોહર અંગપુષ્ટ સુતુષ્ટ હોતા સર્વથા।
ઈસ ભાંતિ જ્ઞાન સુધારસોંસે જીવ હોતા મસ્ત હૈ,
જ્ઞાનામૃતોં કે સામને વિષસમ વિષયરસ અસ્ત હૈ ॥૨૦॥

યહ જ્ઞાનશિક્ષા હિતકરી અતિશુદ્ધ માનસવર્તિની,
જલધર વિમલ જલધારસી દી સદ્વિચાર પ્રવર્તિની।
સુખકારિણી દુખહારિણી સન્માર્ગ દર્શનકારિણી,
ભવસિન્ધુનિપતિત ભવિજનોંકી હૈં સદા ભવતારિણી ॥૨૧॥

સર્વ વિપિનમેં નન્દન યથા આનન્દ દેતા હૈ મહા,
હરએક રસમેં ફિર રુચિર પીયૂષ હી જગમેં કહા।
સબ વૃક્ષમેં સુરતરુ સદા જિસ ભાંતિ પરમપ્રધાન હૈ,
યહ આત્મગુણમેં એકહી ચારિત્ર શિવસુખખાન હૈ ॥૨૨॥

પ્રકટિતપટુભાવં શુદ્ધભાવં દદાતિ,
વિઘટતિ વિકટારં પાપભારં ભિનત્તિ ।
વિષમવિષય જાલજ્વાલમાલાવલીઢં,
વ્યપનયતિ ચ શલ્યં હૃદ વિશલ્યં કરોતિ ॥ ૨૩ ॥

ધૃતશિવસુખભાવૈશ્ચર્યતે શુદ્ધભાવૈઃ,
પરમસુખનિવાસે ગમ્યતે યેન વાસે ।
યદિતિ સકલકર્મ ઘાતરિક્તૈકહેતુઃ,
તદિહ હૃદિ ચરિત્રં કર્મદાત્રં પવિત્રમ્ ॥ ૨૪ ॥

ઉપચિતભવકોટી કર્મકોટી વિઘટ્ટં,
વિકટભવ વિઘાટીઃ હાટિ હટ્ટપ્રભેદિ ।
વિમલગુણનિદાનં કેવલજ્ઞાનધાનં,
સ્વહૃદિધરચરિત્રં ભવ્યલોકે પવિત્રમ્ ॥ ૨૫ ॥

ભાષા-કવિતા

વિખ્યાત પટુતા ઔર નિર્મલ ભાવ દેતા હૈ મુદા,
કઠિનાઇયોંકા ઔર પાપ-સમૂહકા ભેદક જુદા ।
ફિર વિષયપાવકતાપસે પરિતપ્ત માનસકો સદા,
અતિ શાન્ત કરતા સર્વથા ચારિત્ર નિર્મલ હો યદા ।।૨૩।।

શિવસૌખ્ય ઇચ્છુક સે સદા શુભભાવસે સેવિત કહા,
જિસકે સુસેવનસે પરમ સુખધામ થિતિ પાતે મહા ।
જિસ હેતુ કર્મકલાપકા અતિરેકમેં યહ હેતુ હૈ,
ઈસસે હૃદયમેં સજ્જનોં કે કર્મહી સુચિકેતુ હૈ ।।૨૪।।

ભવકોટિસંચિત કર્મકોટિ મૂલકન્દન હૈ કહા,
અતિભીમ ભવકી હાટકો ઉન્મૂલ કરતા હૈ મહા ।
નિર્મલ ગુણોંકા બીજ કેવલ-જ્ઞાનકા સુનિધાન હૈં,
હે ભવ્ય લોકો ! હિય ધરો ચારિત્ર યહ શુચિખાન હૈ ।।૨૫।।

શશકશિરસિ શ્રૃંગં ભાગ્યહીનઃ શુભાંગં,
કલયતિ સિકતાયાં તૈલસત્તાં કદાચિત્ ।
તદપિ ચરિતહીનો માનવો ધર્મહીનો,
નચ ખલુ લભતેઽસૌ મોક્ષસૌખ્યં મુમુક્ષુઃ ॥ ૨૬ ॥

જગતિ ચ ઘનસારઃ શીતલો યસ્તુષારઃ,
શશિનિ કિરણભારઃ શારદીયોઽત્યુદારઃ ।
તદતિશયિતશૈત્યં યચ્ચરિત્રે ચકાસ્તિ,
સમુપનયતભવ્યાઃ ! તચ્ચરિત્રં વિચિત્રમ્ ॥ ૨૭ ॥

કુમુદવનમમન્દં નન્દયદ્ગન્ધવૃન્દૈઃ,
શિશિરકિરણજાલૈર્મોદદાયી યથેન્દુઃ ।
તદિવ સકલજીવેઽમન્દમાનન્દહેતુ,-
ર્નિરુપમગુણયુક્તૈર્વીતરાગૈરગાદિ ॥૨૮॥

ભાષા-કવિતા

શશશ્રૃંગ કા યદિ લાભ હો હતભાગ્ય કા શુભઅંગ હો,
સિકતા સમુદ્ભવ તૈલ ભી સમ્પ્રાપ્ય ઔર સુરંગ હો ।
તો ભી ચરિત સે હીન હોને સે મનુજહતધર્મ હૈ,
અત એવ વહ નિર્વાણ સુખ પાતા નહીં યહ મર્મ હૈ ॥૨૬॥

જગમેં કપૂર સુશીત હ ફિર હિમ સદા શીતલ કહા,
અતિશય ઉદાર નિર્મલ શશીકી કિરણ ભી શીતલ મહા ।
ઉનસે અધિકતર શૈત્ય જિસ ચારિત્ર મેં હૈં ભાસતા,
હે ભવ્ય ! ઉસ અદ્ભુત ચરિતકી લો સદા તુમ દાસતા ॥૨૭॥

નિજસુરભગુણ સે કમલધનજ્યોં હિમકિરણસે ચન્દ હૈ,
આનન્દદાયક વહ જગત સૌભાગ્યકા શુભકન્દ હૈ ।
ઈસ ભાઁતિ તીનોં લોકમેં ચારિત્ર સુખકી ખાન હૈ,
નિરુપમ ગુણાલય વીરપ્રભુને ઐસે કિયા ગુણગાન હૈ ॥૨૮॥

દુરિતતિમિરચન્દ્રં સાન્દ્રશાન્ત્યા ગભીરં,
નયતિ જલધિતીરં કર્મધૂલીસમીરમ્ ।
લલીતગુણનિશાન્તં સાધ્વનન્તં નિતાન્તં,
વિતરતિ શિવગેહં સર્વથા યત્પ્રધાનમ્ ॥ ૨૯ ॥

શુભતરુસમબાલ્યે-રત્નચારૂચ્ચમાલ્યે,
ગુરુજન પરિપાલ્યે શુદ્ધતત્ત્વાલવાલે ।
ઇતિ મમ ગુરુરાજૈઃ પ્રાપ્તસિદ્ધાન્તરાજ્યૈ,-
શ્ચરણ-કરણશિક્ષાઽદાયિ યત્રાત્મરક્ષા ॥ ૩૦ ॥

॥ અથ ગુરૂજન્માદિવર્ણનમ્ ॥

અથ ગુરુવરજન્મ પ્રોચ્યતે સર્વશર્મ,
નિજહિતમુપનેતું ભક્તિભાવં વિધાય ।
ગુરુગુણગણનાયામાત્મકલ્યાણમીયાદ્દ,
ઇતિવદતિ જિનેન્દ્રઃ સર્વસૌખ્યૈકકેન્દ્રઃ ॥ ૩૧ ॥

ભાષા-કવિતા

યહ પાપતિમિર વિનાશમેં શુભચન્દ્ર શાન્તિ ગંભીર હૈ,
સંસાર પાલક કર્મધૂલિ પુંજહરણ સમીર હૈ।
મંજુલ ગુણોંકા ધામ સાદિ અનન્ત ચરિતનિતાન્ત હૈ,
જો સર્વદા અતિ શ્રેષ્ઠ શિવકા ધામપ્રદ અશ્રાન્ત હૈ, ॥૨૯॥

શુભફલ મહીરુહકે સદૃશ જો રત્નમંજુલ માલ્ય હૈ,
ફિર શુદ્ધતત્વો કી કિયારી ગુરુજનોંસે પાલ્ય હૈ।
ઉસ બાલ્યમેં સિદ્ધાન્ત કોવિદ ગુરૂવરોંને હૈ દિયા,
શુભચરણ કરણોંકા સુશિક્ષણ આત્મરક્ષણ જહં કિયા ॥૩૦॥

અબ ગુરુવરોં કા જન્મ કહતા હૂઁ સકલ શુભ રૂપ જો,
નિજહિતનિમિત્ત શુભભક્તિકર ફલપ્રદ સદા અનુરૂપ જો।
ગુરુવર ગુણોંકે ગાન સે નર સૌખ્યપાતા હૈ મહા,
સબસુખનિધાન જિનેન્દ્રને યહ સુભાષિત હૈ કહા ॥૩૧॥

સુઋતુસુખવિશેષે માલવે માલવાખ્યે,
પ્રચુરરુચિરદેશે પશ્ચિમે સુપ્રદેશે ।
સુધનજનનિવાસે થાંદલાનામધેયે,
વસતિ સુકૃતપાલી સૌમ્યસમ્યક્ત્વશાલી ॥ ૩૨ ॥

વ્રતતતિપરિરક્ષા–ધર્મશિક્ષાનુષક્તા.–
જિનવરગુરુભકતા દાનશીલાદિસકતાઃ ।
વિવિધનિયમસારા જૈનધર્મપ્રચારા,–
હૃદયશુભવિચારાઃ શ્રાવકાઃ સન્તિ યત્ર ॥ ૩૩ ॥

વણિગતુલિતવંશે સ્વોસવંશાવતંસે,
કુમતિશિતકુઠારે શુદ્ધગોત્રે કુહાડે ।
વિશદનિયમરાજો જીવરાજો બભૂવ,
નિજનિયમસુનિષ્ઠઃ શ્રેષ્ઠિસુષ્ઠુપ્રતિષ્ઠઃ ॥ ૩૪॥

ભાષા-કવિતા

ઋતુરાજ કે સુખસે વિરાજિત રુચિર માલવદેશ હૈ,
અતિમંજુ પશ્ચિમદેશમેં સુન્દર મહાન પ્રદેશ હૈ,
ધનવાન જન કા વાસ સુન્દર થાંદલા પુરરત્ન હૈ,
સમ્યક્ત્વશાલી પુણ્યશાલી હૈ, જહાઁ કૃતયત્ન હં ॥૩૨॥

હરએક વ્રતકે સવિધિ પાલક ધર્મ શિક્ષક સુજન હૈ,
જિનવર ગુરુપાસક વિમલતરદાનમુખકૃતિ રમન હૈ ।
બહુભાઁતિ સુન્દર નિયમધારી જનધર્મ પ્રકાશ હૈ,
શુભતર વિવેકવિશાલમાનસ શ્રાવકોં કા વાસ હૈ ॥૩૩॥

નિર્મલ વણિક કે વંશ મહઁ જો ઓસવાલ સુવંશ હૈ,
કુમતિપ્રહારકુઠાર શુદ્ધ કુહાડ યહ અવતંસ હૈ ।
ઉસ ગોત્ર મેં જનમેં નિયમવર જીવરાજ સુશ્રેષ્ઠ થે,
નિજનિયમનિષ્ઠ મહાન શ્રેષ્ઠ પ્રતિષ્ઠ ગુણસે જ્યેષ્ઠ થે ॥૩૪॥

પરમસુખદકાર્યા શ્રાવિકા શ્રેષ્ઠિભાર્યા,
પતિવિનયવિલીના ધર્મકાર્યેષ્વદીના ।
સરસગુણસનાથા નાથિનામા બભૂવ,
નિજ કુલજનમાન્યા સચ્ચરિત્રા સુધન્યા ॥૩૫॥

સુખમયશુભશય્યા–સુપ્તવત્યાઽવલોકિ;
શુભદસુખદદૃશ્યં સ્વપ્નભાવાદવશ્યમ્ ।
શિશિરકિરણરૂપં ધર્મહેતુસ્વરૂપં,
નીજકુલકમલાનાં બોધિની સા પ્રબુદ્ધા ॥ ૩૬ ॥

તદનુ શુભમુહૂર્તે પૂર્વદિક્ તિગ્મરશ્મિં,
તમિવ જનયતિ સ્મ પ્રજ્ઞપુત્રં પવિત્રમ્ ।
વિવિધગુણસુપૂર્તિં સ્ફૂર્તિમન્તં મહાન્તં,
પ્રથિત ઇહિ સુનામ્ના શ્રી જવાહીરલાલઃ ॥ ૩૭ ॥

ભાષા-કવિતા

સુખદાયિ કાર્ય વિધાયિની યહ શ્રાવિકા પતિવ્રતપરા,
સબ ધર્મ કાર્યોં મેં ધુરીણા ગુણગણોંસે ભી વરા ।
જો નાથિ નામ પ્રસિદ્ધ થી નિજ કુલજનોંસે માન્ય થી,
અતિ સ્વચ્છ ચરિતા વિબુધ સરિતા સી પવિત્ર સુધન્ય થી ॥૩૫॥

સુખમય સુશય્યા સુપ્ત ઉસને સ્વપ્ન દેખા દશ્ય હૈં,
શુભ સુખદ પાકર દશ્ય વહ જો સફલ હોતા વશ્ય હૈં ।
વહ સ્વપ્ન થા ચન્દિર સદૃશ અતિસ્વચ્છ ધર્મનિમિત્ત થા,
નિજકુલ કમલકી બોધિનીજાગી તદા રવિસી પ્રભા ॥૩૬॥

ઉસકે અનન્તર નાથિને સુન્દર જવાહિરલાલકો ।
જન્મ દેતી પૂર્વ જ્યોં રવિ તેજપુંજવિશાલ કો ॥
જો વિવિધ ગુણસે યુક્ત થે ફિર સ્ફૂર્તિમાન વિશાલ થે ।
માનો ચમકતે ખાનસે નિકલે જવાહિરલાલ થે ॥૩૭॥

મથિતનિખિલતત્વં જ્ઞાનસિન્ધું ભવીન્દું,
મગનમુનિમુપેત્ય સ્વીચકારાથ દીક્ષામ્ ।
અગમનિગમમન્ત્રઋદ્ધિર્બુદ્ધિચાતુર્યસિદ્ધિઃ,
સમભવદધિગચ્છે સર્વતન્ત્રસ્વતન્ત્રઃ ॥ ૩૮ ॥

જગતિ વિહરમાણો દેશદેશાન્તરેષુ,
વિશદસદુપદેશૈઃ પાપપુંજં જહાર ।
વિવિધનયવિધાનૈઃ શાસનં શોભયન્ સન્,
ગણિગુણગણયુકતો યોઽદ્વિતીયો બભૂવ ॥ ૩૯ ॥

પરમમધુરવાકયૈ-સ્તોષયન્ ભવ્યવૃન્દં,
ચરણકમલયોગૈઃ પાવયન્ ભૂમિભાગમ્ ।
અતુલવિરતિભાવૈરુદ્ધરન્ હીનદીનં,
સુમુનિસુખદ-બીકાનેર પુર્યામુપેતઃ ॥ ૪૦ ॥

ભાષા-કવિતા

સબ શાસ્ત્ર દધિયોં કો મથિતકર તત્વમાખ્ખન થે લિયે,
પરજ્ઞાનખ્ખાન મહાન ચન્દસમાન જનતા કે લિયે ॥
ઐસે મગનમુનિ કે નિકટ જા વિધિસહિત દીક્ષિત હુએ;
નિજગચ્છમેં નિગમાદિતન્ત્ર સ્વતન્ત્ર થે શિક્ષિત હુએ ॥૩૮॥

જગમેં વિહરતે હરદિશાકે દેશ ઔર પ્રદેશ થે,
સુસ્પષ્ટ શુભ ઉસદેશતતિ સે પાપકુમુદ દિનેશ થે।
બહુનયવિધાનોંસે સ્વશાસન કે સુશોભાખ્ખાન થે,
ગણિગુણગણોંસે યુક્ત ફિર જો અદ્વિતીય મહાન થે ॥૩૯॥

પીયૂષસોદરવાક્ય સે ભવવૃન્દતોષક આપ થે,
નિજચરણકંજમરન્દસે કરતે ભુવન નિષ્પાપ થે।
અનુપમ વિરાગોંસે વિહીન મલીન દીન ઉધારતે,
મુનિ સુખદ બીકાનેર પુરમેં પૂજ્ય થે જબ રાજતે ॥૪૦॥

અતિશયધનધાન્યા રાજસમ્માનમાન્યાઃ,
જિનવચનરહસ્યા-સ્તત્વબોધૈકદૃશ્યઃ ।
વ્રતનિયમસુદક્ષા,-ધર્મરક્ષૈકપક્ષાઃ,
વિરતિગુણસશકતાઃશ્રાવકાઃ સાધુભકતાઃ ॥ ૪૧ ॥

અતિગતધનમાનઃ સેઠિયા ભૈરુદાનઃ,
સરલહૃદયભાવો મંગલશ્ચન્દ્ર માલુઃ ।
પુનરપિ ચ સતીદાસશ્ચ તાતેડગોત્રઃ,
જતનમલજિનામા ગોત્રકોઠારિ યુકતઃ ॥ ૪૨ ॥

અથ ખલુ ગુરુભકતઃ શ્રીમદાનન્દમલ્લઃ ।
પ્રવચનપર-માણિ-કયાદિચન્દ્રાન્તડાગા ।
ઇતિ સકલસુસંઘઃ પૂજ્યસેવાં ચકાર,
પ્રખરસુકૃતલાભં લબ્ધવાન્ લાભદક્ષઃ ॥ ૪૩ ॥

ભાષા-કવિતા

નધાન્ય સે સમ્પન્ન રાજ-સુમાન્ય ધર્મધુરીણ હૈ.
નરતત્વદર્શી જિનવચન કા સારગ્રહણ-પ્રવીણ હૈ।
વ્રતનિયમપાલન નિપુણ ગુણવૈરાગ્યતરૂવર કન્દ હૈ,
સબસાધુજનચરણારવિન્દ-મિલિન્દ શ્રાવકવૃન્દ હૈ ॥૪૧॥

નમાનવાન પ્રધાન સેઠ મહાન ભૈરુદાન હૈ,
યતિવિમલહૃદયસ્વભાવ મંગલચન્દ્રમાલુ સુજાન હૈં,
ાતેડ ગોત્ર સુજાત શ્રી સતિદાસજી સંયુક્ત હૈ,
ફેર જતનમલ્લ કોઠારિ ગોત્ર મિથ્યાત્વભાવ વિમુક્ત હૈ॥૪૨॥

ફિર ગુરુચરણપંકજમધુપ આનન્દમલ્લ સુરાજતે,
જિનધર્મિ માણકચન્દ્રડાગા ધર્મપથપર ગાજતે।
યે સબ સુસંઘ ઉદાર મનસે પૂજ્યસેવા હૈં કિયે,
નિજલાભલક્ષ્ય વિશાલપુણ્ય સુસેવિ ઈનકો હૈં લિયે ॥૪૩॥

તદનુ ચ મુનિવર્યૈઃ પૂજ્યવર્યાઃ સમીયુ,-
ર્વિશદસુલભભાવં વીક્ષ્ય ભીનાસરં તે ।
વિમલનભસિ પૂર્ણં પ્રેક્ષ્ય ચન્દ્રં ચકોરઃ,
પ્રમુદિતહૃદયોઽભૂત્તત્ર સંઘસ્તથૈવ ॥ ૪૪ ॥

અમલહૃદય-ચમ્પાલાલજી બાંઠિયાઽત્ર,
પરમહૃદય-તોલારામજી પ્રાપ્તપુણ્યઃ ।
હણુમતમલજી વૈ સેઠિયાગોત્રયુકતઃ,
ગુણિવરભગવાનઃ શબ્દદાસાન્તયુકતઃ ॥ ૪૫ ॥

ઇતિ સકલસુસંઘ શુદ્ધભકત્યેકરંગઃ,
સુવિમલકૃતિરંહઃ પૂજ્યવર્યં સિષેવે ।
વિપુલલસદુદારાં દર્શનાર્થાગતાનાં,
પ્રચુરમકૃત સેવાં સર્વ સાધર્મિકાણામ્ ॥ ૪૬ ॥

ભાષા-કવિતા

ઉસકે અનન્તર મુનિવરોંસે લસિત ભીનાસર ગયે,
શ્રી પૂજ્યવર શુભભાવ લખિ સબકો દિયે મુદ નિત નયે ।
જસ વિમલ નભમેં પૂર્ણચન્દ્રિર નિરખિ હૃષ્ટ ચકોર હૈં,
પ્રમુદિત વહાં તસ સંઘ ભી શુભ ભાવના ચહું ઔર હૈ ॥૪૪॥

શ્રીમાન ચમ્પકલાલજી ફિર બાંઠિયા રહતે યહાં,
અતિ ઉચ્ચ ભક્તિભાવ તોલારામજી ભી હૈ જહાં ।
સેઠિયા હણુમંતમલ્લ ભગવાનદાસ મહાન હૈં,
જો વછાવત ગોત્રમેં ઉત્પન્ન સર્વ પ્રધાન હૈ ॥૪૫॥

અતિશુદ્ધ ભાવ વિવેકસે સબ સંઘ નિજ હિતકે લિયે,
શુભ ભક્તિભાવ ભરે સુસેવન પૂજ્યવર કો હૈ કિયે ।
ફિર પૂજય દર્શન ઈચ્છુકોં કી યોગ્ય સેવાભાવના,
સહધર્મિયોં કે હેતુ પ્રકટી સંઘભાવ સુહાવના ॥૪૬॥

નયનમિતસહસ્રે વર્ષે આષાઢશુકલે,
નિધિમિતશુભતિથ્યાં વાસિરે તિગ્મરશ્મેઃ ।
જગૃહુરિહ યદર્થં પૂજ્યપાદા મુનિત્વં,
તદનુ તદભિપાલ્ય સ્વર્ગલોકં પ્રજગ્મુઃ ॥ ૪૭ ॥

ગુરુગુણગણજ્ઞાનં કુર્વતાં માનવાનાં,
ભવતિ વિમલબોધઃ કર્મમાલિન્યશોધઃ ।
ઇતિ ચ મનસિ ધૃત્વા સ્તોત્રમેતદ્ વ્યધાયિ,
પ્રપઠતિ શુભભાવાત્ પ્રાપ્નુયાત્સર્વસૌખ્યમ્ ॥ ૪૮ ॥

(ઇન્દ્રવજ્રાન્તર્ગત ઋદ્ધિનામક છન્દ)

હૃદિસ્થિતં સ્વીયકૃતજ્ઞભાવં
પ્રાદુર્વિધાતું નિજનિર્જરાર્થમ્ ।
કૃતા સ્તુતિઃ શ્રીશિવમાર્ગદાતુ,–
ર્ગુરોર્મનોભાવવિશુદ્ધિસિદ્ધ્યૈ ॥ ૪૯ ॥

ભાષા-કવિતા

ફિર દો સહસ્ત્ર પ્રમાણુ સંવત્‌મેં ધવલદલયુત શુચી,
નવમી દિવાકરવારકો તનુ ત્યાગી મુનિવર શુભરુચી ।
શ્રીમાન પૂજ્ય યદર્થ મુનિતા થે ધરે શુભભાવસે,
પરિપાલ મુનિવ્રત ફિર પધારે સ્વર્ગ શુભ અનુભાવસે ॥૪૭॥

ગુરૂવરગુણોં કે જ્ઞાનસે અતિસ્વચ્છ હોતા બોધ હૈ,
સબ માનવોં કે કર્મમલકા ઔર હોતા શોધ હૈ ।
ઈસ ધારણા સે સ્તોત્ર મૈંને ગુરૂવરોંકા હૈ કિયા,
શુભ ભાવસે જો જન પઢે વહ સર્વ મંગલ પા લિયા ॥૪૮॥

કૃતજ્ઞતાકા ભાવ પરગટ શુદ્ધ મનસે જો કિયે,
હિય કે અમન્દ ઉમંગસે નિજકર્મ નિર્જરકે લિયે ।
શિવમાર્ગ દર્શક પૂજ્યગુરૂકા સ્તોત્ર મૈંને જો રચા,
વહ થા વિમલતર ભાવસે ચિરકાલસે મનમેં રચા ॥૪૯॥

---

૧ શુચિ–આષાઢ

(શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્)

ટંકારે રુચિરે પુરે સુખકરે સૌરાષ્ટ્ર દેશે વરે,
મોર્વીતો મુનિવૃન્દસંયુત ઇહાઽઽગત્યાઽકૃતિ પ્રીતિતઃ।
સ્તોત્રં સારવિચારપૂર્ણમખિલં પૂર્ણં તૃતીયાકુજે૧,
માર્ગેશુક્લદલે સહસ્રયુગલે યોગાધિકે ૨૦૦૪ વૈક્રમે ।૫૦।

નૈર્ગ્રન્થ્યં વચનં મહાર્થમિવ તત્ સ્વાર્થાન્વિતૈર્દૂષિતં,
સાવદ્યાર્થતયા ચ તત્ પરિહરન્ તદ્વૃત્તિસક્તોઽપ્યહમ્,
ઘાસીલાલમુનિર્ગુરોર્ગુણવશઃ સ્તોત્રં પવિત્રં પરં,
પ્રીત્યાઽકાર્ષમહં તતશ્ચ સકલં ભૂયાત્સદા સિદ્ધયે ।।૫૧।।

---

૧ કુજે=મંગલવાસરે

ભાષા-કવિતા

સૌરાષ્ટ્રદેશ અવસ્થ મોર્વી નગરસે આકર યહાં,
ટંકાર નામક ગાવમેં મુનિવૃન્દસંયુક્ત હો તહાં।
કિરણાવલી વિરચિત સુસાર વિચારસે પરિપૂર્ણ હૈ,
સિતમાર્ગ તીજ [1]મહીજ દિન યુગસહસ્રતીન પ્રપૂર્ણ હૈ ॥૫૦॥

જિનશાસ્ત્ર જિસમેં ભવ્યહિતકર અર્થ જો પરમાર્થ હૈ,
ઉસકો મિટાકર સ્વાર્થિયોને કિયા અર્થ અનર્થ હૈ।
ઉસવૃત્તિમેં આસક્ત-ઘાસીલાલને ગુણમગ્ન હો,
સ્તોત્ર ગુરુવરકા રચા શુભ ધ્યાનમેં સંલગ્ન હો ॥૫૧॥

---

૧ મહીજ-મંગલ

લક્ષ્યં યસ્ય પરં પરાર્થનિવહે ધર્માર્જને ધીઃ સદા,
માન્યા યસ્ય મુદા સમસ્તમુનયઃ કલ્યાણચિન્તાપરાઃ।
નિજભાવૈર્મુનિદર્શનાય નિપુણો મોર્વ્યાસ ટંકારકે,
દ્વિઃકૃત્વોઽત્ર સમાજગામ સમયે શ્રી લક્ષધીરો નૃપઃ ॥૫૨

ભાષા-કવિતા

જિનકા પરમ પુરૂષાર્થ લક્ષ્ય સદા સુકૃતમેં બુદ્ધિ હૈ,
ફિર માન્ય મુનિગણ ભક્તચિન્તક ઔર ચિત્તવિશુદ્ધ હૈ।
શ્રી લક્ષધીર નરેશ મોર્વી દર્શને મુનિરાજ કે,
ટંકારપુર દો વાર આયે ઈસ સમય શુભ સાજ કે ॥ ૫૨ ॥

॥ ઈતિ જૈનાચાર્ય પૂજ્ય-શ્રી ઘાસીલાલ-વ્રતિવિરચિતયા
હરિગીતિછન્દોનિબદ્ધભાવાર્થ દીપિકયા સમલંકૃતા
પૂજ્ય-શ્રી જવાહિરગુણકિરણાવલી
સમ્પૂર્ણા

॥ श्रीः ॥

॥ श्री वर्द्धमान भक्तामर स्तोत्र भाषा ॥

(रचयिता–आर्यजैनमुनि राजेन्द्र)

॥ हरिगीतिका छन्द ॥

जो भक्तिवश नत सुरशिरोमणि वृन्द सर मनरम्य है।
उस में विविध मणि ज्योतिरूपी जल सदा सुखगम्य है॥
वे सर विराजित चरण–पंकज मनभ्रमर के हरण हैं।
श्रीवर्द्धमान जिनेश के वे चरण–पंकज शरण हैं॥१॥

(२)

आनन्द नन्दनवन मनोहर सुखजनक है हे विभो !।
जो मुक्तिदायक चरणयुग मद्भाव कारण है विभो !।
संसारसागर तरणि सम्यग्ज्ञान गुण की खान है।
हे नाथ ! सुन्दर चरण तेरे शरण शुद्ध निदान है॥ २॥

(३)

जो कर्मरूपी रोग अर्थे औषधी सुललाम है।
जो पूर्ण विकसित आत्मगुण से सर्वथा अभिराम हैं ॥
जो ज्ञानप्रेरक अभयदायक शान्ति के वरधाम है।
उन वीरप्रभु के चरणयुग को बार-बार प्रणाम है ॥ ३ ॥

(४)

बालक विवेक विहीन जैसे बालता से सोचता।
'आकाश को मैं नापलूं,' फिर युक्ति इसकी योजता ॥
ऐसे प्रभो! तव ज्ञान आदि अनन्त गुण के गान में।
उद्यत हुआ हूं धृष्टतावश तो न लीजे ध्यानमें ॥ ४ ॥

(५)

पारसमणी के स्पर्श से जड़ लोह भी कंचन बने।
इस बात का आश्चर्य क्या? ऐसा सदा निश्चय बने ॥
आश्चर्य तो है आपका यह ध्यान जो गुणखान है।
जिस ध्यान से नर दूरसे भी होत आप समान है ॥ ५ ॥

(६)

कुन्देन्दु मुक्ताहार सम तव धवल गुणगण की कथा।
हे नाथ! कौन समर्थ जगमें कहसके जो सर्वथा॥
है कौन ऐसा जगत में जो जीवराशी गिन सके।
छद्मस्थ जन की क्या कथा? भगवान भी नहि कह सके॥६॥

(७)

मुनिनाथ हूँ असमर्थ फिर भी तव गुणों के गान में।
जैसा भी होगा मैं करूंगा यत्न अपनी जान में॥
किसकी शरम इसमें मुझे, यह बात जगत प्रसिद्ध है।
जो पथ गरुड़ हित सिद्ध है वह पक्षि शिशुहित सिद्ध है॥७॥

(८)

पीयूषसम वाणी प्रभो! तेरी मुझे है खेंचती।
ज्ञानादि तव निर्मल गुणों के गानमें है प्रेरती॥
चंचल तरंगे उदधि की बढती रही दिन पून में।
है हेतु चन्द्रोदय सदा हे नाथ! उसके गर्भ में॥८॥

(९)

अज्ञान मोह समूह जिनवर ! हृदय में जो है सदा।
दूर करने में उसे है शक्त वाणी तव सदा ॥
चिरकाल से पर्वत गुफा में तिमिर जो अति व्याप्त है।
उसको हटाने में प्रभो ! मणिजोति ही पर्याप्त है ॥ ९ ॥

(१०)

हे तरणतारण नाथ ! मेरा वचन जो गुणहीन है।
जो नय प्रमाण सुरीति भूषणहीन और मलीन है ॥
फिर भी जगत में तव कथा से वर कहावेगा यथा।
जलबिन्दु मोती सीपयोगे श्रेष्ठ होता सर्वथा ॥ १० ॥

(११)

हे नाथ ! मन से भी अगम्या गुणकथा तव दूर है।
शुभनाम भी तेरा जगावे भक्ति दिल में पूर है।
ये बात जगविख्यात है नींबू पडा अति दूर है।
पर नाम उसका द्रवित करता जीभ को मशहूर है ॥११॥

(१२)

मणि–रत्नराशि अनेकविध धनकनक संपद सौख्यदा।
देता पिता निज पुत्र को पर वह विनश्वर सर्वदा॥
हे नाथ! केवळ ध्यान तेरा भव्यजन के हित तथा।
स्थिर नित्य अनुपम सुखदपद को प्रकट करता सर्वथा॥१२॥

(१३)

ज्ञानादि संख्यातीत गुणगण–रत्न गौरव सिन्धु हैं।
अशरणजनों के शरण बान्धवहीन के भी बन्धु हैं॥
तज दया के सिन्धु तुमको कौन औरों को ग्रहे?।
है मूर्ख ऐसा कौन जो तज राज्य किंकरता चहे॥१३॥

(१४)

हे नाथ! जड पुद्गल जहाँ तव गात्रता धारण करे।
कल्याणकारी अतिमनोहर श्रेष्ठता जगमें धरे॥
आश्चर्य क्या इसमें मनुज तव चरण का शरणा धरे।
भगवन्त जो तेरी कृपा से मुक्तिपद को हैं वरे॥१४॥

(१५)

चण्डकौशिक और सुदर्शन युगल को समभाव से।
कौन है तेरे बिना प्रभु ! तार दे संसार से॥
ऐसी जगत् में वस्तु कोई हो तो दिखलाओ सही।
जिसने तुम्हारे चरण की प्रभु ! हो कभी तुलनालही॥१५॥

(१६)

इसलोक में सबसे सरस आनन्द मंगल कन्द है।
जो देशना रूपी सुधारस के अनोखे स्पन्द है॥
प्रभु! स्वर्ग-मोक्ष प्रदानकारक आप का मुखचन्द है।
देखी निरन्तर हर्ष पाते भवि चकोरक वृन्द है॥१६॥

(१७)

कल्याणकारी नाम तेरा भूल से भी जो ग्रहे।
हे नाथ ! संपदसिद्धि-सुख और पुण्य सच्चा वो लहे॥
अज्ञान से यदि खण्ड शक्कर का भी मुख में जात है।
मीठाश उसकी जीभ ऊपर सर्वथा रहजात है॥१७॥

(१८)

हे नाथ ! तेरे चरण–पंकज में नमे जो सर्वदा।
अति ऋद्धिसिद्धि पूर्ण होवे विश्व में जन वे सदा ॥
जो तीर्थंकर होकर पुनः कल्याणकारी तात है।
शुभ–नित्य सुखदायी सुनिर्मल सिद्धिपद को जात है ॥१८॥

(१९)

मैं नाव को पूछूं प्रभो ! यह तरण तारण की कला।
सीखी कहाँ ? इस प्रश्न का उत्तर न देती क्यों भला ॥
जिनदेव ! तुम भी चल दिये हैं तीसरा कोई नहीं।
सन्तोषप्रद उत्तर मुझे जो दे सके कहिये सही ॥१९॥

(२०)

पीयूष को पीते हुए जो अमर मानव न बने।
आरोग्यमय जीवन भले बहुकाल वे धारण करे ॥
पर आप की वाणी अलौकिक अमर रस का पान है।
पीते अमरपद प्राप्त होवे सिद्धिसुख की खान है ॥२०॥

(२१)

षट्खण्डमण्डित भुवन-मण्डल को प्रभो ! चक्री यथा ।
करके विजय निजचक्र से ज्यों वश्य करता सर्वथा ॥
तुमने हरा इस विश्व में मिथ्यात्व को त्रयरत्नसे ।
जैनेन्द्रशासन रत किये भविजीव बहु निज यत्नसे ॥२१॥

(२२)

ज्यों ज्ञान होवे समय का रवि-चन्द्र से जगमें सदा ।
दो पांखसे उडना खगों का गगन में हो सर्वदा ॥
वैसे क्रिया अरु ज्ञान से संसार के उत्थान का ।
कारण बताया नाथ ! तूने जीव के कल्याण का ॥ २२ ॥

(२३)

चिरकाल से आगत विषमतर हृदय में बैठे हुए ।
विषयुक्त भगवन् ! भ्रमणकारक मलिन हो पैठे हुए ॥
मिथ्यात्वरूपी दोष जो दिन रात दुःख देते रहे ।
अनुभाव से तेरे प्रभो ! वे नष्ट नित होते रहे ॥ २३ ॥

(२४)

जो जन प्रमादी विषय-मोह-अधीन धर्मविहीन हैं।
उन्मार्गगामी प्राणियों के संग में जो लीन हैं ॥
अज्ञानवश जो विषय मदिरासक्त अति दुर्मात्र है ।
सन्मार्गमें लाता उन्हें वह आप का अनुभाव है॥ २४ ॥

(२५)

जो चन्द्ररश्मि समान निर्मल आप के गुण सर्वदा।
सुरवृक्ष चिन्तामणि सदृश शुभ कामनापूरक सदा ॥
शुभ ज्ञान आदि अनन्त-हितकर सर्व सौख्य निधान जो।
है कौन उनका स्मरण करके सुख न पाते प्राण जो ॥२५॥

(२६)

हे नाथ! चिन्तामणि तथा सुरवृक्ष नवनिधि सर्व जो।
वे हैं विनश्वर क्षणिक लौकिक देत हैं सुख सर्व जो।
पर आप कि आराधना ध्रुव नित्य सुख देती सदा।
जिससे जिनेश्वर! हैं सभी से श्रेष्ठ इस जग में सदा ॥२६॥

(२७)

रविकिरणमण्डल पास में ज्यों तिमिर टिकता है नहीं ।
दुःख लेश भी चिन्तामणी के पास में रुकता नहीं ॥
त्यों नाथ ! रागादिक सभी ये दोष आ सकते नहीं ।
ये दोष हैं तूं दोषहर यह विदित है सचमुच सही ॥ २७ ॥

(२८)

जो चन्द्रमण्डल सलिलसम पीयूष फेन सुपुंजसम ।
विकसित मनोरथ-पुष्पका जो एक विस्तृतकुंजसम ॥
हे नाथ ! ऐसे दुःखनाशक धर्मदाता जगतमें ।
जिसके श्रवणसे भविकमल खिलकर प्रभो ! तुमको नमे ॥२८॥

(२९)

अविदूर से भी चन्द्रमा निज किरण के उत्कर्षसे ।
विकसित किया करता कुमुद के अन्तरों को हर्षसे ॥
त्यों नाथ ! तेरे आत्मदर्शक सौम्य शुभ गुण वृन्द हैं ।
उससे जगत में भव्य-जन को सर्वथा आनन्द है ॥ २९ ॥

(३०)

जिनवर ! सुधाकर-किरण का संयोग पाकर सर्वथा ।
मणिवर पिघलते चन्द्रकान्तक इस धरातल में यथा ॥
त्यों ही तुम्हारी परम महिमा श्रवण करते सर्वदा ।
भवि हृदयगिरि से शान्ति करुणा निर्झरी झरती सदा ॥३०॥

(३१)

है मोक्षपद से रहित भविजन दुःखजाल विशाल है ।
फिर आयु आदिक घट रहे यह विषम पंचमकाल है ॥
इसमें प्रभो ! तव वचन रूपी अमृतरसके पान से ।
पाते भविक-जन शान्ति अनुपम शुद्ध तेरे ध्यान से ॥३१॥

(३२)

षट्कायनायक ! शुभविधायक ! गुणनिकाय निधान है ।
हे देवनायक ! भविसहायक ! नाथ ! जिन भगवान है ॥
कर के कृपा हमको जगाओ ज्ञान-रस के पूर से ।
जिन ! क्या न करता कुमुदवन को चन्द्र विकसित दूर से ॥३२॥

(३३)

कंकेलितरु निःशोक है पाकर मदद प्रभु ! आपकी।
विख्यात नाम अशोक पाया यही अतिशय आपकी।
तो क्या नहीं प्रभुवर ! तुम्हारे चरण के अवलम्ब से।
निःशोक हो निष्कर्म होवे भव्यजन अविलम्ब से ॥३३॥

(३४)

मणियुक्त सिंहासन विराजित आप को प्रभु देखते।
तत्त्वज्ञ बुधजन विविध संशययुक्त होकर पेखते ॥
यह चन्द्र है क्या ? नहि नहीं वह तो कलंकित ज्ञात है।
यह सूर्य भी होवे नहीं क्यों ? ताप उसका ख्यात है ॥३४॥

(३५)

है तेज का यह पुंज ऐसा पूर्व तो निर्णय किया।
आकार देखी देहधारी समझ निजमन में लिया ॥
यह पुरुष है ऐसी सभी की धारणा क्रम से रही।
फिर शान्त करुणासिन्धु है यह वीर जिन जाना सही ॥३५॥

(३६)

सुरवृन्द जो हे नाथ ! वर्षा अचित पुष्पों की करी।
सुरभित करी चारों दिशा यह आपकी अतिशय खरी ॥
स्याद्वाद नयकी चारु रचना युक्त वाणी को सुनी।
सब भव्यमानव प्रशमधारा मग्न होते हैं गुनी ॥ ३६ ॥

(३७)

सब जीव भाषारूप निज परिणत तुम्हारी देशना।
पीयूष सम अति मधुर जिनवर ! मोहहर तव देशना ॥
यह देशना शिवपद विधायक ऋद्धिसिद्धि विधायिनी।
है शान्ति आदि अनन्त निज गुणरत्न अनुपम दायिनी ॥३७॥

(३८)

गोदुग्ध-जल-शशि-कुन्द-हिम-मणि हार सम उज्ज्वल सही।
चामर गगनतललसित मानो प्रकट करता है सही ॥
है तुम्हारा ध्यान जिनवर ! शुक्ल भी उससे कहीं।
सर्वज्ञता निःशेष-कर्म समूल नाशक है वही ॥ ३८ ॥

(३९)

सप्रेम भूमण्डल समागत इन्द्रगण मुनिगण तथा ।
तव नाथ! भामण्डल सुवर्णित है किया जो सर्वथा ॥
जो मोह-तम संहारकारक सुखसमर्पण कर सके ।
उसकी सदृशता सूर्यमण्डल नाथ! कैसे कर सके ॥ ३९ ॥

(४०)

ये विकट कर्मसमूह वैरी के विजेता एक हैं ।
अतिशय बली अरु त्रिभुवन के नाथ भी ये एक हैं ॥
आवो जगत के भव्यजन! इस नाथ का शरणा ग्रहो ।
ऐसा कह यह दुन्दुभी जो बज रही नभ में अहो ॥ ४० ।

(४१)

अत्यन्त उज्ज्वल अरु विजेता शारदीय शशांक के ।
सम्मोददायक कन्द मंजुल हैं सकल कल्याण के ॥
त्रय छत्र हैं प्रभु! जो तुम्हारे यह निवेदित हैं करे ।
ये रत्नत्रय हैं शिव विधायक भव्यजन के हित भरे ॥ ४१ ॥

(४२)

हे नाथ! तेरे चरण-पंकज सन्निहित होते जहाँ।
जो विषम भूमि भाग भी अति त्वरित सम होते वहाँ॥
फूले फले ऋतु साथ सब ही लोक सत्र सुख साथ है।
मैं मानता हूँ कल्पतरु ही तव पदाम्बुज नाथ! है॥ ४२।

(४३)

है दिव्य तेरा वचन जिनवर! और गुणगण दिव्य है।
जो दिव्य है यश दिव्य समता और प्रभुता दिव्य है॥
उससे प्रभो! तव सम जगत में कोई प्राणी है नहीं।
तारा भले चमके कदापि सूर्यसम होते नहीं॥ ४३

(४४)

तव दिव्य महिमा देखकर सुरनर असुर किन्नर सभी।
पीयूषसम वाणी तुम्हारी भाग्यवश सुनते कभी॥
आनन्द सिन्धु तरंग में हो मग्न अति अनुराग से।
गुणगान में असमर्थ होकर नम्र बनते भाव से॥ ४४।

(४५)

तूं है सकल मंगल विधायक नाथ ! मैं तुझ को नमूं ।
तूं है सकल सुखशान्ति दायक नाथ ! मैं तुझ को नमूं ॥
तूं है सकल निज कर्मनाशक नाथ ! मैं तुझ को नमूं ।
तूं है सकल तत्त्वप्ररूपक नाथ ! मैं तुझ को नमूं ॥ ४५ ॥

(४६)

तूं है सकल जगजीव रक्षक नाथ ! मैं तुझ को नमूं ।
तूं है शिवद शासन प्रभाकर नाथ ! मैं तुझ को नमूं ॥
तूं है सकल जगहित विधायक नाथ ! मैं तुझ को नमूं ।
तूं है दयानिधि शरण जिनवर ! सर्वदा तुझ को नमूं ॥ ४६ ॥

(४७)

राक्षस–पिशाच–समूह से भीषण हुए उपसर्ग जो ।
दुर्वृत्त खल अतिकष्ट से वर्जित विसर्जित मुष्ट जो ॥
दारिद्रय दुःख से जनित होते कष्टकर अतिकष्ट जो ।
हे नाथ ! तेरे तेजसे अति शीघ्र होते नष्ट जो ॥ ४७ ॥

(४८)

अरि-चोर सिंह गजेन्द्र पन्नग दुष्ट दावानल तथा।
जो हिंस्र हैं उनके भ्रमण से दुष्ट बन्धन से तथा॥
जो कष्टकर है भूमि उस में शुद्ध भावों को धरे।
है आप का शुभ ध्यान उसके भय भयंकर को हरे॥ ४८॥

(४९)

मृगराज पन्नग प्रखर-सूकर आदि हिंसक जाल से।
भरपूर अटवी जो विकट-चौरादि कण्टक-नाल से॥
वह सर्व ऋतु के पुष्प-फलसे ऋद्ध हो अति शोभती।
हे नाथ! तेरी याद से नन्दन सदृश मन मोहती॥ ४९॥

(५०)

त्रिकट प्रतिभट प्रकट संकट घोर से भी घोर हो।
फिर विविध दुःख सहस्र से बल प्रबल का अतिजोर हो॥
जहां विविध शस्त्राघात से धारारुधिर बहती रही।
वहां शान्तिदायक नाम तेरा शान्ति देता है सही॥ ५०॥

(५१)

जो स्तोत्रवर यह ऋद्धिदायक सिद्धिदायक सर्वदा ।
श्री वर्द्धमान जिनेन्द्र को जो भावसे रटते सदा ॥
सब ऋद्धियां भव सिद्धियां सुरवृक्ष चिंतामणि तथा ।
आकर मिले अनुकूल होकर उसे सबही सर्वथा ॥ ५१ ॥

(५२)

श्री वर्द्धमान जिनेन्द्र का शुभनाम ही एक दोर है।
उसमें ग्रथित गुण पुष्प निर्मल ग्रन्थ कीर्ति सुकोर है॥
जो घासीलाल मुनीशकृत स्तुति मंजुमाला कण्ठ में।
धारण करे उसको मिले त्रयलोक लक्ष्मीलोक में॥५२॥

॥ संपूर्णम् ॥

॥ श्रीरस्तु ॥

અથ જ્વાલામાલિની લિખ્યતે–

ૐ નમો ભગવતે શ્રીચન્દ્રપ્રભજિનેન્દ્રાય શશાંકશંખ ગોક્ષીર-હારધવલગાત્રાય ઘાતિકર્મનિર્મૂલનોચ્છેદનકરાય જાતિજરામરણ-વિનાશનાય અપ્રતિહતચક્રાય સંસારકાન્તારોન્મૂલનાય અચિન્ત્ય-બલપરાક્રમાય ત્રૈલોક્યનાથાય શ્રીજિનેન્દ્રાય દેવાધિદેવાય ધર્મ-ચક્રાધીશ્વરાય ત્રૈલોક્યવશકરાય સર્વસત્ત્વહિતકરાય સુરાસુરોરગે-ન્દ્રમુકુટકોટિઘટિતપાદપીઠાય સર્વવિદ્યાપરમેશ્વરાય કુવિદ્યાનિધ-નાય તત્પાદપંકજાશ્રમનિષેવિણિ શાસનદેવતે ત્રિભુવનસંક્ષોભિણિ ત્રૈલોક્યાશિવાપહારકારિણી સ્થાવરજઙ્ગમવિષમવિષસંહારકા-રિણિ સર્વાભિચારકર્માપહારિણિ પરવિદ્યાચ્છેદિનિ પરમન્ત્ર-પ્રણાશિનિ અષ્ટમહાનાગકુલોચ્ચાટનિ કાલદષ્ટમૃતકોત્થાપનિ સર્વવિઘ્નવિનાશિનિ સર્વરોગપ્રમોચનિ બ્રહ્મવિષ્ણુરૂદ્રેન્દ્રચન્દ્રા-દિત્યગ્રહનક્ષત્રોત્પાતમરણભયપીડાસંમર્દિનિ ત્રૈલોક્યમહિતે ભવ્યલોકહિતકરિ વિશ્વલોકવશંકરિ અ અ અ અ અ અ

મહાભૈરવિ ભૈરવરૂપધારિણિ મહાભીમે ભીમરૂપધારિણિ મહા-
રૌદ્રિ રૌદ્રરૂપધારિણિ પ્રસિદ્ધસિદ્ધવિદ્યાધરયક્ષરાક્ષસગરૂડગન્ધર્વ-
કિન્નરકિંપુરુષદૈત્યોરગેન્દ્રપૂજિતે જ્વાલામાલાકરાલિતદિગન્તરાલે
મહામહિષવાહિનિ ખેટકકૃપાણત્રિશૂલહસ્તે શક્તિચક્રપાશશરા-
સન શિખિવિરાજમાને ષોડશાર્ધભુજે એહિ એહિ હમ્લ્વ્યૂઁ
જ્વાલામાલિનિ હ્રીઁ ક્લીઁ બ્લૂઁ હ્રાઁ હ્રીઁ હ્રૂઁ હ્રૈઁ હ્રૌઁ હ્રૌઁ હ્રઃ દેવાન્
આકર્ષય ૨ નાગગ્રહાન્ આકર્ષય ૨ યક્ષગ્રહાન્ આકર્ષય ૨
રાક્ષસગ્રહાન્ આકર્ષય ૨ ગન્ધર્વગ્રહાન્ આકર્ષય ૨ બ્રહ્મ-
ગ્રહાન્ આકર્ષય ૨ ભૂતગ્રહાન્ આકર્ષય ૨ સર્વદુષ્ટાન્ આક-
ર્ષય ૨ ચૌર ચિન્તાગ્રહાન્ આકર્ષય ૨ કટ કટ કમ્પય ૨
શીર્ષં ચાલય ૨ બાહૂં ચાલય ૨ ગાત્રં ચાલય ૨ પોદૃં ચાલય ૨
સર્વાંગં ચાલય ૨ લોલય ૨ ધુનય ૨ કમ્પય ૨ શીઘ્રમવતારં
ગૃહ્ણ ૨ ગ્રાહય ૨ આવેશય ૨ જમ્લ્વ્યૂઁ જ્વાલામાલિનિ
હ્રીઁ ક્લીઁ લ્પ્યૂઁ હ્રાઁ હ્રીઁ જ્વલ ૨ ૨ ૨ ૨ ૨ ૨ ૨ ૨ રૈઁ રૌઁ રાઁ

પ્રજ્વલ ૨ ક્રૂં ઉજ્વલ ૨ ધગ ધગ ધૂમાન્ધકારિણિ ઉજ્વલ ૨ જ્વલિતશિખે દેવગ્રહાન્ દહ ૨ ગન્ધર્વગ્રહાન્ દહ ૨ યક્ષગ્રહાન્ દહ ૨ ભૂતગ્રહાન્ દહ ૨ બ્રહ્મરાક્ષસગ્રહાન્ દહ ૨ વ્યન્તરગ્રહાન્ દહ ૨ નાડીગ્રહાન્ દહ ૨ સર્વદુષ્ટગ્રહાન્ દહ ૨ શતકોટિદૈવતાન્ દહ ૨ સહસ્રકોટિપિશાચરાજાન્ દહ દહ સ્ફોટય ૨ મારય મારય દહનાક્ષિ પ્રલય ધગધગિતમુખિ જ્વાલામાલિનિ હ્રાઁ હ્રીઁ હ્રૂઁ હ્રૈઁ હ્રૌઁ હ્રઁ: સર્વગ્રહહૃદયં દહ દહ પચ ૨ છિંધિ ૨ ભિન્ધિ ૨ હ્રઃ હ્રઃ હઃ હઃ હાઃ હાઃ હેઃ હેઃ ફટ્ ૨ ઘે ઘે ક્ષ્મ્લ્વ્યૂઁ ક્ષ્રાઁ ક્ષ્રીઁ ક્ષ્રુઁ ક્ષ્રૌઁ ક્ષ્રઁ: સ્તમ્ભય ૨ મ્મ્લ્વ્યૂ ભ્રાઁ ભ્રીઁ ભ્રૂઁ ભ્રૌઁ ભ્રઁ: તાડય ૨ પૂર્વાં બન્ધય ૨ દક્ષિણાં બન્ધય ૨ પશ્ચિમાં બન્ધય ૨ ઉત્તરાં બન્ધય ૨ મ્લ્વ્યૂઁ મ્રાઁ મ્રાઁ મ્રૂઁ મ્રૌઁ મ્રઃ નેત્રે સ્ફોટય ૨ દર્શય ૨ પ્લ્વ્યૂ પ્રાઁ પ્રીઁ પ્રૂઁ પ્રૌઁ પ્રઃ પચય ૨ ધ્મ્લ્વ્યૂઁ ધ્રાઁ ધ્રીઁ ધ્રૂઁ ધ્રૌઁ ધ્રઃ, જઠરં ભેદય ૨ ઝ્મ્લ્વ્યૂઁ ઝ્રાઁ

ઝ્રી ઝ્રૂ ઝ્રૌ ઝ્રઃ મુષ્ટિબન્ધનેન બન્ધય ૨ ખ્મ્લ્વ્યૂં ખ્રાં ખ્રીં ખ્રૂં ખ્રૌં ખ્રઃ ગ્રીવાં ભંજય ૨ છ્મ્લ્વ્યૂં છ્રાં છ્રીં છ્રૂં છ્રૈં છ્રૌં છ્રઃ અંત્રાણિ છેદય ૨ મ્લ્વ્યૂં ઠ્રૂં ઠ્રાં ઠ્રીં ઠ્રઃ ઠ્રઃ ઠ્રૌં મહા-વિદ્યુત્પાષાણાસ્ત્રૈઃ હન ૨ બ્મ્લ્વ્યૂં બ્રાં બ્રીં બ્રૂં બ્રૌં બ્રઃ સમુદ્રે બ્રુડય ૨ ડ્રાં ડ્રીં ડ્રૂં ડ્રૌં ડ્રઃ સર્વડાકિની મર્દય ૨ સર્વ-યોગિની સ્તર્જય ૨ સર્વશત્રૂન્ પ્રણાશય ૨ ખં ખં ખં ખં ખં ખાદય ૨ સર્વદૈત્યાન્ વિધ્વંસય ૨ સર્વાન્ મૃત્યૂન્ નાશય ૨ સર્વોપદ્રવં મહાભયં સ્તમ્ભય દહ ૨ પચ ૨ મથ ૨ પાચય ૨ ધમ ૨ ધરૂ ૨ ખરૂ ૨ ખડૂ ૨ રાવણસ્ય વિદ્યાં ઘાતય ૨ પાતય ૨ તચ્ચન્દ્રહાસખડ્ગેન છેદય ૨ ભેદય ૨ ઝરૂ ૨ છરૂ ૨ હરૂ ૨ ફટ્ ૨ ઘે ૨ હ્રીં આં ક્રૌં શ્રાં જ્વાલામાલિનિ ઝાપય ૨ સ્વાહા ॥ સર્વહરસ્તોત્રમ્ ॥

ૐ હ્રીં શ્રાં અર્હં શ્રી ચન્દ્રપ્રભસ્વામિ પાદપંકજ વાસિની

જ્વાલામાલિનિ તુભ્યં નમઃ । ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ દુશ્મનઃ ક્ષયઃ મમ લાભો ભવતુ સ્વાહા ॥

એતન્મન્ત્રનિત્યપ્રતિસ્મરણે શરીરે સુખં ધને લાભં રાજદ્વારે માનં શત્રુક્ષયં પ્રાપ્નોતિ ॥ દિન ૪૨ અથવા ૭૨ મેં સિદ્ધિ થાય । પૂર્વમુખરાખી નિત્ય પ્રતિવાર ૭ પાઠ કરે તો કાર્ય સિદ્ધિ થાય । ધૂપદીપ આરંભ ન કરાય

ઇતિ જ્વાલામાલિની મન્ત્ર સ્તોત્રવિધિઃ સમ્પૂર્ણઃ ॥

॥ શ્રી ॥

ઉવસગ્ગહરં પાસં પાસં વંદામિ કમ્મ ધણમોક્કં ।
વિસહર વિસ ણિણાસં, મંગલકલાણ આવાસં ॥૧॥
વિસહર ફુલ્લિંગમંતં કંઠે ધારઇ જો સવામણુંઓ ।
વસ્સગહ રોગ મારી દુંઠજરાજંતિ ઉવસમ્મં ॥૨॥
ચિટ્ઠઉ દૂર મંતો તુજ ઓ પણામો વિ બહુફલો હોઇ ।
નર તિરિએ સુ જીવા પાવન્તિ ન દુઃખ હો ગયં ॥૩॥
ॐ અમર તરૂકામ ધેણું ચિંતામણિ કપ્પ યાયવે ।
સિરી પાસ નાહ સેવા ગહણં સન્ને વિ હાસતું ॥૪॥

ॐ હ્રીં શ્રીં ઐં તુહ દંસણેણસામી।
પણાસેઇ રોગ સોગ દોહગ્ગં,
ॐ હ્રીં શ્રીં ઐં કપ્પતરૂમિવજાયઈ ॥૫॥

તુહ સમ્મત્તે લદ્ધે ચિંતામણિ કપ્પ પાયવે સરિસે।
પાવંતિ અવિગ્ઘેણં જીવા અયરામરં ઠાણં ॥૬॥
ॐ નટ્ઠકમય ઠાણે પણટ્ઠ કમ્મટ્ઠ નટ્ઠ સંસારે।
પરમટ્ઠ નિટ્ઠિ પટ્ઠે અટ્ઠ મહાસીસરે વંદે ॥૭॥
ॐ હ્રીં શ્રીં નમિઊણપાસ વિસહર વિસજલણ ફુલિંગ જોમંતં।
જસ્સાણ સમ્મતેણં પાવઈ સો ઇચ્છિયં સધં ॥૮॥
ॐ હ્રીં શ્રીં નમિઊણ પણમિય સયા,
વિણએણ ધરણિંદં નમંસિયં।
ॐ હ્રીં શ્રીં કામરાજ કલી ॐ હ્રીં શ્રીં પાસજિણંદં ણમંસામિ ॥૯॥
ॐ હ્રીં તં વિગ્ઘહં પાસનાહં ॐ હ્રીં શ્રી ધરણિંદ ણમંસિયં।
ॐ હ્રીં તહ સપ્પસિંહ ॐ હ્રીં ચોરકય ભયં નિપ્ફલં હોઈ।૧૦।
ઈય સંતુઓ મહાજસો ભત્તિભર નિબ્ભરેણ હિયએણ।
તાદેવ દિજ્ઞ બોહિ ભવે ભવે પાસ જિણચંદે ॥૧૧॥

પાંચ પદોં (ખામણા) કે સવૈયે

અરિહંત સુખકાર, સંસારકો કિયો પાર,
શુકલ ધ્યાન તેગધાર, કર્મચાર ઢારી હૈ।
શ્વાસ હૈ સુગંધસાર, નિકલતા હૈ મુખ દ્વાર
બારે ગુણ વાણી ગુણ પેંતિસ ઉચારી હૈં॥
તરણ તારણહાર વિરદ હૈ હિતકાર,
ભવ્યજીવહિયેતાર મહીમા તુમ ભારી હૈ।
ભવરૂપ પારવાર પ્રભુ નામ કરે પાર,
ઘાસીલાલ કહે ઉન્હેં વન્દના હમારી હૈ॥૧॥

ક્ષાયિક સમકિતવાન અનંત દર્શન જ્ઞાન,
ગુણ હૈ અનંત ખાન સિદ્ધપદ ધારી હૈ।
જાણે દેખે સબ ભાવ મેટ દિયા કર્મઘાવ,
જીત લિયા સબ દાવ ભયે અવિકારી હૈ॥

નિકલંક નિરંજન નિરાકાર,
જ્યોતિરૂપ અજર અમર શાસ્ત્ર સ્વરૂપ ઉચારી હ ।
મનવચ તિહુકાલ મુનિવ્રત ઘાસીલાલ,
ઐસે સિદ્ધરાયજીકો વન્દના હમારી હૈ ॥ ૨ ॥

છતિસ ગુણમેં લીન પ્રવચન વારી મીન,
સર્વ તત્વ પરવીન જીન આજ્ઞાધારી હૈ ।
સમજાવે ભિન્નભિન્ન કદી નહી હોતે ખિન્ન,
મારગ દિપાવે જીન જીન આજ્ઞાધારી હૈં ॥
ગણીકી સંપત્તિ ચિન્ન, તારદેતે દુખીદીન,
ગુણામૃત પૂરચિન ગચ્છકે આધારી હૈ ।
મનવચ તિહુકાલ મુનિવ્રત ઘાસીલાલ,
ન્યાયપક્ષી લખી લખી વંદના હમારી હૈ ॥૩॥

જાણે સબ આગમસાર, દોષમલ સબવાર,
કરેં સદા ઉપકાર જીન આજ્ઞાધારી હૈ ।

ભ્રમ કિયા સબ દૂર તત્ત્વજ્ઞાન ભરપૂર,
પાખંડ ખંડન સૂર ચૌદહ પૂર્વધારી હૈ ॥
પઢત પઢાતે જ્ઞાન જીનવરકા કરે ધ્યાન,
સકલ ગુણોકી ખાન જીન આજ્ઞાધારી હૈ ।
મનવચન તિહુકાલ મુનિવ્રત ઘાસીલાલ,
ઐસે ઉપાધ્યાયજીકો વન્દના હમારી હૈ ॥૪॥
પંચમહાવ્રતધાર, ષટ્કાયા રક્ષકાર,
પાલે સદા શુદ્ધચાર, દોષ સબ ટારી હૈ ।
બારે ભેદે તપકાર સપ્તદશ સંયમધાર,
જ્ઞાન ઘોડે અસવાર, સર્વ હિતકારી હૈ ॥
બયાલીસ દોષટાર, કરત હૈ શુદ્ધાહાર,
સત્તાવીસ ગુણ, અશીકષાય નિવારી હૈ ।
અન્ત પ્રાન્ત કરે આહાર, ચલત ખાંડેકી ધાર,
ઘાસીલાલ કહે ઉન્હે વન્દના હમારી હૈ ॥૫॥

श्री

॥ अथ श्री जिनदेव नमस्काराष्टकम् ॥

तुभ्यं नमः सकललोकसुरक्षकाय,
तुभ्यं नमः सकललोकसुशिक्षकाय ।
तुभ्यं नमः सकललोकहितोत्सुकाय,
तुभ्यं नमः सकललोकविकाशकाय ॥ १ ॥

तुभ्यं नमः सकललोकसुबोधकाय,
तुभ्यं नमः सकललोकपथेक्षकाय ।
तुभ्यं नमः सकललोकसुनायकाय,
तुभ्यं नमः सकललोकपवित्रकाय ॥ २ ॥

तुभ्यं नमः सकललोकनिरीक्षकाय,
तुभ्यं नमः सकलदुष्कृतनाशकाय ।
तुभ्यं नमः सकलभव्यविभावकाय,
तुभ्यं नमः सकललोकसुलक्षकाय ॥ ३ ॥

(હરિગીતિકા છન્દ)

તુમ હો સકલ જગજ્જીવ રક્ષક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ।
તુમ હો સકલ જગજ્જીવ શિક્ષક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ॥
તુમ હો સકલ જગહિત પરાયણ, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ।
તુમ હો સદા સબ લોકદ્યોતક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ॥૧॥

તુમ હો સકલ જગજ્જીવ બોધક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ।
તુમ હો જગત કે માર્ગદર્શક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ॥
તુમ હો સદા સબ લોકનાયક, ઇસલિયે તુમકો નમૂઁ ।
તુમ હો સદા સબ લોકપાવક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ॥૨॥

તુમ હો સદા સબ લોકદર્શક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ।
તુમ હો સદા દુષ્કૃતવિનાશક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ॥
તુમ હો સકલ ભવિકે વિભાવક, ઇસલિયે તુમકો નમૂઁ ।
તુમ હો સદા સબ લોકરક્ષક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ॥૩॥

तुभ्यं नमः सकलसद्गुणधारकाय,
तुभ्यं नमः सकलकर्मविमोचकाय ।
तुभ्यं नमः सकलसिद्धिविधायकाय,
तुभ्यं नमः सकलऋद्धिवितारकाय ॥ ४ ॥

तुभ्यं नमः सकलभावविभावकाय,
तुभ्यं नमः सकलभास्वरभासकाय ।
तुभ्यं नमः सकललोकविभूषकाय,
तुभ्यं नमः सकलकल्मषशोधकाय ॥ ५ ॥

तुभ्यं नमः सकलमंगलकारकाय,
तुभ्यं नमः सकलनिर्वृतिदायकाय ।
तुभ्यं नमः सकलकर्मविनाशकाय,
तुभ्यं नमः सकलतत्त्वनिरूपकाय ॥ ६ ॥

(હરિગીતિકા છન્દ)

તુમ હો સકલ ગુણ વૃન્દધારક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ।
તુમ હો સદા સબ કર્મમોચક, ઇસલિયે તુમકો નમૂઁ ॥
તુમ હો સદા સબ સિદ્ધિકારક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ।
તુમ હો સદા સબ ઋદ્ધિદાયક, ઇસલિયે તુમકો નમૂઁ ॥૪॥

તુમ હો સકલભાવોં વિભાવક, ઇસલિયે તુમકો નમૂઁ ।
તુમ હો સકલભાસ્વરવિભાસક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ॥
તુમ હો સકલ જગકે વિભૂષક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ।
તુમ હો સકલકલ્મષવિશોધક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ॥૫॥

તુમ હો સકલમંગલવિધાયક, ઇસલિયે તુમકો નમૂઁ ।
તુમ હો સકલસુખશાંતિકારક, ઇસલિયે તુમકો નમૂઁ ॥
તુમ હો સકલનિજકર્મનાશક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ।
તુમ હો સકલજગતત્ત્વભાષક, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ॥૬॥

तुभ्यं नमः सकलजीवदयापराय,
तुभ्यं नमः शिवदशासनभास्कराय ।
तुभ्यं नमः सकललोकशुभङ्कराय,
तुभ्यं नमः सकलसिद्धिसुखेश्वराय ॥ ७ ॥

अज्ञानतो नतिरकारि पुरा न ते य-
त्त्याऽधुना तव समो न नतिं करिष्ये ।
एतौ क्षमस्व जिनदेव ! ममापराधौ,
दोषावलोकमपराः किमु वीतरागाः ॥ ८ ॥

(માલિની છ-૬)

हृदि निहितजिनेन्द्रः स्तोत्रमेतत् पवित्रं,
पठति परमभक्त्या घासिलालप्रणीतम् ।
स भवति जिनरूपः क्रान्तसंसारकूपः,
शिवसुखमयरूपः प्राप्तिसिद्धस्वरूपः ॥ ९ ॥

(હરિગીતિકા છન્દ)

તુમ હો સકલકરુણાપરાયણ, ઇસલિયે તુમકો નમૂઁ ।
તુમ હો શિવદશાસનપ્રભાવક, ઇસલિયે તુમકો નમૂઁ ॥
તુમ હો સકલજગજીવશુભકર, ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ।
તુમ હો સકલશિવસૌખ્યસ્વામી. ઈસલિયે તુમકો નમૂઁ ॥૭॥

મૈંને કિયા યહ પૂર્વમેં, અપરાધ તેરા હૈ વિભો !
અજ્ઞાનવશ નહિ નત હુઆ, તેરે ચરણમેં જો પ્રભો ॥
અબ નમન કરકે નમન હોના, હૈ નહીં ફિર મોક્ષમેં,
અપરાધ યે દોનોં હમારે, માફ તુમ કરદો હમેં ॥૮॥

યહ વિમલ **ઘાસીલાલ**–કૃત શિવસુખવિધાયક સ્તોત્ર હૈ,
નવનવકુશલદાતા સદા યહ, શુદ્ધ પરમ પવિત્ર હૈ ॥
નિજ હૃદયમેં જિનરાજ ધર, જો ભવ્ય પઢતા ભાવસે,
ભવપાર કર જિનરૂપ હોતા સ્તોત્રકે અનુભાવસે ॥૯॥

॥ ઇતિ સમ્પૂર્ણમ્ ॥

॥ ॐ नमो सर्वसिद्धम् ॥

श्री मेवाडी मुनी का उद्गार युगप्रधान-आचार्याऽष्टकः

मेवाड तेरी क्या कथूं मैं ? सरस सुन्दर सूक्तियाँ ।
तेरे गर्भ से अवतरी अनवरत विशुद्ध विभूतियाँ ॥
त्यागी तपस्वी धर्म मूर्ति सुमर प्रातः काल है ।
आनन्द कन्द दिनिन्द सुरतरु पूज्य घासीलाल है ॥१॥
वीर वर नर केशरी राणा प्रताप हुए जहां ।
मंत्रीश भामा धर्मरक्षक देशसेवक थे जहां ॥
उस देश की सद्गोद में अवतरण किरण प्रवाल है ।
आनन्द कन्द दिनिन्द सुरतरु पूज्य घासीलाल है ॥२॥
धन्य जननी क्या किया थे उग्रतप किस लोक में ? ।
धर्म दीपक आगया नर रत्न तेरी कोंख में ॥

धन्य दुर्ग तरावली तेरा भी भाग्य विशाल है।
आनन्द कन्द दिनिन्द सुरतरु पूज्य घासीलाल है ॥ ३ ॥
बाल वय दीक्षित हुये आबाल ब्रह्मचारी नतम् ।
न्याय तर्क सिद्धान्त कौमुद कोष काव्यालंकृतम् ॥
पंचदश भाषा विशारद दिव्य दमकत भाल है।
आनन्द कन्द दिनिन्द सुरतरु पूज्य घासीलाल है ॥ ४ ॥
उदयपुर भूपाल कोल्हापुर विरत हुवे पाप से ।
सिन्ध की लाखों प्रजा सद्बोध पाई आप से ॥
सैंकडो क्षत्रिय कुलों उज्वल किया किरपाल है ॥
आनन्द कन्द दिनिन्द सुरतरु पूज्य घासीलाल है ॥ ५ ॥
आगमों पर भाष्य टीका सरस शैली में रची ।
दंडियों की दम्भलीला हिलगई हलचल मची ॥
श्रीमान के ही कंठ शोभित जैन मत जयमाल है।
आनन्द कन्द दिनिन्द सुरतरु पूज्य घासीलाल है ॥ ६ ॥

गगनमंडळ एक रवि है एक है रजनीपति ।
करण दानी एक हो गये एक थे जम्बू जती ॥
सम्प्रति समय के श्रमण गण में एक आप दयाल है।
आनन्द कन्द दिनिन्द सुरतरु पूज्य घासीलाल है ॥ ७ ॥

चिर काल तक कायम रहें जिनदेव से यह प्रार्थना।
कुशलगढ में एक 'मेवाडी मुनो' की बिरचना ॥
करत अनुचर विनय नत हो आप ही प्रतिपाल है।
आनन्द कन्द दिनिन्द सुरतरु पूज्य घासीलाल है ॥ ८ ॥

વ્યાખ્યાન કે પ્રારમ્ભકી સ્તુતિ

ઇહાં કોણ જે જાણવા, શ્રી શ્રી શ્રમણ ભગવંત, શ્રી ી મહાવીર દેવ, દેવાવિદેવ, પરમતારૂં પરવારૂં દયાનિધિ ઃરૂણાકરસાગર, ભાનુભાસ્કર, જીવ દયા પ્રતિપાલ, કર્મ-ત્રુના કાળ, મહામહાણ મહાગોવાળ પરમનિર્યામિક, પરમ ૌદ્ય, પરમાગારૂડી, પરમસનાતન, અનાથના નાથ, અશરણના ારણ, અબંધવના બાંધવ, ભાંગ્યાના ભેરૂ, સંતઉદ્ધારણ, શેવસુખકારણ, રાજરાજેશ્વર પુરૂષ, હંસપુરુષ, સુપાત્રપુરૂષ, .નેર્મલ પુરૂષ, નિઃકલંકિ પુરૂષ, નિર્મોહિ પુરૂષ, નિર્વિકારી પુરૂષ, ઈચ્છાનિરોધતપસ્વી, ચોત્રીશ અતિશયે કરી બિરા-જમાન, પાંત્રીશ પ્રકારની સત્યવચનવાણી ગુણેકરી સહિત, એક હજાર અષ્ટ ઉત્તમ લક્ષણના ધરણહાર, શ્રી શ્રી સિદ્ધાર્થ નંદન, ત્રિહુજગવંદન અધમલમંજન ભવભયભંજન, અ દલગંજન પાપદુઃખનિકંદન, ક્ષમાદયાએ કરી શીતળ

શીતળચંદન, દીનદયાળ, પરમમયાળ, પરમકૃપાળ, પરમ-પવિત્ર, પરમ સજ્જન, પરમમિત્ર, પરમ વાલેશ્વરી, પરમ-હિતવંચ્છક, પરમઆધાર, સફરીજહાજસમાન, જગતત્રાતા, જગતમાતા, જગતભ્રાતા જગતજીવન, જગતમોહન, જગત-સોહન, જગતપાવન, જગતભાવન, જગતઈશ્વર, જગતવીર, જગતધીર, જગતગંભીર, જગતઇષ્ટ, જગતમિષ્ટ, જગતશ્રેષ્ટ, જગતમિત્ર, જગતવિભુ, જગતપ્રભુ, જગતમુકુટ, જગતપ્રગટ, જગતનંદન, જગતવંદન, ચૌદ રાજલોકને વિષે ચૂડામણી, મુકુટસમાન, ભવ્યજીવનાહૃદયના નવસરહાર સમાન, શિય-લના પુંજ, જગતશિરોમણિ, ત્રિભુવનતિલક, સમવસરણના સાહેબ, સરસ્વતીના તુરંગ, ગણધરના, ગુરૂરાજ, છકાયના છત્ર, ગરીબના નિવાજણહાર, મોહના ધરંદ, વાણીના પદ્મ-સરોવર, સાધુના સેહરા, લોકના અગ્રેસર, અલોકના નિરી ક્ષણહાર, ત્રાસિતના શરણાગત, મોક્ષનાદાનેશ્વરી, ભવ્યજીવના લોચન, સંતોષના મેરૂ, સુજશના કમલ, સુખના સમુદ્ર,

ગુણના હંસ, શબ્દના કેસરી, જમના જિતણહાર, કાળના ભક્ષણહાર, મનમથના અંકુશ, મનુજના કલ્પવૃક્ષ, સમ-દ્દષ્ટિના માતાપિતા, ચતુર્વિધ સંઘના ગોવાલ, ધરતિના ઈંદ્રધ્વજ, આકાશના સ્થંભ, મુકિતના વરરાજા, કેવલના દેણહાર, ચોસઠઈંદ્રના વંદનિક, પૂજનિક. અર્ચનિક, સ્મર-ણીક, એવા દીનોદ્ધાર દીનબંધુ, દીનરક્ષક, સબદેવનકા દેવ, સર્વમુનિના નાથ, સર્વ યોગીના ઠાકુરપુરૂષ તરણતારણ, દુઃખનિવારણ, અધમઉદ્ધારણ, ભવદુઃખભંજન, સમતાના સિંધુ, દયાના સાગર, ગુણના આગર, ચિંતામણિ રત્નસ-માન, પાર્શ્વ મણિસમાન, કામદુધા ધેનુસમાન. ચિત્રાવેલ સમાન, મોહનવેલસમાન, અમૃતરસકુંભ સમાન, સુખના કરણહાર, દુઃખના હરણહાર, પાપપડલતિમિરના ટાલણહાર, ચંદ્રમાની પરે શિતલદશાના ધરણહાર, સૂર્યની પરે ઉદ્યો-તના કરણહાર સમુદ્રની પરે ગંભીર, મેરૂની પરે અડોલ, વાયુની પરે અપ્રતિબંધવિહારી, ગગનની પરે નિરાલંબી

મારવાડી વૃષભધોરી સમાન, પંચાયણકેશરીસિંહસમાન, એવા લોકોત્તર પુરૂષ, અભયદાતા, ચક્ષુદાતા, માર્ગદાતા, "એહવા ચરમજિણેશ્વર, જગધણી, જિનશાસન શણગાર, ભાવ ધરીને સમરતાં, પામિજે ભવપાર ॥ ૧ ॥ એવા તત્વાનંદી તત્વવિશરામી, અનંતગુણના ધણી અક્ષગુણના ધણી, અનંતબળના ધણી, અનંતરૂપના ધણી અનંતતેજના ધણી, અનંતઅવ્યાબાધ, આત્મિકસુખના ધરણહાર, સફલનામ ને સફલગોત્રના ધરણહાર, મહણો મહણો શબ્દોના પ્રકાશણહાર, અહો ભવ્યજીવો, જો કોઈ જીવને હણશો તો હણાવું પડશે, છેદશો તો છેદાવું પડશે, ભેદશો તો ભેદાવું પડશે, કર્મ બાંધશો તો ભોગવવાં પડશે, એવી નિર્વધ વાણીના પ્રકાશણહાર, સમણે, ભગવં, મહાવીરે ઉત્પન્ન નાણદંસણધરે, અર્હા જિણકેવલી, અનાશ્રવિપુરુષ, તે પ્રભુજીના ગુણ કહ્યામાં ન આવે, ગણ્યામાં ન આવે, વર્ણવ્યામાં ન આવે, એહવા સકળ સ્વરૂપી, અવિગત સ્વરૂપી, શ્રીજિનેશ્વરદેવ,

તે પ્રભુએ સાડાબાર વર્ષને પંદર દિવસ સુધી મહામહેનતો કરી કર્મને ટાળી, કર્મને ગાળી, કર્મને પ્રજાળી કર્મને દૂર છંડી કર્મના દેણા દઈ કરી, કર્મથી નિઃકરજા થઈ કરી, કેવળશ્રી વરી, આત્મદશા પ્રકટ કરી, શ્રી જિનેશ્વરદેવ, વીત-રાગદેવ મોક્ષનગરે પધાર્યા.

પણ જગતવાસી જંતુજીવના ઉપકાર નિમિત્તે, સાતા નિમિત્તે, કલ્યાણ કરવા વાસ્તે, ભવ્ય જીવના દુઃખ મટાડવા વાસ્તે, ચારગતિ, ચોવીસદંડક ચોરાશી લક્ષ જીવાયોનિને વિષે એક ક્રોડ સાડીસતાણું લાખ ક્રોડ કુળને વિષે, જીવ અટન પરિભ્રમણ કરે છે, સંયોગી, વિયોગી, શારીરિક માનસિક વેદનાઓ સહન કરે છે, તે દુઃખ મટાડવા માટે, ઉદ્ધાર કરવા માટે, એકાંત હિતબુદ્ધિએ પરમેશ્વર દેવે, શ્રી સિદ્ધાંત રૂપ વાણી ભાણી ભાવભેદ વૃત્તાંત વિસ્તારપણે વર્ણવ્યા છે.

(સવૈયા)

વીર હિમાચલ સે નિકસી, ગુરુ ગૌતમ કે શ્રુત-કુંડ ઢરી હૈં,
મોહ મહાચલ ભેદ ચલી, જગ કી જડતા સબ દૂર કરી હૈ,
જ્ઞાન પયોનિધિ માંહી રલી, બહુ ભંગ તરંગન સેં ઉછલી હૈં,
તા શુચિ શારદ ગંગ નદી પ્રણમિ, અંજલી નિજ શીશધરી હૈં. ૧

જ્ઞાન સુનીર ભરી સરિતા, સુર-ધેનુ પ્રમોદ સુખીર નિધાની,
કર્મ જ વ્યાધિ હરન્ત સુધા. અઘ મેલ હરંત શિવા કરમાની.
જૈન સિદ્ધાંતકી જ્યોતિ બડી, સુરદેવ સ્વરૂપ મહાસુખ દાની,
લોક-અલોક પ્રકાશ ભયે, મુનિરાજ વખાનત હૈ જિનવાની. ૨

શોભિત દેવ વિષૈ મઘવા, ઉડુવૃન્દ વિષૌ શશિ મંગલકારી,
ભૂપ સમૂહ વિષૈ વર ચક્ર, પતી પ્રગટે બલ કેશવધારી.
નાગન મેં ધરણેન્દ્ર બડે, અરૂ હૈ અસુરે ચમરેન્દ્ર વિચારી,
ત્યોં જિન શાસન સંગ વિષે, મુનિરાજ દિપે શ્રુત જ્ઞાન ભંડારી. ૩

(૬૭-૬)

કૈસે કરી કેતકી કનેર એક કહયો જાય,
આકદૂધ ગાયદૂધ અન્તર ઘણેરો હૈ.
રીરી હોત પીરી પણ હોંસ કરે કંચનકી,
કહાં કાગ વાણી કહાં કોયલકી ટેર હૈ.
કહાં ભાનુતેજ, ભયો આગિયો બિચારો કહાં,
પૂનમ કો ઊંજીરો કહાં, અમાવસ અંધેર હૈ.
પક્ષ છોડી પારખી નિહાર દેખ નિકી કરી,
જૈન વૈન ઔર વૈન અન્તર ઘનેરો હૈ.
વીતરાગ વાણી સાચી મુક્તિકી નિશાની જાની,
સુકૃતકી ખાની જ્ઞાની આપ મુખ બખાની હૈ.
ઈનકો આરાધ કે તિરયા હૈ અનન્તા જીવ,
સોહી જહાજ જાન શ્રદ્ધા મન આણી હૈ.
શ્રદ્ધા હૈ સાર ધાર શ્રદ્ધા હી સું ખેવો પાર,
શ્રદ્ધા બિન જીવ ખ્વાર નિશ્ચે કર જાણી હૈ.

વાણી તો ઘણેરી પણ, વીતરાગ તુલ્યે નહીં,
ઇનકે સિવાય ઔર છોરાસી (બાલકસી) કહાણી હૈ. ૫

॥ ૐ ॥

શ્રી આદીશ્વર પ્રભુની પ્રાર્થના

શ્રી આદિ જિનન્દનો જાપ કરો.
પામો આત્મસિદ્ધિ ભવ તાપ હરો. ટેક
યુગલયુગ નીવારીને પ્રભુ ધર્મની આદિ કરી
શીવ માર્ગનો ઉપદેશદે ભવતાપની પીડા હરી
એવા જિનેશ્વરનું મન ધ્યાન ધરો ॥૧॥
પર ભાવ તજ નિજભાવ ગુણ આદિ જિનંદ ના તાનમાં
રાગનો સંબંધ તોડી જોડ મન જિન ધ્યાનમાં
ભવ્યો મોક્ષ સુખોમાં વાસ કરો ॥૨॥
નાભિનૃપના નંદ જિનવર માત મરુના ચંદ છો
ઈક્ષ્વાકુ કુલના દીપ જિન અજોધ્યા આનન્દ કંદ છો
એના નામથી ભવનો પાર કરો ॥૩॥

દેશ કોશળ વર્ણ કંચન વૃષભ લંછન રાજનો
પંચ શતધનુ કાય ઉંચી સર્વાર્થ સિદ્ધના સાજનો
પૂર્વ લક્ષ ચોરાસી આયુ ખરો ॥૪॥
જ્ઞાનદર્શન ચરણ મયવાણી વહે જિનરાજની
નિષ્પરિગ્રહ ધર્મ ધારો ભાવના શિવ સાજની
નિરાકાર દશા દઈ પાર કરો ॥૫॥
જૈન ભાનુ જ્ઞાન સાગર પૂજ્ય ઘાસીલાલ છે.
પરમ પદને પામવા દો સહસ્ર દસની સાલ છે
કહે કાન મંગલપુર વાસ કરો ॥૬॥

શ્રી અજીતનાથ પ્રભુની પ્રાર્થના

શાતાકારી અજિત જિન શાન્તિ કરે
રિદ્ધિસિદ્ધિ સદા ઘર આનવરે ॥ટેકા॥
વિજયથી આવ્યા અયોધ્યા શત્રુ જય તુમ તાત છે.
લાખ બહોતર (૭૨) પૂર્વ આયુ રાણી વિજયા માત છે.
ગય ચિન્હ કનકરંગ કાય ધરે ॥૧॥

ધનુ કાય પીસ્તાલીસસોની તેજના ધરનાર છે.
સિંહસેન ગણ શોભતે અજ્ઞાન ને હરનાર છે.
આત્મરૂપ સ્વરૂપ પ્રકાશ કરે ॥૨॥
શુભ અતિશય તેજથી ત્રીલોકમાં પ્રભુ રાજતે.
ચંદ્ર શિતલ તિમિર હર ત્રય તાપ મેટન કાજતે.
ઇન્દ્રો આવિ સદા જયકાર કરે ॥૩॥
કર્મ શત્રુ દૂર કર શ્રી વિજય પદ પામ્યા પ્રભુ
જો હો દયા મુજ પર દયાલુ વિજય પદ પામું વિભુ.
તારા નામ સિવાય નહી કર્મ ખરે ॥૪॥
અજ્ઞાન ભેદી જ્ઞાન ભાનુ પૂજ્ય ઘાસીલાલ છે.
ગંભીર છો પ્રભુ આપનો અપરાધી તો પણ બાલ છે.
કરી ક્ષમા દયાલુ વિચાર કરે ॥૫॥
સહસ્ર દો ઉગણીસ મેં સુરમ્ય નંદરબાર છે.
ધર્મ જ્યોતી જળહળે ઘર ઘર મંગલાચાર છે
મુનિ કહે કન્હૈયા ભવપાર કરે. ॥૬॥

શ્રી સંભવનાથ પ્રભુની પ્રાર્થના

પ્યારે સંભવ જિન મન આન વસ્યો.
નિરાધાર તજી ક્યાં જઈ ખસ્યો. ॥ટેક॥
તારા વિના આ લોકમાં મારૂં કોઈ સહાયક નથી.
જો છત્ર તારૂં હોય શીર તો ઔર ભયદાયક નથી.
તારા ચરણોમાં ચીત ચકોર વસ્યો ॥૧॥
દુઃખ રુપ આ સંસારમાં બહુ દીન થઈ ભટકી રહ્યો.
પરિવાર બંધનને તજ્યા પણ કેમ તૂં આધો રહ્યો.
આવી દયા કરો હૂં તો બાલ જસ્યો ॥૨॥
જયવંતથી છો અવતર્યા જિતારથાના નંદ છો.
વર્ણ કંચન માત સેન્યા અજોધ્યા આનન્દ કંદ છો
તુરિ તેગનો લાંછન કાયે લસ્યો ॥૩॥
ચતુર શત ધનુ કાય ઉંચી તેજના ધરનાર છે.
કોટયાધિં દશ લક્ષ પૂર્વ આયુ ચારૂ ગણધર ધાર છે.
જ્ઞાનતત્વાદિ વનમન આન વસ્યો ॥૪॥

બાલ ભાવે ભાન બિન અપરાધ પણ થાતા હશે
આ જન્મમાં તરછોડશો તો ઔર કોણ દાતા થશે.
ચરણે શિર ધર્યો ફરિ વિરદ કસ્યો ॥૫॥
સપ્ત દશ દો સહસ્ર વર્ષે સરસપુર વિશાલ છે.
અજ્ઞાન તમને મેટનારા ગુરુરાજ ધાસીલાલ છે.
મુનિ કહે કન્હૈયા ગુરૂચરણ રસ્યો ॥૬॥

શ્રી અભિનંદન પ્રભુની પ્રાર્થના

ગાઓ ગાઓ એ પ્યારે મિલકર અભિનંદન ગુણગાન. ॥ટેક॥
પર ઉપકારી ચોથે જીનવર સ્વર્ગ જયંત સે આય,
કષ્ટ મિટાયા સભી જનોકા જિતારથા હૈ માય ॥૧॥
નગર અજોધ્યા સંવર રાજા કંચનવર્ણી કાય.
પચાસ લાખ પૂર્વનો આયુ કપિ લંછન કહલાય. ॥૨॥
સાર્દ્ધ ત્રિશત કાયા ઉંચી ધનુષ્ય જિન ભગવાન
ગણધર જિન કે વજ્રધરજી કરતે મંગલ ગાન ॥૩॥

ધર્મ મર્મ સબકો બતલાયા નીચ ઉંચ પહચાન,
આત્મધર્મ સે મોક્ષ સિધાવે કિનાશાસ્ત્ર બયાન. ॥૪॥

બહુત કઠીનસે નર તન પાયા, દસ બોલો કા સ્થાન,
બાર બાર મિલતા નહીં પ્યારે. અભિનંદન ફરમાન ॥૫॥

ધર્મધ્યાન જપ તપ કરણી કી શ્રદ્ધા ખેતીયા માંય.
તનમન વચસે કરૂં આરાધન લક્ષ્મી ઘર મેં આય. ॥૬॥

શ્રી હ્રી દાતા ભાગ્યવિધાતા ગુરુવર ઘાસીલાલ
દોય સહસ્ર વીસ સાલમેં ગાવે કન્હૈયાલાલ. ॥૭॥

શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુની પ્રાર્થના

સુમતિનાથ સુમતિ દઈ પાર કરે.
કર્મરિપૂ હટાવા વાર કરે ॥ટેક॥

ભયરુપ આ સંસાર સાગર હે પ્રભો વિકરાલ છે.

માનમાયા લોભ મત્સર આત્મગુણના કાળ છે.
મોહાવર્ત ભયંકર પાર કરે. ॥૧॥

જ્ઞાન સ્વ સ્વભાવ તજ પરભાવ જેનુ મૂલ છે.
મિથ્યાત્વમાં મસ્તાન મનની એ અનાદિ ભૂલ છે.
સુમતિ આપી જિનેશ્વર પાર કરે. ॥૨॥

નામ સુમતિનાથ જિન ભવતાપ શોષણ હાર છે.
આત્મગુણ ઉદ્યાનમાં આ નામ પોષણ હાર છે.
તેમાં મન ભ્રમર જઇ વાસ કરે. ॥૩॥

દેશ કૌશલમાં અયોધ્યા નૃપ મેઘરથ તાત છે.
માતા સુમલા છે પ્રભુની વર્ણ કંચન ગાત છે.
રિદ્ધિસિદ્ધિ સદા જ્યાં વાસ કરે. ॥૪॥

જ્ઞાન સિંધુ બોધ દાતા પૂજ્ય ઘાસીલાલ છે.
જોધપુર સૌરાષ્ટ્રનું દોસહસ્ર ગ્યારે સાલ છે.
તારો કાન સદા અરદાસ કરે. ॥૫॥

શ્રી પદ્મ પ્રભુની પ્રાર્થના

પદ્મ પ્રભુના નિત્ય ગુણ ગાયા કરો.
અપના તનમન જિનને નમાયા કરો ।।

સર્વને સંસારમાં એક ધર્મનો આધાર છે.
થાય બેડાપાર જિનના જાપનો નિરધાર છે.
એવું જાણીને દિલમાં વસાયા કરો ।।૧।।

પદ્મની સુવાસના ચારેં તરફ છાઈ રહી.
ગુણ પારાવાર છે જનતા સહુ ગાઈ રહી.
નિજાનંદ જિણંદ વધાયા કરો. ।।૨।।

માત શુષમાં તાત શ્રીધર કમલ ચિન્હ વિશાલ છે.
ગ્રૈવેગથી આવ્યા ચવી પ્રભુવર્ણ સુંદરલાલ છે.
ભાવી ભવ્યના ભાગ્ય સવાયા કરો. ।।૩।।
લાખ પૂર્વ ત્રીસ આયુ સાર્ધ દ્વિશતકાય છે.

આદિગણધર જ્ઞાનિ સુવ્રત કૌશંબી ધામ સુહાય છે.
દયા કરી જીવોને બચાયા કરો ॥૪॥

જ્ઞાન ચક્ષુ આપનારા પૂજ્ય ઘાસીલાલ છે.
શાંત જનાચાર્યનો શુ નમ્ર નાનો બાલ છે.
કરૂણા સિંધુના હૈયે રમાયા કરો. ॥૫॥

ધન્ય વીરમગામ હર્ષાનંદનો ભંડાર છે.
સહસ્ર દો છે સાલમાંહી ધર્મનો જયકાર છે.
મુનિ કહે કન્હૈયા જિન ધ્યાયા કરો ॥૬॥

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુની પ્રાર્થના

ૐ જય સપ્તમ સ્વામિ પ્રભુ જય સપ્તમ સ્વામિ
સુખ સંપત જય દાતા પ્રણમું શિર નામિ ૐ ॥ટેક॥
બનારસી હૈ નગરી દિવ્ય રતનધારી સ્વામી.
પ્રતિષ્ઠ સેન નૃપ જનની પ્રથવી મહતારી. ॥૧॥

સ્વર્ગવર્ણ લખ દોય દશ પૂર્વ આયુ પાયે સ્વામિ.
ધનુદોય શતકાયા સ્વસ્તિક ચીન્હ લાએ ॥૨॥

જ્ઞાનદીપ ગણ નાયક વિદર્ભ ધ્યાનધારી સ્વામિ.
નિજાનંદ આનંદ મેં ગુણ કે ભંડારી ॥૩॥

કર્મ મર્મ કા જાણ ધર્મ તેગ ધારી સ્વામિ.
યથાખ્યાત સમકીત સે નિજ આતમ તારી ॥૪॥

રટે સુપારસ કટે પાપ નિજ વીર પ્રભુ ગાયા સ્વામિ.
ગ્રૈવેગ સે ચવકર મોક્ષ માર્ગ ધ્યાયા ॥૫॥

ઘાસીલાલજી પરમ દયાલુ ગુરુ દેવપાયા સ્વામિ.
કહે કન્હૈયા વિનય ભાવસે રખો છત્રછાયા ॥૬॥

પરમતત્વ પૈચાન સંઘ અમલનેર આયા
દોય સહસ્ર એકવીસ સાલમેં પુણ્ય તણી માયા ॥૭॥

શ્રી ચન્દા પ્રભુની પ્રાર્થના

ચંદા પ્રભુ જિનેશ્વર ધ્યાન ધરે.
શુદ્ધાનંદ જિનંદ પ્રકાશ કરે. ॥ટેક॥
આ જીવને ભવ જાળમાં હા દુઃખનો નહી પાર છે.
રાગ તૃષ્ણા બંધનું દુર્લંઘ કારાગાર છે.
જીવા દુઃખનો તૂં નહી ખ્યાલ કરે. ॥૧॥
ચંદ્રની શુભ ચંદ્રિકાથી કુમુદ જિમ વિકસાય છે.
ચંદ્ર જિનના ધ્યાનથી પરમાત્મ પદ પ્રગટાય છે.
અક્ષય સુખ અંતર આવાસ કરે ॥૨॥
મહા સેનજી નૃપ તાત નિર્મલ ચાંદસી ચંદાપુરી.
માત લક્ષ્મી સામને દેવો નમે ભુરી ભુરી.
પૂર્વ દશ લક્ષાયુ સ્થિતી વાસ કરે ॥૩॥
આત્મસિદ્ધિ પામવા પ્રભુ જોડ મનનિજ ધ્યાનમાં
ભવ્યને કરૂણા કરી શુદ્ધ જ્ઞાન દીધું દાનમાં
દીન કર્ણાદિ ગણધર પાય પરે ॥૪॥

ચંદ્ર લાંછન સ્ફટીક સમ છે સાર્ધશત કાયા ધનુ
દિવ્ય જ્યોતિ જલહલે તિહું લોકમાં આનન્દ ઘણું
પ્રભો અંતર પટમાં વાસ કરે. ॥૫॥

જ્ઞાન ગુણ ગંભીર ગુરૂવર પૂજ્ય ઘાસીલાલ છે
આપનો શુભ ચરણ કિંકર અલ્પ બુદ્ધિ બાલ છે
પ્રભો વિરદ વિચારી નિહાલ કરે ॥૬॥

સહસ્ત્ર દોની તેરમાં બહુ રમ્ય વીરમગામ છે
વિનવે તુમ પાદ પંકજ રજ કન્હૈયા નામ છે
ચરણ શરણ વિના નહીં કાજ સરે ॥૭॥

શ્રી સુવિધિનાથ પ્રભુ કી પ્રાર્થના.

જય મંગલ દાતા પ્રભુ જય મંગલ દાતા,
સુવિધિ જિનેશ્વર રટતે સદા સૌખ્ય આતા. ટેક

કાલ અનાદિ ફીરા દુખસે મોહ ફાસ માયા સ્વામિ,
ગયે દુખ સબ દૂરે સુવિધીનાથ ધ્યાયા. ॥૧॥ ૐ

વર્ણ શુક્લ મય ધ્યાન મચ્છ ચિન્હ ધારી સ્વામિ.
ન્યાય વૃંત નૃપ સુગ્રીવ રામા મહતારી ॥૨॥

આણત સ્વર્ગ સે આય કાકંદિ જન્મ પાયા. સ્વામિ
પૂર્વલક્ષ દો આયુ, વરહા ગણનાયા. ॥૩॥

જબ હુએ કર્મ નષ્ટ અષ્ટ શ્રેષ્ટ સ્થાન પાયા સ્વામિ.
જયોતિમે જયોત મિલાકે સર્વ સિદ્ધિ દાયા ॥૪॥

ચિંતામણી સમ સુવિધિનાથજી શતધનુષ્ય કાયા સ્વામિ.
મનવાંચ્છિત સુખ દાતા. સદાચીંત ચાયા ૐ ॥૫॥

પરમ પ્રતાપિ ગુરૂદેવકે ચરણ ચિત્ત ઠાયા.
કહે કન્હૈયા તીવ્ર હોંશસે શરણતેરિ આયા ૐ ॥૬॥

બડા દક્ષ શ્રી સંઘ લક્ષહે લાસલગાંવ સાયા
દોય સહસ્ત્ર બાવીસ સાલમે હર્ષાનંદ છાયા ૐ ॥૭॥

શ્રી શીતલનાથ પ્રભુની પ્રાર્થના

પ્રભુ શ્રી શીતલનાથ જપના જિન કરે સદા કલ્યાણ અપના ।।ટેક।।
ચંદન ચંદ્રવ તાપ મિટાવન. સબસે શીતલચંદ જપના ।।૧।।
મેટન પ્રભુ ત્રય તાપ જગતકા. છુટે ભવોંકા બંધ જપના ।।૨।।
દશમે સ્વર્ગ સે આયે ભદ્દિલપૂર. નંદા દેવી સુનંદ જપના ।।૩।।
દશરથ કે તુમ દિવ્ય દુલ્હારે કંચન વરણ સુકંદ જપના ।।૪।।
નયતિ ધનુષ્યમય વાણીસુ અમૃત,
લક્ષ હૈ પૂર્વ જિનંદ જપના ।।૫।।
શ્રીવત્સ ચિન્હાનંદ હે ગણધર, દેશના એ જન કંદ જપના ।।૬।।
ચોસઠ ઇન્દ્ર ખડે પ્રભુ સનમુખ, ઢોલે ચંવર ઉમંગ જપના ।।૭।।
શ્રી હ્રી છપ્પન દિશા કુમારી ગાવે મંગલ છન્દ જપના ।।૮।।
અઘતમ હારક ઘાસીલાલ ગુરૂ નમતા હર્ષા નંદ જપના ।।૯।।
સહસ્ત્ર દોય ચૌવીસ કન્હૈયા, સેવે ચરણારવિંદ જપના ।।૧૦।।
શાહદા સંઘકી ભક્તિ લખકે, લજ્જીત હુવે સૂર વૃંદ જપના ।।૧૧।।

શ્રી શ્રેયાંસ પ્રભુની પ્રાર્થના

શ્રેયાંસ જીનંદ મુંજ કાજ કર્યા.
મિથ્યા તમ અનાદિના રોગ હર્યા. ટેક

જ્ઞાન કેવલ ધાર દર્શન તેજ પુંજ મહાન છો.
મોહ મત્સર માન નાશક આપ જિન ભગવાન છો,
માતા વિશ્નાના ઉદરે વાસ કર્યા ॥૧॥

તાત વિષ્ણુ સેનને ત્યાં સ્વર્ગ દ્વાદશથી ચવ્યા,
વર્ણ કંચન ખડગ લંછન સિંહપુરમાં અવતર્યા,
લક્ષ વર્ષ ચોરાસી આયુ ધર્યા ॥૨॥

ધનુષ્ય એંશી કાય ઉંચી દિવ્ય તેજ વિરાજતે.
શાન્ત મુદ્રા નામ ગોત્થુભ કાન્ત ગણધર રાજતે.
જ્ઞાન જ્યોતિથી તત્વ પ્રકાશ કર્યા. ॥૩॥

વિઘ્નહારક ભવ્ય તારક યુક્ત મંગલ માલથી.
શાન્તિકારક નામ જપ બન મુક્ત જગ જંજાલથી.

પામુ અક્ષય સુખ અભિલાષ કર્યા. ॥૪॥
દો સહસ્ર ષોડશ વર્ષમાં શુભ શહેર અમદાવાદ છે.
સર્વને કરુણા કરો, નિજ રૂપનો આ નાદ છે.
ધરિ ધ્યાન સરસપુર વાસ કર્યા. ॥૫॥

શાન્તિ સાગર રત્ન આગર તેજના ધરનાર છો.
પૂજ્ય ઘાસીલાલ ગુરુવર જ્ઞાન ગુણ ભંડાર છો.
મુનિ કહે કન્હૈયા શિર છત્ર ધર્યા. ॥૬॥

શ્રી વાસુપૂજ્ય પ્રભુની પ્રાર્થના

વાસુપૂજ્ય હૃદય નિત્ય વાસ કરો.
રટી નામ જિનંદ ભવ પાર તરો ॥ટેક॥

અજબ રસમય નામ તારૂં લેત મન હર્ષાય છે.
અમરપદ પામે ખરૂં આનંદ રંગ વર્ષાય છે.
પ્રભુ જન્મમરણના દુઃખ હરો ॥૧॥

ધ્યાન ધરવા માત્રથી નિજ આત્મ નિર્મલ થાય છે.
સૂર્યના કિરણો પડયે અંધકાર નાશી જાય છે.
મહિષ ચિન્હ જિનંદ મન ધ્યાન ધરો ॥૨॥
તાત છે વસુરાય તવ માતા જયાના લાલ છે.
ચંપાપુરીનગરી મનોહર સપ્તદશી ધનુ બાલ છે.
નિજ જાણી સેવક બેડાપાર કરો, ॥૩॥
પામી કેવલ જ્ઞાન દર્શન સુધર્મ ગણ નાયક કર્યા.
સપ્તદશ દો લક્ષ આયુ સ્વર્ગ દશથી અવતર્યા.
તરણ તારણ વિરદને આપ ધરો ॥૪॥
બાલ પણમાં માર્ગ આપી જ્ઞાન દાતા આપ છો.
ષડ દશ ભાષા ભણ્યા ગુણખાણ રત્ન અમાપ છો.
ઘાસીલાલ ગુરુને વધાયા કરો. ॥૫॥
જેતપુર શ્રી સંઘને જિનરાજનો આધાર છે.
ૐ શ્રીં જિન નામ સાથે જપતા જયજયકાર છે.
મુનિ કહે કન્હૈયા જિન ધ્યાયા કરો. ॥૬॥

શ્રી વિમલનાથ પ્રભુની પ્રાર્થના

જિન ચરણ શરણ મન ધ્યાવેગા જબ અમલ વિમલ પદ પાવેગા.
તબ ઉદય હમારા હોવેગા, ભવસાગર સે તિર જાવેગા. ટેક
ગુણ કમલ વિમલ દિખલાતા હૈ, મન ભવર અચળ સુખ ચાહતા હૈ
ફીર જન્મ-મરણ મિટ જાતા હૈ,
તબ અજર અમર બન જાવેગા ॥૧॥

જો વિમલ જિણંદ મન ધ્યાતા હૈ,
નિજ જ્યોતિ મેં જોત જગાતા હૈ.
રગરગ મે મંગલ છાતા હૈ. જબ શિવપુર નગર સિધાવેગા ॥૨॥
સ્વર્ગ આઠસે ચવકર કે, કંપીલ પુરમે પ્રભુ આકરકે.
સુકીર્તી ભાનુ શ્રી નરવર કે, ઘર મંગલ ચોક પુરાવેગા ॥૩॥
વર્ણ સુ કંચન લે આયે. સામારાની સુત કહલાએ.
ધનુ સાઠ વર્ષ લખ વય પાયે.
સુખ સંપતિ મુઝ ઘર આવેગા ॥૪॥

તન લંછન તુમરે સર સુંદર નાયક ગણધર હૈ શ્રીમંધર
ચાર જ્ઞાન ચવદે પૂર્વ ધર અજ્ઞાન તિમિર ભગ જાવેગા. ॥૫॥
દીનબંધુ ગુરુદેવ કૃપાલો તવચરણ શરન મમ મન આલો.
ઘાસીલાલ ગુરુ રાજ સંભાલો મુજ નૈયા પાર લગાવેગા; ॥૬॥
દોય સહસ્ત્ર તેવીસ બીચ શ્રી વિમલ કન્હૈયા ગુણગાવે.
બડે પ્રેમસે હોલનાંથે સબ શહેર છોડ ચલ આવેગા ॥૭॥

શ્રી અનંતનાથ પ્રભુ કી પ્રાર્થના

મનવા પ્રભુ અનંત તૂં બોલ.
પૂર્વ પુન્ય સે નરભવપાયા, લક્ષ ચૌરાસી ભટકત આયા
સ્વ સ્વરૂપકો પાકે ચેતન, મતના અવસર ખોય ચેતન.
દુઈકા પડદાખોલ, મનવા પ્રભુ અનંત તૂં બોલ ॥૧॥
નવમાસ તૂં ઉંધા લટકા માત ઉદરે કર્મકા ચટકા.
અજ્ઞાન પનસે ભવભવ ભટકા અબતો જાગો મોહનિંદસે.
વક્તમિલા અંનમોલ મનવા પ્રભુ અનંત. ॥૨॥

દશમે સ્વર્ગ સે તુમ ચલ આયે, નગર અયોધ્યા મનહર્ષાયે
સિંહસેન નૃપ સુજસા માતા, સનમુખ દેવો આય
ધનસે કોષ ભરે અનમોલ. મનવા પ્રભુ અનંત. ॥૩॥
તીસ લાખ વર્ષ કીં માયા; ધનુષ્ય પચાસ કંચન કી કાયા.
લંછન હૈ સીચાણુ સુંદર, યશોધર,
ગણધર કા યહ હૈ કોલ મનવા પ્રભુ અનંત. ॥૪॥
અનંત કા અંત નહી આવે, અનંત રટે અંતપદ પાવે,
આવર્ણ અનંત અંત બન જાવે. જ્ઞાન તરાજૂ લે કે હાથમેં
(ધ્યાનમે) તોલ સકતો તોલ મનવા પ્રભુ અનંત. ॥૫॥
શાસન સૂર્ય બાલ બ્રહ્મચારી હુકમ ગચ્છ સપ્તમ પદધારી
શક્તિ દિવ્ય આગમકી ન્યારી ગુરૂ ઘાસીલાલજીકી જય કન્હૈયા
બોલ સકે તો બોલ મનવા પ્રભુ અનંત. ॥૬॥
સહસ્ર દોય ચૌવીસ સાલ પ્રભુ અનંત રટે હો માલોમાલ.
ચલો ચોપડા નિર્મલ ચાલ. મોક્ષ પુરીમેં જાના પ્યારે
ભાવ ધરો સમતોલ મનવા. પ્રભુ અનંત તૂં બોલ. ॥૭॥

શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુની પાર્થના

ધર્મ હી જગત આધાર મનવા, ધર્મ કરે ભવ પાર મનવા ॥ટેક॥
ધર્મ વિના નહિ દ્રવ્ય રહાવે ધર્મ હૈ જીવન સાર મનવા. ॥૧॥
ધર્મ સે દૂર ગત દૂર હટાવે મેટત પાપ ભંડાર મનવા ॥૨॥
ધર્મ જિનેશ્વર ધર્મ કે દાતા, વિજય લિયા અવતાર મનવા. ॥૩॥
માત સુવૃતા ભાનુ નરવર રત્ન પુરી જગ સાર મનવા. ॥૪॥
લક્ષ વર્ષ દશવય પ્રભૂની વજ્ર લંચ્છન ખગધાર મનવા. ॥૫॥
ધનુ ગઇ સર કંચન રંગવર અરિષ્ટ ગણ સંભાર મનવા. ॥૬॥
વિચર ર કર ભવ્ય જનોકા મિટા દિયા અંધકાર મનવા. ॥૭॥
પુદ્‌ગલ પરમે ધર્મ ન જાનો. માનો વિષય વિકાર મનવા. ॥૮॥
ભૂતપ્રેત ડાકન ભયનાશે. ધર્મ હૈ જિનકે દ્વાર મનવા. ॥૯॥
રિદ્ધિસિદ્ધિ સુખ સંપત પાવે. સોડહં કરેજો પોકાર મનવા. ॥૧૦॥
ભેદ જ્ઞાન દે ભાન કરાવે. ગુરુ ગુણ દિવ્ય અપાર માનવા. ॥૧૧॥
ઘાસીલાલનો નમ્ર કન્હૈયા, દશમી વિજય ત્યૌહાર મનવા. ॥૧૨॥
સહસ્ર દોય પચીસ પાચોરે. વર્તે જય જય કાર મનવા. ॥૧॥૩

શ્રી શાન્તિનાથ પ્રભુની પ્રર્થના

શાન્તિનાથ સદા સુખ શાન્તિ કરે
શુદ્ધ ભાવોધરી ભવસિંધુ તરે ટેક
સર્વદ્રવ્યોમાં રહે પરભાવની વૃતિસદા.
માત્ર સંજમ કારણે નિજદેહને પોષે કદા.
ગૃદ્ધિ ભાવો તજી સમભાવ ધરે ॥૧॥
ચંદ્રના શુભ તેજથી સર્વત્ર રસ ઉભરાય છે.
જન્માદિ ત્રય તાપકારક કર્મ શોષણ થાય છે,
સિદ્ધસ્થાનથી શુદ્ધ પ્રકાશ કરે ॥૨॥
દેશવ્યાપી રોગ મહા મરકીથી જન ધભરાય છે.
ઈન્દ્ર આવી રાયને પ્રભુ તેજને સમઝાય છે.
સારા દેશમાં પ્રભુ સુખશાંતિ કરે. ॥૩॥
હસ્તીના પુર માત અચલા ધનુષ્ય ચાલીસ કાય છે.
હિરણ લંછન વર્ણ કંચન વિશ્વસેન મહારાય છે.
પ્રભુ શાંતિ વર્ષ લક્ષ આયુ ધરે ॥૪॥

વક્રાયુદ્ધ છે ગણપતિ સરવાર્થ સિદ્ધથી અવતર્યા
શાન્તિ કારક શાંતિ જિન સૌ લોકમાં મંગલ કર્યા
મનવાંચ્છિત ધન ભંડાર ભરે ॥૫॥

બાલવય વ્રતધાર શુદ્ધ પરજ્ઞાન સૂર્ય સમાન છે.
અજ્ઞાન તમને મેટનારા ગુરૂરાજ શ્રી ભગવાન છે.
ઘાસીલાલ ગુરૂજી નિહાલ કરે. ॥૬॥

સત્તે દશ દો સહસ્ત્રમાં શુભ ચૈત્રની પડવાગુડી
જ્ઞાન દર્શન વીર્ય સુખશ્રી રહે કન્હૈયામાં રૂડી,
સુખ શાન્તિનાં સ્થાને નિવાસ કરે. ॥૭॥

શ્રી કુંથુનાથ પ્રભુની પ્રાર્થના

કુંથુનાથ ભગવાન તુમકો લાખો પ્રણામ. તુમ.
પાયે પદ નિર્વાણ તુમકો લાખો પ્રણામ ॥ટેકા॥
નાશવાન ઈસ જગકો માના. દિવ્યજ્ઞાન કેવલ સે જાના.
પરમ શુકલ હૈ ધ્યાન તુમકો ॥૧॥

સરવાર્થ સિદ્ધ સે તુમચ્યવ આયે, ગજપૂર શ્રીદેવી ઘર જાયે.
સૂરસેન રાજાન તુમકો ॥૨॥
સહસ્ર વર્ષ પંચાણુ માયા કંચનવર્ણ દિવ્યજિન પાયા.
ધનુ પૈતીસ પ્રમાણ તુમકો ॥૩॥
કર્મ ગજગ્રહ દૂર હટાયા. અજગર કા લંછન તન લાયા.
ગણી સંભૂબલવાન તુમકો. ॥૪॥
દિવ્યજ્ઞાન સંદેશ સુનાયા સર્વ જિવનિજ સમ બતલાયા.
દેવો અભય પ્રધાન તુમકો ॥૫॥
મનુષ્ય જન્મ હીરાસિ કાયા ભેદા ભેદ દર્શન સે પાયા.
ગુરુ નિગ્રંથ જગજાન તુમકો ॥૬॥
સહસ્ર દોય ચૌવિસ કન્હૈયા, શહર શાહદા મન હર્ષૈયા.
ઘાસીલાલ ગુરૂ મહાન તુમકો. ॥૭॥

શ્રી અરહનાથ ભગવાન કી પ્રાર્થના

પ્રભુ પાવન કો દિલસે જો ધ્યાયા કરો.
પરમ જ્યોતિ કે દર્શન કો પાયા કરો. ॥ટેક॥

પારસ મિલતે હિ લોહા જ્યોં કંચન બને.
　　　　પ્રભુ પારસ સે મન કો લગાયા કરો ॥૧॥
જૈસે ષટ્પદ પુષ્પો સે નેહ કરે.
　　　　એસે પ્રભુ સે સ્નેહ બઢાયા કરો ॥૨॥
ચંદ્રતાપ હરે અમૃતધારા ભરે
　　　　જન્મોજન્મકે દુખ ભગાયા કરો ॥૩॥
અરહ અંતર કે પડદે કો દૂરા કરે
　　　　માતા દેવી સે આકર સુદર્શન કરો ॥૪॥
સિદ્ધ સરવાર્થ ગજપુર આપે પ્રભુ
　　　　પંચ વિંશ ધનુ દેહ માન ખરો. ॥૫॥
સહસ્ર વર્ષ ચૌરાશી આયુ ધરે.
　　　　કાય કંચન સે મનરથ સ્થિર કરો ॥૬॥
નંદ્યાવર્ત હૈ લાંછન કુંભગણી
　　　　ધન અજ્ઞાન તમકો દૂર હરો ॥૭॥

અરહ ભાનુ કો માનુ મન માયને
દિવ્ય લક્ષ્મી સે મેરા ધર કોષ ભરો ॥૮॥
તેજપુંજ કે સાગર ગુરુવર બડે.
ધાસીલાલજી કે ગુણ ગાયા કરો, ॥૯॥
સહસ્ર દોય છવીસ કા સાલ મહા.
શહર ડોંડાઇચા ધ્યાન લાયા કરો ૧૦
મુનિ કહે કન્હૈયા ભવ પાર કરો.
સાધો સ્વરૂપ અપના ઉદ્ધાર કરો ॥૧૧॥

શ્રી મલ્લીનાથ પ્રભુની પ્રાર્થના

મલ્લીનાથ જિનંદ ભવપાર કર્યા.
કર્મ શત્રુ જિનેશ્વર દૂર હર્યા ॥ટેક॥
કાય સુન્દર દેખી તેમાં મૂર્ખ મન લલચાય છે.
મલમૂત્ર થેલી જાણ જ્ઞાની દૂરથી છટકાય છે.
છ એ નૃપોને પ્રભુ સન્ માર્ગે કર્યા. ॥૧॥

રોગ સમ સૌ ભોગ જાણી મોક્ષ સુખને ચાય છે.
રાજ્ય રિદ્ધિ છોડ પ્રભુજી ત્યાગ માર્ગે જાય છે.
ઈન્દ્રો આવીને ચરણે શીશ ધર્યાં. ॥૨॥
કુંભનૃપ તુમ તાત લંછન કુંભ છે જનની પ્રભા
તે લોકમાં અતિ તેજમય તવ નીલવર્ણી છે પ્રભા
સહસ્ર પંચ પંચાશત આયુ ધર્યા ॥૩॥
રમ્ય મિથિલામાં તમો જયંતમી છો અવતર્યા.
રત્નમણી ધનધાન્યથી ભંડાર દેવોએ ભર્યા
ગણ નાયક ગણધર ભીષ્મ વર્યા ॥૪॥
પુષ્પ મલિના સુગંધે દૂરગંધ નાસી જાય છે.
મલ્લી જીન ના નામથી ભવદુઃખ દુરા થાય છે.
પ્રભો આપ અનંત ગુણોથી ભર્યા ॥૫॥
શાન્તિ સિંધુ ઈન્દુના સમ પૂજ્ય ઘાસીલાલ છે.
અજ્ઞાનથી ભરપુર તેનો એક નાનો બાલ છે.
એવા જીવોને પ્રભુ સન્માર્ગે કર્યા. ॥૬॥

॥ મહાયંત્ર ॥

છું	રૂ	ક	ના	દ	વં	હું	ને	મી	સ્વા	જી	સ્વા	મી	ને	હું	વં	દ	ના	ક	રૂ	છું
રૂ	ક	ના	દ	વં	હું	ને	મી	સ્વા	જી	લ	જી	સ્વા	મી	ને	હું	વં	દ	ના	ક	રૂ
ક	ના	દ	વં	હું	ને	મી	સ્વા	જી	લ	લા	લ	જી	સ્વા	મી	ને	હું	વં	દ	ના	ક
ના	દ	વં	હું	ને	મી	સ્વા	જી	લ	લા	સી	લા	લ	જી	સ્વા	મી	ને	હું	વં	દ	ના
દ	વં	હું	ને	મી	સ્વા	જી	લ	લા	સી	ઘા	સી	લા	લ	જી	સ્વા	મી	ને	હું	વં	દ
વં	હું	ને	મી	સ્વા	જી	લ	લા	સી	ઘા	શ્રી	ઘા	સી	લા	લ	જી	સ્વા	મી	ને	હું	વં
હું	ને	મી	સ્વા	જી	લ	લા	સી	ઘા	શ્રી	જ	શ્રી	ઘા	સી	લા	લ	જી	સ્વા	મી	ને	હું
ને	મી	સ્વા	જી	લ	લા	સી	ઘા	શ્રી	જ	રા	જ	શ્રી	ઘા	સી	લા	લ	જી	સ્વા	મી	ને
મી	સ્વા	જી	લ	લા	સી	ઘા	શ્રી	જ	રા	હા	રા	જ	શ્રી	ઘા	સી	લા	લ	જી	સ્વા	મી
સ્વા	જી	લ	લા	સી	ઘા	શ્રી	જ	રા	હા	મ	હા	રા	જ	શ્રી	ઘા	સી	લા	લ	જી	સ્વા
જી	લ	લા	સી	ઘા	શ્રી	જ	રા	હા	મ	શ્રી	મ	હા	રા	જ	શ્રી	ઘા	સી	લા	લ	જી
સ્વા	જી	લ	લા	સી	ઘા	શ્રી	જ	રા	હા	મ	હા	રા	જ	શ્રી	ઘા	સી	લા	લ	જી	સ્વા
મી	સ્વા	જી	લ	લા	સી	ઘા	શ્રી	જ	રા	હા	રા	જ	શ્રી	ઘા	સી	લા	લ	જી	સ્વા	મી
ને	મી	સ્વા	જી	લ	લા	સી	ઘા	શ્રી	જ	રા	જ	શ્રી	ઘા	સી	લા	લ	જી	સ્વા	મી	ને
હું	ને	મી	સ્વા	જી	લ	લા	સી	ઘા	શ્રી	જ	શ્રી	ઘા	સી	લા	લ	જી	સ્વા	મી	ને	હું
વં	હું	ને	મી	સ્વા	જી	લ	લા	સી	ઘા	શ્રી	ઘા	સી	લા	લ	જી	સ્વા	મી	ને	હું	વં
દ	વં	હું	ને	મી	સ્વા	જી	લ	લા	સી	ઘા	સી	લા	લ	જી	સ્વા	મી	ને	હું	વં	દ
ના	દ	વં	હું	ને	મી	સ્વા	જી	લ	લા	સી	લા	લ	જી	સ્વા	મી	ને	હું	વં	દ	ના
ક	ના	દ	વં	હું	ને	મી	સ્વા	જી	લ	લા	લ	જી	સ્વા	મી	ને	હું	વં	દ	ના	ક
રૂ	ક	ના	દ	વં	હું	ને	મી	સ્વા	જી	લ	જી	સ્વા	મી	ને	હું	વં	દ	ના	ક	રૂ
છું	રૂ	ક	ના	દ	વં	હું	ને	મી	સ્વા	જી	સ્વા	મી	ને	હું	વં	દ	ના	ક	રૂ	છું

વરસીતપ પ્રસંગે

—: સપ્રેમ ભેટ :—

ભુપતલાલ ટપુભાઈના જયજીનેંદ્ર

સહસ્ર દ્વાદશ પંચ વર્ષે પરમ મંગળ ધામ છે.
ધર્મમય જિવન રહે જ્યાં સરસપુર આ ગામ છે,
મંગલ ગાનથી કાન નિવાસ કર્યા ॥૭॥

॥ श्री ॥

श्री मुनी सुव्रत स्वामीनी प्रार्थना

जय सुख शांति दाता की सदा जय हो सदा जय हो
दीनानाथ ज्ञाता की सदा जय हो सदा जय हो ॥टेक॥
मुनि सुव्रत है स्वामी दुःख भय मेटने नामी
बने रट मोक्ष के गामी सदा जय हो सदा जय हो ॥१॥
अपराजित स्वर्ग से आये धनुष्य प्रभू बीस तन लाये
वर्णी तुम श्याम से जाये सदा जय हो सदा जय हो ॥२॥
राजगृह तात श्री सुमती कूर्म लंच्छन अजिब शक्ति
सहस्र तीस वय लगती सदा जय हो सदा जय हो ॥३॥
सती पद्मावती माता सर्व जग जीवकी त्राता
नाम से प्राप्त हो साता सदा जय हो सदा जय हो ॥४॥

इन्द्र कुंभ गण के नाया रिद्धिसिद्धि सुख दाया
तजी जग मोह की माया सदा जय हो सदा जय हो ॥५॥
क्षमा गुण तेज के धारी आगम ज्ञान भंडारी
गुरू घासीलाल जगतारी सदा जय हो सदा जय हो ॥६॥
सत्तावीस सहस्र हो आया कन्हैया गुण गण गाया
सरसपूर चरणकों पाया सदा जय हो सदा जय हों ॥७॥

શ્રી નેમીનાથ પ્રભુની પ્રાર્થના

ચિંતા ચુરક શ્રી પ્રભુ નેમીનાથ
તારો ભવજલથી નમુ જોડી હાથ. ટેક

સ્વભાવા ભાવથી ભટક્યો અનંતા કાલમાં
ધર્મના નિજ મર્મ બિન લટક્યો ભવોની જાલમાં
કથની કરતા ન ખૂટે આખીરાત ॥૧॥
પુન્ય શ્રી પામ્યો પ્રભુ જિન માર્ગ દુષમકાળમાં
કર્મના ફલ વિશમ લાગે જાગે મન તુજ ધ્યાનમાં
હવે આવી ઉગારો દીનાનાથ ॥૨॥

માત સેવા દેવી નિર્મલ શૌરી પુરના બાલ છો.
શંખલંછન પાંચ દો ધનુ સમુદ્ર વિજયના લાલ છો.
સહસ્ત્ર વર્ષ આયુ વર્ણ શ્યામગાત ॥૩॥
લગ્ન કરવા ધૂમથી વરવા ગયા રાજામતિ.
પશુઓ તણા પોકાર જાણી શું થશે સૌનીગતિ
દયાકાજે છોડયો રાજુલ સાથ ॥૪॥
આઠ ભવની પ્રીત તોડી જાવે સિદ્ધના સ્થાનમાં
ન રહૂં ક્ષણ એક નોખી નેમ જિન છે પ્રાણમાં
વરદત્તજી ગણધર બ્રાહ્મણ જાત ॥૫॥
પૂજ્ય ઘાસીલાલ ગુરૂવર જ્ઞાન ગુણ ભંડાર છે.
વીસસોની ચવદમાં મલાડ ધર્માગાર છે.
કહે કાન આરાધો દયામાત. ॥૬॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પ્રાર્થના (૨૩)

પાર્શ્વ પ્રભુનું ધ્યાન લગાયા કરો.
પ્રભુ ભક્તિમાં ચિત જમાયા કરો. ॥ટેક॥

પાર્શ્વના પ્રસંગથી જિમ લોહ કંચન થાય છે
પરમ પદના ધ્યાનથી નિજ આત્મ જયોત જગાય છે
અહિં ચિન્હ જિનેશ્વર ધ્યાયા કરો ॥૧॥
નાગ બળતો દેખીને શરણો દિયો નવકારનો
પદ પામીયો ધરણેન્દ્રનો તે દેવના અવતારનો
અજદિનંદ ગણી ગુણ ગાયાકારો ॥૨॥
પાર્શ્વ જિનના જાપથી સૌ પાપપુંજ વિલાય છે.
કલ્પતરૂસમ ઈષ્ટ વસ્તુ સહેજમાં પ્રગટાય છે.
એવા જિનવર હૈયે વસાયા કરો ॥૩॥
દેશકાશી વર્ષ શત ૧૦૦ વાણારસી સુહાય છે
અશ્વસેન નૃપ માત વામા નીલવર્ણી કાય છે.
દશમાં સ્વર્ગથી આવી નિહાલ કરો ॥૪॥
પૂજ્ય ઘાસીલાલ ગુરૂનું છત્ર શિર ત્રિકાલ છે.
નામ જપતા હર ઘડીયે વર્તે મંગલ માલ છે.
જ્ઞાની ગુરૂને શિશ નમાયા કરો ॥૫॥

સહસ્ત્ર દો છ સાતની દિવાલી મંગલવાર છે.
સંઘ ધોરાજી કર્યો જિન ધર્મનો જયકાર છે.
કહે કાન અમિરસ પાયાકારો ॥૬॥

શ્રી મહાવીર પ્રભુની પ્રાર્થના

મહાવીર થવા મહાવીરનમું.
મોક્ષ ધામ જવા મહાવીર નમું. ટેક

વીર ગુણમય આતમા અનંત શકિત વાન છે.
કર્મ મલને દૂર કરવા એક ધર્મ ધ્યાન છે.
સિદ્ધિ સ્થાન જવા મહાવીર નમું ॥૧॥

જન્મતાં વૃદ્ધિ કરી વર્ધમાન જેનું નામ છે.
ઈન્દ્ર ઉત્સવ કારણે મેરૂનો લિનો સ્થાન છે.
ચરણે મેરૂચલા મહાવીર નમું ॥૨॥

ઘોર પરિસહ જિતીને પામ્યા સુકેવલ જ્ઞાન છે
ત્રિપદિ ઉપદેશ આપી દીનો નિર્ભય દાન છે.
ગુણાધીન થવા મહાવીર નમું ॥૩॥

માત ત્રિશલા વીરની સિદ્ધાર્થ રાજા તાત છે.
ક્ષત્રીકુંડ પુર શોભતું ત્રિખંડમાં વિખ્યાત છે.
પ્રભુ શાન્તિ થવા મહાવીર નમું. ॥૪॥

વર્ણ કંચન સિંહ લંછન ગણરાજ ગૌતમ થાય છે
વર્ષ બોંતેર આયુધારી સ્વર્ગ દસની આય છે.
સપ્તહસ્ત જિનંદ મહાવીર નમું ॥૫॥

જન્મથી પાવન કર્યો ગુરુરાજ ઘાસીલાલ છે.
સહસ્ર દોની આઠમાં ઉપલેટા ક્ષેત્ર વિશાલ છે.
કહેકાન પ્રભુ મહાવીર નમું. ॥૬॥

શ્રી ગુરૂદેવને પ્રાર્થના

ગુરુદેવ મોરી નૈયા. ભવપાર લગાદેના
અબ તકતો નિભાયા હૈ, આગે ભી નિભા લેના.
ઝંઝટ કી કર્મ ફેરી. ઉસમે જો ભુલૂં કદાપી.
તો નાથ મેહર કરકે, મુજકો ન ભુલ જાના ॥૧॥

મદરાગ દ્વેશચોરો. કહીં ભી ફસાદે મુઝ કો.
વહાં પર ભી આપ આકર તુમ બાલ બચાલેના. ॥૨॥
તુમનાથ મૈ હું કિંકર. તુમ સ્વામી મૈ હૂં ચાકર
યહ વાત સત્ય હો તો. સત્ય કરકે દિખા દેના ॥૩॥
અગણીત દોષ હમરે, ફિર ભી હૈ આશ તેરી.
સબ ભૂલ માફ કરકે, અપના હી બના લેના ॥૪॥
ભવસિંન્ધુ મેં ભટકતે, નરદેહ ઉંચ પાયા·
તો નાથ મેહર કરકે. ચરણો મેં બુલાલેના ॥૫॥
યહ કન્હૈયા દાસતેરા. મુખસે પુકાર કરતા,
પ્રભુ શાંતિ સુધા ભરકે, ચરણો મેં ઝુલા લેના ॥૬॥
દો સહસ્ત્ર વર્ષ એકવીસ એકવીસી જાન લેના,
અમલનેર અમલ કરકે દિલદાહ બુઝા દેના ॥૭॥

શ્રી ગુરૂદેવને વંદન

મેં સાદર શીસ નવાતાહું, ગુરુરાજ તુમ્હારે ચરણોમેં.
કુછ અપની વિનય સુનાતા હૂં, ગુરુરાજ તુમ્હારે ચરણો મેં. ટેક

જિસ જિસયોનીમે ભ્રમણ કરું, જોજો શરીર મેં ગ્રહણ કરું.
તહાં કમલ ભગવંત રમણ કરું, ગુરુરાજ તુમ્હારે ચરણોમેં ૧
ઘર મેં યા વનમેં દેહ રહૈ, મનકા પદ પંકજ ગેહ રહૈ.
બઢતા પ્રતિદિન નવ નેહર હૈ, ગુરુરાજ તુમ્હારે ચરણો મેં. ૨
તુમ્હરે ગુણકા હોવે કીર્તન, ભૂલૂં નહી નિશદીન પલક્ષણ
તન મન ધન મેરા હો અર્પણ, ગુરુરાજ તુમ્હારે ચરણો મેં. ૩
સુખ દુઃખોથી ચિન્તા હે નાહી, પરિવાર છુટે પરવાહ નાહી.
હોવે મેરા નિર્વાહ યહી, ગુરુરાજ તુમ્હારે ચરણોમેં. ૪
અવતાર ધાર જગ પાર કરે, જન્મોજન્મ નિહાલ કરે.
ગુરુ ઘાસીલાલ મન ધ્યાન ધરે, ગુરુરાજ તુમ્હારે ચરણોમેં. ૬
હૈ દીન હીન જન કન્હૈયા, તુમરીહી કરુણા પર નિર્ભર.
હો જાય કિસી ભી ભાંતિ ગુજર ગુરુરાજ તુમ્હારે ચરણોમેં. ૫

આત્મિક પ્રાર્થના

યોગીરાજ જગાવે સોયા કયો હૈ આલસમેં
બોલ ચેતન બોલ મેલા ધોના યા નહીં.

ક્તિના તેરારૂપ ભરા હૈ; ચેતન ધન ખજાનેમેં
જગકો દેખા છાન છાન કે સુજ્ઞાન જમાનેમેં.
જકડા તુમકો કર્મ ફાસને મુકત હોના યા નહી. ॥૧॥
સુંદર ક્તિની પાવનકારી જયોતી તેરી પ્યારી હૈ
તીન લોકમેં મોહન ગારી જડતા લાગે ખારી હૈ
અજ્ઞાન પડદા તોડ ચેતન જ્ઞાન પાના યા નહી. ॥૨॥
દર્શન જ્ઞાનવાન તૂં ચેતન, કયા માયા લોભાયા હૈં
કામ ક્રોધ મદ લોભકે ચક્કર નિજકા ભાન ભુલાયા હૈ
માત પિતાદિ સ્વારથ સાથી સમજાયા નહી. ॥૩॥
મોહ મદિરા પાન કરિને; જડનૈ ચેતન માને હૈ.
નિજ સ્વરૂપ ભુલા અપના ઝુઠી કયો તૂં તાને હૈ.
છુપા હૈ અંતર મેં પ્રભુ દર્શન પાના યા નહી. ॥૪॥
ગુરુ હમારે ઘાસીલાલજી. દિવ્ય જ્ઞાન કે ધારી હૈ,
બાલક તુમારા લાલ કન્હૈયા કરતા નમ્ર લાચારી હૈ.
આર્ય ગ્રામ હોલનાંથા પાયા ધ્યાન આયા કે નહીં ॥૫॥

શ્રી

૨૪ ચૌવીસ તીર્થંકરોના નામ

૧ શ્રી ઋષભદેવજી	૧૩ શ્રી વિમલનાથજી
૨ શ્રી અજિતનાથજી	૧૪ શ્રી અનન્તનાથજી
૩ શ્રી સંભવનાથજી	૧૫ શ્રી ધર્મનાથજી
૪ શ્રી અભિનંદનજી	૧૬ શ્રી શાંતિનાથજી
૫ શ્રી સુમતિનાથજી	૧૭ શ્રી કુંથુનાથજી
૬ શ્રી પદ્મપ્રભુજી	૧૮ શ્રી અરહનાથજી
૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથજી	૧૯ શ્રી મલ્લિનાથજી
૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભજી	૨૦ શ્રી મુનિસુવ્રતજી
૯ શ્રી સુવિધિનાથજી	૨૧ શ્રી નમિનાથજી
૧૦ શ્રી શીતલનાથજી	૨૨ શ્રી નેમિનાથજી
૧૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથજી	૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથજી
૧૨ શ્રી વાસુપૂજ્યજી	૨૪ શ્રી મહાવીરસ્વામી

૨૦ વિહરમાન તીર્થંકરોના નામ

૧ શ્રી સીમંધરસ્વામી	૧૧ શ્રી વજ્રધરસ્વામી
૨ શ્રી યુગમંધરસ્વામી	૧૨ શ્રી ચંદ્રાનનસ્વામી
૩ શ્રી બાહુસ્વામી	૧૩ શ્રી ચંદ્રબાહુસ્વામી
૪ શ્રી સુબાહુસ્વામી	૧૪ શ્રી ભુજંગસ્વામી
૫ શ્રી સુજાતસ્વામી	૧૫ શ્રી ઈશ્વરસ્વામી
૬ શ્રી સ્વયંપ્રભસ્વામી	૧૬ શ્રી નેમપ્રભસ્વામી
૭ શ્રી ઋષભાનંદસ્વામી	૧૭ શ્રી વીરસેનસ્વામી
૮ શ્રી અનંતવીર્યસ્વામી	૧૮ શ્રી મહાભદ્રસ્વામી
૯ શ્રી સૂરપ્રભસ્વામી	૧૯ શ્રી દેવસેનસ્વામી
૧૦ શ્રી વિશાલધરજી	૨૦ શ્રી અજીતસેનસ્વામી

૧૧ ગણધરો કે નામ

૧ શ્રી ઈન્દ્રભૂતિજી	૭ શ્રી મૌર્યપુત્રજી
૨ શ્રી અગ્નિભૂતિજી	૮ શ્રી અકંપિતજી
૩ શ્રી વાયુભૂતિજી	૯ શ્રી અચલભ્રાતાજી
૪ શ્રી વ્યક્તસ્વામીજી	૧૦ શ્રી મેતાર્યજી
૫ શ્રી સુધર્માસ્વામીજી	૧૧ શ્રી પ્રભાસજી
૬ શ્રી મંડીપુત્રજી	

૧૬ સતિયોં કે નામ

૧ શ્રી બ્રાહ્મીજી	૯ શ્રી મૃગાવતીજી
૨ શ્રી સુંદરીજી	૧૦ શ્રી ચેલણાજી
૩ શ્રી કૌશલ્યાજી	૧૧ શ્રી પ્રભાવતિજી
૪ શ્રી સીતાજી	૧૨ શ્રી સુભદ્રાજી
૫ શ્રી રાજમતીજી	૧૩ શ્રી દમયંતિજી
૬ શ્રી કૂંતીજી	૧૪ શ્રી સુલસાજી
૭ શ્રી દ્રૌપદીજી	૧૫ શ્રી શિવાદેવીજી
૮ શ્રી ચંદનબાલાજી	૧૬ શ્રી પદ્માવતીજી

શ્રાવકના ૧૪ નિયમ

ગાથા—૧ સચિત્ત ૨ દ્દવ્વ ૩ વિગય ૪ પણ્હી ૫ તંબોલં
૬ વત્થ ૭ કુસુમેસુ ૮ વાહણ ૯ સયણ ૧૦ વિલેવણ
૧૧ બંભ ૧૨ દિસિ ૧૩ નહાણ ૧૪ ભત્તેસુ.

૧ સચિત્ત–માટી, પાણી, અગ્નિ, વનસ્પતિ વગેરે સચીત.

૨ દ્રવ્ય–શાક, પુડી, રોટલી વિગેરે અલગ અલગ સ્વાદવાળી હો વો–દ્રવ્ય.

૩ વિગય–ઘી, તેલ, દૂધ, દહિ, મીઠા નિમર્યાદા

૫ પણ્હી–(પન્નહી) અર્થાત્ પગરખા, બૂટ, પાવડી, મોજા ચંપલ, આદિ પગમાં પહેરવાના.

૫ તમ્બોલ–પાન, સોપારી, લવીંગ, ઇલાયચી, ભોજન પછી જે વસ્તુ મોઢામાં રાખવામાં આવે છે. (મુખવાસ)

૬ વત્થ–વસ્ત્ર કપડાનું પરિમાણ ઓઢવાનું બીછાવવાનું પહેરવાના કપડાનું પરિમાણ કરવું.

૭ કુસુમ–નાકથી સુંઘવાની વસ્તુ જેવી પુષ્પ, અત્તર, સેંટ તમાકુ ઈત્યાદિનું પરિમાણ કરવું.

૮ વાહન–સવારી બધા પ્રકારની સવારીનું પરિમાણ જેમ ઘોડા, ઉંટ, હાથી, ગાડી, મોટર, રેલ, જહાજ વિમાન, સાયકલ સ્કૂટર, ઓટોરિક્ષા વિગેરે.

૯ સયણ–શૈયા, ઢોલિયા, છપ્પર, પાટ પલંગ આરામખુરશી વગેરે સુવાની વસ્તુ.

૧૦ વિલેપન–તેલ, કેસર, ચન્દન; સાબુ, રાખ ઇત્યાદિ

૧૧ બંભ–બ્રહ્મચર્ય કુશીલનો ત્યાગ યા મર્યાદા.

૧૨ દિશા–દિશા પૂર્વ પશ્ચિમ ઉત્તર દક્ષિણ આદિ દશ દિશાઓનું પરિમાણ કરવું.

૧૩ નહાણ–સ્નાન નાના મોટા સ્નાનની મર્યાદા.

૧૪ ભત્તે–આહાર ભોજનનું પરિમાણ કરવું, ભોજનનો સમય દિવસમાં ખાવાનું પરિમાણ.

॥ ॐ असिआउसाय नमः ॥

— સા મા યિ ક —

નવકાર મંત્ર

નમો અરહિંતાણં નમો સિદ્ધાણં નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં નમો લોએ સવ્વસાહુણં, એસો પંચ નમુક્કારો સવ્વપાવ-પ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં પઢમં હવઇ મંગલમ્.

તિક્ખુત્તો અથવા વંદણા

તિક્ખુત્તો આયાહિણં પયાહિણં કરેમિ વંદામિ નમંસામિ સક્કારેમિ સંમાણેમિ કલ્લાણં મંગલં દેવયં ચેઇયં પજ્જુવાસામિ મત્થએણ વંદામિ.

ઇરિયા વહિ

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન ઇરિયાવહિયં પડિક્કમામિ ઇચ્છં ઇચ્છામિ પડિક્કમિઉં ઇરિયા વહિયાએ વિરાહણાએ ગમણાગમણે પાણક્કમણે બીયક્કમણે હરિયક્કમણે ઊસ્સા-ઉત્તિંગ-પણગ-દગ-મટ્ટી-મક્કડા-સંતાણા-સંકમણે જે મે જીવા વિરાહિયા એગિંદિયા બેઇંદિયા તેઇંદિયા ચઉરિંદિયા પંચેંદિયા અભિહયા વત્તિયા લેસિયા સંઘાઇયા સંઘટ્ટિયા પરિયાવિયા કિલામિઆ ઉદ્દવિયા ઠાણાઓઠાણં સંકામિયા જીવિયાઓ વવરોવિયા તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં

તસ્સ ઉત્તરી

તસ્સ ઉત્તરીકરણેણં પાયચ્છિત્તકરણેણં વિસોહીકરણેણં વિસલ્લીકરણેણં પાવાણં કમ્માણં નિગ્ઘાયણટ્ઠાયેઠામિ કાઉસ્સગ્ગં અન્નત્થ ઉસ્સસિએણં નિસ્સસિએણં ખાસિએણં છિયેણં જંભાઇએણં

ઉડ્ડુએણં વાયનિસગ્ગેણં ભમલિએ પિત્ત, મુ-
ચ્છાએ, સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં સુહુમેહિં ખેલ-
સંચાલેહિં સુહુમેહિં દિટ્ઠિસંચાલેહિં એવમાઈએહિં
આગારેહિં અભગ્ગો અવિરાહિઓ હુજ્જ મે કાઉ-
સગ્ગો જાવ અરિહંતાણં ભગવંતાણં નમોકારેણં
ન પારેમિ તાવ કાયં ઠાણેણં મોણેણં જ્ઝાણેણં
અપ્પાણં વોસિરામિ.

"આ ઠેકાણે ઇરિયાવહિનો કાઉસગ્ગ કરી એક નવ-
કાર ગણીને કાઉસગ્ગ પાળવો.

લોગસ્સ

લોગસ્સ ઉજ્જોયગરે ધમ્મતિથ્થયરે જીણે
અરિહંતે કિત્તઇસ્સં ચઉવિસંપિ કેવલી ॥ ૧ ॥
ઉસભ મજિયંચ વંદે સંભવ મભિનંદણં ચ
સુમઇંચિ । પઉમપ્પહં સુપાસં જિણંચ ચંદપ્પહં
વંદે ॥ ૨ ॥ સુવિહં ચ પુપ્ફદંતં સીયલ સિજ્જંસ

વાસુપુજ્જંચ। વિમલ મણંતંચ જિણં ધમ્મં સં-
તિંચ વંદામિ ॥ ૩ ॥ કુંથુ અરંચ મલ્લિં વંદે
મુણિસુવ્વયં નમિજિણં ચ । વંદામિ રિટ્ઠનેમિં
પાસં તહ વદ્ધમાણં ચ ॥ ૪ ॥ એવં મયે અભિ-
થુઆ વિહૂય રયમલા પહીણજરમરણા । ચઉવિ-
સંપિ જિનવરા તિથ્થયરા મે પસીયંતુ ॥ ૫ ॥
કિત્તિય વંદિય મહિયા જેએ લોગસ્સ ઉત્તમ સિદ્ધા ।
આરુગ્ગ બોહિલાભં સમાહિ વર મુત્તમં દિંતુ ॥ ૬ ॥
ચંદેસુ નિમ્મલયરા આઇચ્ચિેસુ અહિયં પયાસયરા ।
સાગર વર ગંભીરા સિદ્ધા સિદ્ધિં મમ દિસંતુ ॥ ૭ ॥

"ઉભા થઈને ગુરૂ પાસે સામાયિક કરવાની આજ્ઞા માગવી."

સામાયિક લેવાનો પાઠ

દ્રવ્ય થકી સાવજ્જ જોગના પચ્ચખાણ ક્ષેત્ર થકી આખા લોક પ્રમાણે કાળ થકી બે ઘડી ઉપરાંત

ન પાળું ત્યાં સુધી ભાવ થકી છ કોટીએ પચ્ચખાણ કરેમિ ભંતે! સામાઇયં સાવજ્જં જોગં પચ્ચક્ખામિ જાવ નિયમં પજ્જુવાસામિ દુવિહં તિવિહેણં ન કરેમિ ન કારવેમિ મણુસા વયસા કાયસા તસ્સ ભંતે પડિક્કમામિ નિંદામિ ગરિહામિ અપ્પાણં વોસિરામિ.

"નીચે બેસીને ડાબો ઢીંચણ ઉભો રાખી બે નમોત્થુણં ભણવા."

નમોત્થુણં.

નમોત્થુણં અરહિંતાણં ભગવંતાણં આઇગરાણં તિત્થયરાણં સયંસંબુદ્ધાણં પુરિસુત્તમાણં પુરિસસીહાણં પુરિસવર પુંડરિયાણં પુરિસવર ગંધહત્થીણં લોગુત્તમાણં લોગનાહાણં લોગહિયાણં લોગપઇવાણં લોગપજ્જોયગરાણં અભયદયાણં ચક્ખુદયાણં મગ્ગદયાણં સરણદયાણં જીવદયાણં બોહિદયાણં ધમ્મદયાણં ધમ્મદેસયાણં ધમ્મના-

યગાણું ધમ્મસારહીણું ધમ્મવરચાઉરંત ચક્ક-વટ્ટીણં દીવો તાણં સરણં ગઇ પઇટ્ઠા અપડિહયવર-ણાણ દંસણધરાણં વિયટ્ટછઉમાણં જીણાણં જાવ-યાણં તિન્નાણં તારયાણં બુદ્ધાણં બોહિયાણં મુત્તાણં મોયગાણં સવ્વનુણં સવ્વદરિસીણં સિવમયલમરૂય-મણંતમક્ખયમવ્વાબાહ મપુણરાવિત્તિ સિદ્ધિગઇ નામધેયં ઠાણં સંપત્તાણં નમો જીણાણં જીયભયાણં

"પહેલું નમોત્થુણં શ્રી સિદ્ધ ભગવંતજીને કહેવું. બીજું શ્રી અરહિંતદેવને કહેવું તેમાં ઠાણં સંપત્તાણંને બદલે ઠાણં સપાવિઉકામાણં કહેવું ને પછીના બોલ કહેવા નહિ અને ત્રીજું નમોત્થુણં પોતાના ધર્માચાર્યને કહેવું આ પ્રમાણે–'

"ત્રીજું :નમોત્થુણં મમ ધમ્માયરિયસ્સ ધમ્મો-વદેસગસ્સ વંદામિણં ભગવં તિકટ્ટુ । તિક્ખુત્તો –જાવ પજ્જુવાસામિ."

સામાયિક પાળવાની વિધિ.

દ્રવ્યથકી સાવજ્જજોગના પચખાણ કર્યા હતાં તે પુરા થયા તે પાળું છું ક્ષેત્રથકી આખા લોક પ્રમાણે કાળથકી બેઘડી ઉપરાંત ન પાળું ત્યાં સુધી ભાવ થકી છ કોટીએ પચખાણ કર્યા હતાં તે પુરાં થયાં તે પાળું છું.

એહવા નવમા સામાયિક વ્રતના પંચઅઇયારા જાણિયવ્વા ન સમાયરિયવ્વા તંજહા તે આલોઉં મણદુપ્પડિહાણે વયદુપ્પડિહાણે કાયદુપ્પડિહાણે સામાઇયસ્સ સઈ અકરણયાએ સામાઇયસ્સ અણુવટ્ટિયસ્સ સઇકિરણયાએ તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં.

સામાયિકમાં દશ મનના, દશ વચનના, બાર કાયાના એ બત્રીશ દોષ માંહેલો કોઇ દોષ લાગ્યો હોય તો મિચ્છામિ દુક્કડં.

સામાયિકમાં સ્ત્રી કથા, રાજ કથા, ભત્ત કથા, દેશ કથા, એ ચાર કથામાંથી કોઇ કથા કરી હોય તો મિચ્છામિ દુક્કડં.

સામાયિકમાં આહારસંજ્ઞા, ભયસંજ્ઞા, મૈથુન-સંજ્ઞા, પરિગ્રહસંજ્ઞા એ ચાર સંજ્ઞામાંથી કોઇ થઇ હોય ને દોષ લાગ્યો હોય તો મિચ્છામિદુક્કડં.

સામાયિક વિધિએ લીધું, વિધિએ પાળ્યું વિધિએ કરતાં અવિધિએ થયું હોય તો મિચ્છામિ દુક્કડં.

સામાયિકમાં અતિક્રમ વ્યતિક્રમ અતિચાર અણાચાર જાણતાં અજાણતાં મન વચન કાયાએ કરી પાપ દોષ લાગ્યો હોય તો મિચ્છામિ દુક્કડં.

સામાયિકમાં કાનો, માત્રા, મીંડું, પદ, અક્ષર, ઓછું અધીકું, ભણાણું હોય તો આનંતા સિદ્ધકેવળી ભગવંતજીની સાખે તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં.

સામાયિક સમકાએણં ફાસિયં પાલિયં સોહિયં તીરિયં કિત્તિયં આરાહિયં આણાએ અણુપાલિયં ન ભવઈ તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં.

દુઃખી ઉપર કરૂણા કરો.

અનુપૂર્વિ

૧	૨	૩	૪	૫	૧	૨	૪	૩	૫
૨	૧	૩	૪	૫	૨	૧	૪	૩	૫
૧	૩	૨	૪	૫	૧	૪	૨	૩	૫
૩	૧	૨	૪	૫	૪	૧	૨	૩	૫
૨	૩	૧	૪	૫	૨	૪	૧	૩	૫
૩	૨	૧	૪	૫	૪	૨	૧	૩	૫

(૧) દેવઅરિહંત (૨)

૧	૩	૪	૨	૫	૨	૩	૪	૧	૫
૩	૧	૪	૨	૫	૩	૨	૪	૧	૫
૧	૪	૩	૨	૫	૨	૪	૩	૧	૫
૪	૧	૩	૨	૫	૪	૨	૩	૧	૫
૩	૪	૧	૨	૫	૩	૪	૨	૧	૫
૪	૩	૧	૨	૫	૪	૩	૨	૧	૫

(૩) ગુરૂનિર્ગ્રંથ (૪)

१	२	३	५	४	१	२	५	३	४
२	१	३	५	४	२	१	५	३	४
१	३	२	५	४	१	५	२	३	४
३	१	२	५	४	५	१	२	३	४
२	३	१	५	४	२	५	१	३	४
३	२	१	५	४	५	२	१	३	४

(५) કેવલિભાષિત (६)

१	३	५	२	४	२	३	५	१	४
३	१	५	२	४	२	३	५	१	४
१	५	३	२	४	२	५	३	१	४
५	१	३	२	४	५	२	३	१	४
३	५	१	२	४	३	५	२	१	४
५	३	१	२	४	५	३	२	१	४

(७) દયામય ધર્મ (८)

ક્રોધ, માન, માયા, લોભ એ દુશ્મનોને હટાવો.

૧	૨	૪	૫	૩	૧	૨	૫	૪	૩
૨	૧	૪	૫	૩	૨	૧	૫	૪	૩
૧	૪	૨	૫	૩	૧	૫	૨	૪	૩
૪	૧	૨	૫	૩	૫	૧	૨	૪	૩
૨	૪	૧	૫	૩	૨	૫	૧	૪	૩
૪	૨	૧	૫	૩	૫	૨	૧	૪	૩

(૯) સમ્યગ્જ્ઞાનદર્શન (૧૦)

૧	૪	૫	૨	૩	૨	૪	૫	૧	૩
૪	૧	૫	૨	૩	૪	૨	૫	૧	૩
૧	૫	૪	૨	૩	૨	૫	૪	૧	૩
૫	૧	૪	૨	૩	૫	૨	૪	૧	૩
૪	૫	૧	૨	૩	૪	૫	૨	૧	૩
૫	૪	૧	૨	૩	૫	૪	૨	૧	૩

(૧૧) ચારિત્ર ત્રણે મુક્તિ માર્ગ છે. (૧૨)

સર્વ જીવોની મિત્રતા રાખો.

૧	૩	૪	૫	૨	૧	૩	૫	૪	૨
૩	૧	૪	૫	૨	૩	૧	૫	૪	૨
૧	૪	૩	૫	૨	૧	૫	૩	૪	૨
૪	૧	૩	૫	૨	૫	૧	૩	૪	૨
૩	૪	૧	૫	૨	૩	૫	૧	૪	૨
૪	૩	૧	૫	૨	૫	૩	૧	૪	૨

(૧૩) દાન, શીયલ, તપ, ભાવ. (૧૪)

૧	૪	૫	૩	૨	૩	૪	૫	૧	૨
૪	૧	૫	૩	૨	૪	૩	૫	૧	૨
૧	૫	૪	૩	૨	૩	૫	૪	૧	૨
૫	૧	૪	૩	૨	૫	૩	૪	૧	૨
૪	૫	૧	૩	૨	૪	૫	૨	૧	૨
૫	૪	૧	૩	૨	૫	૪	૩	૧	૨

(૧૫) એ ચાર પ્રકારનો ધર્મ છે. (૧૬)

ઈર્ષા અને દ્વેષનો ત્યાગ કરો.

૨	૩	૪	૫	૧	૨	૩	૫	૪	૧
૩	૨	૪	૫	૧	૩	૨	૫	૪	૧
૨	૪	૩	૫	૧	૨	૫	૩	૪	૧
૪	૨	૩	૫	૧	૫	૨	૩	૪	૧
૩	૪	૨	૫	૧	૩	૫	૨	૪	૧
૪	૩	૨	૫	૧	૫	૩	૨	૪	૧

(૧૭) ઇચ્છાનિરોધ. (૧૮)

૨	૪	૫	૩	૧	૩	૪	૫	૨	૧
૪	૨	૫	૩	૧	૪	૩	૫	૨	૧
૨	૫	૪	૩	૧	૩	૫	૪	૨	૧
૫	૨	૪	૩	૧	૫	૩	૪	૨	૧
૪	૫	૨	૩	૧	૪	૫	૩	૨	૧
૫	૪	૨	૩	૧	૫	૪	૩	૨	૧

(૧૯) ગુરૂભક્તિ (૨૦)

ધ્યાનાષ્ટકમ્

અદ્ય મે વિગતં પાપં, કષાયો વિવશોઽભવત્ । રોગાદ્યજગરા નષ્ટાઃ, જિનેંદ્ર ! ધ્યાનતસ્તવ ॥ ૧ ॥ યથા સુરતરોઃ સંગો, દારિદ્રયં પ્રપલાયતે । અસ્તં ગચ્છન્તિ દુઃખાનિ, જિનેંદ્ર ! ધ્યાનતસ્તવ ॥૨॥ ઋતે રવે રૂચો ધ્વાન્તં, હન્તિ કોઽપિ ન સર્વથા । સર્વકર્માણિ નશ્યન્તિ, જિનેંદ્ર ! ધ્યાનતસ્તવ ॥૩॥ અદ્ય મિથ્યાત. મિસ્રં મેઽજસ્ત્રં દુઃખ પ્રચારકમ્ । નષ્ટં કષ્ટં સહસ્ત્રાંશો । જિનેંદ્ર ! ધ્યાનતસ્તવ ॥૪॥ આશ્રવાઃ મલયં યાતાઃ, સંવરા ઉદિતા મયિ । ભોગા વિષમિવાઽઽભાન્તિ, જિનેદ્ર ! ધ્યાનતસ્તવ ॥૫॥ આત્મક્ષેત્રે ગુણા દેવ, મ્લાના મૂલોત્તરાખ્યકાઃ । તે સર્વે હરિતા જાતા, જિનેદ્ર ધ્યાનતસ્તવ ॥૬॥ બોધિધેનુર્મમાદ્યૈવ, સમુત્તી ર્ણેષ્ટપૂરણી । ભવ્યરાજીવ સૂર્યસ્ય, જિનેંદ્ર ! ધ્યાન-

તસ્તવ ॥૭॥ દીનસ્ય નિધિતોઽન્ધસ્ય, નેત્રાદ્દ ભિક્ષોશ્ચ રાજ્યતઃ । યથા સૌખ્યં તથાઽસ્માકં, જિનેંદ્ર ! ધ્યાનતસ્તવ ॥૮॥

ચતુર્વિંશતિતીર્થંકરસ્તુતિઃ

(માલિની વૃત્તમ્)

પ્રથમ ઋષભનાથઃ[૧] કેવલજ્ઞાનયુક્તઃ,
સુરવરમુનિવૃન્દૈઃ પૂજ્યપાદોઽજિતશ્ચ[૨] ।
નિખિલ સુખનિકાયઃ સંભવો[૩] ઽભૂત્તૃતીયોઽપિચ
વિભુરભિપૂર્વોનન્દનાૢ[૪] ઽઽખ્યસ્તુરીયઃ ।૧।
અથ સુમતિ[૫] રુદારઃ કિઞ્ચ પદ્મપ્રભો[૬] ઽભૂત્
ગુણતતિમહિતાન્તસ્તસ્ય પાર્શ્વે સુપાર્શ્વ[૭]ઃ ।
સકલસુખનિદાનં વસ્તુતઃ સાર્થનામા
જિનપતિરતિધામા નામ ચન્દ્રપ્રભ[૮]શ્ચ ।૨।
સુવિધિ[૯] રથ ચ ધીમાન્ શીતલઃ[૧૦] શીતલાન્તઃ,
કરુણકિરણરાશિર્વિષ્ણુસેનિ[૧૧] ર્ગુણાબ્ધિઃ ।

સુરપતિચયપૂજ્યો દ્વાદશો વાસુપૂજ્યો [૧૨],
વિમલ[૧૩] ઇતિવિશિષ્ટોઽન્વર્થનામા તતશ્ચ । ૩ ।
સ્વવિહિતજનુરન્તોઽનન્તતેજા અનન્તો [૧૪],
વિહિતભવહિતાર્થી ધર્મનાથો [૧૫] યથાર્થઃ ।
નિહિતનિખિલશાન્તિઃ શાન્તિનાથો [૧૬] ઽથકુન્થુઃ [૧૭]
શિવપતિરરનાથો [૧૮] મલ્લિનાથો [૧૯] મુનીશઃ । ૪ ।
અધિભુવિમુનિપૂર્વઃ સુવ્રતઃ [૨૦] સુવ્રતેઽભૂત્,
પ્રભુરિહ નમિનાથો [૨૧] નેમિનાથો [૨૨] યતીશઃ ।
કલુષકુલકુઠારઃ પાર્શ્વનાથો [૨૩] ઽસ્ય પાર્શ્વે,
સમજનિ નિવિડૌજા વર્ધમાનો [૨૪] જિનેન્દ્રઃ । ૫ ।

વર્તમાન તીર્થંકરો વિષે ઉપયોગી હકીકતનો કોઠો.

— અનુક્રમ —

૧ ક્રમાંક	૨ શ્રીનામ	૩ દે. લો. થી ચ્યવનઃ
૪ દે. લો. સ્થિતિ	૫ જન્મનગરી	૬ પિતાનું નામ
૭ માતું નામ	૮ આયુ.	૯ કુંવરપદ
૧૦ રાજ્યગાદી સમય	૧૧ પ્રવ્રજ્યા સમય	૧૨ છદ્મસ્થ
૧૩ દેહપ્રમાણ	૧૪ વર્ણ	૧૫ લક્ષણ
૧૬ નાયક ગણધર	૧૭ અગ્રણી સાધ્વી	૧૮ ગણધર સંખ્યા
૧૯ સાધુ સંખ્યા	૨૦ સાધ્વી સંખ્યા	૨૧ શ્રાવક
૨૨ શ્રાવિકા	૨૩ સાધુ કેવલી	૨૪ સાધ્વી કેવલી
૨૫ શાસનકાળ	૨૬ કેટલા પાટ	૨૭ શાસનદેવ
૨૮ શાસનદેવી		

— સંજ્ઞાની સમજ —

દે.=દેવ	વિ.=વિજય	સા.=સાગર	લો.=લોક
ન.=નગરી	લા.=લાખ	વ.=વર્ષ	પૂ=પૂર્વ
હ.=હજાર	મ.=મહિમા	ધ.=ધનુષ્ય	ક્રો.=ક્રોડ
સિ.=સિદ્ધિ	નિ=નિલોપ્ર		

૧	૨	૩	૪	૫	૬
ક્રમાંક	શ્રીનામ	દે. લો. થી ચ્યવન	દે.લો. સ્થિતિ	જન્મનગરી	પિતાનું નામ
૧	શ્રીઋષભદેવ	સર્વાર્થસિદ્ધ	૩૩ સા	કોશલદેશ વિનીતા ન.	નાભીરાજા
૨	,, અજિતનાથ	વિજય	૩૨,,	અજોધ્યા	જયશત્રુ
૩	,, સંભવનાથ	૭ ગ્રવે.	૨૯,,	સાવત્થી	જિતાર્થ
૪	,, અભિનંદન	જયંત વિ.	૩૨,,	અજોધ્યા	સંવરરાજા
૫	,, સુમતિનાથ	જયંત	૩૨,,	કોશલપૂર	મેઘરથરાજા
૬	,, પદ્મપ્રભુ	૯ ગ્રૈવે.	૩૧,,	કૌશામ્બી	શ્રીધરરાજા
૭	,, સુપાર્શ્વનાથ	૬ ગ્રૈવે.	૨૮,,	બનારસી	પ્રતિષ્ઠસેન
૮	,, ચંદ્રપ્રભુ	વિજય	૩૨,,	ચન્દપુરી	મહાસેન
૯	,, સુવિધિનાથ	૯ દેવલોક	૧૯,,	કાકંદી	સુગ્રીવ
૧૦	,, શીતલનાથ	૧૦ દેવલોક	૨૦,,	ભદ્દીલપુર	દઢરથ
૧૧	,, શ્રેયાંસનાથ	૧૨ દેવલોક	૨૨,,	સિંહપુરી	વિષ્ણુસેન
૧૨	,, વાસુપૂજ્ય	૧૦ દેવલોક	૨૦,,	ચંપાનગરી	વસુરાજા

૭	૮	૯	૧૦	૧૧
માતાનું નામ	આયુ.	કુંવરપદ	રાજ્યગાદી સમય	પ્રવ્રજ્યા સમય
મરૂદેવી	૮૪ લા. પૂ.	૨૦ લા. પૂ.	૬૩ લા. પૂ.	૧ લા. પુ.
વિજયા	૭૨ ,,	૧૮ ,,	૫૩ ,,	૧ ,,
સેન્યા	૬૦ ,,	૧૫ ,,	૪૪ ,,	૧ ,,
જિતારથા	૫૦ ,,	૧૨॥ ,,	૩૬॥ ,,	૧ ,,
સુમંગલા	૪૦ ,,	૧૦ ,,	૨૯ ,,	૧ ,,
સુષમા	૩૦ ,,	૭॥ ,,	૨૧॥ ,,	૧ ,,
પૃથ્વી	૨૦ ,,	૫ ,,	૧૪ ,,	૧ ,,
લક્ષ્મી	૧૦ ,,	૨॥ ,,	૬॥ ,,	૧ ,,
રામા	૨ ,,	॥ ,,	૧ ,,	॥ ,,
નન્દા	૧ ,,	၊ ,,	။ ,,	। ,,
વિશ્રા	૮૪ લા. વ.	૨૧ લા. વ.	૪૨ લા. વ.	૨૧ લા. વ.
જયા	૭૨ ,,	૧૮ ,,	ભોગવી નહી	૫૪ ,,

૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭
છદ્મસ્થ	દેહપ્રમાણુ	વર્ણ	લક્ષણ	નાયક ગણધર	અગ્રણી સાધ્વી
૧ હ. વર્ષ	૫૦૦ ,,	કંચન	વૃષભ	રુષભસેન	બ્રાહ્મીસુન્દરી
૧૨ ,, વર્ષ	૪૫૦ ,,	,,	ગજ	સિંહસેન	ફાગુણી
૧૪ ,, ,,	૪૦૦ ,,	,,	તુરી	ચારૂજી	સોમા
૧૮ ,, ,,	૩૫૦ ,,	,,	કપી	વજ્રજી	અંતરાની
૨૦ ,, ,,	૩૦૦ ,,	,,	ક્રોર્ચપક્ષી	ચંવરજી	કાશવૂ
૬ મહિ.	૨૫૦ ,,	લાલ	પદ્મકમલ	સુવ્રતજી	રત્ના
૯ મ.	૨૦૦ ,,	કંચન	સ્વસ્તીક	વિદ્રભજી	સોમા
૬ મ.	૧૫૦ ,,	શ્વેત	ચન્દ્ર	દીનકર્ણ	સોમાણી
૪ મ.	૧૦૦ ,,	,,	મચ્છ	વરાહ	દારુણી
૩ મ.	૯૦ ,,	કંચન	શ્રીવત્સ	આનંદ	સુલસા
૨ મ.	૮૦ ,,	,,	ખડ્ગ	ગૌત્થુભ	ધરણી
૧ મ.	૭૦ ,,	લાલ	મહિષ	સુધર્મ	ધારણી

૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩
ગણધર સંખ્યા	સાધુ સંખ્યા	સાધવી સંખ્યા	શ્રાવક	શ્રાવીકા	સાધુ કેવલી
૮૪	૮૪૦૦૦	૩ લાખ	૩ લા. ૫ હ.	૫ લા. ૫૪ હ.	૨૦૦૦૦
૯૦	૧૦૦૦૦૦	૩ લા. ૩૦ હ.	૨ લા. ૯૮ હ.	૫ લા. ૫૪હ.	૨૦–૨૨ હ.
૧૦૨	૨૦૦૦૦૦	૩ લા. ૩૬ હ.	૨ લા. ૯૩ હ.	૬ લા. ૩૬ હ.	૧૫૦૦૦
૧૧૬	૩૦૦૦૦૦	૬ લા. ૩૦ હ.	૨ લા. ૮૮ હ.	૫ લા. ૨૭ હ.	૧૪૦૦૦
૧૦૦	૩૨૦૦૦૦	૫૩૦૦૦૦	૨ લા. ૮૧ હ.	૫ લા. ૧૬ હ.	૧૩૦૦૦
૧૦૭	૩૩૦૦૦૦	૪૨૦૦૦૦	૨ લા. ૭૬ હ	૫ લા. ૫ હ.	૧૨૦૦૦
૯૫	૩૦૦૦૦૦	૩૨૦૦૦૦	૨ લા. ૫૭ હ.	૫ લા. ૯૩ હ.	૧૧૦૦૦
૯૩	૨૫૦૦૦૦	૩૮૦૦૦૦	૨ લા. ૫૯ હ.	૪ લા. ૯૧ હ.	૧૦૦૦૦
૮૮	૨૦૦૦૦૦	૨૨૦૦૦૦	૨ લા. ૨૯ હ	૪ લા. ૭૧ હ.	૭૫૦૦
૮૧	૧૦૦૦૦૦	૧૦૬૦૦૦	૨ લા. ૬૯ હ.	૪ લા. ૫૮ હ.	૭૦૦૦
૭૨	૮૪૦૦૦	૧૦૨૦૦૦	૨ લા. ૭૯ હ.	૪ લા. ૪૮ હ,	૬૫૦૦
૬૬	૭૨૦૦૦	૧૦૦૦૦૦	૨ લા. ૧૫ હ.	૪ લા. ૩૬ હ.	૬૦૦૦

૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮
સાધવી કેવલી	શાસનકાળ	કેટલા પાટ મોક્ષ ગયા	શાસનદેવ	શાસનદેવી
૪૦ હ.	૫૦લા.ક્રો.સા.	અસંખ્યાતા	ગોમુખ	ચક્રેશ્વરી
૪૦-૪૪હ.	૩૦ ,, ,, ,,	,,	મહાયક્ષ	અજિતા
૩૦ હ.	૧ ક્રો. સા.	,,	ત્રિમુખ	દુરિતારિ
૨૪ હ.	૯૦ લા. ,,	,,	ઇશ્વર	કાલી
૨૬ હ.	૯૦ હ ક્રો. ,,	,,	તુમ્બુરૂ	મહાકાલી
૨૪ હ.	૯ હ ક્રો. ,,	,,	કુસુમ	અચ્યુતા
૨૨ હ.	૯૦૦ ક્રો. ,,	,,	માતગ	શાન્તા
૨૦ હ.	૯૦ ક્રો. ,,	,,	વિજય	જવાલા
૧૫ હ.	૯ ક્રો. ,,	,,	અજિત	સુતારા
૧૪ હ.	૧ ક્રો.સા.માં થી ૧૬૬ લા. ૨૬ હજાર વર્ષ કમ	,,	બ્રહ્મા	અશોકા
૧૩ હ.	૫૪ સાગર	,,	મનુજ	શ્રીવત્સા
૧૨ હ.	૩૦ ,,	,,	સુકુમાર	પ્રવરા

૧	૨	૩	૪	૫	૬
ક્રમાંક	શ્રીનામ	દે. લો. થી ચ્યવન	દે. લો. સ્થિતિ	જન્મનગરી	પિતાનું નામ
૧૩	,, વિમલનાથ	૮ દે. લો.	૧૮ સા.	કંપીલપુર	કીર્તિભાનુ
૧૪	,, અનંતનાથ	૧૦ દે. લો.	૨૦ ,,	અજોધ્યા	સિંહસેન
૧૫	,, ધર્મનાથ	વિજય	૩૨ ,,	રત્નપુરી	ભાનુરાજા
૧૬	,, શાન્તિનાથ	સર્વાર્થ સિ.	૩૩ ,,	હસ્તિનાપૂર	વિશ્વસેન
૧૭	,, કુન્થુનાથ	સર્વાર્થ સિ.	૩૩ ,,	ગજપૂર	શૂરસેન
૧૮	,, અરહનાથ	સર્વાર્થ સિ,	૩૩ ,,	હસ્તિનાપૂર	સુદર્શન
૧૯	,, મલ્લીનાથ	જયંત	૩૨ ,,	મિથીલા	કુમ્ભરાજા
૨૦	,, મુનિસુવ્રત	અપરાજીત	૩૨ ,,	રાજગૃહ	સુમતિરાજા
૨૧	,, નમિનાથ	૧૦ દે. લો.	૨૦ ,,	મિથિલા	વિજયસેન
૨૨	,, અરિષ્ટનેમ	અપરાજીત	૩૨ ,,	સોરીપૂર	સમુદ્રવિજય
૨૩	,, પાર્શ્વનાથ	૧૦ દે, લો.	૨૦ ,,	બનારસી	અશ્વસેન
૨૪	,, મહાવીર	૧૦ દે. લો.	૨૦ ,,	ક્ષત્રીયકુંડ	સિદ્ધાર્થ

૭	૮	૯	૧૦	૧૧
માનું નામ	આયુ.	કુંવરપદ	રાજ્યગાદી સમય	પ્રવ્રજ્યા સમય
સામા	૬૦ લા. વ.	૧૫ લા. વ.	૩૦ લા. વ.	૧૫ લા વ.
સુજસા	૩૦ ,,	૭ા લા. ,,	૧૫ ,,	૭ા ,,
સુવ્રત્તા	૧૦ ,,	૨ા લા. ,,	૫ લા. વ.	૨ા ,,
અચલા	૧ ,,	૨૫ હ. ,,	૨૫ હ. ,,	૨૫ હ.
શ્રીદેવી	૯૫ હ. વ.	૩૩૭૫૦ ,,	૨૩૭૫૦ વ.	૨૩૭૫૦ વ.
દેવી	૮૪ ,,	૨૧ હ. ,,	૨૧હ. (મ.રા)	૨૧ હ. વ.
પ્રભાવતી	૫૫ ,,	૧૦૦ વ.	ન ભોગવી	૫૪૦૯ વ.
પદ્માવતી	૩૦ હ. ,,	૭ા હ.	૧૫ હ.	૭ા હ.
વિપ્રા	૧૦ હ. ,,	૨ા હ.	૫ હ.	૨ા હ.
શીવા	૧ હ. ,,	૩૦૦ વ.	૦	૭૦૦ વ.
વામા	૧૦૦ વ.	૩૦ વ.	૦	૭૦ વ.
ત્રિશલા	૭૨ વ.	૨૮ વ.	૨ વ.	૪૨ વ.

૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭
છદ્મસ્થ	દેહપ્રમાણુ	વર્ણ	લક્ષણ	નાયક ગણધર	અગ્રણી સાધવી
૨ મ.	૬૦ ધનુ	કંચન	શુર	મંદિર	ધરણીધરા
૩ મ.	૫૦ ,,	,,	સિ. આણું	યશોધર	પદ્માવતી
૨ મ.	૪૫ ,,	,,	વજ્રપક્ષી	અરિષ્ટ	શીવાજી
૧ મ.	૪૦ ,,	,,	મૃગ	ચક્રાયુદ્ધ	સુઇ
૧૬ મ.	૩૫ ,,	,,	અજ	શંભૂજ	અજૂ
૩વ. ૯મ.	૩૦ ,,	,,	નદાવર્ત	કુંભ	રખિયા
૧. પ્રહર	૨૫ ,,	નીલ	કુમ્ભ	ભીષ્મ	બંધુમતિ
૧૧ મ.	૨૦ ,,	શ્યામ	કૂર્મ	ઇન્દ્રકુંભ	પુષ્પવતિ
૯ મ.	૧૫ ,,	કંચન	નીલોત્પલ-કમલ	. કુંભ	અનિલા
૫૪ દિન	૧૦ ,,	શ્યામ	શંખ	વરદત	જક્ષણી
૮૭ દિન	૯ હાથ	નીલ	સર્પ	અજદિનંદ	પુસ્ફચૂલા
૧૨ વ. ૬ાા મ.	૭ ,,	કંચન	સિંહ	ઇન્દ્રભુતિ	ચંદનબાલા

૧૮ ગણધર સંખ્યા	૧૯ સાધુ સંખ્યા	૨૦ સાધ્વી સંખ્યા	૨૧ શ્રાવક સંખ્યા	૨૨ શ્રાવીકા સંખ્યા	૨૩ સાધુકેવલી સંખ્યા
૫૫	૬૮૦૦૦	૧૦૮૦૦૦	૨ લા ૯ હ.	૪ લા. ૨૪હ.	૫૫૦૦
૫૦	૬૬૦૦૦	૬૨૦૦૦	૨ લા. ૯ હ.	૪ લા. ૧૪હ.	૫૦૦૦
૪૩	૬૪૦૦૦	૬૨૪૦૦	૧ લા. ૪ હ.	૪ લા. ૧૩હ.	૪૫૦૦
૩૬	૬૨૦૦૦	૬૧૬૦૦	૧ લા. ૪ હ.	૩ લા. ૬૩હ.	૪૩૦૦
૩૭	૬૦૦૦૦	૬૦૬૦૦	૧ લા. ૭૨હ.	૩ લા. ૮૧હ.	૩૨૦૦
૩૩	૫૦૦૦૦	૬૦૦૦૦	૧ લા. ૮૪હ.	૩ લા. ૭૨હ.	૨૮૦૦
૨૮	૪૦૦૦૦	૫૫૦૦૦	૧ લા. ૮૪હ.	૩ લા. ૬૫હ.	૩૨૦૦
૧૮	૩૦૦૦૦	૫૦૦૦૦	૧ લા. ૭૨હ.	૩ લા. ૫૦હ.	૧૮૦૦
૧૭	૨૦૦૦૦	૪૧ હ	૧ લા. ૭૧હ.	૩ લા. ૮૪હ.	૧૬૦૦
૧૮	૧૮૦૦૦	૪૦૦૦૦	૧ લા. ૬૯હ.	૩ લા. ૩૬હ	૧૫૦૦
૮૧.	૧૬૦૦૦	૩૮૦૦૦	૧ લા. ૬૪હ	૩ લા. ૨૭હ.	૧૦૦૦
૧૧	૧૪૦૦૦	૩૬૦૦૦	૧ લા. ૫૯હ.	૩ લા. ૧૮હ.	૭૦૦

૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮
સાધ્વી કેવલી	શાસનકાળ	કેટલા પાટ મોક્ષ ગયા	શાસનદેવ	શાસનદેવી
૧૧ હ.	૯ અ.	અસંખ્યાતા	ષણ્મુખ	વિજયા
૧૦ હ.	૪ અ.	,,	પાતાલ	અંકુશા
૯ હ.	૩ અ. માં ૦ાાા પલ્ય કમ	,,	કિન્નર	પન્નગા
૮૬૦૦	૦ાા પલ્ય	,,	ગરુડ	નિર્વાણા
૬૪૦૦	૦। પલ્યમાં ૧ હ. ક્રો. વર્ષ કમ	૨૫૦૦ વ. ચક્રે.	ગન્ધર્વ	અચ્યુતા
૫૬૦૦	૧ હ. ક્રો. વર્ષ	૨૩૭૫૦ ,,	યક્ષેન્દ્ર	ધારણી
૬૪૦૦	૫૪ લા. વર્ષ	૨૧૦૦૦ ,,	કુબેર	વૈરોટ્યા
૩૬૦૦	૬ લા. વર્ષ	સંખ્યાતા ,,	વરુણ	અચ્છુપ્તા
૩૨૦૦	૫ લા. વર્ષ	,,	ભૃકુટિ	ગાન્ધારી
૩૦૦૦	૮૩ાા હ. વર્ષ	,,	ગોમેધ	અમ્બા
૨૦૦૦	૨૫૦ વર્ષ	,,	વામન	પદ્માવતી
૧૪૦૦	૨૧ હ. વર્ષ	બે પાટ મોક્ષ	મતઙ્ગ	સિદ્ધા

ગૌતમ પૃચ્છા

પૃચ્છા (પુંછા) પહેલી

૧ પ્રશ્નઃ અહો પૂજ્યપાદ ભગવન્ ! પંચમ આરાના મનુષ્યોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય કેટલું ?

ઉત્તરઃ અહો ગૌતમ ! સો (૧૦૦) વર્ષ જાજેરૂં (કંઇક વધારે).

૨ પ્રશ્નઃ સો વર્ષના યુગ કેટલા ?

ઉત્તરઃ વીસ યુગ (૨૦) (પ્રાચીન પ્રણિત શાસ્ત્રોમાં પાંચ વર્ષનો એક યુગ ગણ્યો છે)

૩ પ્રશ્નઃ સો વર્ષના અયન કેટલા ?

ઉત્તરઃ બસો (૨૦૦) (એક વર્ષમાં બે અયન હોય છે. દક્ષિણાયન તથા ઉત્તરાયન)

૪ પ્રશ્નઃ સો વર્ષની ઋતુ કેટલી ?

ઉત્તરઃ છસ્સો (૬૦૦) (એક વર્ષમાં ૬ ઋતુ હોય છે (૧) વસંત (૨) ગ્રીષ્મ (૩) વર્ષા (૪) શરદ (૫) હેમંત (૬) શિશિર.

૫ પ્રશ્નઃ સો વર્ષના માસ કેટલા ?

ઉત્તરઃ બારસો (૧૨૦૦) (પાંચ વર્ષમાં જો બે અધીક માસ હોય છે પરન્તુ ઘટતી તીથીને મેળવવા માટે લેવાય છે એટલે તેની ગણત્રી કરી નથી.

૬ પ્રશ્નઃ સો વર્ષના પક્ષ કેટલા ?

ઉત્તરઃ ચોવીસો (૨૪૦૦)

૭ પ્રશ્નઃ સો વર્ષના અઠવાડીયાં કેટલા ?

ઉત્તરઃ અડતાલીસસો (૪૮૦૦)

૮ પ્રશ્નઃ સો વર્ષના દિવસ કેટલા ?

ઉત્તરઃ છત્રીસ હજાર (૩૬૦૦૦)

૯ પ્રશ્નઃ સો વર્ષના પ્રહર કેટલા ?

ઉત્તરઃ બે લાખ અઠયાસી હજાર.

૧૦ પ્રશ્નઃ સો વર્ષનાં મુહૂર્ત કેટલાં ?

ઉત્તરઃ દશ લાખ એંસી હજાર (૧૦૮૦૦૦૦)

૧૧ પ્રશ્નઃ સો વર્ષની ઘડી કેટલી ?

ઉત્તરઃ એકવીસ લાખ સાઈઠ હજાર. (૨૧૬૦,૦૦૦) (કાચી બે ઘડીની ૪૮ મીનીટ ગણાય)

૧૨ પ્રશ્નઃ સો વર્ષના શ્વાસોચ્છ્વાસ કેટલા?

ઉત્તરઃ ચારસો સાત કરોડ, અડતાલીસ લાખ ચાલીસ હજાર (૪૦૭૪૮૪૦૦૦૦)

૧૩ પ્રશ્નઃ એક વર્ષના શ્વાસોશ્વાસ કેટલા?

ઉંત્તરઃ ચાર કરોડ સાતલાખ અડતાલીસ હજાર ચારસો (૪૦૭૪૮૪૦૦)

૧૪ પ્રશ્નઃ એક મહીનાના શ્વાસોચ્છ્વાસ કેટલા?

ઉત્તરઃ તેત્રીસલાખ પંચ્ચાણું હજાર સાતસો (૩૩૯૫૭૦૦)

૧૫ પ્રશ્નઃ એક દિવસના શ્વાસોશ્વાસ કેટલા?

ઉત્તરઃ એક લાખ તેર હજાર એકસો નેવું ૧૧૩૧૯૦)

૧૬ પ્રશ્નઃ એક પ્રહરના શ્વાસોશ્વાસ કેટલા?

ઉત્તરઃ ચૌદ હજાર એકસો પોણી ઓગણપચાસ) (૧૪૧૪૮ાા)

૧૭ પ્રશ્નઃ એક ઘડીના શ્વાસોશ્વાસ કેટલા?

ઉત્તરઃ એક હજાર આઠસો સાડી છયાસી (૧૮૮૬½)

પૃચ્છા (પુછા) દૂસરી (બીજી)

૧ પ્રશ્નઃ અહો ભગવંત એક નોકારશી તપ કરવાનું શું ફલ ?

ઉત્તરઃ એકસો (૧૦૦) વર્ષોના અશુભ કર્મો ક્ષય થાય. (અશુભ કર્મ ક્ષય થાય તેનો અર્થ એમ કરવામાં આવે છે કે તેટલાં વર્ષનાં બાંધેલાં નારકીના આયુષ્યના કર્મનું છેદન કરી દેવતાના આયુષ્યનું બંધન કરે. અર્થાત્ દેવતા થાય છે)

૨ પ્રશ્નઃ એક પોરસી તપનું ફળ શું ?

ઉત્તરઃ એક હજાર વર્ષનાં અશુભ કર્મો ક્ષય થાય.

૩ પ્રશ્નઃ દોઢ પોરસી તપનું ફળ શું ?

ઉત્તરઃ દશ હજાર (૧૦,૦૦૦) વર્ષનાં કર્મો ક્ષય થાય.

૪ પ્રશ્નઃ પૂરિમઢ દો પોરસી તપનું ફળ શું ?

ઉત્તરઃ એક લાખ (૧૦૦૦૦૦) વર્ષનાં અશુભ કર્મો ક્ષય થાય.

૫ પ્રશ્નઃ એકાસણા તપનું ફળ શું ?

ઉત્તરઃ દશ લાખ (૧૦,૦૦૦૦૦) વર્ષનાં અશુભ કર્મો ક્ષય થાય.

૬ પ્રશ્નઃ એકલઠાણુ તપનું ફળ શું ? (એક સ્થાને બેસીને ખાય પછી આખો દિવસ ન ખાય તેને એકાસના કહે છે) (અને એક સ્થાને બેસી આહાર તથા પાણી અને બન્ને માગી લે પછી આખો દિવસ ખાય પીવે નહિ તે એકલઠાના તપ તે એક જ વખત પાત્રમાં કે થાળીમાં જેટલું પડે તેટલું જ ખાઇ સંતોષ કરે ફરીથી ખાય નહિ તે એકલદાતતપ)

ઉત્તરઃ એક ક્રોડ (૧,૦૦,૦૦,૦૦૦) વર્ષના અશુભ કર્મ તૂટે (ક્ષય થાય)

૭ પ્રશ્નઃ એકલદાતતપનું ફળ શું ?

ઉત્તરઃ દશ ક્રોડ (૧૦,૦૦,૦૦,૦૦૦) વર્ષના અશુભ કર્મ ક્ષય કરે.

૮ પ્રશ્નઃ એક આયંબીલ તપનું ફળ શું ? (એક વખત લુખું અનાજ અચેત પાણીમાં ભીજવી એક વખત ખાય પછી આખો દિવસ કંઈ નહિ તે આયંબીલ તપ.)

ઉત્તરઃ સો ક્રોડ (૧૦૦૦,૦૦૦,૦૦૦) વર્ષનાં અશુભ કર્મ ક્ષય કરે.

૯ પ્રશ્નઃ ચૌથ ભક્ત (એક ઉપવાસ) તપનું શું ફળ ?

ઉત્તરઃ હજાર ક્રોડ (૧૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦) વર્ષનું અશુભ કર્મ ક્ષય કરે.

૧૦ પ્રશ્નઃ છઠ ભત્ત (બેલાં) તપનું ફળ શું.

ઉત્તરઃ દશ ક્રોડ (૧૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦) વર્ષનું અશુભ કર્મ ક્ષય કરે.

પ્રશ્નઃ અઠમ ભત્ત (તેલે) તપનું ફળ શું ?

ઉત્તરઃ લાખ ક્રોડ (૧૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦) વર્ષનાં અશુભ કર્મો ક્ષય થાય.

૧૨ પ્રશ્નઃ દશમ ભત્ત (ચોલે) તપનું ફળ શું ?

ઉત્તરઃદશ લાખ ક્રોડ (૧૩૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦) વર્ષનાં અશુભ કર્મો ક્ષય થાય.

૧૩ પ્રશ્નઃ દ્વાદશમ ભત્ત (પંચોલે) તપનું ફળ શું ?

ઉત્તરઃ કોડા કોડ (૧૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦) વર્ષનાં અશુભ કર્મો ક્ષય થાય

આ રીતે આગળના બધા તપનું ફળ દશ દશ ગણું જાણવું.

પૃચ્છા ત્રીજી

૧ પ્રશ્નઃ એક પરીપૂર્ણ (આઠ પ્રહરનો) પોષધ કરે તેનું ફળ શું ?

ઉત્તરઃ અઢાર દોષ રહિત શુદ્ધ પોષધ કરવાથી સત્યાવીસસો સત્તર ક્રોડ સીતોતેર લાખ સીતોતેર હજાર સાતસો સીત્તોતેર (૨૭૧૭૭૭૭૭૭૭૭) પલ્યોપમ તથા એક પલ્યોપમના નવ ભાગમાંથી સાત ભાગ જેટલું શુદ્ધ દેવના આયુષ્યનો બંધ કરે (પોષાધના ૧૮ દોષ પોષધ કીધા પહેલાં પોષધ નિમીત્તે (૧) આય (૨) મૈથુન સેવે (૩)

आचार्य गुण माला

भ	जो	घि	ला	म	णि	पा	र	श्र	क	ष्ट	ह	के	श्र	ब	त	न	का
इ	छि	त	फ	ल	पा	व	त	न	र	रू	प	क	व	दे	घ	र	का
पु	ष्य	ई	ला	ध	क	मा	क	र	म	र	णा	चा	र	म	दा	धा	रो
क	है	क	में	दू	गों	कु	म	ति	पा	वें	भ	गा	ध	कृ	ख	मा	रो
मि	के	प्र	मो	द	म	दा	पी	लों	अ	मृ	त	क्ष	र	णा	ना	णी	का
प	गा	म	शां	इ	क	प्र	भु	सें	ना	म	ज	पू	पु	र्ण	शा	नो	का
मि	ना	शी	श्र	रा	ध	न	च	र	ण	वं	द	न	क	रूं	या	उ	गी
ई	र	ध	वों	था	ध	र्म	की	न	गु	रू	सु	धा	ना	री	पा	व	ना
प्र	भु	दि	ल	दा	र	शि	व	मा	गां	ब	ता	या	आ	नं	द	का	री
वा	हो	सु	ख	ला	ता	खु	के	भा	ग्य	ब	नो	धा	रि	न	वि	गु	री
वि	ध्व	की	च	अ	म	प	अ	न्ये	रा	सू	र्य	स	ब	ह	र	के	ता
इ	रती	प्र	का	र	ति	नि	र	मि	ध्या	ज्ञा	प	हू	र	क	र	दे	ता
क	ल्प	वृ	क्ष	चि	ला	म	णि	से	अ	धा	ना	रा	म्रा	ति	पा	ता	है
गु	रू	की	म	हो	मा	से	पा	प	ज्ञ	ट	हैं	मो	अ	में	जा	ता	है
मु	क्ति	वि	न	न	श्रि	ष्ट	का	ज	हो	वे	जो	श्र	दा	से	रा	यु	के
प	व	प	नी	ओ	र	मि	श्री	मि	ला	व	हे	ता	स	र	स	मु	के
गु	रू	ती	र्थ	ब	ह	था	र	ना	वे	भ	ज	न	क	र	ता	र	हे
धा	र	हृ	द	य	स्थी	रव	रा	दा	के	म	ला	की	र्ति	य	श	क	है
मैं	क	र	ता	हूँ	ली	ला	क	ह	र	अ	ज	ब	रं	ग	द्र	नि	का
रा	ग	व	पू	र्व	वि	म	ल	रि	ज	सा	त	म	म	जा	ज	नी	का
धूं	वि	आ	प	सु	धा	रो	वा	नी	हा	ल	त	स्व	सु	ना	ऊँ	मु	नि
र	त	हूं	ते	रे	गु	णों	प	[illegible]	ह	र	क	रि	वे	म	हा	गु	णा

पूज्यश्रीमें गुण घणा मेरे मुख एक जबान, बालक पर शरणागत शीघ्र करो कल्याण ॥

लेखक

मुनि गजेन्द्र (सारंग)

प्रकाशक

વધુ પડતું ખાય (૪) વસ્ત્ર ધૃવે કે ધોવરાવે (૫) આભૂષણ પહેરે (૬) વસ્ત્ર રંગાવે તથા પૌષધ કર્યા બાદ (૭) અપ્ર-તિનો સત્કાર કરે (૮) શરીરની શોભા કરે (૯) એ પ્રહરથી વધુ નિદ્રા લે (૧૧) પુંજ્યા વિના ખાજ ખણે (૧૨) ચાર વિકથા કરે (૧૩) ચુગલી નિંદા કરે (૧૪) વ્યાપારની કથા કરે (૧૫) શરીરને રાગ દ્રષ્ટિથી જોવે (૧૬) નાતે મીલાવે (૧૭) સચિત્ત વસ્તુ વાળા માણસ સાથે મોઢે ઉઘાડે વાત કરે અને (૧૮) હાંસી મશ્કરી કરે.

૨ પ્રશ્નઃ એક પ્રહરની સામાયિકનું શું ફળ થાય

ઉત્તરઃ બત્રીસ દોષ રહીત શુદ્ધ એક પ્રહરની સામાયીક કરવાથી ત્રણસો છેંતાલીસ ક્રોડ બાવીસ લાખ બાવીસ હજાર બસો બાવીસ (૩૦૪૬૨૨૨૨૨૨૨) પલ્ય અને એક પલ્યના ૮ ભાગમાથી ૮ ભાગ જેટલું દેવનુ આયુષ્ય બાંધે (સામાયિક વ્રતના ૩૨ દોષ (૧) અવિવેકથી સામાયિક કરે (૨) યશ કીર્તીની વાંછના કરે (૩) ધનની વાંછના કરે (૪) ગર્વ કરે (૫) ભય કરે (૬) નીયાણુ કરે (૭) ફળનો સંશય

કરે (૮) ચાર કષાય કરે (૯) ધર્મ ઉપકરણનો અવિનય કરે (૧૦) બીજાનું અપમાન કરે, આ દશ મનના દોષ. (૧૧) ખરાબ વચન બોલે. (૧૨) વિના વીચાર્યા બોલે (૧૩) ધર્મ વિરૂદ્ધ બોલે (૧૪) અક્ષરપદ પુરા ન કરે (૧૫) ક્લેશ ઝઘડા કરે (૧૬) ચાર વિકથા કરે (૧૭) હાંસી મશ્કરી કરે (૧૮) અશુદ્ધ પાઠ બોલે (૧૯) ઉપયોગ વિના અસાવધાનીથી બોલે (૨૦) ગરબડ બોલે, આ દશ વચનના દોષ (૨૧) અયોગ્ય આસને બેસે (૨૨) અસ્થિર આસને બેસે (૨૩) દ્રષ્ટિની ચપળતા કરે (૨૪) સાવદ્ય પાપનાં કામ કરે, (૨૫) બીજાનો આશરો લઇને બેસે (૨૬) વારંવાર શરીર સંકોચે (૨૭) અંગ મરોડે (૨૮) વિના પુંજે હલન ચલન કરે (૨૯) મેલ ઉતારે (૩૦) ચીન્તાના આસને બેસે (૩૧) નીંદ્રા લે (૩૨) વૈયાવંચ કરાવે.

આ બત્રીસ દોષ ટાળીને શુદ્ધ સામાયિક થાય છે.

૩ પ્રશ્નઃ એક મુહૂર્ત (૨૪ મીનીટ) મૌન કરવાથી શું ફળ થાય ?

ઉત્તરઃ બાણુ કરોડ ઓગણુ સાઈઠ લાખ પચીસ હજાર નવસો પચીસ (૯૨૫૯૨૫૯૨૫) પલ્યોપમ તથા એક પલ્યના ચોથા ભાગ દેવતાનું આયુષ્ય બાંધે.

૪ પ્રશ્નઃ એક ઘડીનો સંબર કરે તો શું ફલ થાય?

ઉત્તરઃ છેતાલીસ ક્રોડ ઓગણુતીસ લાખ બાસઠ હજાર નવસો સાડા બાસઠ (૪૬૨૯૬૨૯૬૨½) પલ્ય દેવના આયુષ્યનો બંધ કરે.

૫ પ્રશ્નઃ નવકાર મંત્રની એકમાળા સ્થિર ચીત્તથી ગણુવાનું શું ફલ થાય?

ઉત્તરઃ ઓગણીસ લાખ ત્રેસઠ હજાર બસો બાસઠ (૧૯૬૩-૨૬૨) પલ્ય જેટલું દેવતાનું આયુષ્ય બાંધે.

૬ પ્રશ્નઃ એક વખતે આનુપૂર્વી શુદ્ધ ચીત્તથી ગણુવાથી શું ફલ થાય?

ઉત્તરઃ જઘન્ય ૬૬ સાગર ઉત્કૃષ્ટ ૫૦૦ સાગરના પાંચ કર્મ ક્ષય કરે.

પૃચ્છા ચોથી

૧ પ્રશ્નઃ અહો ભગવંત એક બેલાનું તપ કરે તો કેટલા ઉપવાસનું ફળ મળે?

ઉત્તરઃ અહો શિષ્ય પાંચ ઉપવાસનું ફળ મળે.

૨ પ્રશ્નઃ એક તેલાનું તપ કરે તો કેટલા ઉપવાસનું ફળ મળે?

ઉત્તરઃ પચીસ ઉપવાસનું ફળ મળે.

૩ પ્રશ્નઃ ચોલાનુ તપ (દશમભત્ત) નું તપ કરે તો શું ફળ મળે?

ઉત્તરઃ સવાસો (૧૨૫) ઉપવાસનુ ફળ મળે.

૪ પ્રશ્નઃ દ્વાદશ (પંચોલા) ભત્તનું તપ કરે તો શું ફળ મળે?

ઉત્તરઃ સવા છસો ઉપવાસનું ફળ મળે.

તેવી રીતે આગળ એક એક ઉપવાસ વધારવાથી તેનુ ફળ પાંચ ગણું અધીક સમજવું. જેમકે ૬ ઉપવાસના ૩૧૨૫ તે મુજબ જાણવું.

(સાગરોપમની સમજ: ચાર કોસનો લાંબો, ઉંડો તથા પહોળો કુવો હોય તેમાં આંખમાં નાખતાં ખટકે નહિ તેવા જુગલીયા મનુષ્યના વાળના કટકા કરી. અને તે વાળથી આ કુવો ભરવામાં આવે તેના ઉપરથી ચક્રવર્તીનું સૈન્ય જાય તો પણ જરાક પણ દબાય નહિ. આગ લાગે તો બળે નહિ એવી રીતે તે ભરેલાં કુવામાંથી દરેક ૧૦૦ વરસે એક વાળનો ખંડ કાઢવામાં આવે તો તે કુવો જેટલાં વરસે ખાલી થાય તે એક પલ્યોપમ કહેવાય એવા દસ કોડાકોડી પલ્યોપમનો એક સાગરોપમ કહેવાય છે.)

પૃચ્છા પાંચમી

પ્રશ્ન: અહો ભગવંત એક ઉપવાસના તપ ઉપર એક પોરસીનું તપ કરે તો શું ફળ મળે ?

ઉત્તર: બે ઉપવાસનું.

૨ પ્રશ્ન: બેલાના તપ ઉપર પોરસી કરે તો શું ફળ મળે ?

ઉત્તર: દશ ઉપવાસનું.

૩ પ્રશ્નઃ તેલાના તપ ઉપર પોરસી કરે તો શું ફળ મળે ?

ઉત્તરઃ પચાસ ઉપવાસનું.

૪ પ્રશ્નઃ ચોલાના તપ ઉપર પોરસી કરે તો શું ફળ મળે ?

ઉત્તરઃ અઢીસો ઉપવાસનુ.

૫ પ્રશ્નઃ પંચોલાના તપ ઉપર પોરસી કરે તો શું ફળ મળે ?

ઉત્તરઃ સાડીબારસો ઉપવાસનું.

તે મુજબ દરેક તપની ઉપર પોરસી કરવાથી બમણું ફળ મળે છે.

પૃચ્છા છઠ્ઠી

૧ પ્રશ્નઃ અહો ભગવંતઃ બ્રહ્મદત્ત ચક્રવર્તીનું આયુષ્ય કેટલું ?

ઉત્તરઃ સાતસો વર્ષનું.

૨ પ્રશ્નઃ સાતસો વર્ષના શ્વસોશ્વાસ કેટલા ?

ઉત્તરઃ અઠ્યાવીસસો બાવન ક્રોડ અડત્રીસ લાખ એંસી હજાર (૨૮૫૨૩૮૮૦૦૦૦)

૩ પ્રશ્નઃ બ્રહ્મદત્ત ચક્રવર્તી મરીને કયાં ગયા ?

ઉત્તરઃ સાતમા નરકે અપ્રઇઠા નર્કાવાસમાં

૪ પ્રશ્નઃ સાતમી નર્કમાં કેટલું આયુષ્ય બાંધ્યું છે ?

ઉત્તરઃ તેત્રીસ સાગરોપમનું

૫ પ્રશ્નઃ એક શ્વાસોશ્વાસ ઉપર કેટલું દુઃખ મળ્યું ?

ઉત્તરઃ અગ્યાર લાખ છપ્પન હજાર નવસો પચીસ (૧૧૫૬૯૨૫) ૫૯૫ તથા ૫૯૫ના ૩ જો ભાગથી જાજેરૂ નર્કનું દુઃખ મેળવ્યું

પૃચ્છા સાતમી

૧ પ્રશ્નઃ અહો ભગવન ધના અણુગારે કેટલો સંયમ પાળ્યો ?

ઉત્તરઃ નવ મહીના

૨ પ્રશ્નઃ નવ મહીનાના શ્વાસોશ્વાસ કેટલા ?

ઉત્તરઃ નવ માસના શ્વાસોશ્વાસ ત્રણ કરોડ પાંચ લાખ એકસઠ હજાર સાતસો (૩૦૫૬૧૭૦૦)

૩ પ્રશ્નઃ ધના અણગાર કાળ કરી કયાં ગયા ?

ઉત્તરઃ કાળ કરી સર્વાર્થસિદ્ધ મહાવિમાને ગયા.
૪ પ્રશ્નઃ સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાને કેટલું આયુષ્ય મેળવ્યું ?
ઉત્તરઃ ૩૩ સાગરોપમનું
૫ પ્રશ્નઃ એક શ્વાસોશ્વાસમાં કેટલું સુખ મેળવ્યું ?
ઉત્તરઃ એકસો સાત ક્રોડ બાણું લાખ છન્નું હજાર નવસો અઠાણું (૧૦૭૯૨૯૬૯૯૮) પલ્ય તથા એક પલ્ય નો છઠો ભાગ ક્રમ સ્વર્ગનું સુખ મેળવ્યું એવું જાણી ધ્યાનની અધીક્તા કરવી જોઈએ.

સેવં ભંતે સેવં ભંતે ગૌતમ બોલે સહી ।।
મહાવીરના વચન મેં સંદેહ કુછ નહિ.

જેવું લખ્યું, દેખ્યું તથા વાંચ્યું તથા સાંભળ્યું તે લખ્યું છે તત્ર કેવળી ગમ્ય.

પચખાણ કરવાનો પાઠ (દશ પચખાણ)

૧ નવકારશીનાં પચખાણ

સૂરે ઉગ્ગએ, નમોક્કારસહિયં પચ્ચક્ખામિ, ચઉવિહં પિ આહારં, અસણં, પાણં, ખઈમં, સાઈમં, અન્નત્થણા

ભોગેણું, સહસ્સાગારેણું, વોસિરામિ ૧

૨ પોરસીનાં પચખાણ

સૂરે ઉગ્ગએ, પોરિસિયં; પચ્ચક્ખામિ, ચઉવિહં પિ આહારં, અસણું, પાણું ખાઈમં, સાઇમં અન્નત્થણા ભોગેણું સહસ્સાગારેણું; પચ્છન્ન કાલેણું, દિશા મોહેણું સાહુ વયણેણું સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણું, વોસિરામિ. ૨

૩ પુરિમઢં (બે પોરસીનાં) પચખાણ

સૂરે ઉગ્ગએ, પુરિમઢં, પચ્ચક્ખામિ, ચઉવિહં પિ આહારં, અસણું, પાણું, ખાઈમં, સાઈમં અન્નત્થણા-ભોગેણું પચ્છન્નકાલેણું, દિસામોહેણું, સાહુવયણેણું, મહત્તરાગારેણું સવ્વ સમાહિ વત્તિયાગારેણું, વોસિરામિ. ૩

૪ એકાસણુનાં પચખાણ (અન્ન અને મેવા) નું

એકાસણું પચ્ચક્ખામિ, દુવિહં પિ આહારં, અસણું, ખાઇમં, અન્નત્થાભોગેણું, સહસ્સાગારેણું, (૧) સાગારિ આગારેણું (૨) આઉટ્ટણ પસારેણું, (૩) ગુરૂ અભુટ્ઠાણેણું

(૪) પરિઠાવણિયાગારેણં મહત્તરાગારેણં, સવ્વસમાહિવતિ-યાગારેણં વોસિરામિ.

૫ એક ટાણાનું (એકલઠાણાનાં) પચખાણ

એકઠાણું પચ્ચક્ખામિ ચઉવિહં પિ આહારં; આસણં. પાણં, ખાઇમં, સાઇમં, અન્નત્થાણા ભોગેણં, સહસ્સાગારેણં સવ્વસમાહિવતિયાગારેણં વોસિરામિ.

૬ આયંબિલનું પચ્ચક્ખાણ

આયંબિલં પચ્ચક્ખામિ, તિવિહં (ચઉવિહં) આહારં, અસણં (પાણં) ખાઈમં સઇમં, અન્નત્થાણા ભોગેણં, સહ-સ્સાગારેણં, ૧ લેવાલેવેણં, ૨ ગિહત્થા સંસઠેણં, ૩ ઉખિખત્ત વિવગ્ગેણં, પરિઠાવણિયાગારેણં, મહત્તરાગારેણં, સવ્વ સમાહિ વતિયાગારેણં, ૪ પાણસ્સ લેવેણંવા, અલેવેણંવા અચ્છેણંવા, બહુલેવેણંવા, સસિથ્થેણંવા, અસિથ્થેણંવા, વોસિરામિ.

૭ તિવિહારા ઉપવાસનાં પચ્ચખાણ

સૂરે ઉગ્ગએ અભત્તઠં પચ્ચક્ખામિ, તિવિહં પિ આહારં, સ્વસણું ખાઇમં, સાઇમં, અન્નત્થાણા ભોગેણં સહસ્સાગારેણં, પરિઠાવણિયાગારેણં, મહુત્તરાગારેણં, સવ્વ સમાહિવત્તિયાગારેણં, પાણસ્સ લેવેણંવા, અલેવેણંવા, અચ્છેણંવા, બહુલેવેણંવા, સસિચ્છેણંવા, અસિચ્છેણંવા, વોસિરામિ.

૮ નિવિગહિય. (વિગય રહિત એક વાર જમવું તે) નાં પચ્ચક્ખાણ.

નિવિગહિયં, પચ્ચક્ખામિ, ચઉવિહં, પિ આહારં, અસણંપાણં, ખાઇમં, સાઇમં, અન્નથ્થાભોગેણં, સહસ્સાગારેણં,લેવાલેવેણં, ગિહથ્થસંસઠેણં, ઉખિત્ત વિવગ્ગેણં ૧ પડુચ્ચમખેણં, પરિઠાવણિયાગારેણં, મહત્તરાગારેણં, સવ્વ સમાહિ વતિયા ગારેણં વોસિરામિ.

૯ ઉપવાસનાં પચ્ચક્ખાણ

ચૌથ ભત્ત ચોવિહપિ આહારં, અસણં, પાણં ખાઇમં,

સાઇમં અન્નત્થાભોગેણં, સહસ્સાગારેણં (પરિઠાવણિયાગારેણં મહત્તરાગારેણં સવ્વ સમાહિ વત્તિયાગારેણં વોસિરામિ.

૧૦ બે ઉપવાસનાં પચ્ચક્ખાણ

છટ્ઠં ભત્ત ચૌવિહં પિ આહારં, અસણં, પાણં ખાઇમં સાઇમં અન્નત્થાભોગેણં, સહસ્સાગારેણં, મહત્તરાગારેણં, સવ્વ સમાહિવતિયાગારેણં, વોસિરામિ. બેલ્લાની માફક તેલા, ચોલાં અટ્ઠાઈથી માસખમણ આદિજેટલાં પચખાણ કરવાં હોય તે કરવા વિશેષ એટલું કે તેલાંનાં પચ્ચક્-ખાણ વખતે "અઠમં ભત્ત" અને ચોલાનાં પચખાણ વખતે "દશમં ભત્ત" તેમ એક એક ઉપવાસે બે ભત્ત વધારતાં જવા.

૧૧ સંવરના પચ્ચક્ખાણ

દ્રવ્યથી પાંચ આશ્રવ સેવવાનાં પચ્ચક્ખાણ ક્ષેત્રથી લોક પ્રમાણે, કાળથી પોતપોતાની સ્થિરતા પ્રમાણે, ભાવથી ઉપયોગ સહિત, તસભંતે પડિકમામિ, નિન્દામિ ગરહામિ અપ્પાણં વોસિરામિ.

श्रीमन्साहू छत्रपती कोल्हापुरनरेश प्रदत्त प्रशंसापत्रस्य प्रतिकृतिः

श्रीमतां श्री १००८ मोतीलालजी महाराजानां पूज्य प्रवर श्री १००८ श्री जवाहिरलालजी महाराजानां सुशिष्यः १००८ श्री घासीलालजी महाराजैः समगंसि मया मिरजा-भिध ग्रामस्य भैषज्यालये। प्रागेव श्रुतैद्वृत्तान्तावयं सति साक्षात्कारैऽप्राक्ष्म मूर्तिपूजादि प्रधान जैनतत्त्वविषयान्। रुग्णासनासीना, अपि एते महाराजानः तथा सर्वं विषयानु-क्षतारिषुर्येन जैन शास्त्रादिचार्यादि प्रधानोपाधिमाधातु मर्ह-तीति मामकीनानुमतिः॥

यद्य मी जनताभिः स्युः प्रोत्साहितास्तदा भवेयुर्भारतभाग्य भानून्नायकाः साधव इति मि. मार्ग शु. ८ शनिवासरे

संवत् १९७७

हस्ताक्षर साहू छत्रपति कोल्हापुरधीशस्य साहू

अधोविन्यस्तरेखाद्वयस्थल s. d. छत्रपति खुद.

पूज्य आचार्यश्रीके चातुर्मास कब-कहां हुवे इसका वर्णन

१	जोधपुर	१९५९	१३	जामगाम	१९७
२	ब्यावर	१९६०	१४	अहमदनगर	१९७
३	बिकानेर	१९६१	१५	घोडनदी	१९७
४	उदयपुर	१९६२	१६	मिरी	१९७
५	गंगापुर	१९६३	१७	हिवडा	१९७
६	रतलाम	१९६४	१८	चिंचवड	१९७
७	थांदला	१९६५	१९	सतारा	१९७
८	जावरा	१९६६	२०	चारोली	१९७
९	इन्दोर	१९६७	२१	अहमदनगर	१९७
१०	अहमदनगर	१९६८	२२	तासगांव	१९८
११	जुनेर	१९६९	२३	जलगांव	१९८
१२	घोडनदी	१९७०	२४	बेलापुर	१९८

५ ब्यावर	१९८३	४० लीमडी (पंच.)	१९९८
६ बिकानेर	१९८४	४१ बगडुंदा	१९९९
७ बिकानेर	१९८५	४२ जसवंतगढ	२०००
८ बिकानेर	१९८६	४३ दामनगर	२००१
९ उदयपुर	१९८७	४४ जोरावरनगर	२००२
० उदयपुर	१९८८	४५ मोरबी	२००३
१ गोगूंदा	१९८९	४६ राजकोट	२००४
२ सेमल	१९९०	४७ राजकोट	२००५
३ कुचेरा	१९९१	४८ राजकोट	२००६
४ करांची	१९९२	४९ जेतपुर	२००७
५ करांची	१९९३	५० धोराजी	२००८
१६ बालोतरा	१९९४	५१ उपलेटा	२००९
१७ उदयपुर	१९९५	५२ मांगरोळ	२०१०
१८ देवगढ	१९९६	५३ जामजोधपुर	२०११
३९ रतलाम	१९९७	५४ राणपुर	२०१२

५५	वीरमगाम	२०१३	६३	अमदावाद	२०२
५६	अमदावाद	२०१४	६४	,,	२०२
५७	,,	२०१५	६५	,,	२०२
५८	,,	२०१६	६६	,,	२०२
५९	,,	२०१७	६७	,,	२०२
६०	,,	२०१८	६८	,,	२०२
६१	,,	२०१९	६९	,,	२०२
६२	,,	२०२०	७०	,,	२०२

સમાજ રક્ષણના હેતુથી ચાલતા શાસ્ત્રોદ્ધારના કાર્યનો પરિચય

જ્ઞાની જનોએ કહેલ છે કે મનુષ્ય જન્મ મળવો ઘણો જ દુર્લભ છે પ્રબલપુન્યના યોગથી અણમોલ મનુષ્ય જન્મ મેળવીને તેને ફક્ત ભૌતિક. નશ્વર પ્રવૃત્તિઓ પાછળ જ વેડફી ન નાખતાં આત્મ ઉત્થાન દિવ્ય માર્ગ તરફ વાળો પરમાત્મ પદ પ્રાપ્ત કરવાનો. એજ એક માનવીનો મુખ્ય ઉદ્દેશ હોવો જોઇએ.

અરિહંત દેવોએ માનવ જન્મ સાર્થક કરવા માટે આપેલ ઉપદેશ એ એક માત્ર ધ્યેયસિદ્ધિનું સાધન છે. સમ્યક્ સાધન વિના આત્મા સાધ્ય દશાને પ્રાપ્ત કરી શક્તો નથી. સમજણના અભાવથી જડનું અવલંબન લઈને ભવ પાર થવા માગે છે. પણ એ સમજતો નથી. કે આત્મ કલ્યાણનું ખરૂં સાધન શાસ્ત્રોમાં ભરેલું છે. આગમોના અવલંબન વિના માનવી સદ્ ઉપયોગ શી રીતે કરી શકે ? જીવનમાં

યોગ્ય અયોગ્યને। ખ્યાલ આગમોના સ્વાધ્યાયથીજ આવી શકે. વિવેક શું છે? અવિવેક શું છે? આચરવા લાયક શું છે ત્યાગ કરવા લાયક શું છે? કર્તવ્ય શું છે? અકર્તવ્ય શું છે? આ પ્રકારે જ્ઞાન થયા પછી જ અકર્તવ્ય કાર્યને। પરિત્યાગ કરી શકે અને આદરણીય કાર્યને આચરવામાં દત્તચિત્ત બની શકે અને અંતઃ કરણમાં જ્ઞાન જ્યોતિ પ્રગટાવી શકે. જેમ સૂર્ય ઉદય થતાં અંધકાર નાશી જ જાય છે તેમ અનાકાલીન આત્માને ચોંટી રહેલ મલીન કર્મ પુદ્ગલો જ્ઞાનથી નષ્ટ થઈ જ જાય છે અને અંતઃ કરણ શું નિર્મલ થતાં માનવીને સ્વ.સ્વરૂપની જ્યોત જાગી ઉઠે છે એટલા માટે જ પ્રભુએ કહ્યું છે કે–

પઢમં નાણં તતો દયા...પ્રથમ જ્ઞાન પછી દયા

નાણં પયાસયમ્ (ज्ञानं प्रकाशकम्,)

नहि ज्ञानेन सदृशं पवित्र मिह विद्यते,

જ્ઞાન એજ જીવનમાં એક મહાન પ્રકાશ છે. જ્ઞાન વિના

સર્વત્ર અંધકાર જ લાગે છે આગમ એ અખૂટ જ્ઞાનનો ખજાનો છે. માટે જ્ઞાનને પ્રાપ્ત કરવા નિત્ય સૂત્રોનો સ્વાધ્યાય મનન ચિંતવન કરવું પ્રત્યેજ મનુષ્યનું કાર્ય છે. પરંતુ આપણા સૂત્રો અર્ધમાગધીમાં છે સામાન્ય જનતામાં આ સ્યાદ્‌વાદ રૂપ અનંત અર્થથી ભરેલા નિગ્રંથ પ્રવચનોને સમજવાની તીવ્ર શકિત નથી. ભવ્ય આત્માઓની સમજણ માટે. આજે સમાજમાં આટલી પ્રૌઢ ઉંમરમાં પણ અખૂટ મહેનત કરી પરમ પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજશ્રી ૧૦૦૮ શ્રી ઘાસીલાલજી મ. ભવ્ય જીવોના કલ્યાણ અર્થે જૈન આગમોને સંસ્કૃત ટીકા સાથે સરળ વિસ્તાર પૂર્વક હિંદી અને ગુજરાતી ભાષામાં અનુવાદ કરી સમાજ ઉપર મહાન ઉપકાર કરી રહેલ છે. જે સ્થા. સમાજમાં અત્યાર સુધી આવા આગમો પ્રકાશિત થએલ નથી તે આગમો પાકા પુઠા સાથે. સમિતિ પ્રકાશિત કરે છે. અત્યાર સુધી ૨૭ આગમો છપાઇ ગયા છે કેટલાક છપાય છે. અત્યાર સુધી ૨૭ આગમોની ૫૫ કિતાબોં બ્હાર પડી છે આ એક મહાન

નિધી છે. રૂ. ૧૫૦૧માં ૨૫૦૦ની કીમતના સૂત્રો મળી શકે છે આ એક મહાન અપૂર્વ અનમોલ લાભ લેવા ચુકશો નહી આવો સુંદર સમય ફરી મળવો મુશ્કેલ છે. આમ સર્વ સજ્જનોને નમ્ર વિનંતિ છે કે આ પવિત્ર કાર્યમાં આપની શકિત મુજબ પણ સહાયક બની. ભવ્ય જીવોના હિતાર્થે અને આપણા મનુષ્ય જન્મને સફળ બનાવી ધન્ય બનો.

શાહ નીલેષકુમાર રસીકલાલ
ગીરધરનગર

चार महान श्लोकः

आदिश्वरो जिनवरः शिवमार्गदर्शी
श्रीनाभिराज शुचिवंश समुद्रचंद्रः
इक्ष्वाकुवंश रिपुमर्दन मुक्ति (श्री) भोगी.
शाखा कलापकलितः शिवशुद्धमार्गः ॥१॥

कष्ट प्रणाश दुरित प्रशमेसु दक्षः
ज्ञानाम्बुधे ! सुखय तारक विघ्नहर्तः
मोहापनोदन निवारितलोककष्ट
तालं विघट्टय विभो ! हृदयङ्गमत्वम् ॥२॥

श्रीमानतुङ्गगुरुणा कृतबीजमंत्र
यत्र स्थितौ सकलपूज्यसुपाहपीठ.
कारूण्यपूर सुखकंद विशालगात्र
क्रौँ ध्रौँ दिवाकर कुरुष्व हिताय ह्रीँ श्रीँ ॥३॥

त्वं विश्वनाथ पुरुषोत्तम वीतराग
त्वं जैनराज कथितो मुनिगम्यरूप
उच्चाटभंजनवपुः खलु दुःख हन्तः
त्वं धर्मरक्षक जिन प्रपुनीहि देव ॥४॥

जल्दि करो आजेज आ

अलभ्य लाभ मेळवो.

चार भाषामां सर्व मान्य सरल संस्कृत टीका

मूल साथे हिन्दी गुजरातीमां जैन आगमोनो

अणमोल खजानो प्राप्त करो, आमां कोई

संप्रदायनो भेद नथी रू. १५०१) मां

रू. २५०० नो माल प्राप्त करो,

आ सुवर्ण समो अवसर

फरी फरी नही मळे,

भूलशो नहीं

વરસીતપ પ્રસંગે

—: સપ્રેમ ભેટ :—

ભુપતલાલ ટપુભાઈના જયજીનેંદ્ર

☞ જલ્દિ કરો આજેજ આ

અમૂલ્ય લાભ મેળવો. ☜

ચાર ભાષામાં સર્વ માન્ય સરલ સંસ્કૃત ટીકા
મૂલ સાથે હિન્દી ગુજરાતીમાં જૈન આગમોનો
અણમોલ ખજાનો પ્રાપ્ત કરો, આમાં કોઇ
સંપ્રદાયનો ભેદ નથી રૂ. ૧૫૦૦)માં
રૂ. ૨૫૦૦ નો માલ પ્રાપ્ત કરો,
આ સુવર્ણ સમો અવસર
ફરી ફરી નહી મળે,
ભૂલશો નહીં